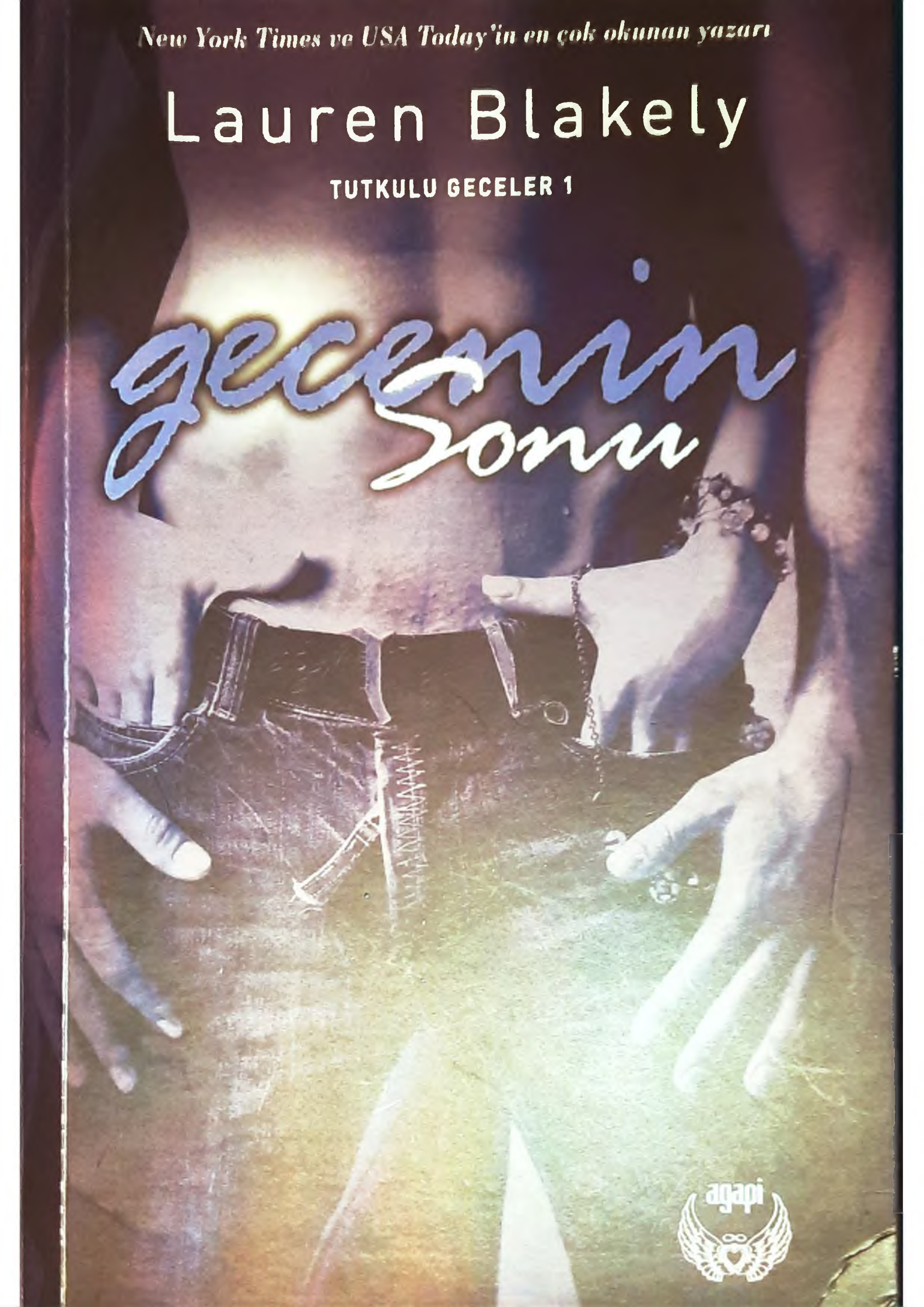
New York Times ve USA Today'in en çok okunan yazarı

Lauren Blakely

TUTKULU GECELER 1

gecenin Sonu

agapi

GECENİN SONU

Lauren BLAKELY

Çevirmen
Ezgi ÖZKANLI

Agapi Yayınları'nın
Hediyesidir.
Para İle Satılamaz.

agapi

İlk Gece

1. BÖLÜM

Yirmi santim.

Julia'nın tek istediği yirmi santimdi.

Daha doğrusu yirmi santim ve bir de beyin.

Çok mu şey istiyordu yani?

Evet, bazı günler çok şey istiyormuş gibi geliyordu. Bu yaşına kadar her anlamda ayakları yere basan bir erkek, Julia'nın karşısına çıkmamıştı bir türlü. Etrafındaki bir barmeni, yatağa atmanın içki sipariş etmek kadar kolay olduğunu düşünen erkek nüfusa bakılırsa yakın bir zamanda da çıkacağa benzemiyordu.

Mesela şuradaki, Julia içkisini hazırlarken onu kesen ve keserken de dili yere değecekmişçesine ağzından dışarı sarkan adam.

Julia, şekere bulanmış martini bardağını, barda oturan genç adamın önüne doğru kaydırırken, "Buyurun," dedi. Aynı zamanda; düşük belli, aşırı dar bir pantolon ve üzerine ekose gömlek giymiş olan adamın keçi sakalının acilen kesilmesi gerektiğini düşünüyordu.

Adam, bar taburesinin üstünde kıpırdandı ve iki kaşını birden havaya kaldırarak, "Bunun yanında bir de telefon numaranı vermeye ne dersin?" diye sordu.

Julia buna karşılık olarak adama en başarılı "hiç şansın yok" bakışını attı gülümseyerek. "Ama taksi durağının numarası var ve onu seninle hemen şu anda paylaşmaktan büyük mutluluk duyarım."

Julia adama inanamıyordu. Gerçekten de bu cümlenin kendisi üzerinde işe yarayacağını mı düşünmüştü? Adamı orada bırakıp, kendisine asılma ihtimalinin daha düşük olduğunu umduğu, barın diğer ucunda oturan iki sarışın kızın siparişini almak için o tarafa yöneldi. Yine de belli olmazdı, ne de olsa burası San Francisco'ydu. Ama aslında bu tip şeylere alışıktı. Birilerinin sürekli olarak ona asılması barda çalışıyor olmasının en doğal sonuçlarındandı. Julia Bell gün boyunca yediği tüm lafları gecenin sonunda, tıpkı suyun bir ördeğin sırtından akıp gitmesi gibi, üzerinden akıtarak bunlardan kurtulmayı alışkanlık haline getirmişti. Zaten ço-

günlukla kendisine atılan lafları fark etmiyordu bile. Bu laflar da artık bardaklara dolan biranın, yıkanan kirli bardakların ve ortağı olduğu barda çalan müziğin yarattığı gürültünün bir parçası haline gelmişti.

Yine de arada bir zeki, ağzı iyi laf yapan ve bütün gece onu meşgul edecek kadar muhteşem vücutlu bir adamın asılmasını istemiyor değildi. Böyle bir vücudu iple yatağa bağlama konusunda da istekli olabilirdi, hatta bunun karşılığında kendisi de yatağa bağlanma fikrine açık olabilirdi. Ama uzunluk önemliydi. Yirmi santimden kısasına bu fırsatları sunmayı kabul etmezdi. Gerçi doğruyu söylemek gerekirse, eski erkek arkadaşının arkasında bıraktığı problemlerden, şu anda hayatında ne o yirmi santime ne de aşka yer vardı. Daha açık olmak gerekirse kocaman bir problem yumağıydı bu.

Eksilen pipetleri tamamlamak için depoya gittiği sırada telefonu çalmaya başladı. Kız kardeşi McKenna'nın adının ekranda yanıp söndüğünü görünce neredeyse yerinde sıçradı. Julia, bu akşam kız kardeşinden büyük bir haber bekliyordu. Ne de olsa McKenna'nın erkek arkadaşına yüzük seçme konusunda yardım etmişti.

Merakla telefonu açtı, ama aslında kız kardeşinin coşkulu bir evet ile erkek arkadaşından gelen teklifi kabul etmiş olduğundan emindi.

"Bana en ince ayrıntısına kadar anlat," dedi.

"İnanılmazdı. Kız kardeşinin rol aldığı tiyatro oyunu başlamadan hemen önce bana evlenme teklif etti."

Julia sevinçle çığlık attı, yanında olsa kardeşine sıkıca sarılmak isterdi. "Sen de 'evet' dedin umarım?"

McKenna güldü. "Tabii ki evet dedim, hem de yirmi kere falan."

"Peki teklifi nasıl yaptı?"

"Tam tiyatro sahnesinin üzerinde. Bana bir Broadway sahnesinde evlenme teklif etti inanabiliyor musun sahnede!"

"Nasıl yani, sana iki bin kişinin önünde mi evlenme teklif etti?"

"Hayır tabii ki salakcım, oyun başlamadan önce teklif etti. Ama o kadar mutluyum ki!"

Julia depoda öylece durmuş kendi kendine sırıtıyor, mutluluktan havalara uçuyordu. Kız kardeşinin aşk konusunda bazı kötü tecrübeleri olmuştu ama hayatına Chris'in girmesiyle her şey değişmiş, muhteşem bir hâl almıştı.

McKenna ayrıntıları anlatırken, Julia da aralarda verdiği tepkilerle kardeşi için ne kadar mutlu olduğunu dile getiriyordu. Kardeşinin anlatacakları bittiğinde Julia, "Eh artık beni baş nedimen yaparsın," dedi.

"Sanki başka birini yapmayı düşünecekmişim gibi."

"Tamam, bu konuda anlaştığımıza göre söyle bakalım; gerçek bir California kızı olarak sahilde mi evleneceksin?"

"Bilmiyorum, henüz o kadar ilerisini düşünmedim. Neyse benim hakkımda yeterince konuştuk. Dinle bak, Chris'in kız kardeşi tiyatro oyununun yönetmeniyle çıkıyor ve yönetmenin arkadaşı Clay yarın akşam iş için San Francisco'ya geliyormuş. Ona Cubic Z'ye senin yanına uğramasını ve ayrıca da senin çok güzel olduğunu söyledim."

Julia gözlerini devirdi. Kız kardeşi çöpçatanlığı bir türlü bırakamıyordu.

"Harika. Ama sırf bir arkadaşının arkadaşı, yani tanıdık diye ona içkileri bedavaya verecek değilim."

"Asla. Ama Jules," dedi McKenna sesini alçaltarak, "Adam var ya? Clay? Gerçekten de çok çekici."

Julia birden kulak kesildi, "Öyle mi? Ne kadar çekici?"

"İ-na-nıl-maz."

***

Clay Nichols'ın uçağı gece saat ikide kalkacaktı, ama iş işti ve bu anlaşmanın mutlaka sağlanması gerekiyordu. O yüzden de uçuşunu ertelemesi gerekecekse erteleyecekti. Pazarlık etmekten ve bu pazarlığın sonunda anlaşmaya varmaktan daha çok sevdiği hiçbir şey yoktu. Tamam, anlaşmaktan daha çok sevdiği bir şey daha vardı aslında; yatakta acı çekmeye razı oldu-

ğu kadar, karşısındaki erkeğe acı çektirmeye de hazır olan ateşli bir kadın. Ama son bir yıl içerisinde, vücuduna hitap ettiği kadar aklına da hitap eden bir kadınla karşılaşmamıştı. Bu yüzden şimdilik bütün dikkatini işine vermiş durumdaydı. Bu akşam arkadaşı ve müvekkili Davis Milo'nun yönetmenliğini yaptığı yeni bir Broadway oyununun galası vardı ve oyun seyirci tarafından çok beğenilmişti. Arkadaşı Davis'in bu oyunda yönetmen olarak görev alabilmesi için anlaşmayı sağlamış olan Clay, bir avukat olarak kendisiyle gurur duyuyordu.

Davis şimdi de Londra'da sahnelenecek olan bir oyuna gözünü dikmişti. İki arkadaş, St. James Tiyatrosu'nun boş seyirci koltukları arasında oturmuş Londralı yapımcılarla görüşüyorlardı.

Yapımcılarla el sıkışan Davis, Clay'in omzuna dokunarak, "Bundan sonrasını Clay halleder. Benim gitmem gerek," diyerek onları yalnız bıraktı.

Arkadaşı gittikten sonra Clay de sözleşme detaylarının üzerinden son bir kez daha geçtikten sonra arabaya binerek tiyatroyu terk etti. Arabaya biner binmez mor kravatını gevşetti. Bu kravat uğurlu kravatıydı, böyle gecelerde hep onu takardı. Gömleğinin ilk iki düğmesini açarak boynunu iki yana doğru esnetti ve cep telefonunu eline aldı. Uzun zamandır San Francisco'ya gitmiyordu ama havaalanına doğru yol alırken kendini Google'dan bir barı araştırırken buldu. Cubic

Z denen bu bara gidip gidemeyeceğini bilmiyordu, ama oyundan önce tanıştığı kadın ona, kız kardeşinin o barda çalıştığını söylemiş ve sonra da "Çok güzel bir kızdır ve dünyanın en iyi barmenidir," diye eklemişti.

Araba La Guardia Havaalanı'na doğru hızla ilerlerken Clay umursamaz bir tavırla kendi kendine omuz silkti. San Francisco'daki gezisi sırasında o bara uğrayacak zamanı olup olmayacağından emin değildi. Ama kızın bahsettiği barmen kızı merak etmeden de edemedi, kim bilir belki de kız tam da aradığı gibi ateşli bir tipti.

Ertesi günkü görüşme çok çekişmeli geçmişti. Körfez Bölgesi'nde ünlü bir talk show sunucusu olan müvekkiline ödeyecekleri parayı sürekli aşağı çekmeye çalışmaları Clay'i kızdırmıştı. Clay böyle oyunlara gelemezdi ve kanal yöneticilerine de anlaşamadıkları takdirde, kalkıp gitmeye hazır olduklarının işaretini gayet anlaşılabilir bir şekilde vermişti. Zaten bunun üzerine de karşı taraf geri adım atıp anlaşmaya yönelmişti. Pazarlık yapmanın sırrı işte buydu; her zaman kalkıp gitmeye hazır olan taraf gibi davranmak. Sonunda Clay, müvekkilinin neredeyse tüm taleplerini karşı tarafa kabul ettirmişti. Ama adamların pis oyunları yüzünden de dayak yemişe dönmüştü ve bu yüzden soluğu en yakın spor salonunda alıp, kasları isyan edinceye kadar kum torbasını yumrukladı. Sonrasında ise sıcak bir duş almak için otele döndü.

Neredeyse kaynar sıcaklıktaki suyun altına girip, günün yorgunluğunu üzerinden atmaya çalışan Clay, duştan çıktıktan sonra yatağına girdi. Ama çok geçmeden geceyi sonlandırmaya hazır olmadığını fark etti. Bu kadar çekişmeli geçen bir pazarlığın ardından bir şeyler içme isteği duyuyordu. İçki düşüncesi aklına düşer düşmez de barın ve kendisine güzelliğinden bahsedilen barmen kızın adını hatırladı.

Julia.

Hımmmm...

Enerji yakma ihtiyacı hissediyordu ve bar da otelinin bulunduğu SoMa bölgesinden fazla uzak değildi. Üzerine bir kot ve yakası düğmeli bir tişört geçirdi, saçını taradı, dişlerini fırçaladı ve San Francisco gecelerine doğru yola koyuldu. Yanında bir de kelepçe getirmiş olmayı diledi, bu en sevdiği aksesuardı. Siyah iç çamaşırı, dizüstü çoraplar ve topuklu ayakkabılarla birlikte, doğru kadın üzerinde muhteşem dururdu.

Ama bu tersten başlamak olurdu değil mi?

2. BÖLÜM

Ah hayır, yine mi!

Geçen akşamki keçi sakallı adam yine bardaydı ve yine Julia'ya asılıyordu. Bütün akşam boyunca kızın göğüslerine dikiliydi gözleri. Julia'nın bir tarafı ona hak veriyordu, ne de olsa göğüsleri konusunda çok şanslıydı. Tanrı vergisi göğüsleri seksen beş beden sütyeninin içini çok güzel dolduruyordu. Yine de her şeyin bir adabı vardı.

"Bardaki herkese içki ısmarlasam nasıl olur? O zaman bana telefon numaranı verir misin?"

"Hayır. Çünkü gözlerim oramda değil yukarıda, bak buramda," dedi yüzüne işaret ederek.

Adam kafasını kaldırdı, bu sefer fena yakalanmıştı. Ama kolay pes etmiyordu. "Bak, ama eğitilebilirim, uslu bir çocuğum aslında."

"Sana memnuniyetle hizmet ederim, ama numaram kilit altında ve hep de orada kalacak," diye yanıt verdi Julia.

Adam barın üzerine yatacaktı sanki. Göğsü parlak metal zemine yapışmıştı adeta. "O halde bana bir tane Appletini daha hazırlamaya ne dersin?"

"Sorun değil, hazırlarım," dedi Julia zoraki bir gülümsemeyle. Julia içki hazırlamaya bayılırdı. Yeni karışımlar deneyerek yeni tatlar keşfetmek onu çok heyecanlandırırdı. İçindeki barmen bu tür siparişlerden zevk alırken, içindeki kadın ise bir kerecik olsun bara gelen bir erkeğin adam gibi, sadece bira ısmarlamasını dilerdi. Bu onu yüzeysel biri yapıyordu belki, ama umurunda değildi. Julia hiçbir zaman, hazırlamaktan keyif duyduğu süslü içeceklerden sipariş veren bir erkekle çıkmayı kabul etmezdi. O, erkeğinin gerçek bir erkek gibi olmasını isterdi, metroseksüellik adı altında süslenmeye gerek yoktu.

Julia adamın içkisini hazırlarken – biraz votka, biraz elma suyu, çok az da elmalı brendi – yeni bir müşteri gelip oturdu.

Müşterinin olduğu tarafa dönmeden, "Size ne vereyim?" diye sordu.

"Fıçıda ne varsa ondan alırım."

Julia yerinde kalakaldı. Adamın sert ve kulak tırmalayan ses tonu maskülen seksiliğiyle, vücudunda

elektrik akımı etkisi yaratmıştı. Ama onda bu şans varken sesin sahibi kesinlikle bir embesil olmalıydı. Julia hazırladığı içkiyi keçi sakallı müşterisine verdikten sonra bira siparişi veren yeni müşterisinin olduğu tarafa döndü ve gözleri adeta bayram etti.

Uzun boylu ve geniş omuzluydu. İdeal boylarda kirli sakalları ve tapılası gözleri vardı; koyu kahverengi ve insanın içine işleyen gözleri. Hele saçları; kahverengi, kalın telli ve karşısındakinde parmaklarını arasında gezdirme isteği uyandıran saçlar. Gözlerini bu adamın üzerinden alamıyordu, ama tecrübeleri daha fazla bakmaması gerektiğini söylüyordu. Bu yüzden de sırtını dikleştirip, ağzından akan suları temizledi ve son derece havalı bir bakış atarak "Bira olarak India Pale Ale var bu akşam fıçıda. Bu uyar mı?"

"Olur, bana uyar," diye cevap verdi, kaslı kollarını bara yaslayarak. Gömleğinin kolları dirseklerine kadar katlanmıştı ve Julia, kollarının ne kadar güçlü olduğunun farkına varmadan edemedi. Spor yapıyor olmalı diye düşündü, gerçek bir erkeğin yapacağı tarzda bir spor... Böyle bir fiziğe sahip olmak için, onu terleten ve zorlayan ağır bir spor dalıyla uğraşıyordu kesin. Julia birayı bardağa doldurup adamın önüne koydu. Adam da cüzdanına uzandı ve içinden çıkardığı paraları ona uzattı.

"Sen, Julia olmalısın?"

Eyvah! Adını nereden biliyordu? Yoksa polis miydi? Yanlışlıkla yirmi bir yaşından küçük bir müşteriye alkollü içki mi satmıştı? Hâlbuki kimlik kontrolü konusunda çok titiz davranır, yaşı tutmayan kimseyi içeri sokmazdı. Birden donup kaldı. Yoksa onun, her Salı gecesi Çin Mahallesi'nde, kızarmış domuz kokan bir restoranın üst katındaki loş bir apartman dairesinde ne yaptığını öğrenmişler miydi? Gerçi o iş yakında bitecekti, artık bitmek zorundaydı. Kazanacağını kazanmıştı ve artık kazandıklarını paraya çevirmeye hazırdı. 'Yakında' diye hatırlatıyordu kendine her defasında.

"Evet benim," diye cevap verdi, tüm algıları açık halde. Aslında o gecelerde gerçekten de çok kötü bir şey yapıyor sayılmazdı değil mi?

Hayır, sadece meseleyi bildiği en iyi şekilde halletmeye çalışıyordu.

"San Francisco'nun en iyi barmeni olduğunu duydum."

Julia'nın omuzlarındaki gerginlik yerini rahatlamaya bıraktı. En azından bu adamın, onu basmaya gelen bir polis olmadığı anlaşılmıştı şimdi. Ama bu yakışıklı tipine aldanmamak lâzımdı. O da aynı diğerleri gibi, ucuz laflarla barın arkasındaki kızı tavlamaya çalışıyordu. "Öyle mi, bunu da nereden duydun? Facebook'tan mı?"

Kafasını 'hayır' anlamında sallayarak gülümsedi. Ne kadar güzel bir gülümsemesi vardı. Düzgün, bembeyaz dişleri ve kendinden emin bir sırıtışı vardı. Ama Julia,

sırf yakışıklı diye hiç tanımadığı bir adama âşık olacak kadar tecrübesiz değildi. Daha önce o hatayı bir kez yapmış ve sonuçlarına katlanmak zorunda kalmıştı. O yüzden, bu günlerde özgürce, kimseye bağlanmadan takılmayı tercih ediyordu. Gerçi son zamanlarda birine bağlanmak için vakti de olmamıştı. Birisiyle bir şeyler yaşamak şöyle dursun, bunu düşünebilmesi için bile önce çözmesi gereken çok ciddi problemleri vardı.

"Hayır. Kız kardeşin söyledi. Adı McKenna'ydı sanırım."

Ah, evet. Şimdi olmuştu işte. Zaten kız kardeşinden şüphe etmek Julia'nın üstüne vazife değildi. McKenna'nın, Clay hakkındaki değerlendirmesi yüzde yüz elli doğruydu. Gerçekten de çok çekiciydi. İ-na-nılmaz! Üstelik artık yabancı da sayılmazdı. Kız kardeşinden onaylıydı ve polis ya da metalci de değildi. Böylece Julia endişelerini bir kenara bıraktı.

"Clay Nichols," dedi adam elini uzatarak. Sağlam bir tutuşu vardı. Julia farkında olmadan, o eller için başka görevler hayal ettiğini fark etti.

"Julia Bell."

"Söyle bakalım Julia Bell, günün nasıl geçti?"

Julia bir kahkaha attı. Komik olduğu için değil, sadece çok basit ve dolambaçsız bir soru olduğu için. Bu öyle ucuz bir laf değildi.

"Fena sayılmaz," dedi Julia, "Peki ya seninki?"

İç çekerek kafasını iki yana doğru salladı Clay.

"Uzun, sinir bozucu ama en nihayetinde başarılı."

"Ne o, dövüşçü falan mısın?"

"Hayır, sadece avukatım," dedi ve birasından bir yudum alıp beğenisini belli etmek için kafasını onay verir gibi salladı. "Evet, hadi avukat fıkranı bekliyorum."

"Bir avukat, bir bara girer," dedi ve Clay'e hınzır bir bakış atıp, "Aslında bu bir fıkra değil de saniyesi saniyesine bir rapor gibi oldu."

Clay güldü. "Çok iyi bir anlatıcısın o halde."

"Teşekkür ederim. Bunu bütün bir gece sürdürebilirim."

"Bütün gece mi? Bak sen?" diye karşılık verdi Clay, tek kaşını havaya kaldırmış, dudaklarında yaramaz ve seksi bir sırıtış belirmişti.

"Neden olmasın? Demek başarılı bir gündü. Bu davanı kazandığın anlamına mı geliyor?"

"Sadece pazarlık sonucu müvekkilim için en iyi koşulları sağlamış oldum. Müvekkilim mutlu, ki önemli olan da bu zaten."

"Hangi alanda çalışıyorsun?" 'Bedensel incinmeler' gibi adi bir espri yapmaz diye umarak sordu.

"Eğlence sektöründe çalışıyorum," dedi. Julia'nın şimdiden hoşuna gitmeye başlayan o derinden gelen sesiyle.

"Eğlence sektörüne bayılırım, özellikle filmlerle aram çok iyidir."

"Aynen. Zaten sevmesem bu işi yapıyor olmazdım. Ama kendimi kandırmaya da gerek yok, sonuçta dünyayı kurtarıyor falan değilim. Kötü adamları demir parmaklıklar ardına atmıyorum. Ben sadece oyuncu, yönetmen ve program sunucularının yapacakları işi, en iyi koşullarda yapmalarını ve hak ettiklerinin karşılığını almalarını sağlamaya çalışıyorum. Biraz şov yapıp birkaç insanı mutlu ediyorum işte. Tek yaptığım bu."

Julia da bira bardağının kenarını tıklatarak, "O zaman, sanırım ben de aynı işi yapıyorum. Kansere çare bulduğum ya da balinaların soylarının tükenmesini önlediğim falan söylenemez. Sadece içki hazırlıyor, bardaklara bira dolduruyor ve birilerinin gecesini, az da olsa iyi hale getirmeye çalışıyorum. Tek yaptığım bu."

Clay'in yüzüne bir gülümseme yayıldı ve Julia hayranlıkla bu manzaranın tadını çıkardı. Bu adam, yüz hatlarıyla ve gerektiğinde sımsıkı tutunmaya elverişli saçlarıyla, erkek cinsinin en iyileri arasındaydı. Dahası, bu havadan sudan konular üzerine yaptıkları sohbet tam da ihtiyacı olan şeydi; keyifli ve kolay bir sohbet. Zaten son zamanlarda birileri ona hayatın anlamını soracak olsa, 'elinden geldiğince mutlu olmaya çalış-

mak' olarak cevap verirdi. Şu anda da Clay Nichols ile yaptıkları bu basit, sorunsuz sohbetin tadını çıkarıyordu. Ne eksik ne fazla.

Olmadığı biri gibi görünmeye çalışmıyordu. Israrcı da değildi. Açık sözlüydü ve yaptığı iş de insanın içini açıyordu.

Boş bir bardağı havaya doğru kaldırarak, "Eğlence sektörüne içiyorum o zaman," dedi.

"Ve eğlendirilmeye."

"Bakalım, bu konuda ne kadar başarılısın," diyerek ona meydan okudu Julia, kafasını dağıtacak böyle bir şeye ihtiyacı vardı. Son birkaç aydır hayatı çok yorucuydu. Büyük bir baskı ve tehlike altındaydı. Aslında uğraşmakla yükümlü olmadığı, ama yine de uğraşmak zorunda kaldığı çok fazla şey vardı başında. Ama bu gece onu meşgul eden, peşini bırakmayan bu şeyleri düşünmeyecekti. Bu gece amaç, eğlenmek ve harika manzaranın tadını çıkarmaktı. Bazen kadınların, üzerlerindeki stresi atmak için, flört etme yoluna başvurmaları gerekebiliyordu.

"Ben varım Julia. Buna kesinlikle varım."

McKenna denen kız haklıydı, Tanrım haklıdan da öte. Kız kardeşi o kıvrımlarla, o göğüslerle ve avucunun içine almak istediği mükemmel kalçalarıyla gerçekten de çok çekiciydi. Saçları gür ve kızıla çalan bir kahverengiydi. Dolgun, öpülesi dudakları vardı. Ama onda

daha fazlası da vardı. Bir kere cesurdu, ağzını her açtığında zekice imalarda bulunuyordu. Partnerine acı uygulama konusunda yetenekli göründüğü kadar, acıya katlanma eşiği de yüksek olmalıydı. Bugün geçirdiği günün ve hatta genel olarak son zamanlarda geçirdiği tüm günlerin ardından böyle bir geceye hasretti.

Böylece Julia, diğer müşterilere hizmet ederken havadan sudan sohbetlerine devam ettiler. Julia, ona bu günkü görüşmesini sordu, o da anlatabileceği kadarını anlattı. Clay de Julia'ya akşamının nasıl geçtiğini sordu ve barın bir köşesinde oturan tipsiz, cılız bir adamı işaret eden Julia'nın memnuniyetsiz surat ifadesini izledi. Onunla konuşmak ne kadar kolay diye geçirdi Clay içinden. Ofis hayatının saçmalıkları ve yıpratıcılığı arasında ihtiyacı olan şeydi bu.

Mor bir içeceğe şeker katıp karıştırırken, parmağıyla Clay'e işaret ederek bara doğru eğildi ve ondan yaklaşmasını istedi. Clay de itiraz etmeden bu isteğini yerine getirdi. Ona yakın olmaktan şikâyet edecek değildi ne de olsa.

"Sana bir 'Mor Kar Küresi' hazırlamamı ister misin Clay?"

Clay onun gözlerinin içine bakıyordu, yemyeşil gözleri gerçekten de çok davetkârdı.

"Eğer o bir içkiyse, hayır teşekkürler, ben almayayım. Ama eğer 'Mor Kar Küresi' edepsiz bir şeyler için kullanılan gizli bir sözcükse, o zaman hayır demem."

"Güzel cevap," dedi Julia tek kaşını kaldırarak. Bir yandan da hazırlamış olduğu içkiye gururla baktı. "Bu benim özel içkim. Bir gün, bu kötü çocuk bana ödül kazandıracak."

Yeniden arkasına yaslanan Clay birasından bir yudum aldı. "O zaman içmediğim için pişman mı olacağım? İleride bir gün, San Francisco'da bir barda, 'Mor Kar Küresi' içmiştim diyebilme şansımı kaybettiğimi söylüyorsun yani?"

Julia ona seksi bir gülümseme ile yanıt verdi.

"Tadı nefis, o yüzden içmediğin için pişman olabilirsin, ama aslında istemediğine sevindim; çünkü bir erkeğin, bu içkiyi barda sipariş ettikten sonra o bardaki kadınların, ona istekle yaklaşmasını beklemesi mümkün değil," diye fısıldadı kulağına doğru. Julia'nın saçlarının yanağına değmesiyle sertleştiğini hissetti Clay. Ama aslında o sertlik, neredeyse sohbetlerinin başından bu yana vardı. İpeksi saç tellerinin 'istekle yaklaşma' kelimeleri eşliğinde yanağına değmesi, heyecanını biraz daha artırmıştı sadece.

Julia müşterilerden birine içkisini götürmek için uzaklaşıp geri döndüğünde, Clay konuşmayı kaldığı yerden devam ettirdi. "Peki, sence bir erkek barda ne içmeli?"

"Viski," dedi mırıldanır gibi. "Amerikan veya İskoç, ikisi de olur."

Clay bira bardağının kenarını tıklatarak, "O zaman ben neden şu anda bira içiyorum, söyler misin Julia?"

Başını yana doğru yatırdı ve hareketlerine yaramaz bir anlam katarak, nefis görünen dudaklarını yaladı. Gerçekten de sözlerle anlatılamayacak kadar seksiydi ve bunu nasıl kullanması gerektiğini de iyi biliyordu. "Yeri geldiğinde bir erkek, barmen ona ne verirse onu içmelidir," dedi, Clay'in içinde ondan daha başka şeyler de duyma isteği uyandıran tutkulu ses tonuyla. Daha başka bir sürü şey. Mesela, 'bana kendini sıkıca bastır' veya 'dilinle gıdıkla beni' gibi şeyler. "Bu eşleştirme yapabileceğimin en iyisi."

"O zaman bu eşleştirmeyi, bu akşam benden başka kimseye yapmanı istemiyorum," dedi ona sert bir bakış fırlatarak. Kendisinin de oyun oynayabileceğini göstermek istermiş gibi. Çünkü Clay ne istediğini çok iyi biliyordu; onu. Ve bu yüzden de onun başka kimseye şans vermesini istemiyordu. "Özellikle de barmenin zevkinin ne kadar iyi olduğunu anlamaya başladıktan sonra."

Julia tek kaşını havaya kaldırarak, "Evet çok zevklidir ve bu akşam sadece tek bir 'eşleştirme' yapacak," diye karşılık verdi, sözcüklerin üzerine bastıra bastıra, bir şeyleri ima etmek ister gibi.

Gecenin ne şekilde biteceğinden emin değildi, zira Clay, Julia gibi bir kadını cepte görecek bir erkek değildi. Herhangi bir varsayımda bulunmayacaktı çünkü,

varsayımlar hayatta insanın başını belaya sokardı. Bunu hem mesleği gereği hem de ayrılmalarından önceki son birkaç ay boyunca, eski kız arkadaşının ona yaşattığı kalp acısı nedeniyle çok iyi biliyordu. Kaldı ki Julia, amacı yüklü bir bahşiş koparmak olduğu için kendisiyle flört ediyor da olabilirdi. Hiçbir şeyi göz ardı etmemeliydi, ama gece ne şekilde biterse bitsin Clay, Julia'ya zaten yüklü bir bahşiş bırakacaktı. Zira kadın işini çok iyi yapıyordu.

Yine de ondan, yapmasını isteyeceği başka işler de yok değildi.

Bir süre sonra kalabalık dağıldı ve Julia son siparişleri de aldıktan sonra barın üzerinden, Clay'in çenesine doğru tehlikeli denebilecek ölçüde eğilip, "Ben kapattıktan sonra hemen gitmek zorunda değilsin. Hatta kalmanı çok isterim," dedi.

Evet, işte şimdi gecenin ne şekilde biteceğinden kesinlikle emin olmuştu.

3. BÖLÜM

Kapı kilidinin çıkardığı ses oldukça tatmin ediciydi. Bu ses, gecenin bir bölümünün sona erdiğine ve başka bir bölümünün başlamak üzere olduğuna işaret ediyordu. Daha iyi bir bölümünün... Muhtemelen çok daha hoş bir bölümünün...

Bu tam da ihtiyacı olan şeydi; tek gecelik bir ilişki. Şu anda burada olan bu adam, ne de olsa yarın başka bir şehre doğru yola çıkacaktı. Dolayısıyla bu anlamda ideal bir seçimdi.

Planladığı gibi çekingen bir tavırla Clay'i öpüp sonra da onu yoluna gönderebilirdi. Ama bu kadar azmışken, sadece öpüşmekle yetinip devamını getirmeme düşüncesi, ona hiç de cazip gelmemişti. Onunla sonuna kadar gidecekti. Bunun kendisini bir seks manyağına dönüştürmesi ise umurunda değildi. So-

nuçta Julia, şu anda gerçekten de sekse açtı. Omuzlarındaki bütün gerginliği alacak, unutmak istediği her şeyi unutmasını sağlayacak bir cinsel ilişki yaşamak istiyordu bu gece. Başındaki tüm belaları, Julia'nın üzerine bırakarak şehri terk eden eski erkek arkadaşı yüzünden, hayatında o kadar fazla problem vardı ki. O zamandan beri hayat tam bir baskı ve endişe yumağı haline gelmişti ve bir geceliğine de olsa tüm bunlardan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı.

Evet, vücudundaki tüm stresi atana kadar sevişmeye hazırdı ve bu adam da bu iş için ideal bir adaydı.

Clay, onu barda bekliyordu. Uzun boylu, sert duruşlu... Kot pantolonu ve gömleğinin içinde aşırı seksi görünüyordu. Julia aralarındakinin kimyasal bir çekimden fazla bir şey olduğunu düşünecek kadar saf değildi. Ne kimyasal çekimdi ama! Vücudu ona doğru çekiliyordu. Sesi onu etkilemiş, koyu renk gözleri de onu büyülemişti. Ama yakışıklı her erkekten iyi âşık olmazdı, değil mi? Hayır, iyi bir âşık, kadınıyla ilgilenmeyi bilirdi. Onun önce gelmesini sağlar ve sonra tekrar tekrar gelmesi için uğraşırdı. Julia'nın da bu akşam bir iki kez orgazm olmak hoşuna giderdi doğrusu. Hatta belki de üç.

Peki ama bu adam, onu, görüntüsünün yanı sıra yapacakları ile de tatmin edebilecek miydi? Elleri ve dili de vücudunun geri kalanı kadar takdire şayan mıydı acaba?

Clay'in yanına döndüğünde, lafı ağzında gevelemeden doğruca aklındakini söyledi. Randevu ve diğer saçmalıklara ayıracak zamanı yoktu zaten. Julia ne istediğini bilen bir kadındı.

"Şimdi durum şu; gecenin kalanında ne olacağı ile ilgili bazı fikirlerim var. Bakalım bunlar senin aklındakilerle örtüşecek mi?"

"Yatay bir örtüşmeden bahsediyoruz değil mi?"

Julia başını sallayarak onayladı. "Görünüşe bakılırsa örtüşüyor. O zaman bu, bana bu geceliğine katlanabileceğin anlamına mı geliyor?" diye sordu yüzünde hınzır bir sırıtmayla. Kullandığı kelimelerin kabalığıyla adeta adamla dalga geçiyor, onu kızdırmaya çalışıyordu.

Clay gülmeye başladı. Espriden anlıyor oluşu Julia'nın hoşuna gitmişti.

"Sanırım bu geceliğine sana katlanabilirim," dedi ve Julia'ya doğru yaklaşmaya başladı, vücuduyla aralarındaki boşluğu kapatıp, yanaklarını avuçlarının içine aldı ve dudaklarına ıslak bir öpücük kondurdu. Bu, yavaş ve romantik bir öpücük değildi. Hayır bu, damarlarına bir sıcaklık gönderen, aç ve tutkulu bir öpücüktü. Onu yerinde döndürüp barın üzerine oturtturdu ve kendini bacaklarının arasına yerleştirdi. Dilini diline değdirerek dudakları ve ağzını keşfe çıkıp, onu sert ve tutkulu öpücüklerine boğdu. Julia da aynen böyle öpülmek istediğini düşündü, Clay'in çenesi yüzüne hoyratça sürtünürken. Clay ellerini, Julia'nın saç-

ları arasına daldırdı ve bunu yaparken nazik ve yumuşak davranmadığı için, Julia bir kez daha şansına inanamadı. Yumuşaklık kedi yavruları, yumuşak yastıklar ve kaşmir kazaklar içindi. Seks kaba olmalıydı, ateşli ve biraz da hoyrat.

Julia sarıp sarmalanmak değil, bir an önce istediğini almak ve karşılığını da vermek istiyordu. Clay, onu açlıkla öpmeye devam ederken, Julia bu öpüşmeyi yarın iliklerine kadar hissetmeye devam edeceğinden emindi. Fitili ateşlenmiş bir kuyruklu yıldız gibi hissediyordu kendini. Clay'i sıkı kalçalarından yakalayıp, sert ve kalın erkekliğini hissedecek kadar dibine çekti.

Clay kesinlikle aradığı kriterleri karşılıyordu. Kendini ona sürtmeye başladı ve Clay zevk içinde inledi. Sonra öpmeye ara verip kulaklarına fısıldadı, "Hoşuna gitti mi?"

"Evet, hoşuma gitti."

"Beni ne kadar heyecanlandırdığını hissetmek hoşuna gitti mi?"

"Hoşuma gitmedi. Bayıldım," diye karşılık verdi Julia.

"Seni gecenin başından beri istiyorum Julia. Bütün geceyi bu sertlikle geçirdim."

"Bütün gece oldukça uzun bir zaman Clay. Eminim bu konuda seni rahatlatmak için bir şeyler yapmamı istersin?"

Clay kendini hafif geri çekerek, tek kaşı havada Julia'nın yüzüne baktı ve "Öyle mi? Sence bana ne yapmanı isterim peki?" diye sordu.

"Önemli olan senin ne yapmamı istediğin değil, benim sana ne yapacağım," diyen Julia, Clay'in elini saçlarının arasından alarak yüzüne doğru yaklaştırdı ve başparmağını ağzına alıp dudaklarıyla sıkıca sardıktan sonra sertçe emdi. Clay'in kahverengi gözleri ateşle yanıyordu. Daha sonra kalçasını onun kalçasına doğru ittirip, bundan sonrasında ne olmasını istediği konusunda hiçbir tereddüte yer bırakmayacak şekilde, kendini sertleşmiş erkekliğine dayadı. Parmağını bırakıp tezgâhtan aşağı atladı. Ona yakın olmak istiyordu ama bunu kendi yöntemiyle yapacaktı. Barın arkasına geçip çantasından en sevdiği aksesuar olan kelepçesini çıkardı ve Clay'e doğru sallamaya başladı.

Julia neye ihtiyacı olduğunu bilen bir kadındı ve şu anda kontrole ihtiyacı vardı. Clay'in kahverengi gözleri tutkuyla açıldı. "Yanında kelepçe mi taşıyorsun?"

"Hiç kullanılmamış. Bunca zaman kullanmak için doğru adamı bekliyordum ve içimden bir ses seni kelepçelememden hoşlanacağını söylüyor bana."

"Seni bu zevkten mahrum edecek değilim."

Clay'in yanına gelerek önündeki tabureyi; tahta arkalığına rahatça erişebileceği şekilde döndürerek, bileklerini arkasında birleştirdi ve arkalığa kelepçeledi. Kelepçe kilitlenirken, metalin metale değdiği sırada

çıkardığı ses Julia'yı müthiş heyecanlandırdı. Şimdilik Clay ona aitti. Diğer birçok şey parmaklarının arasından kayıp giderken – para, umut, geleceği – bu elindeydi. Bu an – Clay'in zevk duyması – onun elindeydi.

"Şimdi Clay, söyle bakalım nasıl olsun istersin?"

"Derin," dedi inleyerek. "Beni derinine al."

"Yani, ağzımı becermek istiyorsun öyle?"

"O güzel ağzını becermeyi çok isterim."

Julia, elini Clay'in pantolonunun belinden içeri sokarak, kasıklarına doğru ilerlerken inledi. Pantolonunun fermuarını açıp dizlerine kadar indirdi ve cinsel organının, çamaşırına rağmen belli olan uzunluğu ve kalınlığı karşısında büyülendi. Clay'in aşırı sertleşmiş olduğu her halinden belli oluyordu ve bunun tek sebebi onu istiyor olmasıydı. Elini onun erkekliğine doğru bastırırken vücudundan adeta alevler çıkıyordu.

Ona dokundukça Clay hırlıyor, gözlerindeki açlıkla göğsü hızlıca inip kalkıyordu. İşte onun bu tepkisi! Buydu istediği! Julia, onun bu halini o kadar çok istiyordu ki zevkten dört köşe olmuştu.

"İşte şimdi güzel bir şeyler yapmaya başladın," dedi Clay. "Ve o yüzden de sonuna kadar gitmen gerekecek. Beni ağzının içine aldığında, sonuna kadar, tamamıyla alacaksın."

"Oh, evet alacağım, kesinlikle sonuna kadar alacağım."

Clay'in çamaşırını indirdi ve içinde yanan ateşten kıpkırmızı olmuş suratıyla, ona ilk kez gerçekten baktı. Gerçekten de çok güzel, heybetli bir aleti vardı. Uzun, kalın... Ve mükemmel bir şekle sahipti. Tadına bakmak için sabırsızlanıyordu artık.

***

Clay başını zevk içinde geriye doğru atarak derin bir nefes aldı. Bu kadın ateşliden de öteydi. Julia yakıp kavuran ve vermeye istekli bir kadındı. Onunla oynarken Clay de daha iyi bir kombinasyon hayal edemeyeceğini düşündü. Bir eliyle tam da sevdiği gibi; aletini sıkıca kavramış alt kısmını sıkarken, bir taraftan da yetenekli diliyle uç tarafını gıdıklıyordu. Julia'nın bu usta hareketleri, onun o sulu ağzının içine bir an önce boşalma isteği uyandırmıştı Clay'de.

Julia aynı bir lolipop gibi, bir aşağı bir yukarı doğru onu yalıyor, bir taraftan da sanki en az onun kadar eğleniyormuş gibi dünyanın en seksi mırıltısını çıkartıyordu. Böyle bir şey mümkün müydü acaba? Çünkü Clay'in tüm vücudu zevk içinde titriyordu. Yalamayı bırakıp derinlerine dalarak, sonuna kadar ağzına aldığında Clay kemiklerine kadar elektrik akımıyla şoklanmış gibi hissetti.

"Oh, işte bu mükemmel Julia. Evet, o güzel dudaklarını aletimde sıkıca hissetmek istiyorum."

Julia, kafasını kaldırıp Clay'e baktı. Sıcacık dudaklarıyla onu ağzının içinde sıkmaya devam edeceğini belli edecek şekilde, güzel yeşil gözlerindeki yaramaz ifadeyle gülümsedi.

"Beni, şimdi en derinine kadar sok, tamam mı?"

Elleri kelepçeli olmasına rağmen, yine de kontrolün kendisinde bulunduğunu hissettirmek istiyordu Clay. Ellerini hareket ettiremiyor oluşu çok fenaydı, çünkü hareket ettirebilse, Julia'nın kafasını daha da fazla kendine doğru bastıracaktı.

Dudaklarıyla sıkıca sardığı aletini, diliyle okşuyordu Julia.

"Devam et, ama daha sert ve hızlı!" diye atıldı Clay.

Onun vereceği talimata ihtiyacı yoktu, ama yine de itaat etti ve daha sert, daha hızlı asıldı. Onu daha da derine alan Julia'nın boğazının gevşediğini hissetti Clay. Onu bu kadar istekle içine alışı, vücudunu ona gittikçe daha fazla yanaştırması ve tadını aldıkça zevkle inlemesi hoşuna gitmişti.

"Şimdi tamamıma sahip oldun, ama ben o ateşli saçlarına delicesine dokunmak istiyorum," dedi kendini ona doğru iyice dayayarak. Aletini sarmalayan o kırmızı dudaklara baktıkça vücuduna zevk dalgaları yayılıyordu.

"Beni, birazdan içine aldığında, ellerimi saçlarının arasına daldırıp, onlara ellerimin kelepçeli olduğu bu

anın da acısını çıkartacak kadar sıkıca asılacağımı bilsen iyi olur."

Kaşlarını hınzır çocuklar gibi bir aşağı bir yukarı hareket ettirip, diliyle aletine daha da sıkı yapıştı Julia. Aletine sıkıca sarılmış kırmızı dudakların, dünyanın en seksi manzarası olduğunu düşündü Clay.

Ama onu izlemekten ne kadar keyif alırsa alsın, doruk noktasına yaklaştıkça artık konsantre olmakta güçlük çekiyordu. Gözlerini kapayarak ona hazırlıklı olmasını söyledi, zira boşalmak üzereydi.

"Saniyeler sonra ağzının içine boşalacağım, senin için de uygun mu?"

Julia kafasını sallayarak onay verdi ve daha da sıkıca emmeye başladı. Bir taraftan onu ağzının içinde tutmaya devam ederken, diğer taraftan da eliyle onu okşuyordu. Clay doruk noktasını aşıp, onun ağzına boşalırken, Julia, onu ağzının daha derinine aldı. Bütünüyle yutabilmek için de boşta kalan elini, kalçasına atarak Clay'i ağzına daha fazla bastırdı.

Clay, konuşma yetisine yeniden kavuştuğunda Julia'ya, 'Mor Kar Küresi'ne' ihtiyacı olduğunu söyledi.

Hem de acil olarak.

***

Julia daha önce kendi sutyeni ile hiç bağlanmamıştı. Ama şimdi, barın arkasındaki odada duran deri ka-

nepede, elleri başının üzerinde bağlı şekilde yatıyordu. Bu adam düğüm atmayı çok iyi biliyordu. Pantolonunu giydikten sonra Clay kontrolü eline almıştı. Onu hızlıca soydu ve çırılçıplak bıraktı. Kazağını, pantolonunu, sutyen ve külotunu çıkarırken onu incelemişti. Ama soyma işini bitirip, Julia karşısında çırılçıplak kalınca, onu baştan ayağa süzerek derin bir nefes aldı ve onu kanepeye yatırıp, ellerini pembe sutyeniyle bağlamadan önce bir süre manzaranın tadını çıkardı.

"O sutyenimi severdim, biliyor musun?"

"Hâlâ kullanılabilir durumda."

"Emin misin?"

"Bu kadar güzel bir pembe sutyeni, kullanılamaz hale getirecek bir adama benziyor muyum sence?"

Julia kafasını hayır anlamında iki yana salladı. "Bahse girerim ki sen, sadece dişlerini kullanarak sutyeni çıkarabilen adamlardansındır."

"Bir dahaki sefere onu da yapabilirim."

"Bana kelepçe yok mu yani?"

"Beni McGyver gibi düşün. Ben başka malzemeler kullanırım," dedi Clay gözlerinde bir pırıltıyla.

"Tamam, karşılıklı olarak bağlama olayı bana uyar."

"Karşılıklı oral seks de bana uyar."

Onu dudaklarından sertçe öperek, başka bir şey söylemesine engel oldu. Sonra birden uzaklaşarak, "Az önce yaptığın Mor Kar Küresi nerede?" diye sordu.

Yanlarındaki masayı işaret eden Julia, o içkiye elini sürmeyeceğine yemin eden Clay'in, ne planladığını çok merak ediyordu.

İçinde mor içeceğin durduğu bardağa uzanan Clay, bardağı alıp havaya kaldırarak, "Bunu sipariş etmediğime pişman olacağımı sanmıyorum, ama içeceksem de ancak bu şekilde içerim," dedi ve bardağı yana doğru yatırarak Julia'nın göğüslerinin arasına doğru içkinin bir kısmını boşalttı. Göğüslerinden karnına doğru kayan sıvıyla Julia titredi. Clay başını yaklaştırarak, Julia'nın göğüsleri arasından akan koyu renkli sıvıyı yalamaya başladı.

"Mmmm. Bu gerçekten de ödüle layık bir içki," diyerek Julia'nın tenine, dilini ve dudaklarını sürterken, Julia da kendini onun ağzına doğru yaklaştırmıştı. Kafasını kaldırıp içkinin geri kalanını da karnına doğru boşalttı. Bir kısmı deri kanepeye doğru sıçradı, ama çoğunluğunu Clay diliyle yakalamayı başardı. Clay ona dokundukça Julia'nın vücudunda bir istek dalgası dolaşıyordu. Elleri serbest olsa, Clay'in kafasını bacaklarının arasına, tam da istediği yere götürebileceğini düşünerek hayıflandı. Onun saçlarından tutup, kendine bastırarak dilini içinde hissetmeyi delicesine isti-

yordu. Hayal edemeyeceği kadar çok tahrik olmuştu. Onun dokunuşları için can atıyordu.

Ama Clay'in farklı planları vardı. Koca elleriyle Julia'nın memelerini avuçladı ve "Çok güzeller ve eminim biraz ısırsam senin de hoşuna gider," diye fısıldadı. Seksi sözcükleri Julia'yı daha da heyecanlandırmıştı. Diliyle, göğüs ucu üzerinde dolaşmaya başladı ve Julia inlemeye başlayıncaya kadar ağzının içine alarak sıkıca emdi. Sonra ısırdı, ama acıtacak değil zevk verecek kadar bir sertlikte.

"Bu inanılmaz bir şey," diyerek inledi Julia.

"Güzel."

Göğüslerinin arasında dilini kaydırarak diğer göğüs ucuna geçti ve onu da ağzının içinde elmas kıvamına gelinceye kadar sıkıca emdi. Julia kalçalarını havaya kaldırdı. Vücudu rahatlatılmak için can çekişiyordu. Her dokunuşta daha da delirecek gibi oluyor, vücudunun her bir hücresi yeniden can buluyordu. Göğüs ucunu dişlerinin arasından yavaşça geçirişi, Julia'yı o kadar istekli bir hale sokmuştu ki "Lütfen," diyerek inlemesine sebep oldu.

"Ağzımla sana yapabileceğim o kadar çok şey var ki..."

"İstiyorum, bana ağzınla yapabileceğin her şeyi görmek istiyorum."

"O zaman konuşmayı bırakıp yemeye başlamam gerekecek," diyerek kafasını kaldırıp koyu renk gözlerini, Julia'nın arzu dolu bakışlarıyla buluşturdu.

"Yapsan iyi edersin," dedi ve Clay kendini güçlü, geniş omuzları, Julia'nın üst baldırlarına değecek şekilde, bacaklarının arasına yerleştirirken, derin bir nefes aldı.

Clay, Julia'nın tadına bakmak için, ıslaklığında dilini gezdirdiğinde Julia'nın kalçaları anında havaya kalktı. Dakikalardır onun dokunuşuna hasret kalan vücudu, en çok istediği yere temas etmesi için ölüp bitiyordu adeta. Clay, Julia'ya bakabilmek için kendini geri çekti.

"Daha fazla, lütfen," diye karşılık verdi Julia, yaramaz çocuklar gibi.

"Hoşuna gitti mi?"

"Ah, evet."

"O zaman, bacaklarını yanlara doğru açmanı istiyorum Julia. Bacaklarını sonuna kadar açmadıkça, sana yapmak istediğimi yapamam çünkü."

O, böyle edepsizce laflar ettikçe, Julia'nın vücut ısısı da artıyordu.

"Ne kadar açmamı istersin?"

Bacaklarını iki yana doğru açarak cevabını bekledi. Kadınlığına baktıkça Clay'in gözleri açlıkla büyüyor-

du. Julia hayatı boyunca hiçbir erkeğin ona sahip olmasını, o anda istediği kadar çok istememişti. Ağzını kadınlığında istiyordu. Dudaklarını ve sihirli dilini üzerinde hissetmek için ölüyordu. Kendini olayların akışına ve ona vereceği kuvvetli orgazma bırakmak istiyordu.

Zevkin uyuşturan ve geçici bir süre için de olsa, tüm dertleri unutturan büyüleyici etkisine ihtiyacı vardı.

"Bacaklarını benim için ne kadar açabileceğini görmek istiyorum," dedi Clay ve ellerini Julia'nın üst baldırlarının iç kısmında gezdirip bacaklarını iki yana doğru itti.

Elleri başının üstünde bağlı olan Julia, bacakları geniş bir V şeklinde açılırken, kendini çaresiz hissetti. Ona teslim oluyor, deri kanepenin üzerinde çıplak ve elleri bağlı bir şekilde, kendini onun ellerine bırakıyordu.

"Bacaklarını benim için geniş bir şekilde açık tutacağından emin olmalıyım, çünkü ben öylesini seviyorum. Sence sadece dilimle, seni doruğa çıkartabilir miyim? Zira parmaklarımı kullanmayacağım," dedi, kaba bir ses tonuyla meydan okurcasına. Ve dilini ıslaklığına değdirerek, sadece dilini kullanarak, ona neler yapabildiğini göstermeye başladı. Onun diliyle yaşattığı bu his o kadar inanılmazdı ki, Julia yüksek sesle inledi. "Evet, sadece dilin yeterli olacak gibi görünüyor."

"Emin misin? Çünkü içini kendi aletime saklıyorum. Kendimi tutmam zor olacak, ama yapabilirim. Peki ya sen?" diye sordu bacaklarının arasına ateşli ve ıslak bir öpücük kondurarak.

Julia inleyerek ileri geri hareket etmeye başladı. "Evet, dilin muhteşem şeyler yapıyor bana."

"Benim yöntemimle yapmalısın Julia." Bacaklarına yavaşça dokunarak üst baldırının içini yalayınca, Julia hareketlendi ve bacaklarını oynattı.

"Bacaklarını açık tut güzelim," diye emretti Clay. "Tutmazsan dururum."

"Tamam, açık tutacağım," diyen Julia kendi sesini tanıyamadı. Ama aslında o kadar büyük bir arzuyla dolup taşıyordu ki şu anda sadece sesini değil, hiçbir tarafını tanıyamıyordu.

"Dediklerimi yaparsan seni kendinden geçirir, inletirim. Ama yapmazsan durup, emrime itaat edinceye kadar beklemek zorunda kalırım," dedi sertçe. Bakışları kontrolün onda olduğunu anlatıyordu. "Beni fazla bekletme, beklemek istemiyorum. Tadına bakmayı o kadar çok istiyorum ki bu istek beni öldürüyor."

"Dediklerini yapacağım, çünkü beklemek beni de öldürüyor," dedi, az önce Clay'in aletini ağzının içinde tutan agresif kadından, alacağı tüm zevki, neredeyse hiç tanımadığı bu adamın ellerine teslim eden itaatkâr kadına nasıl dönüştüğüne oldukça şaşıran Julia. Ama ba-

zen hiç tanımadığın birisiyle beraber olmanın sebebi tam da buydu işte. Fiziksel çekimin doğallığına kendini teslim etmekti. Julia da tam o aşamadaydı şu anda ve bütün gece de orada kalmak istiyordu. Eğer bu, onu itaatkâr ya da kötü veya seks manyağı yapıyorsa da razıydı. Tüm bu sıfatları karşı çıkmaksızın üstlenebilirdi. Şu anda tek bildiği ve bilmek istediği şey arzuydu.

4. BÖLÜM

Gecenin ilerleyen saatlerinde Julia zevkten dört köşe olmuş, akşamın üçüncü orgazmının verdiği tatminle, uykulu vaziyette Clay'in kolları arasında yatıyordu. Adam verdiği sözlerin hepsini de tutmuştu. Onunla sadece seks değil, gerçek anlamda aşk yapacağını söylediğinde şaka yapmıyordu. Oteldeki sevişmeleri sırasında vücudunu baştan ayağa taparcasına sevmiş, her noktasını öpücüklerle kaplamıştı. Hatta ayak parmaklarından birini emmişti ki bu Julia'ya harika hissettirmişti. Ve sonunda onun içine yerleştirmişti kendini Clay. Bu aceleye getirilmeyen, yavaş ve garip bir şekilde muhteşem olan seanslardandı. Clay, bir yandan bacaklarıyla bedenini sarıp, ona sımsıkı tutunmuş olan Julia'nın içinde, kendisini yavaş yavaş hareket ettirir-

ken, diğer taraftan da Julia'nın boynunu, yüzünü ve göğüslerini öpücüklere boğmuştu. Bu adam hem becermeyi hem de sevişmeyi çok iyi biliyordu. Ona emir ve talimat verebildiği gibi, ondan emir ve talimat alabilmişti de. Aynı anda hem saçlarından sıkıca tutup çekerken hem de hafif ıslak tenine yumuşak, nazik öpücükler kondurmuştu.

Şimdi de Julia'yı kollarının arasına almış, bedenini kendi güçlü bedenine yaslamış, öylece yatıyordu. Bronz tenli kolu, Julia'nın göğsünün altında duruyor ve Julia'ya bu sayede kolundaki mükemmel dövmeyi dikkatlice inceleme imkânı veriyordu. Motifin üzerinde ellerini dolaştıran Julia "Bunu çok beğendim, ne zaman yaptırdın?" diye sordu.

"Teşekkür ederim. Hukuk fakültesinden mezun olduktan sonra, bana bu işi neden yaptığımı hatırlatması için yaptırmıştım."

"Peki, bunu sana nasıl hatırlatıyor?"

"Tutkuyu simgeliyor. İşimde, hayatımda, her şeyde olmasını istediğim şey; tutku."

"Bence, sende çuvallar dolusu tutku var zaten," dedi ve vücudunu, onun dümdüz, kaslı karnını sırtında hissedebilmek için, ona daha da yaklaştırdı.

Bu da seks için mükemmel bir pozisyondu aslında. "Mmm... Bu çok güzel," dedi Clay ve omzuna yumuşak

bir öpücük kondurdu. "Seni tanımış olmaktan dolayı çok mutluyum doğrusu."

"Ben de," dedi Julia mırıldanarak.

"Hadi, bana senin hakkında bilmediğim bir şey söyle."

"Hakkımda hiçbir şey bilmediğini düşünecek olursak, bu baya çok şeyi kapsıyor değil mi?"

Clay gülümsedi, "Hakkındaki 'bir sürü şeyi' biliyorum zaten, sadece daha fazlasını öğrenmek istiyorum."

"Ne biliyorsun, söyle bakalım?"

"Son derece güçlü ve dayanaklısın, kimseye boyun eğmiyorsun ve tam bir insan sarrafısın."

"Bir barmen olarak, bu benim işim. Bütün iyi barmenler bu özellikleri taşır."

"Ve işinde çok iyisin. Ayrıca yaptığın işle gurur duyduğunu da biliyorum. Dünyayı kurtarmıyor olsan da yaptığın işte iyi olmak senin için önemli."

Julia omuz silkerek, "Evet haklı olabilirsin," dedi.

"Bak, gördün mü hakkında bir sürü şey biliyormuşum." Ona doğru biraz daha sokuldu. Bir yandan konuşuyor bir yandan da Julia'nın beli üzerinde usulca elini dolaştırıyordu. "Ayrıca cesursun ve aklındakini söylemekten çekinmiyorsun. Bir de son derece sağlıklı bir cinsel iştahın var."

Julia, onu dirseğiyle dürtüp gülümsedi. "Evet öyle, ama bunu herkesle yaptığımı düşünme, çünkü yapmıyorum. Son bir yıl içinde birlikte olduğum ilk erkeksin."

"O arada da kadınlarla mı birlikte oldun?" diye sordu Clay alaycı bir tonla.

"Ha ha. Ama ben onu kastetmemiştim. Gerçi öyle olsa bile, bunun seni rahatsız edeceğini sanmıyorum."

"Seni, başka bir kadının vajinasını yalarken izlemekten, kesinlikle rahatsız olmam. Hatta bunu ölmeden önce yapmak istediğim şeylerin listesine ekleyeceğim. O muhteşem kızıl saçlarınla sen, başka bir kadının vajinasını yalayıp öperken..."

Julia başını iki yana sallayarak güldü. "Sen belanın ta kendisisin. Tek söylemeye çalıştığım, bunu sık sık yapmadığım. Barıma gelen her erkekle yatağa girmiyorum yani."

"Ben de senin barına gelen erkeklerden biriyim ama," diye ekledi Clay, Julia'yı bir kez daha sinir ederek. San Francisco sokaklarına doğru bakan pencereden ay ışığı içeri sızıyor, camın önündeki perde, dışarıdan gelen hafif esintinin etkisiyle yavaşça dalgalanıyordu. Julia kapının önünden geçen yemek arabasının sesini duyar gibi oldu, birileri oda servisinden sipariş vermiş olmalıydı. Belki de tıpkı onlar gibi, yoğun cinsel aktiviteleri sonunda acıkmış olan bir çiftti siparişi veren. Ama her ne kadar yakınlarda başka çiftler olsa da Julia hiçbirinin arasında, onlar kadar müthiş bir

kimyasal çekim olmadığından – hiçbir tereddüte yer bırakmayacak kadar – emindi. Julia ile Clay elektriklenmiş gibiydi. "Her neyse, bu benim de sık yaptığım bir şey değildi. Böyle bir alışkanlığım yok. Ama sen karşı konulmazsın Julia. Karşı konulmaz."

Bu kelimeyle kalbi hızlı atmaya, hatta belki de ritim atlamaya başladı. Julia'nın bir tarafı, o anda fiziksel çekim ötesinde bir şeyler hissettiği için hemen oradan kaçıp gitmek isterken, diğer tarafı ise o hissin birazcık daha tadını çıkarmak istiyordu.

"Sen de öylesin," diye fısıldadı.

Clay kuvvetli parmaklarını Julia'nın saçları arasında gezdirdi. "Şimdi konuşmamızın başına dönecek olursak, bana senin hakkında bilmediğim bir şey söylemeni istiyorum. Benden bu kadar kolay kurtulamazsın."

Julia sırtıyla ona sürtünerek, "Kurtulmaya çalışmıyordum zaten, ne bilmek istiyorsun?" diye sordu.

"Ne okumaktan hoşlanırsın?"

Julia gülümsedi, içinde bulunduğu sektör olduğu için, film ve dizilerden başlamayıp önce kitapları sorması hoşuna gitmişti.

"Kitaplar," dedi kuru ve sakin bir şekilde.

"Ne tür kitaplarmış onlar küçük alaycı bayan?"

"Macera türü hikâyeler," diye cevap verdi ve Clay'in sorgular biçimde tek kaşını havaya kaldırdığını hissetti. Julia Konuşurken Clay'in yüzünü görebilmek

için diğer tarafına döndü. Clay, ona soru sorar bir bakış attı, sanki aralarındaki fiziksel kontak bozulduğu için rahatsız olmuş gibiydi. Ama bu soruna çabukça bir çözüm bulmuştu, Julia'ya doğru uzanıp elini bacaklarının üst kısmından aşağı doğru gezdirmeye başladı.

"Bana dokunmadan duramıyor musun?"

"Hayır, duramıyorum. Ayrıca sana dokunmamak için bir sebep de görmüyorum. Ne tür macera hikâyeleri?"

"Gerçek maceralar, korkutucu maceralar. Somalili korsanlar tarafından rehin alınan gemi kaptanının hikâyesi gibi."

"Bir Kaptanın Görevi" diye karşılık verdi Clay. Doğrudan filmin değil de filme konu olan kitabın adına atıfta bulunması Julia'nın hoşuna gitmişti. "Güzel kitap. Filmi de iyiydi, Kaptan Phillips. Başka?"

"Deniz kuvvetleri hakkındaki hikâyeler."

"Görevlerinden döndükten sonra korumakla görevlendirildiği kadına âşık olan askerlerin, gerçek dışı hikâyeleri gibi mi?"

"Hayır," diye yanıt verdi Julia gülerek.

"Tamam bekle, buldum. Savaştan sonra onları iyileştirmek için uğraşan, fizik tedavi uzmanına âşık olan askerlerin hikâyesi?"

Julia bir kez daha güldü. "Bak sen! Romantik hikâyeler hakkında ne kadar da çok şey biliyorsun

öyle! Hayır, benim kastettiğim; o askerlerin gerçek görevleriyle ilgili olan hikâyeler."

"Tamam yeter. Artık sussan iyi olacak, zira biraz daha konuşmaya devam edersen senin, dünya üzerinde yaratılmış en mükemmel kadın olduğun ortaya çıkacak."

"Neden? Yoksa sen de mi deniz kuvvetleri hayranısın?"

"Ben, senin hayranınım ve hakkında öğrendiğim her yeni şeyle birlikte, bu hayranlığım biraz daha artıyor."

"Ben soğan gibiyimdir, soymaya devam et."

"Seksi bir soğan. Dur bir katını daha soyayım," dedi Clay ve kafasını Julia'nın omzuna gömdü.

"Peki ya sen?"

"Ne olmuş bana? Ben hangi tür kitaplardan hoşlanırım diye mi soruyorsun?"

"Hayır, ben daha farklı bir başlık seçiyorum. Ne tür filmlerden hoşlanırsın? Ama sakın müvekkillerinin filmleri olduğunu söyleme."

"Tabii ki onların filmleri favorilerim, ama onları seyretmediğim zamanlarda soygun filmlerinden hoşlanırım."

"Ocean's Eleven gibi mi?"

Clay başını evet anlamında sallayarak, "Bu zamana kadar çekilmiş en iyi soygun filmi," dedi.

"Peki, İtalyan İşi?"

"Başka mükemmel bir film de o işte."

"Thomas Crowne Affair?"

"Muhteşem bir senaryo."

"Zor Ölüm?"

"En az on kere izledim, hatta belki daha da çok," diye yanıt verdi Clay.

"Bu filmlerin hepsine ben de bayılırım," dedi Julia.

"Tamam, işte şimdi gerçekten susman gerekiyor."

"Bu, beni mükemmel yapıyor diye mi?" dedi Julia kıkırdayarak.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldadı Clay onu yeniden yanına doğru çekip bir kez daha öperken.

***

Ertesi sabah uyandıklarında, Clay elini saçlarının arasından geçirip boğazını temizledi. "Uçuşumu daha geç bir saate alabilirim. Bu günü benimle geçirmeye ne dersin?"

Julia daha iyi bir fikir düşünemiyordu. "Diziler, filmler, kitaplar hakkında biraz daha konuşabilmemiz için mi?"

"O da var. Ayrıca ileride bir gün katılacağımız, üçlü cinsel ilişki hakkında da konuşabiliriz."

Julia kaşlarını çattı. "Ben, seni kimseyle paylaşmam."

Clay ona şeytani bir gülümseme ile bakarak "Güzel cevap, ama şunu bil ki ben de seni hiç ama hiç kimseyle paylaşmam," diye karşılık verdi.

"Güzel. Şimdi sırf bunu söylediğin için bile acil iki orgazma ihtiyacım var."

Başıyla banyoyu işaret etti Clay, "Duş! Sen! Duvara yaslı olarak..."

Clay, Julia'ya istediği şeyi verdikten sonra öğlen yemeği için, Julia'nın en sevdiği restoranlardan birine gittiler. Hayes Valley'deki bu restoranın menüsünde, patates kızartması için kırk yedi çeşit sos bulunuyordu. Clay de bugüne kadar gittiği en iyi restoranın burası olabileceğini düşünmüştü. Ona göre patates kızartması, diğer yiyecek seçenekleri arasında şampiyon bir yemek seçeneğiydi.

Ama gün ilerledikçe, Julia saatin tit taklarını duyar gibi oluyordu. Kaçınılmaz veda yaklaşırken zaman hızlıca akıyordu. Clay'i havaalanına götürmek üzere arabası geldiğinde, ona "Hoşça kal," diyerek yanağına hızlıca bir öpücük kondurdu. Filmlerdeki sahneleri andıran uzun, hüzünlü bir öpüşme yaşanmayacaktı. Eğlenmişlerdi evet, yatakta da oldukça uyumlu olabi-

lirlerdi ve hatta kitap ve film zevkleri de aynı olabilirdi, ama "İKİSİ" diye bir şey yoktu. Bu şehirde, onu bekleyen bir sürü bela, sırtında çok ağır bir yük ve henüz çözüme kesinlikle yaklaşmamış olan birçok problem. Ve ödeştik diyebilmesi için geçirmesi gereken çok sayıda salı gecesi.

Julia duvarlarını yeniden örmeye başlamalıydı. Clay, bu güne kadar yaşadığı en mükemmel cinsel deneyim olarak tarihe geçecekti; yatak odasında kusursuz bir gece olarak. Ayrıca evet Clay, onunla konuşmanın bu kadar kolay, günü birlikte geçirmenin eğlenceli oluşuyla da artı puan toplamıştı. Ama üç bin mil uzakta yaşıyordu.

"Seninle tanışmak güzeldi," dedi ve gitmek için hamle yaparak arkasını döndü.

Clay, onu bileğinden yakalayarak kendine doğru hızla çekti. Bedenleri birbirine değiyordu ve tanrım, Julia bu hissi, onun kuvvetli göğsünü göğsünde hissetmeyi ne kadar çok seviyordu böyle. Biraz fazla seviyordu.

"Julia," dedi Clay ve bu sefer sesi yoğun ve ciddiydi. "İnanılmaz güzel vakit geçirdim seninle. Kıyının iki ayrı ucunda yaşıyor olduğumuzdan bu kulağa delice gelecek biliyorum, ama seni tekrar görmek istiyorum. Seni arayacağım."

Clay onu tutkulu bir şekilde öpmeye başladı. Bu öyle bir öpücüktü ki Julia parmak uçları üzerinde yük-

selerek düşmemek için iki eliyle Clay'in saçlarından tutundu. Clay öpüşmeyi kestiğinde Julia başının döndüğünü ve dudaklarının onun dudaklarını şimdiden özlemeye başaldığını hissetti.

Clay arabaya binip uzaklaşırken, Julia kalbinin de onu özlemeye başlayacağını fark etti. Ama sonra kendine, 'seni arayacağım' demenin çok kolay olduğunu hatırlattı. Zor olan gerçekten aramaktı. Asıl kahramanlık ise ülkenin öbür ucunda hayatını devam ettiren biriyle, bir ilişki yaşamaktı.

***

Clay kum torbasına kuvvetlice son bir yumruk daha savurdu. Antrenman onu nefes nefese bırakmış, kalbinin ise yerinden çıkacakmışçasına hızlı atmaya başlamısına sebep olmuştu.

"Seni hiç bu kadar sert vururken görmemiştim," dedi Davis. "Bu sefer kimi gözünde canlandırdın? San Francisco'da seni uğraştıran yönetici bozuntusunu mu?"

Clay spor salonundaki su fıskiyesinden su içmek için eğilirken, başını hayır anlamında salladı. Kanal yöneticisi değildi Clay'in o anda düşündüğü. Clay, Julia'nın kilometrelerce uzakta yaşıyor oluşunun ne kadar kötü olduğunu düşünüyordu. New York'a döneli daha sadece bir gün olmuştu. Tek bir gün ve Clay, o ateşli kadını aklından çıkartamıyordu.

"Hayır," diye kısa ve net bir cevap verdi.

"Bence onu aramalısın," dedi Davis.

Clay kafasını kaldırıp arkadaşının yüzüne baktı, "Ne?"

"San Francisco'daki ekstra gününü beraber geçirdiğin kadını diyorum."

"Nereden anladın?"

"Bana sabah döneceğini söylemiştin ve dünkü antrenmanımızı kaçırdın." Başının kenarına işaret parmağını dayayarak "Unuttun mu? Ben insanların içini okurum. Benim işim bu."

"Her neyse," dedi Clay onu başından savmaya çalışarak.

"Arayacak mısın? Çünkü bence aramalısın."

Clay omuz silkerek pek önemsemiyor havası vermeye çalıştı, ama aslında Julia'yı aramayı en baştan kafaya koymuştu. O akşam ayrılırken söylediğinde ciddiydi, ağzından öylesine çıkmış bir söz değildi bu. Onu tekrar görmek ve aralarındaki şeyin, fiziksel çekimin ötesinde bir şey olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Clay sevişmeleri sırasında, Julia'nın, onun adını bağırmasından keyif aldığı kadar, onunla konuşmaktan da çok keyif almıştı. Julia onu büyülemişti ve onunla yaşadıkları şeyin tek bir gece ile sınırlı kalmasını istemiyordu. Onunla daha fazla geceyi birlikte geçirmekti istediği.

Eve gider gitmez telefonunu eline alıp Julia'yı aradı. Telefon ikinci çalışta açılmıştı.

"Bir daha kendisinden haber alacağımı düşünmediğim insan, merhaba!"

Clay, o anda vücudunu onunkine dayayarak, güzel yüzüne bir öpücük kondurmayı ve dokunuşu altında, Julia'nın eridiğini hissedebilmeyi dileyerek gülümsedi.

"Selam Julia. Hafta sonu New York'a gelmeye ne dersin?"

"Neden bu hafta sonu New York'a gelmek isteyeyim söyle bakalım?"

"Ne zamandır kullanmak istediğim bir ipim, denemek istediğim bir restoran ve seni bağladığımda olağanüstü görüneceğinden emin olduğum kocaman bir yatağım var. Ayrıca bu hafta sonu gösterime girecek olan yeni bir soygun filmi var, onu da izlemeye gidebiliriz."

Julia gülerek yanıt verdi, "Bakalım doğru anlamış mıyım, New York'a akşam yemeği, sinema ve biraz da bağlanmak için çağırılıyorum, öyle mi?"

"Evet, aynen öyle."

***

Julia hemen cevap vermedi. Clay'in isteğini dikkatlice düşündü önce.

O akşam iyi kazanmıştı. Geçmişinin üzerinde bıraktığı yükü azaltacak kadar iyi. Hem Clay sadece ha-

yatından üç günü istiyordu. Bu bir bağlılık ya da ilişki değildi. Julia o üç günde Clay'e âşık olacak değildi ya?"

"Öyleyse beni havaalanından şoförlü bir araba ile almaya gelebilirsin yakışıklı. Çünkü uçaktan indiğim andan itibaren, bu saydıkların ve çok daha fazlası için hazır bir şekilde seni bekliyor olacağım," diye yanıtladı Julia ve koltuğuna gömülüp, topuklu ayakkabılarını çıkararak, viskisinden bir yudum aldı ve alkolün boğazından aşağı kayarken verdiği yanma hissinin tadını çıkardı. Artık hafta sonuna kadar saatleri saymaya başlayacaktı.

Sadece tek bir hafta sonuydu. Daha fazlası olmayacağına kendi kendine söz verdi.

Bir saat boyunca havadan sudan konuşmaya devam ettiler. Üzerinde ne olduğunu sorarken ise Clay'in sesi yine kısılarak, o seksi hırıltıya büründü ve ardından da Julia'yı telefonda zirveye çıkardı.

'Sadece bir hafta sonu,' dedi Julia kendi kendine ve bunu ertesi gün, ertesi gün ve ertesi gün, hatta bütün uçuş boyunca ve uçaktan inip, La Guardia Havaalanı'nın çıkış kapısından çıkarken de tekrarladı.

Ama Clay'i, o seksi takım elbisenin içinde, kravatı gevşetilmiş ve gözünde güneş gözlükleriyle arabaya yaslanmış, kendisini beklerken gördüğünde bu hafta sonunun bitmesini hiç istemeyeceğine dair bir his belirmişti içinde.

Gecenin Sonu

5. BÖLÜM

Karo aslısı tek başınaydı ki bu çok kötü olmuştu. Çünkü kupa, sinek veya maça aslısı ile eşleşse muhteşem bir görüntü oluşacaktı. Ama yapacak bir şey yoktu, kartlar böyle gelmişti. Bu el sadece üç kişi kalmışlardı; Julia, zengin aile çocuğu ve yeni adam. Yeni adamın adı Hunter'dı, fasulye sırığına benzeyen, kısa saçlı, sarışın bir adamdı. Haki renk bir pantolonla, ekose bir gömlek giymişti. Parmaklarını neresinde tutacağını bilemiyor, sürekli hareket ettiriyordu. Oyun sıra-

sında cep telefonu kullanmak yasak olduğundan adam, çalışanlarından gelen elektronik postaları kaçırıyordu ve gerginliğinin sebebi de bu olmalıydı.

Julia her iddiasına vardı ki adam, genç bir girişimci veya risk sermayedarıydı. Risk almayı sevdiği belliydi. O yüzden bu oyuna davet edilmiş, sırf Julia ile oynaması için özel olarak seçilmişti. Ama sorun şu ki – yani onun açısından sorun – blöf yaptığı zaman gülüyordu. Julia bunu oyunun en başlarında fark etmişti bile. Birkaç el önce bir çift beşlik için, ondan birkaç el önce de iki tane vale için blöf yapmış ve hatta valelerde sadece gülmekle kalmamış kıkırdamıştı.

Yeni adama içinden teşekkür etti Julia. Blöf yapmayı hiç beceremiyordu ve böyle devam ederse adamı öpebilirdi, çünkü adamın beceriksizliği Julia'nın işini epey kolaylaştırıyordu.

"Beş yüz," dedi kendine güvenen bir ses tonuyla. Siyah bir çipi daha yığının arasına atarken boğazını temizledi. Julia avını beklemeye koyulmuş bir panter gibi, kasları gergin ve donuk bir şekilde onun üzerine atlamak için işaret bekliyordu.

Ve sonunda o işaret geldi. Önce burnunda hafif bir kıpırtıydı, buradan göbeğine doğru indi ve çek geçmeden kısa bir gülmeye dönüştü.

Ah, çok zekiceydi. Havada galibiyet kokusu alıyordu Julia. Tabii havada aynı zamanda alt kattaki Bay Pong'un restoranından gelen domuz eti kokusu da

vardı. Buraya, bir çin restoranının üst katında bulunan, her köşesine fast food kokusu sinmiş bu apartman dairesine, gelmeye başladığı ilk zamanlar kokunun sadece kıyafetlerinden değil, burnundan da kaybolmayacağına emindi. Ama kıyafetlerindeki kokuyu yıkayarak çıkartmakta bir sorunla karşılaşmamış olduğu gibi, burnu da salı gecelerinin bu kokusuna alışmıştı.

Julia buradayken hiçbir şey yemezdi, özellikle de oyunun başını bekleyen iri yarı adam mutfakta dururken. Julia, bu adamın adını biliyordu, ama adamın adı kimin umurundaydı ki? Julia için o sadece, Skunk takma isimli, aşağılık herifin tekiydi; siyaha boyadığı saçlarının arasında bir tutam beyaz saç vardı, tombul parmakları artan mezelerin durduğu tabakta gezinirken Julia ona pis bir bakış atmak istedi.

Ama bunu yapacak kadar tecrübesiz de değildi. Bu iri yarı adamla zıtlaşmasını önleyen birçok sebebin varlığından söz edilebilecek olmakla birlikte, bunların en başında adamın belinde taşıdığı Glock marka tabanca geliyordu. Adam silahını hiç kullanmıyor olsa da orada duruyor oluşu, her an mermilerin havada uçuşabileceğinin bir hatırlatmasıydı. Silahın düşüncesiyle içine bir titreme geldi, ama Julia dışarıya hiçbir şey belli etmedi. Dışarıya karşı duygularını hep kontrol altında tutardı, bu yüzden de ne o iri yarı pisliğe, ne yeni gelen adam Hunter'a, ne de zengin aile çocuğuna bir şey çaktırmadı. Zengin aile çocuğu omzunu

silkip, derin bir nefesi dışarı bıraktıktan sonra elindeki kartları masaya atarak, "Ben yokum," dedi.

Böylece iki kişi kalmışlardı.

Julia masaya, kendi eline ve sonra da yeni adama baktı.

Kalbi hızla atmaya başlamış, sinirleri vücudunda dolaşmaya çıkmıştı adeta. Ama bu his çok kısa sürdü.

Belli etme.

Blöf yapıp yapmadığını gösterecek, onu ele verecek belli bir hareketi yoktu Julia'nın. Donuk bakışlarla oynamayı uzun zaman önce öğrenmişti. Her durumda sakinliğini koruyabilirdi. Başını her türlü beladan yalan söyleyerek kurtarabilirdi. Dokuzuncu sınıf rehberlik öğretmeni, onun, başka bir kıza küfreden Amelia Cartwright'ın burnuna yumruk attığını inkar etmesi üzerine 'Mükemmel bir yalancı,' demişti Julia için.

"Sen, az önce Amelia Cartwright'a vurdun mu?"

"Hayır," demişti Julia ve bunu söylerken ne ayaklarını oynatmış ne de kafasını başka yöne çevirmişti. Sanki söylediği doğruymuşçasına yalan söylemişti ve o zamandan beri de bu yeteneği çok işine yaramıştı.

Kusursuz yalan = kusursuz gerçek!

Kendi çiplerinin arasından, iki siyah çipi alıp elinde çevirmeye başladı. Uzun ve manikürlü tırnaklarına kırmızı oje sürmüştü ki bu da oyun için yarattığı imajı

– giydiği dar kot pantolon, göğsü açık bir bluz ve ayağındaki siyak topuklu ayakkabıları – mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Oyuna düzenli olarak katılanlar onu zaten tanıyordu, ama yeni gelenler, onu böyle parti kızı modunda görünce ciddiye almıyorlardı.

İşte yeni oyuncular bu yüzden davet ediliyorlardı. Julia'nın onları soyup soğana çevirmesi için. Dolayısıyla onu hafife almaları daha iyiydi.

"Beş yüz dolar artırıyorum," dedi duygusuz bir ses tonuyla ve elindeki iki çipi ortadaki yığının içine bıraktı.

Kritik an gelmişti. Sinirler gerilmiş, izleyenlerin kanı donmuş, herkes heyecanla sonucu bekliyordu.

Hunter derin bir nefes aldı. Masanın ortasındaki yığına büyük bir arzuyla bakarak dudağının kenarını kemirmeye başladı ve son bir kez daha elindeki kartlara döndü.

"Benden bu kadar," dedi elindeki kartları cips, bira ve pişmanlık kokan masaya fırlatarak. Masaların dili olsaydı, bu masanın anlatacak çok şeyi vardı; kaybedilen alyanslar, kazanılan spor arabalar ve şahit olduğu diğer tüm iniş ve çıkışlar.

"Öyleyse bunlar benim," dedi Julia ve elindeki kartları gösterme gereği duymaksızın, masanın ortasında biriken çiplere doğru uzandı.

Çipleri toplayıp ayağa kalkarak, doğrudan Skunk'a yöneldi ve çipleri eline tutuşturarark "Nakde çeviriyorum, bu akşamlık bu kadar," dedi.

Skunk, elinde tuttuğu koca bir parça eti ağzını atıp, parmaklarını yaladıktan sonra Julia'ya ödemesini yaptı. Neredeyse beş bin dolar kazanmıştı ve içinden şarkı söylemek geliyordu.

"Bunu Charlie'ye vermemi ister misin?"

Julia kafasını hayır anlamında salladı. "Kendim veririm."

"Seni aşağı kadar geçireyim o zaman."

Sanki kaçabilecek bir yeri varmış gibi.

Yine de Skunk onu takip etti, merdivenleri inerken hırıltıya benzer sesler çıkararak.

"Bu akşam baya iyi oynadın," dedi hızlı nefes alışverişleri arasında.

"Teşekkürler," diye karşılık verdi Julia, bu kadar iyi oynamış olmaktan dolayı mutlu hissedebiliyor olmayı dileyerek. Eskiden poker oynamaya bayılırdı, vakit geçirmek için yapmaktan hoşlandığı şeylerin başında gelirdi poker oynamak. Ama artık buna gölge düşmüş, kirlenmişti.

Skunk, Julia'nın sırtını sıvazlayarak, "Seninle gurur duyuyorum," dedi.

Julia içinde bu temastan iğrenirken, dışarıdan bakıldığında umurunda değil gibi davranmıştı; sanki tüm bu yaşadıkları umurunda değilmiş gibi.

Bir dakika sonra Bay Pong'un restoranına girmiş ve bu saatte çoğunlukla boş olan masaların arasından geçerek Charlie'nin yanına gelmişlerdi. Charlie, bir sandalyede kamburu çıkmış vaziyette oturmuş, elindeki iPad'in ekranında bir şeyler yapıyordu. Üzerinde siyah bir takım elbise ile beyaz bir gömlek vardı, kravat takmamıştı. Julia'yı görünce, sigaradan sararmış dişlerini gösterecek şekilde gülümsedi.

Onun, bu görüntüsü bile Julia'nın midesini bulandırmaya yetmişti.

Charlie'nin gözleri Julia'nın vücudu üzerinde iştahla dolaşırken, Julia, onun kendisini aklında çırılçıplak soyduğunu görmezden gelerek elindeki parayı ona uzattı. "Al."

"Ah en sevdiğim renk, Kızıl'dan gelen yeşil!" diyerek parayı okşadı.

Julia toplam tutarı söyledi. "Say istersen."

"Sana güveniyorum Kızıl." Aksanı bir tür Yunanca ve Rusça karışımıydı. Merkezini Çin Mahallesi'ne kurmuş olmakla birlikte, aslında Çin ile hiçbir bağlantısı yoktu. Julia'nın onun hakkında parça parça edindiği bilgilere göre, Charlie çin yemeklerini sevdiği için burayı ve hemen üstündeki daireyi devralmıştı. Resto-

ranın eski sahibi, büyük ihtimalle Charlie'ye borcu olan zavallılardan biriydi.

"Ama ben sana güvenmiyorum," dedi Julia sertçe.

"Çok komik," dedi ve gülmeye başladı, ardından da parayı saymaya koyuldu, zira ikisi de birbirine güvenmiyordu. "Gerçekten çok komik. Barında çalışırken de böyle komik espriler yapıyor musun? Bir ara kontrol etmek için uğrasam mı acaba?"

Julia'nın gözlerinden kırmızı bulutlar geçiyordu. Yumruğunu sıkıp bütün sinirini ellerine yönlendirdi ve dilini ısırdı. Onu kışkırtmaması gerektiğini iyi biliyordu. Ama yine de Charlie'nin barından söz etmesinden, en az bara yaptığı sürpriz ziyaretlerden ettiği kadar nefret ediyordu. Belediyeden restoran denetlemeye gelen müfettişler gibiydi, canı ne zaman isterse bara uğruyordu.

Julia dişlerini sıkarak, "Ne zaman istersen gelebilirsin, her zaman beklerim," diye karşılık verdi.

"Biliyorum," dedi imalı imalı. "Ayrıca bir dahaki gelişimde bu güzel barmen, bana güzel bir içki hazırlayacak."

Parayı saymayı bitirince Charlie elini cebine daldırıp, ufak tefek bir bıçak çıkardı. Sadece birkaç santim uzunluğunda, daha çok kamp ekipmanını andıran bir şeydi bu. Pek silah olarak kabul edilemezdi aslında, ama verilmek istenen mesajı yerine iletmek için, atış

gücüne sahip olması da gerekmiyordu zaten. Julia anlamıştı; sözünde durmazsa Charlie onu küçük parçalara ayırabilirdi. Bıçağın tutacak kısmını kendi çenesine yaklaştıran Charlie, bitlenen köpeklerin yaptığı şekilde önce bir kere ve sonra bir kere daha çenesini kaşıdı, bu sırada da çamur rengi gözlerini Julia'dan bir saniye ayırmadı. Göz bile kırpmadı. Bıçağı cebine geri koydu ve parmaklarını havaya kaldırıp şıklattı. Katil kılıklı bir adam, elinde deri bir defterle yanlarına geldi. "Zengin züppeyi yenebileceğini biliyordum," dedi Charlie ve gözlerinde alçak bir ifadeyle, "O yüzden ben de senin için Hunter'ı getirttim. Adamı parasından ayırma konusunda iyi iş çıkardın doğrusu." Charlie'nin konuşma tarzı Julia'nın iç organlarının kıvrılıp bükülmesine sebep olmuştu. Charlie daha sonra defteri elinde tutan adamına dönerek "Bunu deftere işle. Kızıl biraz daha yaklaştı."

Adama deftere bir şeyler karaladı.

"Çok yaklaştım," diye düzeltti Julia, Charlie'yi.

"Az ya da çok ne fark eder ki? Önemli olan tek şey..." diye başlayan Charlie sustu, parmağını havaya kaldırıp, tekrar yavaşça deftere doğru indirdi ve Julia'nın adının yazdığı yere birkaç kere vurdu. "Önemli olan tek şey, burada ne zaman sıfır yazacağı. O zamana kadar sen benimsin, az ya da çok fark etmez. Şimdi biraz tavuk yemek ister misin? Tüm eleştirmenler buradaki tavuğun şehrin en iyisi olduğunu söylüyor."

Julia başını hayır anlamında sallayarak, "Hayır teşekkür ederim, bu akşam yeterince doydum," dedi.

"O zaman bir dahaki salı tekrar görüşürüz. Limuzinlerimden birini yollamamı ister misin?"

"Yürüyerek gelirim."

Julia arkasına dönüp Charlie ve tavuğunu geride bırakarak, soğuk San Francisco gecesinde yürümeye başladı.

Eve girip kapıyı arkasından sertçe kapatırken, akşamki oyunu aklından çıkarmaya çalıştı. Ellerini yıkadı, bir kadeh viski koydu ve anlamsız televizyon programlarında kendini kaybetmek için televizyonun kumandasına uzanırken telefonu çaldı. Dokuz yüz on yedi alan kodlu bir numaraydı. Kalbi kıpı kıpır oldu aniden. Ne aptal bir organdı bu kalp. Sonra da karnında kelebekler uçuştuğunu hissetti. Aptal karnı.

Telefonu açmamasını söyleyen sadece mantığıydı ve mantığı kaybetmek üzereydi. Zaten aklın vücudu yendiği pek sık görülen bir şey değildi.

Arayan, Julia'nın birkaç gün önce barda tanıştığı Clay Nichols'dı. Uzun boylu, buğday tenli, yakışıklı ve ağzı bozuk New York'lu bir avukattı. Bir şampiyon gibi sevişiyordu ve Julia'yı karşı konulmaz bulduğunu söylemiş, ardından da otel çarşaflarının arasında uzanmış mutlu mutlu yatarlarken, kendisine hoşlandığı şeylerden bahsetmesini istemişti.

Üç yüz mil uzakta yaşayan ve ona, seni arayacağım dediğinde, bunun palavra olduğundan emin olduğu ve hayatının en güzel yirmi dört saatinden birini, birlikte geçirdiği adamdı bu.

İkinci çalışta telefonu açtı. "Bir daha kendisinden haber alacağımı düşünmediğim insan, merhaba!"

"Selam Julia. Hafta sonu New York'a gelmeye ne dersin?"

Julia'nın dudaklarına bir gülümseme yayılmaya başlamıştı. "Neden bu hafta sonu New York'a gelmek isteyeyim söyle bakalım?" diye sordu kanepesine gömülüp ayaklarını uzatırken.

"Ne zamandır kullanmak istediğim bir ipim, denemek istediğim bir restoran ve seni bağladığımda olağanüstü görüneceğinden emin olduğum kocaman bir yatağım var. Ayrıca bu hafta sonu gösterime girecek olan yeni bir soygun filmi var, onu da izlemeye gidebiliriz."

Julia gülerek yanıt verdi, "Bakalım doğru anlamış mıyım, New York'a akşam yemeği, sinema ve biraz da bağlanmak için çağrılıyorum, öyle mi?"

"Evet, aynen öyle."

Julia hemen cevap vermedi. Bu akşam kazandığı parayı düşündü. Charlie'nin, onun üzerindeki zincirlerini hâlâ kıramamış olmakla birlikte, buna az kalmıştı. Ayrıca her ne kadar, tamamen özgür kalıncaya kadar

kimseyle bir ilişkiye başlamayacağına kendi kendine söz vermiş olsa da Clay'in, ondan istediği yalnızca hayatının üç günüydü. Üç gün, sonu belli olan bir süreydi ve böylece daha fazlasını düşünmeden rahatça eğlenebilirdi. Zaten bu cumartesi çalışmıyordu. Hem, Clay'i düşünmek bile akşamın bir bölümünü silmesini, Charlie'nin kontrolünde geçmiş olsa bile o anları unutmasını sağlayabilmişti.

"Öyleyse beni havaalanından şoförlü bir araba ile almaya gelebilirsin yakışıklı. Çünkü uçaktan indiğim andan itibaren, bu saydıkların ve çok daha fazlası için hazır bir şekilde seni bekliyor olacağım," diye yanıtladı Julia ve koltuğuna gömülüp, topuklu ayakkabılarını çıkararak, viskisinden bir yudum aldı ve alkolün boğazından aşağı kayarken verdiği yanma hissinin tadını çıkardı. Artık hafta sonuna kadar saateleri saymaya başlayacaktı.

Bir süre daha havadan sudan sohbet ettiler, ama sonra olayın boyutu değişti. Clay sesini kısarak, "Şu anda üzerinde ne var?" diye sordu.

"Ne olmasını isterdin?"

"Dizinin üstünde biten beyaz ince bir çorap, dantelli beyaz bir külot ve ona uyan bir sutyen," diye aceleyle cevap verdi Clay.

"Peki, üzerimde onlar olsa ne yapardın?"

"Önce dilimle o dantelin üzerinden seni çılgına çevirir, sonra da dişlerimle külotunu çıkarırdım."

Julia vücudunu basan ateşin viskiden olmadığına emindi. "Garip, ama biliyor musun Clay, cuma günü üzerimde tam da bunlar olacak sanırım."

Ve ertesi gün Julia iç çamaşırı almak için alışverişe çıktı.

***

Julia kaçmamasına dikkat ederek beyaz çorabı dizinin üzerine kadar çekti. Kız kardeşi de Union Caddesi üzerinde bulunan Hetty'nin Gizli Dolabı mağazasının, geniş deneme kabinindeki şeftali renkli koltuğa tünemiş, onu seyrediyordu. McKenna istem dışı olarak ayak bileğini bir öne bir arkaya oynatıyor ve bu hareketi ayakkabısının, bugün giydiği zümrüt rengi eteğiyle son derece uyumlu olan, mavi renkli topuğunu belli ederek hoş bir dikkat dağınıklığı yaratıyordu.

"Ne düşünüyorsun," diye sordu Julia kardeşinin çorap, sutyen ve külottan oluşan takımı bütün açılardan görebilmesi için kendi etrafında dönerken.

Tanınmış bir moda bloğu yazarı ve online videoların starı olan kız kardeşi, alışveriş için bu şık butiği önermişti. McKenna şimdi de oturduğu yerden Julia'yı baştan aşağı süzüyor ve parmağını dudağına götürmüş, söz konusu iç çamaşırı setini titizlikle inceliyordu. "Neyse ki kolay kolay üşüyen biri değilsin, çünkü

nisan ayında New York serin oluyor. Biliyorsun daha yeni oradaydım ben."

Julia gözlerini devirerek karşılık verdi, "Ben de zaten üzerimde sadece bunlarla şehri turlayacak değilim," dedi üzerindeki takımı işaret ederek.

"Ben söylemiş olayım da," dedi McKenna tek gözünü kırparak. "Peki, neyle eşleştirmeyi düşünüyorsun, bir trençkotla mı?"

"Hayır. Etek denilen bir şey var, onu giyeceğim, üstüne de bir bluz. Trençkot ise bunlardan sonra."

"O halde," diye başlayan kız kardeşi koca bir gülümsemeyle devam etti, "Bu seksi kılığınla Moda Hastası'nın onayını aldığını söylemekten memnuniyet duyarım."

"İşte, ben de bu yüzden seni yanımdan ayırmıyorum," dedi Julia ve üzerindekileri çıkarmaya başladı.

"Bekle bir dakika, bana şov yapmayacak mısın? Biraz kalça sallama, biraz dans..."

"Onların hepsini cuma, cumartesi ve pazara saklıyorum."

"Bu adama bütün hafta sonunu verdiğine göre, ondan gerçekten hoşlanıyor olmalısın. Üç gününü birden tek bir kişiye ayırmayalı uzun zaman oldu."

"Ben, tek bir günümü bile birilerine ayırmayalı çok uzun zaman oldu," diye düzeltti Julia, çıkardığı çamaşırları katlayıp kot pantolonunu giyerken.

"Evet, Dillon'dan beri."

"Evet, Dillon'dan beri," dedi Julia onaylayarak ve bu ismi duymanın dahi canını ne kadar yaktığını, kardeşinin fark etmemesi için arkasını döndü. Dillon, Julia'nın kız kardeşinden ve diğer herkesten sakladığı sırlarının kaynağıydı. Julia aniden konuyu değiştirerek sözü kız kardeşinin yaklaşan düğününe getirdi. "Ah, bu arada senin bir dahaki elbise provana ne zaman gidiyoruz?"

"Sen New York'tan döndükten sonra. Hem senin baş nedime kıyafetini de seçeriz," dedi McKenna, gerçek mutlulukla dolup taşan bir ses tonuyla. O, eşini bulmuştu ve mutlu sona ulaşmak artık onun elindeydi. Julia, onu biraz olsun kıskanmıyordu. Mutlu sonun, kendisi için ayda yaşamak kadar uzak olduğunu düşünüyor olsa da Julia kardeşi için mutluydu.

***

Cubic Z içkilerin indirimli olduğu saatlerde tıklım tıklımdı. Zaten perşembe geceleri, San Francisco'nun SoMa bölgesinde, 'Hafta sonuna bir kala' sloganıyla, yirmili yaş grubundakilerin, yakınlardaki ofislerinden çıktıktan sonra bara doluşmalarından dolayı, haftanın en yoğun gecelerinden biri sayılırdı. Finans ve teknoloji sektörlerinden genç erkek ve kızların çoğunlukta olduğu bu gruplar, özel üretim biralardan ya da afilli kokteyllerden sipariş verirlerdi.

Julia votka tonik hazırlarken, yanında duran suç ortağı Kim'e döndü. Barın arkasında dikilmiş, bir yandan fıçıdan ahududu aromalı bira doldururken, diğer bir yandan da farkında olmadan karnını okşuyordu minyon ve esmer kadın. Doğuma birkaç ay kalmıştı. Bu, Kim ve kocasının ilk bebekleriydi.

"Burayı hafta sonu tek başına çekip çevirmek için hazır mısın bakalım?" diye sordu Julia.

Kim gözlerini devirerek Julia'ya saçmaladığını ima eden bir bakış attı. "Sen olmadığın zaman burayı hep ben çekip çeviriyorum zaten, o yüzden ne yapmam gerektiğini iyi biliyorum. Ayrıca Craig de bana yardım edecek," dedi, elindeki bardağı her akşam iş çıkışı uğrayan sürekli müşterilerinden birine verirken. Kim ile Julia, Cubic Z'nin eşit pay ortaklarıydılar, burayı bir yıl önce alarak işletmeye başlamışlardı. Kim'in kocası da barmenlik okulunu yeni bitirmiş ve henüz bir iş bulamamıştı. Cubic Z'de bir barmene daha ihtiyaçları olmadığından şimdilik evin geçimini Kim sağlıyordu.

"Biliyorum. Sadece emin olmak istedim. Şimdiden sana ve bebeğe göz kulak olmaya çalışıyorum ne yapayım," dedi Julia, hazırladığı votka toniği bir müşterinin önüne doğru ittirirken.

"Evet, bizi kötü adamlardan korumaya çalışıyorsun," diye dalga geçti Kim, çünkü burası üst sınıf bir bardı ve her ne kadar barmenlere asılan bazı tipler olsa da daha tehlikeli bir müşteri kitlesine hitap etmiyordu. "Mesela

şu adam," diyerek kapıdaki adamı işaret etti Kim. Arkası onlara dönük olarak durmuş, bir arkadaşıyla sohbet eden adamın, koyu renk saçıları arasında bir tutam beyaz saçı vardı. Julia çok gerilmişti, Skunk'ı barının yakınlarında dahi görmek istemiyordu. Buraya daha önce bir kez gelmişti ve o da yetmişti zaten. Gelip barın kenarındaki taburelerden birine oturup bir içki sipariş etmiş ve sadece bir kez konuşmuştu. "Evet, burayı sevdim, baya bir sevdim. İyi içki servis ediyorsun."

Ama adam arkasını dönünce Julia onun Skunk olmadığını anladı. Julia bu adamı tanımıyordu ve bu yüzden de damarlarındaki kanın donmasına gerek yoktu. Charlie veya Skunk'ın bara gelip onu ya da sevdiklerini incitme ihtimalinden çok korkuyordu, ama o anda bu korkuya aldırış etmedi. Henüz böyle bir şey yapmamışlardı. Ama her an yapabilirlerdi de.

6. BÖLÜM

Clay bardağında kalan viskiyi bitirip saatine baktı.

"Gitmen gereken bir yer mi var," diye sordu Michele.

Kahretsin. Yine saati kontrol ederken yakalanmıştı. Hafta sonu için Julia'yı New York'a davet ettiğinden beri edindiği bir alışkanlıktı bu. Saat ona yaklaşıyordu ve artık bu bardan çıkıp eve gitmeliydi. Julia yarın geliyordu ve bir an önce yarın akşam olsa çok iyi olacaktı.

"Evet, yatağa," dedi Clay sertçe. Michele, en yakın arkadaşı Davis'in kız kardeşiydi, aynı zamanda Clay'in de arkadaşıydı. Üçü üniversite yıllarından beri tanışıyorlardı. Michele onlardan bir yaş küçüktü, ama o da abisinin yolunda ilerleyerek aynı üniversitede okumuştu.

"Senin sabahlara kadar dışarıda olduğun zamanları hatırlıyorum," diye takıldı Michele, ona doğru imalı bir bakış fırlatıp, elini koyu renk saçlarının arasından geçirirken. Michele güzel bir kadındı, her zaman güzel olmuştu, ama aralarında bir şey yoktu. Bir gece gittikleri bir üniversite partisinde, çok sarhoş olup öpüştüklerinden beri hiçbir şey olmamıştı. O öpücük bir daha asla tekrarlanmamış, Clay de bunu, o gece Michele'in anne ve babasının ölüm yıl dönümünden dolayı üzgün olup, bir yakınlığa ihtiyaç duymuş olmasına vermişti. Bu anlaşılabilir bir şeydi, kesinlikle anlaşılabilir.

"Pek zannetmiyorum," dedi Clay, zira hiçbir zaman parti düşkünü bir tip olmamıştı, ama genelde eve ilk giden de olmazdı. Bu akşamın erken bitmesi gerekiyordu, çünkü bütün gece sürmesini istediği gün yarındı. Hesabı istedi, cüzdanından birkaç banknot çıkartıp içkilerin parasını ödedi.

"Niye bu kadar erken gidiyorsun?"

"Çünkü bardağım boşaldı. Sana bir taksi çağırayım," dedi ve birlikte dışarı çıktılar. Yolun karşı tarafındaki cafenin ışıkları arkalarından yanıp sönerken Michele, "Bir şey yapmak ister misin..." diye başlamış ancak cümlesi yakınlardan gelen siren sesleriyle bölünmüştü.

Ortalık sakinleştikten sonra "Ne yapmak ister miyim?" diye sordu Clay.

Michele yutkundu ve hızlıca devam etti. "Bu hafta sonu bir şeyler yapmak ister misin? Belki yemeğe falan gidebiliriz?"

Clay, ona sanki söylediklerini anlamamış gibi bakarken, o sırada gördüğü ilk taksiyi çevirdi. "Davis şehir dışında," dedi. Michele ile başbaşa yemeğe çıkmazlardı. İçmek evet, ama yemeğe çıkmak kesinlikle üçünün birlikte yaptığı bir şeydi ve Davis bu hafta sonu, Clay'in kendisi için ayarladığı 'On İkinci Gece' isimli oyunun yönetmenlik işi için, birkaç aylığına Londra'ya gidiyordu.

"Evet,biliyorum," dedi Michele. "Zaten amaç da bu."

"Neyin amacı?"

Michele kafasını sallayıp gözlerini devirdi. "Hiçbir şeyin. Boşver, unut gitsin," ama ses tonunda bir kızgınlık var gibiydi.

"Sen iyi misin?"

Michele başını hızlıca salladı. Biraz fazla hızlı hatta. "Harikayım," dedi Clay ona taksinin kapısını açarken.

"Neyse, senin bu hafta sonu için büyük ihtimalle önemli planların vardır."

"Sanırım bütün hafta sonu bir şeylere bağlı olacağımı söylesem yalan olmaz," dedi. Taksi hızla uzaklaşırken aslında tam tersinin olacağını, bağlı olanın Julia olacağını fark etti.

En azından Clay olacağını umuyordu.

***

Sabah dört buçukta kalkmış, beşte spora başlamış ve altı buçukta da ofise gelmişti. Öğlen dışarı çıkmayıp odasına bir sandviç istedi ve müvekkillerinden birinin yönetmenliğini yapacağı bir bilim kurgu filmi için hazırladığı sözleşmenin üzerinden geçti. Yapımcılara değişmesi gereken hususların sıralandığı bir liste göndermiş ve değişiklikler yapılmazsa müvekkilinin bu durumdan hiç memnun olmayacağını belirtmişti. Clay için, müvekkillerin memnuniyeti en üst sıradaydı.

Büronun yeni ortaklarından Flynn öğleden sonra kafasını Clay'in kapısından içeri uzattı. "Hey Pinkerton'ların yeni bir avukat aradıklarını duydum," dedi, mavi gözlerini kocaman açmış sırıtıyordu.

İki İngiliz erkek kardeşti Pinkerton'lar ve bir eskort kızın başından geçenleri anlatan kitabın, filmi de dahil olmak üzere, son yılların en başarılı filmlerini finanse etmişlerdi.

"O işi mutlaka bağlamalıyız," diyen Clay'in gözlerinde de Flynn'in gözlerindeki ışıltının aynısı belirmişti. Clay kendisinden üç yaş küçük ve ofiste hep daha fazla sorumluluk almaya istekli olan Flynn'i hukuk fakültesinden mezun olur olmaz işe almıştı ve zaman içerisinde çok önemli bir çalışan haline gelmiş, önemli müvekkiller bağlamış, önemli anlaşmalara imza atıl-

masını sağlamıştı. Hemen hemen her konuda aynı görüşteydiler, sadece bir yıl önce Flynn'in tek başına bağladığı büyük bir aksiyon filmi yönetmeni ile ilgili küçük bir görüş ayrılığı yaşamışlardı.

Sonunda müvekkili kaybetmişlerdi.

"Şaka değil," dedi Flynn ve kötü şansı uzak tutuması için, kapının kenarını iki kere tıklattı. Flynn batıl inançları olan bir adamdı, şans getirmesi için değişik hareketler yapar, tahtaya vururdu. "Biraz daha ayrıntılı bilgi edinip önümüzdeki hafta için onlarla bir görüşme ayarlarım."

"Mükemmel. Pinkerton'lar golfe bayılırlar, yani golf sahasında da görüşme ayarlayabilirsin," diye öneride bulundu Clay, ama aslında bu bir öneriden çok talimattı ve Clay, üniversite golf oynamış olan Flynn'in bundan hoşlanacağına emindi.

Flynn golf sopasını savurma taklidi yaparak, "Golften bu kadar nefret ediyor olmam çok kötü o zaman," dedi gülerek.

"Tamam, hadi bakalım çık artık da ben de işlerimi bitirip, hafta sonumu rahat geçirebileyim."

"Daha fazla bir şey duyarsam sana elektronik posta atarım."

"Bu hafta sonu onlara cevap vermeyeceğim," dedi Clay, bunun hafta sonu rahatsız edilmek istemediği anlamına geldiğini belli eden bir tonla. "Beni pazartesi bilgilendirirsin."

"Öyle olsun."

Flynn gittikten sonra Clay, Julia'nın uçuşunu kontrol etti ve bir gecikme olmadığını görerek memnun oldu. Dişlerini fırçaladı, tarakla uğraşma gereği duymadan elleriyle saçlarını düzeltti, ne de olsa Julia saçlarının arasına parmaklarını daldırarak saniyeler içinde bozacaktı onları. Sekreterine bugün erken çıkabileceğini söyleyip, dışarıda kendisini bekleyen şoförlü arabaya bindi. Havaalanına giderken yolda batı yakası ile yapması gereken telefon konuşmalarını yapmaya başladı, son konuşmasını da tam havaalanına girerken bitirip telefonu kapattı.

Nisan ayında tepedeki güneş insanın gözünü alıyordu, bu yüzden güneş gözlüğünü taktı. Kravatını gevşetti, onda yarattığı kısıtlanmış olma hissine dayanamıyordu. Julia'dan bir mesaj gelmiş olmasını umarak telefonuna baktı. Mesaj yoktu. Bunun üzerine telefondaki borsa uygulamasından hisselerine bakmaya koyuldu. Aralıklarla da kafasını kaldırıp kalabalığı tarıyordu. Borsaya şu anda konsantre olamayacaktı anlaşılan.

Kendine itiraf etmek istemiyordu, ama bu dakikalar – onu görmesinden önce geçen zaman – onda bir ilk buluşma heyecanı yaratmıştı. Kapıyı çalıp, karşısındaki kadının da o gece yaşanacaklar konusunda en az onun kadar hevesli olmasını umarak, kapının açılmasını beklerken duyulacak heyecan gibiydi bu. Julia ile

nasıl bir araya geldiklerini düşününce böyle hissediyor olması çok tuhaftı. Onlar herhangi bir hile ya da rol yapma gereği duymadan ve yalan söylemeden, aralarındaki kimyasal çekim her şeyden baskın çıkarak birbirlerine yönelmişlerdi.

Telefonu titreşti ve Clay mesajı açıp okuyunca vücudundan elektrik akımı geçer gibi oldu; "Beyaz çoraplarımla sana doğru geliyorum..."

Çorap; doğru kadının üzerinde, bir erkeğe diz çöktürebilecek kıyafet parçalarından bir tanesi. Özellikle de diz üstü çorap, üst kısmının etekle arasında kalan boşluktan, küçücük bir parça çıplak ten görünmesini sağlayarak altında olanlara işaret ederdi... Julia'nın üzerinde de bu çoraplar Clay'in elleri için bir oyun alanıydı adeta.

Clay'in sinirleri gevşemiş ve başka bir şeye – belki adrenaline – dönüşmüştü. Tutkunun o kuvvetli, keskin elektriği kanına ve kemiklerine işlemişti.

Julia onu fark etmeden Clay onu görmüştü; taksi, otobüs veya araba bekleyen yoğun kalabalığın içinde bile, o kızıl saçları ayırt etmemek mümkün değildi. Üzerinde kuşağı beline sıkıca bağlanmış siyah bir trençkot, siyah topuklu ayakkabılar ve beyaz ince çoraplar vardı. Suratında bir sırıtış belirdi; gerçekten de yapmıştı. Tabii ki yapmıştı. Birden dikkat kesildi ve parmakları ona dokunmak, o çorapları yavaşça çıkarıp,

bacaklarında yukarıdan başlayarak dilini aşağı doğru gezdirmenin hayali ile sabırsızlanmaya başlamıştı.

Arabaya yaslanıp, Julia yanına gelinceye kadar gözünü üzerinden ayırmadı. Çok çekici bir kadındı Julia, dudaklarına sürdüğü kırmızı ruju da rüzgârdan hafifçe uçuşan kızıl saçlarıyla muhteşem bir uyum içerisindeydi. Yüzüne gelen birkaç saç telini eliyle kenara itti ve o sırada Clay'i fark edince, yüzünde yaramaz bir gülümseme belirdi. Clay onu başıyla selamlayarak, vücudunu basan ateşe rağmen rahat görünmeye çalıştı. Sonunda Clay'in önüne kadar gelip durduğunda ağzını açıp bir kelime dahi etmeden Clay'i gömleğinden tutup kendine doğru çekerek dudaklarına yapıştı.

Şimşek kadar hızlıydı Julia. Diş ve dudakların birbirine karışan hareketi ve Julia'nın dudaklarındaki rujun, Clay'in dudaklarında bıraktığı, ama birkaç saniye sonra uçup gidecek olan sarhoş edici tat...

Clay, Julia'yı hak ettiği şekilde vahşice öperek anında karşılık verdi. Boynundan tutarak onu kendine doğru iyice çeken Clay, Julia'ya, ilk hareket her ne kadar ondan gelmiş olsa da kontrolün kendisinde olduğunu hatırlatmak istemişti. Clay önce Julia'nın alt dudağını ısırdı, diline doğru yöneldiğinde ise Julia'dan çıkan inilti Clay'i çok memnun etmişti. Onu öpmeye devam ederken, bir taraftan da elini Julia'nın üst bacağına götürüp çorabının üzerinde gezdirmeye başladı.

Öpmeye ara verince tek kaşını havaya kaldırarak, "Üzerinde çok güzel duruyor ve eminim ki çıkarırken de çok güzel olacaklar."

"Acele etme, manzaranın tadını çıkarmanı istiyorum."

"Manzaranın tadını, seni ilk gördüğüm andan beri çıkarıyorum zaten güzelim."

Arabaya binmesi için kapıyı açtı ve binerken de gözünü üzerinden ayırmadı. Julia arabaya binip bacak bacak üstüne atarken, ona, çorapların bacağının neresine kadar uzandığına kısa bir süre için de olsa bakma fırsatı tanımıştı. Clay kafasını onaylarcasına salladı ve Julia 'sıkıysa gel de yakala' diye bağıran bir bakış attı ona. Sürücü gelip siyah bavulu bagaja koymak için harekete geçtiğinde, Clay zaman kaybetmemek adına önce davranarak Julia'nın valizini aldı ve bagaja yerleştirdi.

Arabanın içine girdikten sonra ayırma butonuna bastı ve onları tüm dünyadan koparacak siyah renkli camla, kendileri ile sürücüyü ayırdı.

Julia ona baktı, gözleri direkt olarak onunkilere odaklanmıştı. O güzel surat, tapılası vücut ve o azgın mı azgın ağız; Clay'in onunla tek gece geçirdiğine inanması oldukça zordu. Julia ona onun kadar aç bakıyordu. Sanki o da aynı şeyi istermiş gibiydi.

"Tam şu anda becerilmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

"Öyle mi?"

"Cidden öyle," dedi ve onun hem düzgün, aynı zamanda da inanılmaz seksi şekilde oturan vücudunda gözlerini gezdirdi. Ona dokunmak için can atıyordu, ancak onu azdırmanın tadını çıkarmak istiyordu, bu nedenle araba akşam trafiğine girerken aralarındaki mesafeyi koruyarak gerginliği arttırdı.

"Ve anladığım kadarıyla bu problemi çözebileceğini düşünüyorsun?"

"Sadece düşünmüyorum. Biliyorum. Ve hedefliyorum da. Ama henüz değil."

"Benimle oynayacak mısın?"

"Düşünmedim değil."

"Sanki kedinin fareyle oynaması gibi," dedi, neredeyse mırıldanır gibi bir sesle.

"Senin, bir fareyle en ufak bir alakan yok ama."

"Biliyorum," dedi ve işaret parmağını önce alt dudağında, sonra da üstte gezdirdi; o kadar müstehcen görünüyordu ki Clay neredeyse bütün bekleme planlarını bir kenara atacaktı. Onu şu anda istiyordu. Özellikle Julia'nın ateşli bakışlarını onun üzerine odaklarken, dudaklarını ayırıp dilini dişlerinin üzerinde gezdirmesi, Clay'in daha fazla arzu duymasına sebep oluyordu.

Meydan okuyordu ve Clay ona karşılık vermeye hazırdı. Ona doğru eğilip, bedenini yaklaştırırken, boğazından kısık sesli bir hırlama çıktı. Temas denilemeyecek kadar küçük bir *temas* vardı aralarında. Yavaşça, ona işkence edercesine treçkotunun kemerine uzandı Clay, çözmeye özellikle zaman ayırdı.

Düğmelerini teker teker, sırayla açarken Julia'nın nefesi kesildi. Göğsüne doğru ilerleyip son düğmeyi de açtığında gözlerini zevk içinde kapatıp açtı. Clay ellerinden birini göğsüne uzatıp sıktığında Julia'nın gözleri bir an kapanıverdi.

Dudağını ısırarak güçlükle bir nefes aldı Julia.

"Azmamış numarası yapma," dedi Clay.

"Yapmıyorum zaten," diye fısıldadı.

"O zaman inlemeni duymama izin ver. Her şeyi duymak istiyorum." Julia gözlerini açarken, Clay onun göğüslerini bluzunun dar kumaşının üzerinden kavradı.

"Islandın mı?"

"Evet."

Clay gözlerini onun güçlü, şekilli kalçalarını daha da fazla gösterecek şekilde yukarı çıkmış siyah mini eteğine doğru çevirdi.

Şimdi, şu anda, elini eteğin altına götürmeyi her şeyden çok daha fazla istiyordu, ancak beklemesi ve sabrının ödüllendirilmesi gerekiyordu.

"Islanmaya ne zaman başladın?"

"Tam olarak ne zaman olduğunu mu soruyorsun?"

"Evet."

"Uçaktayken."

Eli bluzunun önünden düz karnına doğru yol alırken, "Dokuz bin kilometre yukarıda seni ıslatacak ne üşünüyordun ki?" diye sordu.

"Bana söyleyebileceğin her türlü şeyi."

"Seninle konuşma şeklimden hoşlanıyor musun?"

"Neden, ne kadar çok hoşlandığımı kontrol edip, kendin görmüyorsun?"

Bluzun alt ucuna ulaşıp, avucunu karnının yumuşak, tatlı teni üzerine koydu.

"Neden kontrol etmem için beklemiyorsun?" diye cevap verdi. Clay ona dokundukça Julia inliyordu ve Clay hafta sonu boyunca duyacağı bu seslere doyabileceğinden emin değildi. Geri kalan bütün saatleri, onun nefesini kesip inleterek geçirmek zorunda kalabilirdi, çünkü Julia'nın çıkardığı sesler, sıcak bir gündeki soğuk sudan çok daha iyiydi. Çıkardığı sesler Clay'i adeta besliyordu.

Nasırlı parmaklarını eteğin kemerinde gezdirdi ve Julia onun eline doğru yaklaştı. "Yani külodun bütün uçuş boyunca ıslaktı, öyle mi Julia?"

"Bütün uçuş boyunca diyemem. Kontrollü olduğumu biliyorsun," dedi onu daha da fazla azdıran bir bakışla.

"Kontrollü olduğunu biliyorum. Mükemmel bir kontrolün var ve onu kırmayı çok seviyorum. Senin kontrolü kaybetmeni izlemeye bayılıyorum," dedi, Julia'nın eteğinin altına elini daldırarak. "Bu yüzden, hadi bana seni uçakta bu kadar tahrik eden düşüncenin ne olduğunu söyle."

"Ağzın," dedi Julia sert bir fısıltıyla.

"Güzel cevap." Clay parmaklarını külotun üzerinde gezdirdi ve Julia'nın kalçaları yakınlaşmak için havaya kalktı.

"Benim için daha fazla sorun var mı?"

Başını onaylarcasına salladı. Eteğin altından elini çıkarırken, "Beni görünce daha da ıslandın mı? Bana doğruyu söyle," dedi.

Julia ona kocaman, arzu dolu gözlerle baktı. "Sence?"

Clay'in eline uzandı, parmaklarını kenetledi onunkilere. Elini bacaklarının arasına götürmeye çalıştı, ancak Clay'in eli yerinden kıpırdamadı.

"Bence ben, sana sadece bakarak ne kadar sertleşiyorsam, senin bacaklarının arası da o kadar sıcak," dedi ve Julia'nın elini ereksiyonuna götürdü, avucunu ona doğru bastırmasına izin verdi. Julia ona dokunur-

ken, onu okşarken sırıttı. Clay hırlayarak içine bir nefes çekti, ama sonra Julia'nın elini ereksiyonunun üzerinden kaldırdı. "Şimdi söyle bana, beni gördüğün zaman daha fazla ıslanmana sebep oldum mu?"

"Evet. Arabana yaslanman, ceketin ve çözülmüş kravatınla; takım elbiseli ateşli adam görüntün... Ancak o zaman senin ticaret anlaşmalarını düşünmediğini anladım. Yatak anlaşmalarını düşünüyordun."

"Bütün bir zaman boyunca seni izledim, bana doğru yürüdükçe daha da sertleştim. Özellikle de sana giymeni söylediğim şeyi giydiğini gördüğümde," dedi Clay, çorabının ucuyla oynayarak. Ona dokunmadan bile sıcaklığını hissedebiliyordu. Kafasını Julia'nın boynuna eğdi, diliyle önce köprücük kemiğine, sonra da kulağına bir fiske attı. "Bana ne kadar ıslak olduğunu tarif eden tek bir kelime söyle."

"Bu da ne böyle? Kim, kiminle, ne zaman, ne yapıyor ön sevişmesi mi?" dedi Julia, çıkarabildiği en kararlı ve ciddi ses tonuyla. Clay, onun sertliğinden etkilenmişti. Bedeni dokunuşu altında eriyip gitmesine rağmen kolayca pes etmiyordu. Parmakları ile daha yukarıya, 'Yeminli Topraklar'a' yaklaştı.

"Evet, aynen öyle. Şimdi, senden bir kelime istiyorum," dedi sert bir şekilde, ona net bir emir vermişti. Kalçasının yumuşak kıvrımlarını okşayarak titremesine sebep oldu.

"Sırılsıklam," dedi Julia, derin nefesler alarak.

"Hayır, külotun sırılsıklam. Ben, onun içindekinin durumunu bilmek istiyorum. Bütün bir hafta boyunca hakkında düşündüğüm, şu güzel kadınlığınla ilgili tek bir kelime söyle bana."

"Kaygan. Küçük kelime oyununa uyuyor mu bu kelime Clay?"

"Uyuyor," dedi. "Uçakta senin bu kadar tahrik olduğunu bilen başka kişiler var mıydı?"

Kafasını hayır anlamında salladı.

"İyi. Çünkü, hassiktir; şu anda kafamdaki görüntüyü çok seviyorum. Sen, ülkenin üzerinde uçarken, seksi bacaklarını üst üste atmış, benim sana dokunduğumu hayal etmen ve o anki isteğini içinde tutmaya çalışman... Kendine dokunamaman, ama dokunmak için can atman... Uçaktayken mastürbasyon yapmak istedin mi?"

"Hayır. Bana senin dokunmanı istedim. Bana senin dokunmanı bekledim."

"Seni daha fazla bekletmeyeceğim."

Julia, onun kolunu kavradı, elini pazusuna sardı; hatırladığı kadarıyla tam olarak dövmesinin olduğu yere sivri tırnaklarını batırarak, Clay'e bir tür mesaj göndermeye çalıştı. "Beni uzun süre bekletmesen iyi edersin."

Clay, Julia'nın külotunun pamuktan engeline parmağını sürttü ve bir hırlama sesi yükseldi boğazından;

uzun, yavaş ve takdirle dolu bir hırlama. Julia'nın nefes alıp vermeleri daha da sertleşti, Clay onu okşadıkça yerini hızlı soluklara bıraktı.

"Hatalıymışım," dedi Clay alçak bir sesle.

"Ne ile ilgili?"

"Siktir, bildiğin sırılsıklam olmuşsun ve senin böyle oturmana izin veremem. Bu nefis ıslaklığın boşa gitmesine izin veremem," dedi, bu sırada her iki eliyle eteğin altına uzandı ve Julia'nın külotunu dizlerine indirdi. Ayak bileklerinde durdu ve Julia ona soru sorarcasına tek kaşını havaya kaldırdı.

"Külotun burada kalacak. Ayak bileklerini sabit tutmak istiyorum."

"Bana, bu hafta sonu menüde ne olduğunu söylerken dalga geçmiyordun demek," dedi Julia, dudakları nefis bir sırıtışla büküldü.

"Verdiğim sözleri oldukça ciddiye alırım," dedi Clay, parmaklarının arasındaki külotu çevirip, onun ayaklarındaki tutuşunu sıkılaştırırken.

İç çamaşırını sabit tuttu ve Julia'nın ağzının açılıp kalmasını, gözlerinin huşuyla kapanmasını izleyerek, onun lezzetli, kayganlığı boyunca parmaklarını gezdirdi. Parmakları onun ıslaklığıyla kaplanırken, "Seni sadece parmaklamam çok yanlış olurdu," dedi şakacı bir tavırla.

"O halde beni becerecek misin?" Sesi ne kadar da çaresiz, bedeni ona vermeyi planladığı şey için ne kadar da istekli görünüyordu...

"Seni dilimle bedereceğim," dedi ve kalçalarından tutup, onu koltukta aşağıya kaydırabilmek için elinde tuttuğu kumaş parçasını bıraktı. Topuklu ayakkabılı ayaklarını sabit tutabilmek için, bacağını külota sıkıca bastırırken Julia'nın bacaklarını açtı. Kadınını tatmak için çok, ama çok hazırdı. "Sana bunu en son yaptığımda, senin kollarını bağlamıştım Julia. Ama bu sefer ellerini; yüzümü tutman, saçıma asılman, kısaca ne yapman gerekiyorsa onu yapabilmen için özgür bırakıyorum. Sen de yüzümü sertçe becerebilirsin. Bu arabadan indiğim zaman ağzıyla ne yaptığı belli olan bir adam gibi görünmek istiyorum."

"Ah, tanrım," diye iç çekti Julia, kafası koltuğa düşerken.

Clay, kafasını Julia'nın bacaklarının arasına gömünce Julia bağırdı. Arabanın camlarında yankılanan o yüksek, kısıtlanmamış bağırış dünyadaki en güzel sesti. Kafasını güçlü kalçalarıyla kavradı, onun dilinin ilk dokunuşuna verdiği kontrol edilemez bir tepkiydi bu. Sonra Clay için dizlerinin açılmasına izin verdi ve Clay, onu yukarı aşağı; diliyle, dudaklarıyla, ağzıyla becererek onun tadını çıkardı. Ondan ne kadar sıvı çıktıysa hepsini ağzını şapırdatarak içti; tadı adeta ba-

şını döndürüyor ve aletini mümkün olamayacak kadar fazla sertleştiriyordu.

Dilini Julia'nın içine soktu ve kulağına müzik gibi gelen bir başka çığlık patladı. Julia oldukça iyi bir enstürmandı; o kadar iyi akord edilmişti ki üstelik, eğer ona doğru dokunursa en muhteşem sesleri çıkarabiliyordu; diliyle onu adeta yağmalarken çıkan ham, yoğun, kesinlikle nefis zevk sesleri. Tıpkı ona söylediği gibi Julia, Clay'in saçını kavradı, çekti ve daha da yakınına getirdi. Kalçasını Clay'in suratına doğru hareket ettirmeye başladı, nefis vajinası kirli sakallı çenesinin her tarafına sürtünüyordu. Julia daha hızlı, daha sert hareket etmeye başlamıştı ve artık azgınca hareket ediyordu; sevdiği şekilde kontrolü ele almış, vahşice, kontrolsüzce nefes alıp vererek. İnlemeleri onun boşalmaya yaklaştığının sinyalini veriyordu. Clay, onun içine tek bir parmağını soktu ve büktü. İnlemelerini uzun, ince sesli bir orgazma dönüştüren o noktasını vurdu. Julia onun yanında titredi, bacakları sarsıldı ve Clay en sonunda ona bakmak için yavaşladığında; Julia'nın karmakarışık saçları ve ışıldayan suratıyla karşılaştı.

Orgazm sonrası şokların, onun bedeninde dalgalanırcasına ışıldamasının ve o anki görüntüsünün keyfini çıkararak Julia'nın tepkilerini izledi. Koltuğa doğru, onun yanına oturmak için harekete geçti ve Julia'yı yakınına çekerek onun seksi vücudunu kendisininkine bastırdı.

"Görgüsüzlüğümü affet lütfen. Uçuşunun nasıl geçtiğini bile sormadım."

"Uçtuğuma değdi Clay. Uçuşum buna değdi."

7. BÖLÜM

Clay'in apartmanının içine ancak girebildiler. Kapı daha kapanmadan Julia'nın eteğini çekip çıkarmıştı bile Clay. Dördüncü katta mıydılar? Yoksa beşinci mi? Hiçbir fikri yoktu. Hiç umurunda değildi.

Clay'in pantolonunun fermuarını kavradı, Clay onu güçlü kollarıyla duvara hapsederken fermuarını açtı. Önce pantolonunu sonra da boxerını çıkardı ve Clay'in avucunda sıcak ve zonklayan aletinin çevresine hevesle elini doladı. Clay onun ilk dokunuşuyla keskince iç çekti ve Julia işte bunu seviyordu; bir erkeğin dokunuşuna çaresiz kaldığı o anı... Kontrolün onun eline geçtiği anı.

Çok basitti şu erkekler. Eninde sonunda, iş oraya vardığında ereksiyonları ile yönetiliyorlardı. Bir erkeğe

teslim olduğunda bile Julia, kontrolün kimin elinde olduğunu biliyordu. Yönetici olan oydu, kadındı. Özellikle Clay'in muhteşem suratındaki ifadeleri izlerken, onu okşarken gözlerinin yukarı doğru kaymasından bunu daha iyi anlayabiliyordu.

Bu sırada Clay, Julia'nın avucunun içinde ileri geri gidip geliyordu. Julia boşta kalan elini süveterine sonra da sütyeninin kenarına daldırarak daha önce oraya sakladığı kondomu aradı. Her zaman güvenli seks için hazır olmayı seviyordu.

Paketi açtı ve çıkan ses Clay'in aniden gözlerini açmasına sebep oldu.

"Hazırlıklı gelmişsin," dedi.

"Bu ana hazırlandım," diye cevap verdi, sonra Clay'in gözlerinin penisi boyunca kayan ellerini izlemesine bayılarak, kondomu onun penisine taktı.

"Şimdi, beni duvara dayayıp becer Clay. Beni sertçe ve hızlıca becer ve eğer dayanamayacağımı düşünürsen; o zaman daha da sertleş." dedi Julia.

Clay, Julia'nın kalçalarını kavradıktan sonra bacaklarını beline dolayıp, onun içine gömülürken, "Burada emir verenin sen olduğunu mu düşünüyorsun? Sana bunu daha sonra ödeteceğim," dedi.

Onu doldururken, uzun, kalın penisi içinin derinliklerine gömülürken, Julia'nın ağzı 'O' şeklinde açıldı. Clay birkaç saniye hareket etmedi, Julia ihtiyaç duy-

masa da boyutuna alışması için zaman tanıdı. Julia, Clay'in onu zorlamasına, onu en derinlerinde hissedebilmeye bayılıyordu.

Clay, güçlü elleri ile onu tutup, parmakları kalçalarının yumuşak etine gömülürken Julia'nın içine girip çıkmaya başladı. Aciz olan kişi Julia'ydı şimdi; hareket edemiyordu, Clay'in büyük, güçlü bedeni tarafından duvara yapıştırılmıştı, ama bundan büyük bir haz duyuyordu. Zihni tamamen boştu; bu andan, bu adamla geçirdiği saf, fiziksel, aç andan başka hiçbir şey yoktu.

"Bana bunu nasıl ödeteceksin?" diye sordu, her sert harekette sözleri kesik kesik geliyordu.

Sıcak nefesi Julia'nın boynuna vururken Clay, "Seninle daha sonra oynayarak. Seni bağlayıp, uçurumun kenarına yaklaştırıp sonra da tam sen boşalacakken durarak," dedi kısık, kirli bir hırlamayla.

"Hayır," diye inledi. "Bu hiç adil değil. Oynanmaktan hoşlanmam ki."

"Hoşlanmadığını biliyorum. Ve ben de bana 'sertçe becermemin' söylenmesinden hoşlanmıyorum," dedi, Julia'nın içinde olabildiğince derine gidebilmek için hareketlerini yavaşlattı, bu da Julia'nın nefesinin kesilmesine sebep oldu. "Bütün bir hafta bunu bekledikten sonra seni iyice ve sertçe becermek dışında başka bir şey yapacağımı mı düşündün gerçekten?"

"Bütün hafta mı? Bütün hafta mı bekledin?"

Clay başını eğdi ve aletiyle onun içini sertçe doldururken, aynı anda parmağıyla çılgınca bir şekilde klitorisini okşuyor, bir yandan da Julia'nın boyun kıvrımına iz bırakacak öpücükler konduruyordu. Julia yüksek sesle inledi, o kadar yüksekti ki sesi, diğer sokaktakilerin onu duyduğundan emindi, ancak umurunda bile değildi. Clay, onun aklını başından alıyor, endişelerini uzaklaştırıyordu. Ve onu içine ne kadar sert alırsa, salı günlerini nasıl geçirdiği de o kadar az umurunda olacaktı.

"Evet. Tüm. Hafta. Boyunca." Tüm kelimeleri aletini ona sokarken noktalayarak. "Seni bacakların bana sarılmış, sıcak bedenin benimkine yapışık hayal ediyordum, ama daha da önemlisi seni yeniden boşaltmayı düşünüyordum. Sana çığlık attırmak istiyordum Julia. Benim üzerimde boşaldığın zaman aletimi, kadınlığınla sıkışını hissetmek istiyorum," dedi Julia'nın tüm bedenini yakarak geçen kıvılcımlar yaratan haşin, seksi bir sesle.

"Ben de Clay. Ben de," diye fısıldadı Julia ve oyunu, alayı, birbirlerini kışkırtmalarını bir kenara bıraktı, çünkü şu anda dünya ayakları altında kayıp giderken, Clay onu doldururken, bedenini ele geçirirken ve onu sınırdan aşağıya doğru iterken, yıldızları görmeye başlamıştı; güzel, gümüşümsü yıldızları. Karnı kasıldı. "Ah, tanrım," diye çığlık attı.

"Evet, işte böyle. Benim için boşal. O kadar sert boşal ki seni her tarafımda hissedebileyim," dedi ve Julia orgazmın nefis hazzıyla parçalanırken, zevk onu boylu boyunca dolaşıp, bedeninin ve zihninin en ufak köşelerine kadar ulaşırken Clay ona tutundu.

Sonra Julia nefesini toplamaya başladığı anda Clay'in bir kez daha içine süratle girip çıkmaya başlamasıyla omurgasının duvara sürtündüğünü hissetti. Clay'in suratındaki ifade, boğazındaki hırıltı, beraber çözülüverdiklerini, ona ulaştığını açıkça belli ediyordu.

***

İtiraf etmeliydi ki Clay'in evini kıskanmıştı. Tek değil çift merdiven vardı bu evde. Yani ev üç katlıydı. En üstte çatı katı, onun altında oturma odası, en altta ise mutfak ve yemek odası bulunuyordu.

Julia parmaklarını granit tezgâhın üzerinde gezdirdi. Tezgâhın önünde ahşap tabureler diziliydi. "Burası da senin o muhteşem gurme yemeklerini pişirdiğin yer olmalı," dedi kinayeli bir tonla, pırıl pırıl parlamasından hiç kullanılmadığı izlenimi yaratan ocağa doğru işaret ederek.

"Sence ben yemek yapmıyor muyum?" diye sordu Clay, bardağa koyduğu votkayı Julia'ya uzatıp kendisi için de bir bardağa votka koyarken.

"Yapıyor musun yani?"

"Yemek yapabiliyorum. Ama genelde yapmamayı tercih ediyorum o başka."

"Neden?"

"Çünkü eğer yemek yapacaksam, o yemeği birisi için yapmak isterim," diye cevap verdi Clay. Mutfağın tuğla görünümlü duvarlarındaki kancalara tencere ve tavalar asılmıştı.

"Ve senin yemek yapacak kimsen yok, öyle mi?"

"Son zamanlarda yok evet." Ardından kafasıyla merdivenleri işaret ederek, "Hadi sana balkonu göstereyim," dedi.

Mutfaktan ayrılıp cam kapıların ardındaki balkona ulaşmak için, altı basamak çıktılar. Muhteşem, ağzı sulandıracak kadar güzel olan balkona.

Hayranlıktan neredeyse çenesi düşecekti, ama aval aval bakarak şaşkınlığını belli etmemesi gerektiğini de biliyordu. İçinden ise bu ferah alanı metrekare metrekare gözleriyle süzüyordu. Bu, New York'un o tek kişinin yan dönüp çıktığında anca sığabildiği ve ufacık bir manzara için baya bir eğilmesi gerektiği bildik balkonlarından değildi. Hayır, adamın yazın mangal partisi verecek, takla atabilecek, dans edebilecek genişlikte bir balkonu vardı.

"Evet, hiç fena değilmiş," dedi Julia, balkon korkuluğundan aşağı doğru eğilip, altı kat aşağıda farları çizgi kadar görünen, batı yakasına doğru akan arabalara ba-

karken ilgisizce. Manzarayı doyasıya içine çekti. Bulunduğu noktadan şehrin her yeri görünüyor gibiydi, üstelik yukarıdan izleyince, gürültüden uzak, kaldırımlara sinmiş tuhaf kokular da burnunun direğini sızlatmıyorken şehir çok daha güzel görünüyordu. Mesafe dumandan, kötü kokulardan ve şehrin çılgınlığından koruyan bir örtüydü adeta. Manhattan'ı çaprazlamasına bölen Broadway, daha aşağı taraftaki Tribeca ve gecenin üzerinde şık bir kurdele gibi parıldayan Hudson Nehri... Hepsi son derece net görülebiliyordu bu balkondan.

Julia aniden ürperdi, sıcaklık düşmeye başlamıştı. Hava serin değildi, ama üzerinde sadece Clay'in beyaz gömleği vardı.

"Üşüdün sen," dedi Clay, kuvvetli kollarını Julia'nın bedenine sarıp, onu kendisine doğru çekerken.

Julia sırtını, onun çıplak göğsüne dayamış ve onun dövmesini incelemeye başlamıştı. Tutku anlamına geldiğini söylemişti Clay dövmesinin; ki bu da o ana kadar Julia'nın Clay hakkında öğrendikleriyle örtüşüyordu.

"Artık üşümüyorum." Başını ona yaslayarak gülümsedi. Sonra Clay'in yüzünü görebilmek için başını yukarı kaldırdı. Clay dudaklarını onun alnına dokundurdu ve o anda kalbi pır pır etti. Bu hissi bastırmaya hazırdı Julia aslında, ama onun yerine anın tadını çıkarmaya karar verdi. "Kollarının beni sarması hoşuma gidiyor," dedi, her zamanki alaycılığını bir kenara bırakarak.

"Duygularımız karşılıklı." Clay eline doğru uzanıp, parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi.

"Ayrıca bu manzaraya da bayıldım. Şahane."

"Evet, fena sayılmaz," dedi Clay.

Julia dirseği ile Clay'i dürterek, "Fena değil mi? Beni görgüsüzlere benzetecek olması umurumda değil, söylemeliyim ki bu büyüleyici bir manzara. Evin gerçekten de çok güzel," dedi. Evin duvarlarının kırmızı tuğlalarla döşenmiş olmasına ve bu tuğlaların eve kattığı sıcaklığa bayılmıştı. "Garip ama senin evinin daha çok deri, krom ya da çelik, tamamı siyah beyaz ve ruhsuz mobilyalarla döşeli olacağını düşünmüştüm."

"Beni erkekliği ile ilgili sorunları olan birileriyle karıştırıyorsun," diye cevap verdi Clay ve ona daha da sıkıca sarılıp, boynuna hızlı bir öpücük kondurdu.

"Yani diyorsun ki evini siyah deri ve krom mobilyalarla döşeyen bir erkek, aslında aletinin kısalığını telafi etmeye çalışıyor öyle mi?"

Clay gülerek, "Sence öyle değil mi?" diye sordu.

Julia kafasını evet anlamında salladı. Clay'in evinin sıcaklığı ve içinde birilerinin yaşadığına dair ibareler taşıyor oluşunu sevmişti. Evet, burası bir erkeğin eviydi, ama özenti bir erkeğin evi de değildi. Balkonda birkaç tane çiçeği bile vardı ve her ne kadar Julia'nın bahçe işlerine özel bir ilgisi olmasa da New York'lu bir avukatın balkonda çiçek bakacak zaman ayırması gü-

zeldi. "Ben, bütün bu; 'ben bir erkeğim ve bu yüzden de evim erkeğim diye bağırmalı' mantığına tahammül edemiyorum. Bu bir anlamda kırmızı bir Corvette kullanmaya benziyor."

"Gördüğün gibi, benim kırmızı bir Corvette'im yok, ki bence ihtiyacım da yok."

"Evet, senin kesinlikle ihtiyacın yok," dedi Julia parmaklarını Clay'in göğsünde ve karın kasları üzerinde gezdirirken. "Çiçeklerin de güzel ayrıca."

Clay tek kaşını havaya kaldırdı. "Eğer bütün gece uslu durursan sana onların adlarını söyleyebilirim belki."

Julia, ona ciddi bir bakış fırlattı. "Çiçeklerine ad koyduğunu söyleme bana."

"Haklısın," dedi Clay ve parmaklarını Julia'nınkilerden geçirip onu cam kapıya yönlendirdi. "Çiçeklerime ad falan koymadım, evet."

Koyu kahverengi bir kanepe ve üzerinde birkaç tane kitap, bazı dergiler ve birkaç tane de resim çervesinin durduğu bir orta sehpanın bulunduğu oturma odasına döndüler. Çerçevelerden bir tanesinin içindeki fotoğrafta Clay üzerinde smokinle başka bir adamın yanında dikiliyordu. Üstelik baya yakışıklı bir adamdı bu.

"Bu nerede çekilmişti?"

"Birkaç yıl önceki Tony Ödül Töreni'nde. Bu Davis. Kendisi hem müvekkilim hem de arkadaşım olur. Bu fotoğraf da Davis'in ilk Tony Ödülü'nü kazandığı akşam çekilmişti. Piç kurusunda o ödüllerden bir sürü var şimdi. Şu anda üç tane," diye cevap verdi Clay, kafasını önemsemez bir tavırla iki yana sallayarak. Ama arkadaşının başarısıyla gurur duyduğu belli oluyordu.

"Peki ya bu?" diyerek Clay'in bu sefer de yüz hatları ve vücut yapısıyla kendisine çok benzeyen – kare şeklinde bir çene, derin kahverengi gözler, geniş omuzlar – bir adamın yanında durduğu başka bir fotoğrafı işaret etti Julia.

"Küçük kardeşim Brent."

"O nerede şimdi?" Cevap vermesine fırsat vermeden elini havaya kaldırdı. "Bekle. Daha fazlasını anlatma."

Clay kaşlarını çatarak, "Neden?" diye sordu.

"Çünkü çok acıktım."

"Bu da konuşup dinleyemeyeceğin anlamına mı geliyor?"

"Bu konuyu yemek yerken konuşabileceğimiz anlamına geliyor," dedi Julia, üzerindeki gömleğin düğmelerini açmaya başlayarak.

"Ne yani konuşacak konumuz kalmayacağından korktuğun için, yemeğe kadar konu mu biriktirmeye çalışıyorsun?"

Julia ona parmağını sallayarak cevap verdi. "Hayır, sadece canım yemek yemek istiyor. Şimdi bana yemek mi yaparsın yoksa dışarıda mı yeriz?"

"Eve sipariş denen bir şey var, bilmem hiç duydun mu? Çin yemeğine ne dersin?"

Çin yemeğinin bahsi bile Julia'nın midesini kaldırmıştı. Dünyada yemek isteyeceği en son şeydi Çin yemeği. Charlie ve onun oyunlarının, Çin mutfağından soğumasına sebep olmasından nefret ediyordu. Bazen canının susamlı tavuk istediği oluyordu, ama sonra Charlie'yle ödeşene kadar katlanmak zorunda olduğu saçmalıklar aklına geliyor ve bu isteğinden vazgeçiyordu. Tabii Charlie ile ödeşecekleri gün gelirse. Bazı günler özgürlük, onun için bir ömür kadar uzakmış gibi hissediyordu. Charlie'nin zincirleriyle bağlıydı ve her ne kadar hafta sonu şehir dışına çıkmak için ondan izin almamış olsa da Charlie onun gittiğinden haberdardı. Julia bu seyahatin, içinde bulunduğu hapishaneden yalnızca geçici bir çıkış olduğunun farkındaydı. Kimsenin bilmediği bir hapishaneydi bu. Julia utandığı için, olanları birilerine anlatmayı ısrarla reddediyordu. Onu Charlie'nin malı haline getiren olaylar çok utanç vericiydi. Ama kimseye bir şey anlatmamasının başka bir nedeni daha vardı ki bu da; o adamların sevdiklerine de

kancayı takmasından korkmasıydı. Suskunluğuyla kız kardeşini, arkadaşlarını ve hatta kuaförünü koruyordu.

Ama Charlie'nin, New York'daki kısıtlı zamanını mahvetmesini de istemiyordu. Bu yüzden tüm bu borçlar, tabancalar ve bıçakları aklının karanlık bir köşesine iteledi.

"Clay," dedi azarlayan bir ses tonu ile.

"Çin yemeğini," parmaklarını şıklattı, "San Francisco'da da yiyebiliyorum. Ben New York kokan bir şeyler yemek istiyorum." Bu yalan çok doğal bir şekilde çıkmıştı ağzından. Ama Clay, Çin yemeği teklifini kabul etmeyişinin gerçek sebebini bilmek zorunda değildi. "Dışarı çıkmak istiyorum. San Francisco'lu özentiler yerine, saplantılı New Yorklularla dolu bir yerlere gitmek istiyorum. Bana batı yakasında olduğumu hissettirecek bir şeyler yapmak istiyorum."

"Pardon, benim hatam. Sen soyunmaya başlayınca evde yemek istediğini düşündüm," dedi, Julia gömleğinin düğmelerini açarken onu baştan ayağa süzerek.

"Ben soyunmuyorum, sadece üzerimi değiştiriyorum."

Clay uzanıp, onu bileğinden yakalayarak kendine doğru çekti. "Yapma!"

"Üzerimi değiştirmeyeyim mi?"

Clay başını salladı. "Benim gömleğimi giy."

"İçimde sütyen bile yok," diye cevap verdi Julia, bu fikrin ne kadar saçma olduğunu açıklamaya çalışarak.

"Biliyorum," dedi Clay sırıtarak.

"Demek benim 'özgür' halimi beğeniyorsun öyle mi?"

"Çok güzel göğüslerin var ve ben, benden sadece iki adım ötede, üstelik yalnızca bir saat önce benim üzerimde olan bir şeyle örtülü oluşunu bilerek kıvranmak istiyorum," dedi parmaklarını gömleğin üzerinde gezdirip, dışarı fırlamış göğüslerine dokunmadan. Ve Julia'nın tüyleri diken diken oldu.

"Peki, alt tarafım ne olacak? Belimden altım çıplak vaziyette mi dolaşmamı istiyorsun?"

"Benim isteğim, senin o eteği tekrar üzerine geçirmen. Ama iç çamaşırı giymeden; sadece topuklu ayakkabıların, eteğin ve benim gömleğim," dedi yumuşak bir ses tonuyla. Vereceği cevabı beklerken her zamankinden daha karanlık bakan gözlerini Julia'ya dikti.

"Bana emir mi veriyorsun?" diye sordu Julia, seksten dağılmış saçlarını parmaklarıyla düzeltmeye çalışırken. Ama 'seks saçı' Julia'yı hiçbir zaman rahatsız etmemişti. Hatta ona göre, bir kuaförün sunduğu hizmetler arasında 'seks saçı' seçeneği olmalıydı ve 'Ben seks saçını alayım, teşekkürler,' diyebilmeliydi.

"Ben sadece talepte bulunuyorum. Yerine getireceğini umduğum bir talep," diye cevap verdi Clay ve

onun elini tutup, avucunu dudaklarına götürdü. Dilini tenine yumuşakça değdirip ıslak ıslak öptü onu. Julia avuçtan öpülmenin bu kadar erotik olabileceğini hiç düşünmezdi. Ama söz konusu Clay olunca her şey onun erkekliği ile yanıp tutuşabiliyordu. Sanki onu çevreleyen ve geçmek bilmeyen bir koku vardı etrafında ve bu koku yakınından geçen herkese seksi çağrıştırıyordu.

'Aşırı derecede seksi' tanımlaması bile Clay'i anlatmaya yetmiyordu. O, bundan çok daha fazlasıydı. Amirane bir tavrı vardı ve ona öyle bir dokunuyordu ki Julia kendini bir rüyada gibi hissediyordu. Sanki gerçek hayatta o kadar müthiş hissetmek imkânsızmış gibi. Sarhoş edici bir gerçeklik iksiriydi adeta.

"Peki, ben iç çamaşırı giymek istiyorsam ne olacak?" diye sordu ona meydan okurcasına, çünkü ona meydan okumak eğlenceliydi ve Clay'in bu tavır karşısında ona bıçak çekmeye kalkışmayacağından da emindi. Burada bir misilleme ile karşılaşmaktan korkmaksızın, kendi gibi davranabiliyordu. Bu müthiş bir rahatlıktı.

"O zaman da çamaşırını masada otururken çıkarırım. Yani durum şu; ya iç çamaşırlarını burada bırakırsın ya da onları senden restoranda alırım anlaşıldı mı?"

Julia evet anlamında başını salladı. "Öyle olsun bakalım. Ama yemek sırasında seni öyle bir arzuyla kıv-

randıracağım ki, iç çamaşırsız gitmemi istediğin için pişman olacaksın."

"İmkânsız, çünkü seni çıplak görmekten asla pişman olmam."

Çıkarken Julia bir indirim mağazasından satın aldığı ikinci el çantayı ve telefonunu yanına aldı. Telefonunda mesaj ışığı yanıp sönüyordu.

"Kahretsin," diye söylendi McKenna'dan gelen mesajı görünce. "Hayatta mısın? Yoksa şeylerle mi meşgulsün? Polisi mi aramam gerektiğini, yoksa seni tebrik mi etmem gerektiğini bilmem gerek." Julia mesajı okuyup sırıtmaya başlayınca, Clay ona soran gözlerle baktı.

"Kız kardeşim," diye açıkladı ve McKenna'ya hızlıca bir cevap yazdı. "Uçaktan inince ona mesaj atacağımı söylemiştim. Benim için endişelenmiş."

"Yüzündeki o yaramaz sırıtış ortaya çıkacak kadar mı endişelenmiş?" diye sordu Clay, başparmağını Julia'nın dudaklarında dolaştırırken. Bu hem seksi hem de şüpheci bir hareketti. Sanki ona inanmamış gibiydi. Ama bu sefer Julia doğru söylüyordu.

8. BÖLÜM

'The Red Line' restoranı, ufak kelimesine yepyeni bir anlam kazandırıyor gibiydi. Restoran, iki yanındaki dükkânlar arasına sıkıştırılmış, uzun ve dar bir koridordu. Uzun bir bar bölümü ve birkaç tane de masa vardı. Clay ile Julia en uç noktadaki, tuvaletlere yakın bir masaya oturdular. Clay, batı yakasının Arnavut kaldırımları ile kaplı bir muhitindeki bu restorana, daha önce birkaç kez gelmişti ve bu eklektik muhiti neden sevdiğini şöyle anlatmıştı; burası bütün yönleriyle New York diye bağırıyordu, ama aynı zamanda duvarlarda asılı olan siyah beyaz buhar makinesi fotoğrafları, koyu kırmızı tezgâhı ve arka planda belli belirsiz çalan hiphop şarkısıyla (R.Kelly - Ignition) da başka hiçbir yere benzemeyen, kendine özgü bir mekândı.

Julia, kız kardeşiyle mesajlaşmayı bitirmişti ve Clay bundan çok memnun olmuştu. Cep telefonlarına karşı özel bir gıcığı yoktu, ama bir kadının, onunla birlikteyken elinde cep telefonu tuttuğu bir manzara onu rahatsız ederdi. Bunu da eski kız arkadaşı Sabrina'ya borçluydu. Sabrina'nın küçük parmakları telefonunun ekranıyla oldukça uzun bir süre meşgul olur ve ne yaptığı sorulduğunda da yalan üstüne yalan söylerdi. Tabii Sabrina'nın söylediklerinin yalan olduğunu Clay sonradan öğrenmişti. Bazı kötü işlere bulaşmış ve onu da peşinden sürüklemişti. Sabrina'nın masallarından kendini kurtarıp, bunun kendinde açtığı yaraları sarması oldukça uzun sürmüştü. O zamandan beri de bu tür kadınlardan uzak durmaya yeminliydi.

Julia telefonunu ait olduğu yere, çantasına koymuş, siparişlerini vermişlerdi. Ordövr tabağını tırtıklamakla meşgul olan Julia ağzına bir zeytin atıp, çekirdeğini seksi bir şekilde çıkardı.

"Farkında mısın, daha senin nereli olduğunu bile bilmiyorum," diye sordu.

"Bilmek istiyor musun ki?"

"Tabii ki. Seni daha yakından tanımak istiyorum. Çok daha yakından."

"Ben de senin, beni daha yakından tanımanı istiyorum. Sence nereliyim?" diye sordu içkisinden bir yudum alarak.

"Chicago?"

Clay hayır anlamında başını salladı.

"Bir daha dene"

"Ah, bu da mı bir oyun? Oyun oynamayı seviyorsun değil mi? Önce çılgın dudak oyunu, şimdi de nereli olduğunu tahmin etmemi istiyorsun. Peki, doğru bilirsem ne kazanacağım?"

Clay, ona doğru yaklaşıp saçını kulağının arkasına attı ve kısık bir sesle, "Bir sonraki pozisyonu sen seçebilirsin. Ama kazanamayacağını biliyorum," dedi.

"Yani bir sonraki pozisyonu kendin seçebilmek adına, benim kaybetmem için mi uğraşıyorsun?"

"Sence, ben kötü bir seçim yapar mıyım? Sence, senin hoşuna gitmeyecek bir pozisyon seçer miyim?"

Julia hayır anlamında kafasını salladı. "Hayır," dedi yumuşak bir ses tonuyla ve bir an için gardını düşürüp, "Senin yaptığın her şey benim hoşuma gidiyor," dedi.

Clay, ona karşı koyamıyordu, özellikle de çirkef kız yanını bir kenara bıraktığında. Gerçi yine de çirkef yanını da sevmiyor değildi. Ama kırılgan tarafını açtığında, Clay kendini, ona daha da yakın olmak isterken buluyordu.

"Ben de sana her türlü şeyi yapmaktan keyif duyuyorum," dedi bir süre gözlerinin içine bakıp, onu öp-

meden önce başparmağıyla nazikçe yanağını okşadı. Onu yumuşak bir şekilde öptü ve o güzel dudaklarından hafif bir inilti çıktığını duydu.

Julia da gömleğinin yakalarından tutunarak öpücüğüne karşılık verdi. Bu çok daha fazlası için ümit vadeden bir öpücüktü. Birbirlerine karşı hareketlerinde her zaman bir sertlik, vahşilik vardı ve ikisi de böyle olmasından hoşlanıyordu, ama bu başkaydı; yumuşak ve tatlı. Ve Clay, Julia'nın da onu nasıl öptüğüne bakınca, böyle hissedenin yalnızca kendisi olmadığını görmüştü. Kısa bir süre sonra öpüşmeyi bölen Julia, bir işten bahseder gibi ellerini birbirine sürterek, "Bunu hallettiğimize göre oyunlar başlasın!" dedi. Clay'in yüzünü merakla inceledi. "California?" diye sordu, ama sonra Clay'in cevap vermesine fırsat vermeden kafasını hayır anlamında salladı.

"Hayır, sen Californialı olacak kadar mutlu değilsin."

"Ben çok mutluyum," diye karşılık verdi Clay, savunmaya geçmiş gibi.

"Eminim öylesindir, ama Californialılar her zaman gülümser. Herkesi serseme çeviren ve neşelendiren bir güneşimiz var ne de olsa."

"Peki, senin bu alaycılığın nereden geliyor bayan California?"

"Ben biraz çıkıntıyım," dedi garsonun onlara su bardağı getirdiği sırada.

"Teşekkürler," dedi Clay ve sonra dikkatini yanı başındaki güzel ve iç çamaşırsız kadına verdi yeniden. "Ben, Californialı değilim."

"Arizona? Hayır, nedense Arizonalıların bu kadar müstehcen olduğunu zannetmiyorum."

Clay elinde olmadan gülümsedi.

"Belli olmaz. Arizona inanılmaz derecede müstehcen bir eyalet olabilir. Phoenix'de o tür insanlardan oluşmuş koloniler vardır belki de."

"Eğer koloniler varsa, belki de orayı ziyaret etmeliyiz. Ama hayır, sen ne Arizona, ne Oregon ne de Washingtonlusun. Öyle olsaydın ekoseli kumaşa daha fazla bir ilgin olurdu."

"Eleme biçimini beğendim," dedi sandalyesinin arkasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak. Kimse onun nereli olduğunu tahmin edemezdi. Çünkü genelde insanlar oralı olmazdı. Julia parmaklarını dudaklarına bastırıp sonra da Clay'i işaret ederek, "Bostonlu değilsin çünkü aksanın yok, dolayısıyla güneyli de olamazsın. Her ne kadar sende Teksaslı havası olsa da Teksaslı da olmuyorsun bu durumda," diyen Julia, elini Clay'in göğsüne götürüp parmaklarını araladı ve parmak uçlarıyla yavaşça vurmaya başladı. Dokunuşuyla hemen tahrik oldu Clay. Nasıl bir kadındı bu

böyle? Her yaptığı doğrudan aletine giden bir hat oluşturuyordu.

"Evet Julia, başka tahminin var mı?"

Julia pes ediyorum der gibi omuzlarını havaya kaldırıp ellerini iki yana doğru açtı, "Salt Lake City," dedi sırıtarak. Clay, bu saçma tahminde özellikle bulunduğunu anladığı için gülmeye başladı.

"Vegas, bebeğim."

Julia buna önce bir süre tepkisiz kaldı. Sadece susuyordu. Sonra inanmadığını gösterir şekilde güldü. "Kimse Vegaslı değildir. Vegas gittiğin yerdir, geldiğin değil."

"Ben, doğma büyüme oralıyım ama."

Julia oturduğu yerde elini indirebildiği yere kadar alçak bir seviyeye indirdi. "Şu kadarcıktan beri mi?"

Clay yine evet anlamında kafasını sallayarak, "Bütün lise yılları da dahil. Daha fazla kanıta ihtiyacın varsa lise mezuniyet diplomamı gösterebilirim. Şehrin dışındaki Desert Hills High'da okurken, aynı zamanda da Varcity Futbol takımındaydım. Üniversite için doğuya taşınana kadar orada yaşadım."

"Peki, bir insan nasıl doğma büyüme Vegaslı oluyor, anlat bakalım?"

"Genelde annen ve baban oradan oluyor."

"Doğal olarak. Peki, senin ailen? Onlar Vegas'da ne yapıyorlar?"

"Annemle babam da iki insanın, Vegas'da ne yapabileceğini düşünürsen onu yapıyorlardı. Artık emekli oldular, ama öncesinde annem dansçıydı. Babamın ise bir kumarhanesi var."

"Vay canına. İşte bu çok..." dedi Julia ve sonra sustu.

"Çok ne?"

"Alışılmadık ve şaşırtıcı."

"Neden şaşırtıcı?"

***

Şaka yapıyor olmalıydı. Clay, Vegas dediğinde kalbi yerinden çıkacakmışçasına atmaya başlamıştı. Ama Julia duygularını belli etmeme yeteneğine güvenerek kendini kontrol altına almıştı. Zaten onun, kumarın kalbi olarak nitelendirilen bir yerde yetişmiş olma ihtimali ne olabilirdi ki?

Clay'in o kadar şehir arasından, kendinin şu anki durumu, sürmekte olduğu hayatı ve kumar geçmişiyle en çok ilgisi olan yerde doğup büyümüş olabileceğini asla düşünmemişti. Julia, Charlie'nin mecburi salı gecesi oyunlarından çok önce kart oyunları oynamaya başlamıştı. Lisede kendi kendine öğrendiği kart oyunlarına, üniversitede okurken de devam etmiş, yurttaki

gece yarısı oyunlarına katılmış ve çoğunlukla da kazanmış, ders kitapları, yemek giderleri gibi birçok masrafını bu sayede karşılamıştı. Yirmili yaşlarının başındayken de kız kardeşiyle birçok kez kız kıza Vegas'a gitmişlerdi. McKenna hiçbir iddiadan kolay kolay vazgeçmezdi ve her ne kadar onun kalemi daha çok video oyunları olsa da, gecenin bir yarısında Bellagio masalarında oynarken tezahürat yapma konusunda da ne kadar iyi olduğu ortaya çıkmıştı.

"Ne bileyim, yani doğma büyüme Vegaslı olan birilerine sık rastlanılmıyor da o yüzden şaşırtıcı geldi," diye yanıt verdi Julia, az önce yaptığı yorumun bir önemi olmadığını vurgulamak isteyerek. Zira Clay'e daha fazlasını anlatmayacaktı. McKenna bile Julia'nın bu aralar ne kadar çok oynadığından ve ne kadar büyük bir çaresizlikle kazanmaya ihtiyaç duyduğundan haberdar değildi. Yalnızca kuaförü bir şeyler seziyor gibiydi. Ama Julia'nın kimseye bir şey anlatmaması herkes için daha iyi, daha güvenliydi.

McKenna, pisliğin teki olan eski nişanlısı yüzünden zor günler geçirmişti, ama Chris ile tanıştığından beri bulutların üzerinde dolaşıyordu. Julia'nın uğraştığı saçmalıklardan McKenna'ya bahsederek onun mutluluğunu bozmaya hiç niyeti yoktu, çünkü McKenna, her ablanın küçük kız kardeşi için yapacağı gibi, yalnızca endişelenecekti.

McKenna'nın, Julia'nın borcu konusunda yapabileceği hiçbir şey yoktu, o yüzden de bilmesi gerekmiyordu. Kız kardeşini, kendi başındaki belalardan uzak tutmalı, onu korumalıydı. McKenna'ya hiçbir şey anlatmazsa, onu Charlie'nin gölgesinden ve verebileceği zarardan daha iyi koruyabilirdi. Aynısı Charlie için de geçerliydi; Charlie ailesi hakkında ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi. Chris'in de McKenna'nın da başarılı ve bilindik birer şov programları vardı ve Julia, Charlie'nin pençelerini onlara geçirmesini kesinlikle istemiyordu. İkisi de Charlie'nin en sevdiği besin kaynağıydı; ikisinden de para adeta akıyordu.

"Vegas'ı sever misin?"

"Evet, severim ve yirmi birde (blackjack) hiç fena sayılmam."

"Öyle mi?"

"Neden şaşırdın? Sence kadınlar kumar oynayamaz mı?"

"Niye öyle düşüneyim ki? Cinsiyet ayrımı yapan birine benzer bir tipim mi var?"

"Hayır," dedi Julia ellerini havaya kaldırıp teslim olurmuşçasına. Peki ya sen? Oynar mısın?"

Clay kafasını evet anlamında salladı. "Ayda iki kere poker oynuyorum. Avukat arkadaşlarımdan biri, ayda iki kere poker gecesi düzenliyor. Hatta müvekkillerimden birkaçı da oyuna katılıyor."

"Kazanmalarına izin mi veriyorsun?"

Clay güldü ve hayır anlamında kafa salladı. "Asla. Hem kazanmalarına izin verecek olursam bunu hemen anlarlar. Ayrıca hepsi de birinci sınıf birer oyuncu veya yapımcı."

"Tanıdığın ünlülerle hava atıyorsun, fark etmedim sanma," dedi Julia ve alaycı bir tavırla omzunu Clay'in omzuna dokundurdu.

"İsimlerini söyledim mi ki?" derken arkasına yaslandı. "Her neyse, ne kazanıp ne kadar kaybettiklerini umursamıyorlar sonuçta."

"Kimse kaybetmeyi sevmez," dedi Julia, sesindeki sivriliği gizlemeye çalışarak. Julia kaybetmekten nefret ederdi, çünkü kaybetmesi demek o adamın zincirlerinden kurtulamaması ve aslında kendisinin dahi olmayan bir borca bağlı kalmaya devam etmesi demekti. Kimse yenilgi karşısında umursamadan duramazdı. Ama yine de o ne anlardı ki? Ne de olsa onun kumar oynayacağı milyonları yoktu, ki bu da onun kaybetmekten daha da fazla nefret etmesine sebep oluyordu.

"Doğru, ama biz, hepimiz sadece eğlence için oynuyoruz. Ne eksik ne fazla. Puro içip saçma sapan muhabbetler eden ve arada da masaya bahis koyan birkaç adamız işte. Oyun akşamları, en iyi vakit geçirdiğim zamanlar arasında ikinci sırada gelir," dedi tek kaşını havaya kaldırarak.

Julia ona yaramaz bir gülücük fırlattı, ama içten içe ona imreniyordu. Kendisi de oyunu sevmek istiyordu ve hatta bir parçası hâlâ seviyor denilebilirdi. Ama o parça, bütün borçlarının altında eski bir karton kutu gibi ezilmişti. Charlie ondaki yeteneği ve poker sevgisini pis bir şeylere dönüştürmüş, poker oynamaya gelen zengin züppelerini, masada alaşağı etmek için kullanmaya başlamıştı. Bir gün yeniden eğlence için oynamak isterdi. Hatta sonunda bıçaklarla, tabancalarla ve hayatına yönelik tehditlerle karşılaşmayacağını bilse belki yenilgiye bile tahammül edebilirdi.

"O sıralamada, birinci sırada ne geldiğini çok iyi biliyorum," dedi parmağını Clay'in bacağının üzerinde gezdirirken.

"İkisini birleştirebiliriz aslında. Sen strip poker oynamak için iyi bir aday olurdun."

"Ben, seni yenerdim ama," diye karşılık verdi Julia hemen. Yeneceğini biliyordu. İçi kendine güveniyle dolup taşmak üzereydi.

"Söylemek zorundayım ki o oyunu seninle oynarsam, her iki şekilde de kazanan ben olurum."

"Sen ilginç bir adamsın Clay Nichols," dedi ona gülümseyerek. Ama aynı anda içinden de gülümsüyordu. Onunla düşündüğünden çok daha iyi, hatta yıllardır hiç geçirmediği kadar iyi vakit geçiriyordu. Clay'le aralarında beklenmedik şekilde uyuşan bir şey vardı. Yatak odasında aralarındaki kimyasal çekim inkâr edilemezdi,

ama aynı zamanda konuşabiliyorlardı da ve bu olağanüstü bir şeydi. Üstelik çok da nadir bulunan bir şey. Aynı anda hem bedenini hem de aklını bu kadar büyüleyecek birileri insanın karşısına her gün çıkmazdı. "Senin hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. Demek küçük bir erkek kardeşin var. O nerede yaşıyor?"

"Ah evet, yemeğe sakladığın başlık. Brent de Vegas'da yaşıyor."

"Dur, tahmin edeyim," diyen Julia elini alnına götürüp medyum taklidi yaparak, "O bir sihirbaz, kaplanlarla bir şov yapıyor ve gülleri hokus pokus yaparak kaybediyor."

Clay olumsuz anlamda kafasını salladı. "Hayır, ama sahneyle işi olması konusunda yaklaştın, o bir komedyen."

Clay'in ailesinin hikâyesi, Julia'nın çok hoşuna gitmişti. "Senin ailen gerçekten de kimsenin o mesleği yapan birileri olduğuna ihtimal vermeyeceği meslekleri yapıyor."

"Ayrıca her yıl Şükran Günü'nde hep birlikte yemek yeriz. Annem hindiyi pişirir, babam dilimler, Brent ise balkabağı turtasını yapar."

"Hadi oradan sen de! Bu kadarı da doğru olduğuna inanamayacağım derecede normal. Senin de bugünlerde herkesin olduğu gibi, ailenle problemlerin olması gerekmiyor mu? Annenden veya babandan nefret et-

mek gibi mesela?" diye sordu Julia, çünkü eski erkek arkadaşı Dillon tam da böyle bir tipti. Hatta düşününce, aslında eskiden tanıdığı adamların çoğu ailelerine karşı sert, kırıcı ve asabilerdi, ki eskide kalmış olmalarının bir diğer sebebi de bu olmalıydı. Bir adamın anne ve babasına biraz saygı duyması gerekmez miydi? Sırf modern olarak nitelendirilen kadın ve erkekler öyle yapıyor diye, onlara özenip anne ve babasından nefret edenlere kimse madalya takmıyordu.

"Ne diyebilirim ki?" diyerek teslim olur gibi ellerini havaya kaldırdı. "O tür genellemelere ve çoğunluğun benimsediği şeylere karşı gelmeyi hedefliyorum. Evet kumarcılar, memeler ve kalçalar etrafında büyüdüm, ama ailemizde dramatik şeyler yaşanmadı hiçbir zaman. Neden? Sana karşı ağzımı bozarak konuştuğum için, benim korkunç bir çocukluk geçirmiş olabileceğimi falan mı düşünmüştün?"

Julia parmağını dudağına bastırıp derin düşüncelere dalmış gibi gözlerini tavana dikmişti. "Aslında o konuda, senin de benim gibi olduğunu, sadece hoşuna gittiği için öyle konuştuğunu düşünmüştüm."

"Aynen öyle. Seks hayatımda, çocukluğumda yaşadığım bir travmayı falan canlandırıyor değilim," dedi Clay, Julia'nın o çok bayıldığı yumuşak ve kendine güvenen sesiyle.

"Bazen bir puro, yalnızca bir purodur."

"Puro içerken çok seksi görüneceğine eminim. Ama zaten sen yaptığın her şeyle seksi görünürsün. Demeye çalıştığım da bu işte. Ben ne yapıyorsam, sadece hoşlandığım için yapıyorum ve bunların hepsini de seninle yapmaktan zevk alıyorum."

Bu cümlenin üzerine Julia'nın tüyleri diken diken oldu. Dudaklarını Clay'in çenesine sürterek, "Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum," diye fısıldadı ve Clay, onu birden kollarının arasına alarak sımsıkı sarıldı. İkisi de hiçbir şey söylemeden bir süre öyle kaldılar. Bütün güzel olasılıklarla dolu bir balonun içindelerdi sanki ve zaman durmuş gibiydi adeta. Julia bir an için ikisinin birlikte olabilme ihtimalini ve şu anda yaşadıkları gibi, daha birçok güzel ânı birlikte yaşayabileceklerini düşündü. Onunla olmaktan hoşlanıyordu Julia, hatta belki de biraz fazla hoşlanıyordu.

"Peki, senin hikâyen ne?" diye sordu Clay, Julia yavaşça onun kolları arasından çıkarken. "Sen de Şükran Günü'nde balkabağı turtası yapar mısın?"

"Benim tarzım daha çok cevizli turta. Ama evet benim ailem de – şaşırtıcı bir şekilde – o normal ailelerden biri. Gerçi seninkiler kadar heyecan verici olmadıkları kesin. Annem emlakçılık yapıyor, babam ise ortodonti uzmanı ve California'da, Sherman Oaks'da yaşıyorlar. Ben de orada doğup büyüdüm zaten. En yakın arkadaşım; kız kardeşim. Diğer en yakın arkadaşım ise kuaförüm Gayle, ama zaten bir kadın bütün

sırlarını kuaförüne anlatmayacak da kime anlatacak değil mi?" diye cevap verdi gülümseyerek.

"Ben sırlardan nefret ederim," dedi Clay sert bir ses tonuyla ve kaşlarını çatarak. Onun bu kelimeleriyle Julia neye uğradığını şaşırdı. Clay'in bu açıklamasındaki öfkeyle şok olmuştu adeta. Julia bakışlarını aşağı doğru kaydırdığında Clay'in yumruklarını sıktığını gördü.

"Ne demek istiyorsun?"

"Sırlar insanı yer bitirir." Clay'in ağzından bu kelimeler tükürür gibi çıkmıştı.

Belli ki Julia onun yarasına basmıştı.

9. BÖLÜM

Tamam, Julia anlamıştı; sırlar kötüydü. Ama onun büyük bir sırrı vardı ve bu sırrını saklayarak kötü bir şey yaptığını hissetmek istemediği gibi, böyle hissetmesi gerekmiyordu da. Çünkü başka seçeneği yoktu. Önce o korkunç eski erkek arkadaşının kendisine yaptıkları, şimdi ise Charlie'nin ona Dillon'ın günahlarını – Julia'nın suçu olduğunu düşündüğü günahları – ödetmeye çalışması yüzünden kapana kısılmıştı. Bazı günler bütün bunlardan – Charlie'den ve tüm bu yalanlardan ve sırlardan – bir türlü kurtulamayacakmış gibi geliyordu.

Julia sohbetin yönünü değiştirip konudan uzaklaşmak için, "Benim sana söyleyebileceğim bir sırrım var. Şu anda iç çamaşırı giymiyorum," dedi.

Bu sayede Clay'den yaramaz bir sırıtış almayı başarmıştı. Clay elini Julia'nın dizine koyarak, "Bu pek de sır sayılmaz, bunu zaten biliyordum. Bana bilmediğim bir sırrını anlat. Dünyada en çok sevdiğin şeyi söyle mesela?" diye sordu.

"Çörekler, kız kardeşim ve özgürlük," diye yanıt verdi Julia ve bunlar tamamen doğruydu.

"Peki, en çok nefret ettiğin şey?"

İşte bu kolaydı, hatta çok kolaydı. "Aptal yerine konmak ve birilerine borçlu olmak," dedi ve daha fazla kendisi hakkında konuşmak istemediğinden soruyu Clay'e çevirdi. "Sen dünyada en çok neyi seversin?"

"Viski, kravatlar, filmler ve aile."

"Peki, en nefret ettiğin şey?"

"Yalan. Yalandan nefret ederim."

"Ama sen bir avukatsın," dedi Julia kaşlarını çatarak.

"Ne yani avukat olmam yalanlardan nefret edemeyeceğim anlamına mı geliyor?"

"Ne bileyim, sen paranı yalan söyleyerek kazanmıyor musun mesela?"

"Hayır, para kazanmak için yalan söylemem gerekmiyor," dedi ve güçlü, tutkulu ses tonuyla konuşmaya devam etti. "Ben mücadele ederim. Müvekkillerimin istediği şeyler için mücadele ederek para kazanıyorum ben. Arada büyük bir fark var."

"Başka ne için mücadele edersin?"

"Kendi istediğim şeyler için."

"Beni istiyor musun mesela?" diye sordu Julia, konuşmayı yine başka bir yöne çevirmeye çalışarak.

"Seni, o kadar çok istiyorum ki Julia," diye cevap verdi Clay. Ve bu sefer bir emir ya da talimat vermiyordu. Sesinde bir çıplaklık vardı, arada bir ortaya çıkardığı bir kırılganlık. Onu yanına doğru çekerek dudaklarını çenesinde gezdirdi ve sonra da kulağına eğilerek, "Bütün hafta seni düşünmeden edemediğimi söylediğimde ciddiydim. Seni becermek ve seninle konuşmak istedim. Seninle daha fazla vakit geçirmek istiyorum. Seni daha yakından tanımak istiyorum. Beni büyülüyorsun," dedi ve Julia'yı boynundan öptü. Kirli sakalı tenine zımpara kâğıdı gibi değince, Julia içinde bir yerlerde erimeye başladığını hissetti.

Clay'in söyledikleriyle, birisine âşık olmanın yarattığı o muhteşem hisle dolarak ürperdi Julia. Kalbini pır pır ettiren ve daha fazlasını arzulatan; daha fazla zaman, daha fazla an. Ama daha fazlasını istediğini söylemek onun için zor bir şeydi. Duvarlarını indirip birisinin ona yaklaşmasına izin vermek ise daha da zordu, çünkü bunun sonunda neler olabileceğini biliyordu. Yine ne olduğunu bile anlamadan birilerinin boyunduruğu altına girecekti. O yüzden aralarındaki fiziksel çekim gerçeğine dönmeye karar verdi.

"İşte, şimdi beni yine tahrik ediyorsun," diye fısıldadı.

"Külot giymemiş olman iyi bir şey."

"Öyle mi, nedenmiş?"

Clay geriye çekilip etrafı kolaçan ettikten sonra arka cebine uzandı. Etrafta kendileri gibi yemek yiyen birkaç kişi, barmen ve garson vardı. İçinde çok gizli bir şey varmışçasına elini yumruk yaparak cebinden bir şey çıkardı.

"İyi rol yapar mısın?" diye sordu.

"Tabii ki. Neden?"

"Çünkü şu anda seni test edeceğim," dedikten sonra elini Julia'nın eteğinin altına soktu. Julia çıplak bacaklarının arasında bir vızıltı hissetti.

"Bu da ne?" diye sordu nefesini tutarak.

"Senin için aldığım bir şey. Orgazm olmayı seviyor musun?"

"Evet."

"Yemeğimiz birazdan burada olacak," dedi garsona doğru bir işaret yapıp onun mutfağa yönelmesini sağlayarak. Yemek gelmeden önce orgazm olmanı istiyorum."

"Clay," dedi Julia ama onun parmağını orta kısmına doğru bastırmasıyla inleyerek sesin duyulmaması

için dudağını ısırdı. Bu inanılmaz bir histi. Clay elinde bir tür küçük vibratör ile Julia'nın tam da istediği yere dokunmuş ve bu ani titreşim Julia'nın içini eritmişti adeta.

"Ne kadar iyi rol yapabildiğini görelim bakalım."

"Ben harika bir oyuncuyumdur bir kere," diye karşılık verdi Julia sıkmakta olduğu dişlerinin arasından. Clay vibratörü yuvarlak hareketlerle teninde gezdirirken Julia'nın başı dönmeye başlamıştı bile. Hissettiği o muhteşem duygu gittikçe yoğunlaşıyor ve vücudunun her bölgesine yayılıyordu. Clay hareketlerini hızlandırdıkça Julia elleriyle masaya tutunma içgüdüsüne karşı direnmeye çalışıyordu.

Birkaç masa ileride oturan bir çift sandalyelerini ittirerek ayağa kalkarken, sandalyelerin bacakları tahta zemin üzerinde gıcırtı sesi çıkarmıştı. Adam kadına giymesi için paltosunu tutarken Julia kadınla göz göze geldi. Julia suratına yapmacık bir gülümseme kondurup, içinden dışarıya çıkmak için can atan bütün inilti ve bağırışları susturarak dudaklarını birbirine yapıştırdı.

"Yemek yemek için can atıyorum, umarım yemeğimiz bir an önce gelir," dedi Clay eğlenen bir ses tonuyla, tek elini Julia'nın eteğinin altında tutmaya devam ederken, diğer eliyle viskisine doğru uzanarak. Julia'nın klitorisine yumuşak ama ısrarcı hareketlerle vibratörü değdirmeye devam ediyor ve bu şekilde Ju-

lia'nın bacak arasında inanılmaz bir titreşim yaratıyor, bu his ise parmak uçlarına kadar yayılıyordu.

Aman Tanrım! Julia gözlerini zevk içinde kapamak ve bacaklarını sonuna kadar açmak istiyordu.

"Peki ya sen Julia? Sen de benim kadar aç mısın?" diye soran Clay başını merakla yana doğru eğmiş ona bakıyordu.

"Elbette." Julia yoğunluk dalgasıyla gelen iniltiyi içinde tutmaya çalışıyordu. Dokunulma arzusuyla yanıp tutuşuyor, orgazmı hissetmek istiyordu. Clay parmağını öne arkaya hareket ettirdikçe Julia bambaşka dünyalara gidiyordu adeta. Farkında olmadan omuzlarını kıvırdı.

"İyi misin?"

"İyiyim," diye atıldı Julia.

"Emin misin?" Clay hareketlerini hızlandırmıştı. "Pek kendindeymiş gibi görünmüyorsun."

"Sadece acıktım," diye geveledi, Clay elini şişmiş klitorisine bastırıp vücudunu titreşimin yarattığı muhteşem hisle kaplarken.

Daha fazla dayanamayacaktı. Başını arkaya doğru atıp eliyle saçlarını geriye atmak, avucunu vücudunda dolaştırarak her anın tadını çıkarmak istiyordu, ama blöf yapmayı iyi biliyordu.

"Galiba yemeğimiz geliyor," dedi Clay gözüyle mutfak kapısına işaret ederek. Garson kapıyı dirseğiyle açarak elinde iki tabakla kapıda belirmişti.

Julia yutkundu. Nefes nefese kalmıştı ve inlemek, çığlık atmak istiyordu. Duvarlara tırmanmak, Clay'in bacaklarına sürtünmek ve içindeki, o dolup taşan patlamanın eşiğindeki o birikmeyi, dışarı bırakma isteğiyle yanıp tutuşuyordu.

"Garson gelmek üzere gibi görünüyor. Peki ya sen, sen hazır mısın?"

"Sanırım evet," dedi Julia dalgalı bir ses tonuyla, bir şey belli etmemek için yoğun bir çaba harcarken.

Ama Clay tam da ihtiyacı olan yerlere dokunuyor, onu feci şekilde tahrik ediyordu. Eğer onunla baş başa olsalardı onu omuzlarından yakalayıp sımsıkı tutar, bırakmazdı. Onun yerine oturduğu sandalyenin kenarlarından tutundu, tırnaklarını tahta dokuya geçirerek içindeki bütün inleme ve çığlık atma arzusunu oraya yönlendirerek, vücudunu yerinden oynatacak kadar güçlü olan orgazma bıraktı kendini. Julia Bell restoranın orta yerinde orgazm olmak üzereydi ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gözleri sonuna kadar açık, dudakları kapalı vücudu ise mümkün olabildiğince hareketsizdi. Bütün vücudu alev alevdi.

Bedeni orgazmın yarattığı ve Julia'nın gizlemekte güçlük çektiği o inanılmaz hisle titrerken, garson da masaya gelmiş, tabaklarını önlerine bırakıyordu.

"Risottonuz Bayan," dedi garson tabağa işaret ederek. Ardından da Clay'in yemeğini önüne koydu. "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?

"İsteyebileceğim her şeye sahibim sanırım," diye yanıt verdi Clay ve kısaca gülümseyerek Julia'ya döndü. "Peki ya sen? Senin daha fazla istediğin bir şey var mı?"

"Yok, ben böyle iyiyim," dedi Julia gözleri yuvalarından çıkacakmış gibi bakarak.

"Emin misin?"

"Evet," diye cevap verdi Julia. İşte bu son kelime biraz göze batmış, az önce yaşanmış olabileceklere işaret eden küçük bir ipucu olmuştu.

Garson gidince Julia çatalını eline aldı. "Açlıktan ölüyorum."

"Bu performansın için bir çeşit ödülü hak ediyorsun."

"Benim ödülüm de sana en beklemediğin anda işkence etmek olacak."

"O halde öyle bir işkenceyle karşılaşacağım zaman için saniyeleri sayacağım."

10. BÖLÜM

Julia, sabah çalan telefonunun sesiyle uyandı.

Dün akşam Clay ile geçirdiği saatlerden sonra çok yorulmuş olduğu için telefonunu kapatmıştı aslında, ama şimdi titreşiyordu. McKenna dün akşamla ilgili ayrıntıları öğrenmek için arıyor olmalıydı. İki kız kardeş böyle şeyleri konuşmaya bayılırlardı. Seksle ilgili kısımları değil tabii, sadece *'yani ondan gerçekten hoşlanıyorsun'* kısımlarını. Julia birilerinden gerçekten hoşlanmayalı baya uzun zaman oluyordu. Dillon ile aralarındaki gerçekten hoşlanma kısmı ilişkilerinin bitmesinden çok önce kaybolup gitmişti. Elbette ilk başlarda ona âşıktı. Mütevazı kişiliğine, delici bakışlarla insanın içine işleyen masmavi gözlerine ve kulağına fısıldadığı, ona kendini değerli hissettiren aşk sözcüklerine...

Onunla, Noe Valley'deki bir butik barda, kokteyl hazırlamanın incelikleri üzerine ders verdiği sırada tanışmıştı. Dillon buradaki öğrencilerinden bir tanesiydi. Cubic Z'de hisse almadan önce bu dersleri veriyordu Julia. Dersler, kazandığı barmenlik maaşına güzel bir ek oluyordu. Dillon ise en iyi öğrencisiydi. Ayrıntılara dikkat etmekte gösterdiği özen, onu hazırladığı karışımlarda çok başarılı kılıyordu.

"Muhteşem bir Margarita hazırladınız beyefendi," demişti Julia ona.

Dillon bardağın kenarına parmağıyla tıklatarak, "Bir gün aynı böyle bir içkiyi Bora Bora veya Bahamalar'da yudumlayacağım," diye karşılık vermişti.

"Hamağa uzanıp, elinde soğuk bir içkiyle güneşin altında yatmak... Güzel olur tabii."

"Masmavi bir gökyüzü ve kokteyller," diye ekledi Dillon. "İdeal bir kaçamak."

Bir keresinde herkes çıktıktan sonra Dillon kalmış ve elini sınıftaki gibi havaya kaldırarak, "Öğretmen - öğrenci ilişkilerinin genelde yasak olduğunu biliyorum, ama acaba bu barmenlik okulunda da geçerli mi?" diye sormuştu.

"Kesinlikle yasak, kokteyl kanununun bir sürü maddesini ihlal ediyor," diye cevap vermişti Julia alaycı bir tonda.

"O zaman ben suçluyum," diye karşılık vermiş ve ardından da Julia'ya çıkma teklif etmişti.

İlk randevularında Russian Hill'deki bir Türk restoranına gitmişler, sonra da o muhitte biraz yürümüşlerdi. Dillon bir fotoğrafçıydı ve bir emlakçı için, evlerin içlerinin fotoğraflarını çekerek fena bir para kazanmıyordu. Ona çektiği birkaç evin fotoğrafını göstermiş, gerçekte aşırı küçük olan bir evi fotoğrafta nasıl bir saray yavrusu gibi gösterdiğini anlatmıştı. Dillon, doğru açıyla çekildiğinde her odayı geniş ve aydınlık gösterebileceğini söylerdi.

Çıkmaya başladıktan sonra Julia'yı Cubic Z'de daha aktif bir rol oynaması ve oraya ortak olması konusunda cesaretlendiren de oydu. Bu kararından bir gün olsun pişmanlık duymamıştı, ama Dillon ile olan birlikteliğinden pişman olduğu kesindi, ondan çok daha önce ayrılmalıydı.

Sonlara doğru bütün o tatlı halleri kaybolmuş, Dillon gidene kadar da zar zor bir şeylere tutunmaya çalışmışlardı. İlişkinin bitmiş olması değildi canını yakan. Ona yılan zehri gibi acı çektiren şey, her şeyin paramparça oluşuydu. Ayrılığın tüm ağırlığına tek başına katlanmak ve Dillon'un, onun üzerine bıraktığı yükün altında kalmaktı. Üstelik McKenna'ya da ayrıntıları anlatamamıştı. Bazen her şeyi bütün detaylarıyla anlatıp, kardeşine içini dökmek istiyordu. Özellikle de McKenna kalp ağrısının nasıl bir duygu olduğunu bil-

diği için, çok istiyordu bunları onunla paylaşmayı, ama McKenna acıyı bildiği kadar mutluluğu da biliyordu. Şu anda yeni nişanlanmış ve delicesine mutlu olduğu için, her yeni başlayan ilişkiye 'işte bu' gözüyle bakıyordu. Dolayısıyla Julia, McKenna'dan Clay ile ne zaman nişanlanacaklarını soran bir mesaj alsa şaşırmazdı.

Ha ha ha... Sanki Julia hiç öyle bir şey yaparmış gibi.

Julia telefonunu elin alıp ekran kilidini açtı ve McKenna'nın ismini gördü. İlk fark ettiği sözcük ise 'boyut' oldu ve gülerek kafasını iki yana salladı. Kız kardeşinin yüzük parmağının boyutundan mı yoksa başka bir şeylerin ölçümünden mi bahsettiğini anlamamıştı, ama mesajın devamını okuyamadan telefonda yeni bir mesaj daha belirdi.

"Güzel barmenimiz nerelerde bakalım? Dün akşam barda yoktu. Umarım şehri terk etmeye falan kalkmamıştır. Barın arkasında duran diğer kadından bilgi almak zorunda kalmak istemem, çünkü kendisi baya meşgule benziyor ve bir iki ay sonra daha da meşgul olacak..."

Julia soğuk soğuk terlemeye başlamıştı. Charlie, Kim'i ve hamile olduğunu fark etmişti.

Telefonun ekranını yumruklamak istiyordu. O pis herif kontrol için Cubic Z'ye gitmişti yine. En kötüsü de buydu; bir taraftan ona hizmet ederken, diğer bir taraftan da ondan iğrenmiyormuş gibi davranabilmek. Julia, Charlie'nin, Kim'i, kocası Craig'i ve dün akşam

orada olan herhangi birilerini rahatsız etmemiş olmasını diledi. Onu birlikte çalıştığı insanların yanında görmek istemiyordu. Böyle bir durumda neler olacağını hayal bile edemiyordu, özellikle de Charlie bıçağını çıkarıp, soğukkanlı bir şekilde kendi çenesini kaşımaya başladığında. Bu hareket Julia içindi, ona neler yapabileceğinin bir hatırlatıcısı olması amacını taşıyordu.

Charlie, bıçağıyla çenesini kaşımaktan çok daha fazlasını yapacak güçteydi. Onun neler yapabileceğini, Dillon aracılığıyla az da olsa öğrenmişti. Dillon limuzinlerin fotoğrafını çekerken gördüğü şeylerden bahsetmişti biraz. Atılan yumruklar, vurulan diz kapakları, kırılan burunlar, moraran gözler... Charlie istediği bir şeyi elde etmek için, her yolu mübah gören bir adamdı.

Julia, Charlie'yi, masum bir seyirci olan Kim'i hırpalarken düşününce tüyleri diken diken oldu.

Gerçek buydu işte. Hayatındaki herkes masum birer seyirciydi ve Julia onların masum kalmaları için elinden geleni yapmak zorundaydı. Ne kadar az şey bilirlerse, canlarının yanma ihtimali de o kadar düşük olurdu. Onun başındaki belalardan haberleri olsa, ona yardımcı olmaya çalışırlar ve bir şekilde Charlie'ye borçlanır ve hedef haline gelirlerdi.

Julia bütün öfkesini yutarak hızlıca cevap yazdı: "Tabii ki hayır. Hafta sonu kendime izin verdim, ama

merak etme salı günü oyuna geleceğim ve yine çok para kazanmayı planlıyorum."

Saniyeler sonra cevap geldi. "Bu kendine güvenin çok çekici."

Julia bu cevaba küçümseyerek güldü. Hemen ardından Kim'den gelen mesajla ise kalbi yerinden çıkacakmışçasına çarpmaya başladı. "Dün akşam ortalıkta dolaşan kötü adamlar olmadığını duymaktan memnun olursun diye düşündüm. Sadece her zamanki hippiler ve risk sermayedarları, yani bildiğin San Fran. Xoxo."

Kim, dün akşam onları göz hapsine almış olan kötü bir adamın barda olduğunu bir bilse... Ama Julia salı akşamı oyun masasında olmayı ve Charlie'nin ceplerini doldurmak için çok kazanmayı, hedeflerini saf dışı bırakmak için, daha da sert oynayarak bir an önce Charlie'nin boyunduruğundan çıkmayı planlıyordu.

Julia, Kim'e cevap yazdı. "Cubiz Z'nin, şehri bu kadar iyi temsil ediyor olmasına sevindim. Seni çok seviyorum, yakında görüşürüz."

Hafta sonu için tüm dertlerini bir köşeye itmeliydi. Bunu kendine hatırlatarak derin bir nefes aldı. Bütün sorumluluklarından uzaktaydı şu anda ve bu geçici aranın tadını çıkaracaktı.

Clay kımıldamaya başlarken Julia telefonunu kapattı. Güzel, Julia'nın mesajlaştığını görmemişti. Julia, McKenna'yla yazışırken Clay oldukça endişeli görün-

müştü ve Julia aralarında herhangi bir tuhaflık oluşsun istemiyordu. Clay ile sadece iyi zamanları, tatlıyı istiyordu. Birlikte geçirdikleri bu hafta sonu, nefis bir çöreğin üzerindeki krem şanti gibiydi. Gerçek değildi ve bunda da hiçbir sorun yoktu. Julia kesinlikle çörekleri çok ama çok seviyordu ve tam şu anda bir ısırığa ihtiyacı vardı.

Yanında yatan adama, güzel bir 'uyan' sinyali verebileceğini göstermek için, tam da şu andan daha iyi bir zaman bulamazdı. Bu yüzden çarşafların altına girdi ve onu birkaç kere okşadı, uyanmaya başlarken göğsünden gelen gürlemenin tadını çıkardı.

Aletinin çevresini dudaklarıyla sardı, onu ağzının içinde yalayıp, eliyle okşarken Clay'in elleri anında Julia'nın saçına dolandı ve sıkıca tutundu saçlarına. Yüksek sesle inledi ve Julia bu sesi duyunca, ona bunu yapabilmesinin, bu tarz bir tepki meydana getirebilmesinin heyecanıyla titredi.

"Bana günaydın," diye mırıldandı Clay uykulu bir sesle. Sesi erken saatte uyandığından pürüzlü ve boğuktu. Bu Julia'nın daha da fazla tahrik olmasına sebep oldu.

Bir an için Clay'in aletinin ağzından çıkmasına izin verdi. "Birkaç dakika içerisinde gerçekten günün aydınlanacak."

"O kadar kısa bir sürede mi?"

Julia kaşını kaldırdı. "Seni hızlıca boşaltabileceğimi düşünmüyor musun?"

"Jüri kararını çoktan verdi bile," dedi Clay tembel bir sırıtışla.

Julia gözlerini kıstı. "Bu tutumun Clay, sana çok fena bir kışkırtma kazandırdı," dedi ve onun nefis aletine geri döndü. Dilinin ucuyla, boylu boyunca hafif darbeler attı. Clay, Julia onu yalarken hafifçe inledi, ama onu ağzına almadan önce aniden durdu Julia.

"Şimdi hiç mi hiç acele etmeyeceğim," dedi mırıldanarak.

"Buna dayanabilirim," dedi Clay.

"Dayanabileceğinden emin değilim." Aletinin tepesinde dilini dolaştırıp, sonra da onu dudaklarına sürterken Clay'i seyretti. Clay'in göğsü sürekli yükselip alçalıyordu ve ona bakan gözleri daha karanlık görünüyordu. "İşin daha da zorlaştı değil mi?" dedi Julia.

"Gerçekten de öyle."

"Bunu gerçekten istediğine emin misin? Tam anlamıyla ikna olabilmiş değilim," dedi ve aletinin üzerine nefesini üfledi. Dudaklarında seğirdiğini hissetti ve ucunu öptükten sonra serbest bıraktı onu.

Clay sessizce bir küfür mırıldandı.

"Seni duyamadım. Bunu yapmamı istediğinden emin misin?"

"Seni istiyorum," diye mırıldandı Clay. Hamle sırasının Clay'a dönmesinin ne kadar zor olduğunu bildiği için sırıttı Julia.

Ama yine de pes etmeye hazır değildi. Clay'in, onu çaresizce, korkunç bir şekilde arzulamasına ihtiyacı vardı. "Sanırım, gerçekten güzellikle sorman gerekebilir," dedi onun hayalarını kavrarken. Önce onları hafifçe elleriyle ovdu, ondan sonra da bir anda, o en hassas noktalara küçük bir dil darbesiyle öpücük kondurmak için eğildi. Onu tadarken aynı zamanda eliyle aletini sıkıca kavradı ve bu iki eylem Clay'den uzunca bir inleme çıkmasına neden oldu.

O kadar kısık bir sesle, "Lüften," dedi ki neredeyse duyulmayacaktı.

"Seni duyabildiğimden emin değilim," dedi Julia, ama ona ödülünü vermeye başladı. Tüm uzunluğunu ağzına aldı, dudakları Clay'in sıcak, sert penisinin çevresini sardı.

Clay nefes nefese kalmıştı ve neredeyse o rahatlamayla hırlayacaktı. Ama Julia tekrar durdu, ona bir bakış attı ve onun büyük, güçlü bedeninin çarşafın üzerinde yayılmış görüntüsünün tadını çıkardı.

"İstiyor musun bunu? Bana güzel bir şekilde sorarsan sana istediğini veririm."

Clay bir an gözlerini kapatıp açtıktan sonra Julia ile göz göze geldi. Bakışı hem çaresiz hem de açtı. "Lütfen beni em Julia," dedi boğuk bir sesle.

"Memnuniyetle," diyerek gülümsedi ve ona tam paketi verdi. İlk başta sert sonra yavaş; onu kışkırtmakla içine almak arasında gidip gelen dokunuşlardı bunlar.

Julia ağzındakiyle ziyafet çekerken, "Belki de gerçekten o kadar da uzun sürmeyecektir," dedi Clay ve onun saçlarının arasından geçirdi parmaklarını. Bir süre böyle devam ettiler, Clay onun ağzına doğru kendisini bastırırken, Julia onun tadının zevkine vardı. Ama Clay normalden daha sessizdi; ne ona emir üstüne emir veriyor, ne de ona ne yapması gerektiğini söylüyordu. Belki de Julia dizginleri eline almış olduğundandı bu. Ama o kirli konuşmaları seven ağzı bir şeyler söylemek için açılırken Julia'nın alnından bir tutam saçı çeken Clay ona kararmış gözlerle baktı, "Dişlerini kullan."

Julia bir an için durdu, hafifçe dişlerini penisi boyunca sürttü. "Böyle mi?" dedi ona bakarak.

Suratındaki her şey zevk içinde buruşurken yüzünde ortaya çıkan ifade her şeyi anlatıyordu. "Evet, öyle," diye fısıldadı haşince.

"Lanet olsun, sert seviyorsun değil mi?" dedi Julia ve onun aletine geri döndü, ona nasıl istiyorsa öyle dokundu; dudakları aşağı yukarı giderken dişleriyle hafifçe sıyırdı.

"Sert seviyorum, ama aletime yaptığın her türlü şeyi de seviyorum," dedi ve Julia onu daha fazla içeri aldı. "Bunun gibi," diye tısladı Clay. Sonra daha derine

gitti Julia ve yüksek bir inleme çıktı Clay'in ağzından. "Siktir, işte bu da çok iyi."

Julia, ucu üzerinde dilini döndürürken avucuyla sertçe alt kısmını kavradı. Clay nefesini tuttu. "İşte bu mükemmel. Beni boylu boyunca içine al ve o güzelim dişlerini kullan Julia."

Ah, Julia'nın kirli konuşan, yönlendiren erkeği işte tam gücüyle buradaydı. Gülümsedi Julia, Clay'in yatakta tüm yeteneklerini kullanmasına bayılıyordu; vücudunu, dilini, aletini ve daha da önemlisi; sözlerini. Onu içeri aldı ve Clay onun ağzını daha sert becermeye başlayıp daha derinlere gitmeye çalışırken, onu dişleyip emerek, elleriyle hayalarını ovdu.

"Eğer çok sert hareket etmeye başlarsam haber ver tamam mı?" dedi katı bir sesle, ama ikisi de Julia'nın geri adım atmayacağını, sertlikten şikâyet etmeyeceğini ve Clay'in sevdiği şekilde sevişmekten hoşlandığını biliyordu. Yatakta mükemmel eşleşmişlerdi. Clay, ona elinde ne varsa veriyordu, aynı şeyi Julia da yapıyordu. Birer kaplan gibilerdi adeta; birbirleriyle mücadele halide ve düğümlenmiş bir şekilde birbirlerine sahip oluyor, kirli konuşuyor, sert oynuyorlardı.

"İyiyim," dedi Julia ağzı dolu olmasına rağmen. Clay'in güçlü, kaslı kalçalarının içini tırnaklarıyla boylu boyunca sıyırdı ve irkilmesine sebep oldu. Sonra tam olarak bacaklarıyla kalçasının birleştiği yeri tırma-

ladı; Clay'in kalçası yataktan fırlayıp Julia'nın ağzında daha derinlere girdi o anda.

"Ellerini öyle kullanmana bayılıyorum. Her yerimde olmasına. Seni her yerimde hissetmek istiyorum, senin ellerini, senin dilini. Ve aletimin çevresine sardığın o dudakların, o kadar muhteşem ki," dedi, söylediği şeyler zevkle çıkardığı homurtular yüzünden bölünüyordu. "Siktir, Julia, ağzına çok sert boşalmama sebep olacaksın şimdi."

Julia, aletinin kökünü avucuyla tuttu, onu emerken sertçe seğirdiğini hissetti. Tuzlu, miske benzer tat Julia'nın boğazından aşağı inerken, Clay'in konuşması duraksamaya başladı ve yerini kırpılmış kelime parçalarına bıraktı; siktir, çok iyi hissettiriyor, ağzın çok iyi ve Julia'nın adı, sanki bir ilahi gibi tekrar tekrar söyledi bunları. Kesinlikle Julia'nın en sevdiği kirli sözcük oydu, Clay'in aldığı zevkle 'Julia' diye inlemesiydi. Clay'in zevkinin bu kadar tamamlanmış ve güzelce tatmin olmuş halini görünce, Julia da başarısından tatmin olmadan edemedi. Muhteşem yüzündeki o mutlu sırıtışla, dünyanın en hoşnut adamı gibi görünüyordu.

"Sakın benden şüphelenme," dedi Julia sesinde alaylı bir tavırla.

"Asla öyle bir şey yapmam." Clay onu yukarıya, yanına çekti ve dudaklarına bir öpücük kondurmak için hareket etti.

Julia kafasını hayır anlamında salladı.

"Ne oldu? Ağzına boşaldıktan sonra seni öpemez miyim? Beni rahatsız etmez öyle bir şey."

"Hayır, mesele o değil. Sadece sana sabahki kötü nefes kokusundan nefret ettiğimi itiraf etmeliyim, ama seni cidden öpmek istiyorum, o yüzden dişlerimizi fırçaladıktan sonra öpüşmeye ne dersin?"

Clay kendi kendine güldü ve güçlü bir vuruşla Julia'nın poposuna bir şaplak attı. "Sana ne kadar mükemmel olduğunu söylemiş miydim? Ben de o kötü nefes kokusunu sevmiyorum, ama öyle bir durumda bile seni öpmeyecek kadar da pislik değilim." Julia'nın burnuna parmağıyla hafifçe vurdu. "Ama sen beni öpmüyorsun."

"Teşekkürler, ama banyoda beni çağıran bir diş fırçası var."

Nane kokan tertemiz nefeslerle yatağa geri döndükten sonra Clay, Julia'nın kalçasında elini gezdirdi. "Pekâlâ, sabahki kötü ağız kokusu dışında neler var? Seni gıcık eden diğer şeyler neler?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Gerçekten bilmek istiyorum, böylece onlardan sakınabilirim," dedi onun gözlerinin içine, kendi koyu kahve gözleriyle bakarak. Bakışları çok yürekten ve ciddiydi; sanki onu neyin sinirlendirdiğini bilmek ve onları yapmamak onun için çok önemli gibiydi.

"Lifler," dedi ve ellerini ne yani der gibi iki yana açtı. "Lifleri hiç ama hiç anlamıyorum. Neden ellerin varken suratını lifle yıkarsın ki? Sadece ellerine sabun dök ve yıka. Ya da daha da kötüsü, duşta ıslak lifi bırakmak, çünkü o zaman o lif sadece sırılsıklam, kullanılmış, pis kokan bir şeye dönüşüyor."

Clay, sanki kafasında detaylı notlar alıyormuşçasına kafasını birkaç kere yukarı aşağı salladı. "Benim life sahip olmadığımı fark etmiş olabilirsin. Sabunla vücudum arasına girecek bir şeye ihtiyacım yok çünkü."

Julia güldü. "Aynen öyle. Şimdiden bir sıfır öndesin." Sanki kanıt ararcasına odaya şöyle bir bakındı. "Beni gıcık eden bir başka şey daha. Sadece çoraplarıyla gezinen erkeklerle çıkmaktan hoşlanmam."

Clay kendini uyarır gibi işaret parmağını salladı. "Kendime not: Julia'yı becermek için pantolonunu çıkarmadan önce çoraplarını çıkar."

"Kirli lavabolardan da hoşlanmıyorum. Banyo lavabolarının, lekesiz görünmesinden başka bir şekilde görünmelerinde bir mantık bulamıyorum."

"Banyomun ne kadar kusursuz olduğunu fark ettin mi?"

"Evet, fark ettim," dedi Julia göz kırparak. "Bir kadının kalbinden geçen yolu ne kadar da iyi biliyorsun!"

"Belli ki öyle."

"Ben gelmeden önce ne kadar yüzey varsa hepsini dizlerinin üzerine çöküp ovaladın sanırım."

"Onun gibi bir şey işte. Ya da belki etkilemek istediğim birisi geleceğinden her yeri temizletmişimdir."

Julia onun güçlü kolu boyunca, dövmesinin üzerinde elini gezdirdi. "Yavaş yavaş beni anlamaya başlamışsın. İyi tarafımda kalmak için ne yapacağını biliyorsun."

"Senin iyi tarafında mıyım?" diye sordu, dirseğine dayanıp kendisini kaldırarak.

Julia parmağıyla Clay'in göğsünden aşağı bir çizgi çizdi. "Sen tamamen iyi taraftasın bayım. Daha fazlası değil."

"İyi. Nasıl uyudun?"

"Çok iyi, teşekkür ederim. Beni dün gece çok yordun."

"Seni yormayı seviyorum Julia," dedi Clay, sonra dudaklarını Julia'nın alnına dokundurdu. "Ayrıca senin, yatağımda olmanı da seviyorum."

"Yatağın gerçekten de çok iyi."

"Onun iyi olmasını sen sağlıyorsun. Kollarımın arasında uykuya dalman çok hoşuma gitti." dedi, sonra parmaklarını Julia'nın saçında gezdirdi. Tekrar sesini alçalttı ve yumuşak bir şekilde devam etti. "Seni yatağımda daha fazla görmeye hayır demem doğrusu."

Bu gibi anlarda Clay'de farklı bir şey ortaya çıkıyordu. Sert dış görüntüsünün arkasında naziklik ışıldıyordu, hatta tatlılık. Bu da Julia'nın ödünü koparıyordu. Çünkü onu bir hafta sonu kaçamağı olarak

görmek kolaydı, hem de inanılamayacak kadar kolay. Ama Clay böyleyken, Julia sadece iki kelimenin ağırlığını hissediyordu üzerinde; daha fazla.

Sanki 'bana gel' dalgaları yayan bir baştan çıkarıcı gibi, daha fazlasına davet ediyordu Julia'yı. Onunla daha fazlasını, daha fazla anı, onun hakkında daha fazla şey öğrenebilmeyi istiyordu. Ona sarılıp yatmayı, gözlerini onunkilere çevirmeyi ve 'senin yatağında daha fazla bulunmak istiyorum, ayrıca senin hayatının da bir parçası olmak istiyorum,' demeyi korkunç derecede istiyordu.

Ama daha fazlasının lüksüne sahip değildi. Bu yüzden Clay'in yorumunu hafifletmek için, onu seks seviyesine indirdi. "Ah, demek sadece bu hafta sonu bir çeşit rekor kırmaya çalışıyorsun öyle mi?"

"Benim söylediğim şey bu değildi," dedi Clay ve bu sefer sesi açık ve netti. Julia'yı üzerine çekti, elini yavaşça saçından geçirdi. Gözleri onun gözlerine kitlenmiş halde, "Benim bunu kastetmediğimi biliyorsun," dedi.

Kelimeler boğazına takılarak, "Biliyorum," diye fısıldadı Julia. Daha fazla şey söylememek, ondan ne kadar fazla şey istemeye başladığını itiraf etmemek için dudaklarını birbirine bastırdı.

"Öp beni," dedi Clay, ona emrederek. Julia itaat etti, diliyle önce onun dudaklarını inceledikten sonra

ağzını onunkine yapıştırdı, sırf daha yakına, olabildiğince yakına gelebilmek için.

Clay, onun saçını bıraktı ve Julia'nın arkasında duran komodine uzandı. Eline aldığı kondomun paketini açarak taktı. Sonra Julia'nın kalçalarını kavrayıp, yukarıya kaldırarak ereksiyonuna tamamen erişmesini sağladığında Julia, onun üzerine kendini bıraktı. Clay'in, onu tamamen doldurduğunu hissedince keskin bir nefes aldı ve temasın tadını çıkarmak için bir an durdu. Clay içinde hareket etmeye başladı ve bu hareketler Julia'yla daha önce yaptıkları kadar sert değildi. Rahattı ve nefis bir yavaşlığı vardı. Ayrıca nazik öpücükler bırakıyordu dudaklarına. Bu yavaşlık, bu öpücükler... Rahatsız edici bir şekilde sevişmeyi anımsatıyordu Julia'ya...

11. BÖLÜM

Güneş batarken hırsızlar da üstü açık bir arabaya binmiş, uzaklaşıyorlardı. Çaldıkları mücevherler paraya çevrilmiş, para ise güvenli bir şekilde, bir banka hesabına yatırılmıştı. Kapanış jeneriği başladı ve Julia, Clay'in kulağına eğilerek, "Jenerik bitene kadar kalkmayalım," dedi.

Clay'in kalbi biraz daha hızlı atmaya başlamıştı ve Julia'nın kapanış jeneriğinin sonuna kadar kalmak istemesinden mutlu olduğunu inkâr edemezdi. Clay'in, ona kalmak istediğini söylemesine gerek yoktu, Julia bunu anlamıştı.

"Ben her zaman kapanış jeneriğini izlerim, filmde oynayan bir müvekkilim olmasa bile," dedi Clay, kırmı-

zı sinema koltuğunda hareket etmeden durmuş, yazıların sonunda yapımcının adının çıkmasını bekliyordu. Clay gerçekten de en sona kadar beklerdi her zaman, çünkü yazılar çıkmaya başlamadan önce sinema koltuklarını dolduran oyuncuların ismi olsa da 'Son' yazdıktan sonra jenerikte ismi çıkanlar filmin var olabilme sebebiydi. "Ama bu filmde bir müvekkilim var."

"Hangisi?" diye fısıldayarak sordu Julia, diğer izleyiciler yerlerinden kalkıp, boşalmış patlamış mısır kaplarını ellerine alırken.

Clay çıkan ilk yazıya işaret ederek, "İşte bu," dedi.

"Eminim onunla yakından ilgilenmişsindir."

Clay olumlu anlamında kafa sallayarak, "Evet, ona birçok konuda çıkarına olacak bir anlaşma imzalatmalarını sağladım."

Juli da başını onaylar anlamda sallayarak parmağıyla onun kolunu okşadı. "Etkileyici."

"Elimden geleni yapıyorum."

Oyuncuların ve diğer ekip çalışanlarının, senaristin ve kostüm danışmanının isimlerinin ekranda akışını Clay ve Julia sonuna kadar beklediler. Bir süre sonra film tamamen bitmiş ve salon sessizliğe bürünmüştü.

"Filmi nasıl buldun? Sakın sırf filmde benim müvekkilim var diye, beğendiğini söyleme ama."

Julia gözlerini devirdi. "Sana yalan söylemeye ihtiyacım yok Clay. Bana istediğimi zaten veriyorsun, ama filme gerçekten de bayıldım. Özellikle de ellerinde mücevherlerle, kasanın içinde mahsur kaldıklarını ve çıkmalarının imkânsız olduğunu düşündüğün sırada, aslında orada gizli bir duvar olduğunun ortaya çıktığı sahne," dedi, eğlenceli bir ifadeyle o sahneyi hatırlayarak.

Clay de heyecanla kafasını salladı. "Benim de soygun filmlerinde en sevdiğim şey budur zaten. Seni önce belli bir şeye inandırıp," elini yana doğru kıvırıp 'u' dönüşü işareti yaparak, "sonra birden tam tersi yöne çekmesi," dedi.

"İyi bir hikâye de böyle olur zaten değil mi? Şaşırtır, hayal gücünü zorlar."

Süpürge sesiyle konuşmaları bölündü. Clay arkasına dönüp baktığında, zayıf bir hizmetlinin sinema salonunun yerlerini süpürgeyle temizlediğini gördü. Adam, süpürgeyle faraşın içine ittirdiklerini çöpe boşalttıktan sonra salonu terk etti.

"Galiba artık gitme vaktimiz geldi." Clay ayağa kalkıp Julia'nın elinden tuttu ve birlikte oturdukları sıradan çıktılar. "Sinema salonunda başbaşayız," dedi Clay çıkışa doğru ilerlerken. "Yapabileceğimiz şeyleri bir düşünsene."

"Hiç vazgeçmez misin sen?"

"Seni baştan çıkarmaya çalışmaktan mı?"

Julia, seksi kızıl saçlarını kulağının arkasına atarak kafasını salladı.

"Asla."

"Çabanı takdir ediyorum, ama bunun çantada keklik olduğunun farkındasın değil mi?"

Clay salondan çıkarlarken Julia'yı belinden tutarak yakınına çekti. Lobiye ulaştıklarında lobinin ışıklarından gözü kamaşmıştı. "Sen, benim çanta keklik olarak göreceğim türden bir kadın asla değilsin," dedi kulağına fısıldayarak, çünkü bu kelimeler yalnız onun duyması içindi. Julia, ona biraz daha sokulunca, Clay de onu, kollarıyla daha sıkı sarmaladı.

"Neden?"

"Ne neden?"

"Neden çantada keklik olarak göreceğin türden bir kadın değilim?"

Clay sinemanın kapısını açtı ve arkada kalarak, nefis bacak manzarasının keyfini çıkarmak için Julia'ya önden çıkmasını işaret etti. Cumartesi öğleden sonra olduğu halde siyah külotlu çorap ve trençkotunu giymişti. Tabii bir de topuklu ayakkabılarını. Üzerinde salaş bir tişört olan adamın teki, yanlarından geçerken Julia'yı baştan aşağı süzmüş, hatta bakmaya devam edebilmek için kafasını arkaya çevirince neredeyse ayakkabılarına takılarak düşme tehlikesi atlatmıştı. Clay bundan rahatsız olmamış, tam tersi gurur duy-

muştu, ne de olsa başka erkeklerin, baştan aşağı beğeniyle süzdüğü kadın onunlaydı. "Çünkü cumartesi öğleden sonra olduğu halde siyah külotlu çorap giyiyorsun. Çünkü bunu sadece beni tahrik etmek için değil, çekici ve seksi bir doğaya sahip olduğun için yapıyorsun. Çünkü erkeklerin senin hakkında ne düşündüğüyle hiçbir ilgisi olmayan, muhteşem bir kendine güvenin var. Çünkü kapanış jeneriğini sonuna kadar izlemek için sinema salonundan çıkmadın. Çünkü suç filmlerinin, vakit geçirmek için neden güzel bir aktivite olduğunu anlıyorsun. Çünkü her ne kadar, bütün hafta sonunu seninle yatakta geçirmek istesem de aynı zamanda seni tanımak da istiyorum. Çünkü sana dokunmaktan olduğu kadar, seninle konuşmaktan da zevk alıyorum. Yeterli mi?"

Julia kaldırımın ortasında durup ona sarıldı ve kafasını evet anlamında sallayarak cevabını verdikten sonra dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu. Sinemada yediği mısırın tadı hâlâ duruyordu.

"Mmmm," diye inledi, beyaz saçlı bir çift yanlarından geçerken. New York'talardı ve taze âşıkların bir hafta sonunda tam da yapması gerekeni yapıyor, yolun ortasında öpüşüyorlardı.

"Evet yeterli." Julia, Clay'in elini alarak, parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Ve ben de seninle vakit geçirmenin harika bir şey olduğunu düşünüyorum," dedi ve Clay söz konusu olan duygular olunca,

Julia'nın itiraf edeceğinin en fazlasının bu olduğunu düşündü. Ama Clay bu kadarıyla da mutlu olurdu.

Serin bir nisan esintisi eşliğinde yürümeye devam ettiler, Christopher Caddesi'ne yaklaşırlarken havada yağmur kokusu vardı. Rüzgârdan Julia'nın trençkotu hafifçe açılmış ve Clay'e uzun bacakları ve eteğinin yukarı doğru kalkmasıyla da külotunun bir kısmının muhteşem görüntüsünü sunmuştu. "Tabii bir de bunun için," diye ekledi Clay.

"Bu rüzgârı da ben ayarladım zaten. Tam bu anda, bu yönden esmesini sağladım."

Clay güldü ve başıyla köşedeki bir suşi restoranına işaret ederek, "Aç mısın?" diye sordu.

Julia saatine baktı. "Saat daha dört."

"Biliyorum, ama ben öğle yemeği yerine, seni yemeye karar verince o öğünü atladık. Ayrıca eve dönünce de yemek için pek müsait olmayacağımızı düşündüm."

Julia ellerini bağlanmak üzere hazır hale getirmiş şekilde Clay'e doğru uzatarak, "Bana sürekli o meşhur iplerden bahsediyorsun, ama bileklerim hâlâ bomboş duruyor Clay."

Clay, Julia'nın poposuna bir şaplak atarak, "Seni bağlamadan önce midene biraz yemek girsin be kadın," dedi.

***

Clay bu restorana daha önce birkaç kez gelmişti. Bunlardan bir tanesi de eski kız arkadaşı Sabrina ile geldiği zamandı. Sabrina suşi şefine, sarıkuyruk balığını yalayıp yalayamayacağını sormuştu ve bunu sorarken sarhoş değildi. Sabrina hiçbir zaman alkole düşkün olmamıştı. Onun düşkünlüğü küçük haplaraydı, reçeteli haplara. Migreni tuttuğunda baş ağrısı için aldığı o haplara, 'küçük sevgililerim benim,' derdi. Ama sonra migreni, eğer gerçekten var idiyse, o kadar dayanılmaz olmuştu ki o haplara olan ihtiyacı arttıkça artmıştı.

O haplara her zaman ihtiyacı vardı Sabrina'nın. Birkaç saatte bir burnundan yukarı çekerdi.

Ama en kötüsü yalan söylemesi, inkâr etmesi ve ne yaptığını saklamasıydı.

Asıl problem buydu işte. Bu aynı zamanda Clay'in, Julia ile ileride dramatikleşebilecek bir şey yaşamak istememesinin de sebebiydi. Çünkü Clay, ilişkilerde hiçbir şeyin garantisinin olmadığını biliyordu, özellikle de insanların söz verip tutmama alışkanlıklarına aşinaydı. Ama yine de bu kadından hoşlanıyor, onunla daha fazla vakit geçirmek istiyordu. O yüzden de ona karşı geçmişi hakkında açık olmalıydı. Böylece içinde bulundukları anın tadını da daha iyi çıkarabilirlerdi.

Yemeklerini yiyip restorandan ayrıldıktan sonra Clay boğazını temizledi ve "Anlat bakalım Julia, senin

olayın ne? Hakkında bilmem gereken karanlık sırların falan var mı?" diye sordu.

Julia öksürmeye başladı.

"İyi misin?"

Kafasını evet anlamında salladı, ama bir sanat galerisinin önünden geçerlerken hâlâ öksürmeye devam ediyordu. "Basit bir gıcık sadece," dedi öksürükleri arasında.

"Geri dönüp, sana su almamı ister misin?"

Hayır der gibi elini kaldırdı Julia ve bir kez daha öksürdü. "Ben iyiyim. Ama o nasıl bir soruydu öyle?"

"Dürüstçe sorulmuş bir soru. Ben, sadece seni daha yakından tanımaya çalışıyorum," diye cevap verdi Clay.

Tam o sırada birden bire kuvvetli bir yağmur indirdi.

"Aman Tanrım, bu ne biçim bir yağmur böyle," dedi Julia, sudan koruyacakmış gibi trençkotunun yakasını çekiştirerek. Biraz ileride bir adam, taksi çevirip binerken, bir aile de gördükleri ilk kafeye sığınmıştı. Arabanın teki ışıklarda durabilmek için, frene asılmış olacak ki kulak tırmalayıcı bir ses çıkarmıştı.

"Eve çok yaklaştık aslında, ama istersen kafeye girip oturabiliriz?"

"Hayır, ben eve gitmek istiyorum."

Adımlarını hızlandırdılar. Julia'nın topukları yere hızla her basışında, ıslak kaldırımda sert bir ses çıkartıyordu. "Sen o ayakkabılarla rahat mısın?"

"Kesinlikle."

"İleride küçük bir dükkân var, sana oradan bir şemsiye alalım."

Julia kolundan yakalayıp Clay'i bir ayakkabı dükkânının duvarına yapıştırdı ve "Birkaç damla yağmuru kaldıramayacağımı sakın düşüneyim deme, ben narin bir çiçek falan değilim," dedi.

Clay alaycı bir teslim olma hareketiyle ellerini havaya kaldırdı. "Olduğunu söylemedim zaten."

"Ben yağmuru severim ve hep yağmur altında öpüşmek istemişimdir," diyen Julia, Clay'in gömleğinin yakasından tutup onu kendine çekti.

"Şimdi bana, o bütün kızları eriten meşhur yağmur altı New York öpücüklerinden birini ver bakalım."

"Memnuniyetle," dedi Clay ve Julia'nın yanaklarını avuçlarının içine alarak onu yumuşak bir şekilde öpmeye başladı. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu ve Julia öpüşmelerini kesip ıslanmış saçlarını göstererek, "Tamam, artık koşma vakti, çünkü bu on saniye için falan romantikti, ama şimdi ıpıslak bir sıçana döndüm."

Clay güldü. "Yine de inanılmaz derecede seksisin," diyerek elinden tuttu.

Yoldan geçen arabaların sıçrattığı sulardan mümkün olduğunca kaçmaya çalışarak, yeniden hızlıca yürümeye koyuldular. Bütün yol boyunca Clay, onu kolundan ayırmamıştı ve biraz daha yürüdükten sonra ikisi de sırılsıklam olmuştu. Ama Julia yine de onunla birlikte ıslak olmaktan hoşlandığını inkâr edemezdi, ıslanmalarının sebebi yağmur bile olsa.

"Paltom hiçbir işe yaramıyor," diye bağırdı Julia. Clay'in kotu bacaklarına tamamen yapışmış, Julia'nın çorabının içi suyla dolmuştu. Kısa bir süre sonra evin olduğu binaya ulaştılar ve koşarak içeri girdiler. İçeri girdiklerinde Clay, dört duvar ve bir çatı sayesinde, dünyanın yeniden kuru haline bürünmesiyle derin bir nefes aldı.

"Bu ne kadar kızgın bir gök böyle," dedi asansöre binerlerken.

"Ve yağmura yakalanmanın romantik olabilecek hiçbir tarafı yok."

Clay gülerek, "Meğer bu yalnızca filmlerde romantik oluyormuş," dedi ve Julia'yı baştan aşağı süzmeye başladı. Saçları dağılmış bir şekilde boynuna ve yanaklarına değiyordu. Rimeli akmaya başlamıştı ve yüzünden yere bir damla su düştü. "Ben neye ihtiyacımız olduğunu biliyorum."

12. BÖLÜM

Sıcacık olan banyo, yanan mumların hafif ışığıyla aydınlanmış, arka planda yatak odasındaki iPodda çalan D'Angelo şarkıları, ortama hoş bir hava katmıştı. Bu ferah, krem rengi fayanslarla kaplı banyoda, mermer küvetin içinde, dünya yeniden ısınmış, su da ideal sıcaklığını almıştı.

Sıcak ve ateşli.

Julia sırtını Clay'e yasladı ve Clay, onun göğüslerini göz hapsine alarak, bu manzaraya çok uzun bir süre, gözünü kırpmadan bakabileceğini geçirdi aklından. Çok güzellerdi; dolgun, yuvarlak ve pembe uçlar... Dokunmadan edemiyordu. Her birini bir avucunun içine alarak elinde yoğurmaya başladı.

"Evet, nerede kalmıştık? Ah, evet karanlık sırlardan bahsediyorduk."

Julia başını onun göğsüne dayamış vaziyette duruyor, saçları tıpkı bir deniz kızınınki gibi, suda dalgalanıyordu. "Evet, sanırım sen, bana seninkileri anlatacaktın."

"Ah, o kadar çok sırrım var ki," dedi Clay, işaret parmağını Julia'nın belinde gezdirirken. Julia mutlu bir şekilde iç çekti ve ona daha da sokuldu.

"Ben, eskiden karanlık işlerle uğraşan bir iş adamıydım ve Bernie Madoff gibi, bir sürü insanı dolandırdım," dedi, yüzünde hiçbir ifade yoktu.

Julia arkasına dönüp ona baktı ve "Gerçekten mi?" diye sordu.

O kadar ciddi bir ses tonuyla söylemişti ki Julia'nın, onun dalga geçtiğini anlaması kolay olmadı. "Hayır, ama doğrusu şu ki hukuk işlerimin yanı sıra, bir de üst tabakaya hitap eden bir eskort kız servisi yürütüyordum," dedi itiraf edermişçesine.

"Hadi oradan." Julia gülerek suyun içine doğru biraz daha kaydı.

"Tamam, beni yakaladın. Öyle bir şey yapmadım. Bunu yapan bir arkadaşımdı ve daha kısa zaman önce o dünyadan kendini kurtarmayı başarabildi.

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Sana bahsettiğim poker gecelerini düzenleyen arkadaşım bu. Aynı zamanda hakkında şüpheye düştüğüm insanları araştırmak için başvurduğum adam olur kendisi."

"Dedektif gibi mi yani?"

"Gibi. Birisi hakkında öğrenilebilecek ne kadar şey varsa, hepsini hemen öğrenir," dedi Clay parmağını şıklatarak. Arkadaşı hakkında konuşmayı bırakarak konuyu değiştirdi sonra. "Ama benim sırlarım bunlar değil."

"Seninkiler ne peki?"

Clay küvetin kenarında duran sabuna uzandı, ellerini sabunladı ve Julia'nın bacaklarını yıkamaya başladı; onun seksi vücudunun, kendi avuçları arasında hissettiği kayganlığın tadını çıkararak. "Aslında fazla sırrım olduğunu düşünmüyorum. Ailemi anlatmıştım zaten. On yıldır avukatlık yapıyorum. Müvekkillerim için çok uğraşırım, eğlence sektörünü severim ve yalandan nefret ederim," dedi ve Julia aniden gerildi. Clay, neden böyle bir tepki vermiş olabileceğine kısaca kafa yordu ve sonunda büyük ihtimalle onun da yalandan hoşlanmadığına, en az kendisi kadar onun da yalandan nefret ettiğine kanaat getirdi. Bir yandan da bacaklarında ilerlemeye devam ediyordu. Bacağının alt kısmından yukarıya doğru hareket etti ve durdu, çünkü söyleyeceği şey önemliydi. "Yalan benim için bir ilişkiyi bitirme sebebi. Yalana gerek yok bence, sence de öyle değil mi?"

"Elbette," dedi Julia çabukça.

"Bir tür oyunun, kandırmacanın içinde yer almaktan hoşlanmam. Daha önce bunu bir kere yaşadım, zaten o yüzden de tekrar böyle bir şey yaşamak iste-

miyorum," dedi, pazarlık sırasında kullandığı ses tonuyla; nazikçe. Bir taraftan da eski kız arkadaşıyla yaşadıkları gözlerinin önünde belirmişti. Böyle düşünmesinin sebebi oydu ve Clay, böyle bir şeye bir kez daha tahammül edemeyeceğini Julia'nın bilmesini istiyordu. "Sabrina diye bir kadınla, birkaç yıl süren bir ilişkim vardı. Onu tanıdığımı sanıyordum, ama meğer tüm hayatı yalanmış."

"Nasıl yani?"

"Ağrı kesicilere bağımlıydı ve bunu uzun bir süre inkâr etti. Baş ağrıları için almaya başlamıştı, ama sonra aldıkça almaya devam etti. O kadar içine batmıştı ki bu bağımlılık hayatını yönetmeye başladı. İşi asar oldu, sahte reçeteler düzenlemeye ve doktor doktor gezmeye başladı. Sonra da daha fazla hap alabilmek için eşyalarını sattı; mücevherlerini, telefonunu, özel tasarım olan çantalarını... Para edecek her şeyini o haplar için elden çıkardı," dedi Julia'nın bacağındaki sabunu durulamak için ara vererek. "Ona yardımcı olmaya çalıştım, tedavi görmesi için uğraştım."

"Bunu nasıl karşıladı peki?"

Clay omuzlarını silkerek karşılık verdi. O günlerin yenilgisi, Sabrina ile yaşadıkları... Hepsi yeniden su yüzüne çıkmaya başlamıştı. Ondan ayrılalı uzun zaman olmuştu aslında ve ona karşı hiçbir şey hissetmiyordu artık, ama yine de o döneme ait hatıralar onu etkiliyordu. O son bir yıl çok zor geçmişti; gizli telefon konuşmaları, torbacılara ve ilaç alabildiği doktorlara

gecenin bir yarısı attığı mesajlar ve söylediği tüm yalanlar. Clay gecenin bir yarısı uyandığında, Sabrina'nın, daha fazla hap alabilmek için onun cüzdanını kurcaladığını ve içinden aldığı paraları cebine attığını gördüğünde yaşadığı şoku hâlâ hatırlıyordu.

Önemli olan aldığı para değildi. Para umurunda bile olmamıştı. Önemli olan tüm o yalanlar, sırlar ve bunların hepsinin onu yiyip bitirmesiydi. Geçirdiği son bir yıl ofisinin de en kötü on iki ayı olmuştu. Gelirinin bir önceki yıla göre düştüğü tek yıldı bu. Anlaşmalara konsantre olamıyor, müvekkillerine odaklanamıyordu. Sabrina, onunla öyle bir oynamıştı ki az kalsın kurmak için çok uğraştığı işine mal olacaktı. Flynn yeni ve büyük bir müvekkil bağlamış – aksiyon filmleri yönetmeni –ve Clay, Sabrina'yla geçirdiği sıkıntılı ayların gerginliğiyle o müvekkili kaybetmelerine sebep olmuştu.

O pazarlığı öyle berbat etmişti ki basketbol takımında oynuyor olsa sadece yedeğe alınmaz, doğrudan ikinci lige gönderilirdi.

"Görünüşte kabul etmişti. Pişman olduğunu, bir problemi olduğunu ve yardıma ihtiyacı olduğunu söylemişti. Ama her seferinde bağımlılığına yenik düşüp yeniden başlıyordu," diye cevap verdi Clay. Evet, o zamanlar canı çok yanmıştı, ama artık yanmıyordu. Sabrina geçmişte kalmıştı ve Clay de bu geçmişten ders almış, bir daha aynı şeyleri yaşamamak için kendine söz vermişti.

Julia elini Clay'in koluna koyup, dövmesinin olduğu yerde gezdirerek, "Üzgünüm Clay, bu gerçekten berbat bir şey olmalı," dedi.

"Evet, öyleydi," diye onayladı Clay. "Önemsediğin bir insanın değişmemesi, değişmeyi denememesi çok zor bir şey. Ben, ona yardım etmeye çalışmayı sürdürdüm, o da yardım alacağına söz vermeye devam etti," dedi ve işaret parmağıyla havada bir daire çizerek devam etti, "ama olmadı, hiçbir zaman sözünde durmadı ve işte şimdi buradayız."

"Aynen öyle ve şimdi buradasın," diyen Julia arkasını dönerek, Clay'in göğsüne tatlı bir öpücük kondurdu. Sonra da omzuna ve oradan da çenesine.

"Evet, buraydım."

"Benimle burada olduğun için mutluyum," diye fısıldadı Julia. Sert duruşunu bir tarafa koyarak böyle bir şey söylemesi ondan beklenilmeyecek bir şeydi, ama böyle anlarda bunu yapması Clay'in hoşuna gidiyordu. "Bu hafta sonunu baya bir sevmeye başladım."

Ve işte oradaydı Clay. Ona beklediğinden çok daha hızlı kapılmaya başlayarak.

13. BÖLÜM

Demek bu yüzden yalandan bu kadar çok nefret ediyordu. Şimdi daha iyi anlıyordu Julia. Ama endişelenmesine gerek yoktu, çünkü onun, Clay'in eski kız arkadaşı gibi bir uyuşturucu problemi falan yoktu. Yakınından bile geçemezdi. Onun para ile ilgili bir problemi vardı ve bu onun suçu değildi, ama aynı zamanda bir de gerçeği söyleyememe problemi vardı. Çünkü Charlie'ye olan borcundan kimseye bahsedemezdi. Hele Clay'e kesinlikle söylememeliydi. Clay yıllar içinde fena para kazanmamışa benziyordu ve Julia, Charlie'nin, hayatındaki bu yeni adama kancayı takmasını istemiyordu.

Hayatındaki adam?

O da ne demekti şimdi? Bu sadece bir hafta sonuydu. Bir an. Daha fazlası değildi ve onunla geçirdiği zamanlarda, ona dokunmasından, kalbinde hissettirdiklerine kadar her anın tadını çıkarmış olsa da Clay'i hayatındaki adam olarak düşünemezdi.

Sanki o kapılar yeniden açılabilirmiş gibi hissettirmişti Clay ona. Sanki onu içeri alırsa sonunda yanmayacakmış gibi. Çünkü bu adamda, onunla uyuşan bir şeyler vardı. Bu belki Clay'in onu kollarıyla sarması, belki de onunla olduğu zaman Julia'nın hissettikleriyle ilgiliydi; özgür. Julia, onunlayken özgür hissediyordu.

Bu çok ama çok arzuladığı bir histi ve bu onu hem çok heyecanlandırıyor hem de çok korkutuyordu.

Julia gerginliğini Clay'i öperek bastırmaya çalıştı. Clay'in çenesine dudaklarını bastırarak elini ıslak saçları arasına daldırdı. Bu fiziksel temas düşüncelerini, kaçınılmaz olduğunu bildiği o anın gelmek üzere olduğu gerçeğinden bir an için de olsa uzaklaştırmıştı. Geçmişiyle ilgili bir şeyler anlatması gereken o andan.

Clay, "Peki ya sen?" diye sorunca, Julia sıranın kendisine geldiğini anladı.

"Benim sırlarımı mı öğrenmek istiyorsun?" diyen Julia, dikkatini dağıtabileceği umuduyla elini Clay'in göğsünden aşağıya doğru kaydırmaya başladı. Clay'in nefes alış verişleri hızlanmış, aleti suyun içinde havaya

kalkmaya başlamıştı ki Clay ondan hızlı davranıp, Julia'nın elini yakaladı.

"Dikkatimi dağıtma. Konuşuyoruz," dedi alaycı, ama aynı zamanda nazik bir ses tonuyla.

Julia somurtur gibi yaparak, "Ama konuşmaktan daha eğlenceli şeyler de var," dedi.

"O eğlenceli şeylere de geleceğiz güzelim, merak etme. Sana söz veriyorum, senin için planladığım bir sürü şey var."

"Ama önce eskiden mensubu olduğum çıplaklar kolonisi hakkında itirafta bulunmam gerekiyor öyle mi?"

"Evet," diyerek sırıtan Clay, Julia'yı ters çevirip sırtı kendi göğsüne gelecek şekilde yatırdı. Sertleşen aleti Julia'nın sırtına dayanmıştı.

"Tabii bir de avukat arkadaşının eskort servisinde çalıştığım günler var. Onu da mı itiraf etmem gerekiyor?"

"Ah, evet onu da."

"Tamam," dedi Julia ve anlatmaya başladı. "Donovan adında eski bir erkek arkadaşım vardı. Aralıklarla birkaç yıl süren bir ilişkimiz oldu. Yakışıklıydı ve bü-

"Hey bir dakika!"

"Tabii seninki kadar değil," dedi Julia, sırtını Clay Nichols'ın aletinin büyüklüğünün ispatına doğru sürterek. Muhteşemdi. En ve boy konusunda inanması

zor bir Tanrı vergisiydi. Julia bunun için şanş meleklerine teşekkür etti.

"Bu konuda endişelenmeme zaten gerek yok. Sadece başka bir adamın maharetlerini dinlemek istemiyorum."

"Ben maharetli olduğunu mu söyledim?"

"Julia," diye iç geçirdi Clay. "Daha önce sana hiç yan çizen biri olduğunu söyleyen olmuş muydu?"

"Tamam, yan çizmediğimi göstermek adına buna ne dersin; Donovan ve aleti çoktan tarih oldu. Ama başka biri vardı, Dillon. Bir fotoğrafçıydı ve bir emlakçı için, evlerin içlerini güzel gösterecek fotoğraflar çekiyor, aynı zamanda da şehirdeki bazı şirketlerle çalışıyor, ürünlerini fotoğraflıyordu," dedi Julia, ama bu ürünlerin ne tür ürünler olduğunu söylemedi; mesela Charlie'nin limuzinleri olduğunu. Ayrıca Charlie'nin limuzin kiraladığı bir şirket sahibi olmakla birlikte, bu şirketin Charlie'nin tek yasal işi olduğunu da söylememişti. Diğer işlerinin haraç kesme tarzında işler olduğunu tahmin ediyordu Julia. Hatta limuzinler de büyük ihtimalle kara para aklamakta kullanılıyordu. En azından Dillon ona böyle anlatmıştı. Charlie söz konusu olduğunda soru sorma taraftarı değildi Julia. Onun işleri hakkında daha fazla şey öğrenmek istemiyordu, Dillon ona yeterince bilgi vermişti zaten. Dillon yeni bir limuzin serisinin fotoğraf çekiminden, elinden bol miktarda nakit parayla döndüğünde her şey oyun

gibi gelmişti. "Bana ödemeyi nakit yaptı. Sanırım çeke karşı alerjisi var," demişti Dillon o gün.

"Ne büyük bir felaket."

"Suratında yara falan çıkıyormuş."

"O zaman faturalara da alerjisi vardır," diye dalga geçmişti Julia. O zamanlar Dillon'un bir işler karıştırdığından ve Carlie'nin ne kadar tehlikeli bir müşteri olduğundan habersizdi.

"Neyse işte bir süre beraberdik," dedi Clay'e, düşüncelerinden eski erkek arkadaşlarını uzaklaştırarak. "Ama son birkaç ayda pek tadı kalmamıştı ve gerçeği söylemek gerekirse şu anda nerede olduğuna dair en ufak bir fikrim yok."

"Gerçekten mi?"

"Evet gerçekten. Bitti ve üstelik artık San Francisco'da bile yaşamıyor," diye yanıt verdi Julia ve tüm bunlar doğruydu. Dillon şehri terk etmişti ve Julia, onun nereye gittiğini bilmiyordu. Bazı tahminleri yok değildi aslında. Cayman Adaları ya da belki Meksika. Kimsenin onu bulamayacağı, ona ulaşamayacağı bir yerde oturmuş, kokteylini yudumluyor ve attığı kazıkla gurur duyarmışçasına gülümsüyor olmalıydı. Julia'nın kimseye bir şey anlatmak istememesinin diğer bir nedeni de utanıyor olmasıydı. Dillon'ın onu nasıl kandırdığını düşündükçe büyük bir utanç duyuyordu. Kandırılmıştı ve aptal yerine konduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu.

"Neden bitti?"

"Dedim ya. Uzaklaştık birbirimizden. Genelde de böyle bitmez mi zaten?"

"Genelde."

"Ama Clay?"

"Evet?"

"Artık eski sevgililerden bahsetmek istemiyorum. Yeterince konuştuk ve şimdi buradayız, küvetin içinde, mumlar yanıyor, arkada çalan bir müzik ve sen tahrik olmuş durumdasın, dolayısıyla sanki bu, konuşmayı bırakıp başka şeyler yapmaya başlamamız için iyi bir zaman gibi."

Julia ayağa kalktı, havluya uzanıp kurulanmaya başladı ve yalnızca bir dakika sonra işini bitirmiş, Clay'in dolabından beyaz bir gömlek ile mavi bir kravat alıyordu.

Şanslı kravat.

Clay'in yeni yıkanmış gömleklerinden birini, düğmeleri açık bir şekilde giymişti, siyah jartiyeri ve ayağında da bir çift topuklu ayakkabı vardı.

Boynunda gevşek olarak bağlanmış halde duran şanslı kravat, baştan çıkarıcı şekilde göğüslerinin arasında duruyor, şehvetli göbek deliğine doğru gidip, sanki bir ok gibi Julia'nın siyah, dantelli külodunun altında yatan hazineye işaret ediyordu.

Gördüğü. En. Ateşli. Kıyafet.

"Oturun bayım," diye emir verdi, Clay'in yatak odasındaki gri sandalyeyi göstererek. O sandalye genellikle o gün Clay hangi gömleği giyip hangi kravatı takmışsa, günün sonunda onları üzerine fırlatmak için bulunuyordu evde. Şimdiyse, onun üzerine kurulmuş, bir şova hazırlanıyordu. Üzerinde sadece beline sarılmış beyaz bir havlu vardı ve saçları ıslaktı.

Julia öne eğilip telefonunda oynat tuşuna basarken, Clay'e göğüslerinin nefis bir görüntüsünü sundu. Christina Aguilera'nın 'Candyman' şarkısı yatak odasına doldu, nabız gibi atan ritim, seksi atmosferi daha da derinleştirdi. Işıklar kapalıydı, komodinin üzerindeki lamba hariç. Onu kapatmayacaktı. Clay izlemek istiyordu. Her şeyi görmek istiyordu.

Şarkının giriş notalarını duyduklarında, seksi bir şekilde yürüyerek ona doğru geldi, tenini bolnu boyunca gezdirdiği tırnaklarıyla ısıttı. "Kravatlı Kızlar Kulübü'ne hoş geldiniz," dedi mırıldayarak.

"En sevdiğim kulüp tarzı."

Julia elini, Clay'in kolundan aşağıya doğru gezdirdi, dokunuşu elektrik gibiydi. "Hizmetimizi beğeneceğinize dair bir his var içimde."

"Bu kulüpte dokunmaya izin veriyor musunuz madam? Herhangi bir kuralı yıkmak istemiyorum."

"Sadece belirli müşterilere," dedi Julia, sonra döndü ve diğer tarafa geçti. Bunu yaparken de tangalı po-

posundan muhteşem bir görüntü sundu Clay'e. O iç çamaşırını dişleriyle parçalamak için neler yapmazdı şimdi... Onu eğ, dizlerinin üzerine çök ve yırtılana kadar çek; o güzel, ıslak kadınlığını ortaya çıkar...

Hayal gücü çoktan son hızda çalışıyordu bile. Julia döndü, eğildi ve o harika saçlarını salladı; ıslak, kaygan saç telleri bacağı boyunca sallandılar. Saçlarını arkaya atarak kafasını kaldırdığı zaman kalçalarını da ileri geri salladı.

Çok tahrik ediciydi.

O kadar tahrik ediciydi ki aleti havluyla çadır kurmuştu.

Julia, Clay'in ereksiyonuna göz attı, dudakları sinsi bir sırıtışa büründü. "Kulübümüzün sizi memnun ettiğini görüyorum."

"Beni çok, ama çok memnun ediyor," dedi Clay.

"O zaman, sizin bundan daha fazla zevk almanıza nasıl yardımcı olabileceğimize bir bakalım." Ellerini kasıklarına bastırdı sonra da yukarı doğru hareket ettirdi.

Julia, Clay'in gömleğinin düğmeleri ile oynamaya başladı. Saklambaç gibi, bir göğsünü gösterip sonra kumaşın altında onu gizleyip diğerini gösteriyordu. Gömleği tamamen kapattı; sanki masummuş gibi. Sonra döndü, elleri şimdi dizlerindeydi ve o nefis poposunu şarkının nakaratı çalarken onun için sallamaya başladı.

Clay'in göğsünden bir hırlama yükseldi ve aleti zonkladı. Julia'yı almaya, dokunmaya, içinde olmaya can atıyordu. Yüksek gerilimli elektrik hattı gibiydi; gerilmiş. Ama elleri kalçasında sabırla bekledi, topuklarının sert ahşap zeminde çıkardığı seslerle ona doğru geri dönen Julia'nın rolünü oynamasına izin verdi.

Ona ulaştığı zaman, Julia ellerini onun bacaklarına koydu ve dansederken yavaşça kalçasını titretti. "Kravatlı Kızlar Kulübü personeli, kucak dansı siparişi verdiğinizi söyledi."

"Öyle yapmışım demek?"

Julia, elini onun kalçasında gezdirdi, aletine yavaş yavaş yaklaşarak kışkırtıyordu onu. "İstemiş miydiniz?"

"Eğer o gömleği çıkarırsan isterim."

Julia kaşını kaldırdı ve gömleğin bir yanını açtıktan sonra sağ memesini Clay'ın göğsüne bastırdı.

"O halde bunu yapabilir miyim?"

"Evet," diye homurdandı; hareket etmeyi, dokunma ve dokunulma arzusuna yenilmeyi reddettiği için tüm bedeni kaskatı kesildi.

Julia şimdi de diğer tarafı açtı, göğüslerinin tamamını sundu ona. "Peki ya bu?" Daha da yakına geldi, sanki gerinen bir kedi gibi göğüslerini ona sürttü. Clay'in burun delikleri aldığı keskin nefesle açıldı.

Parmakları Julia'nın kalçasını tutup, onu artık acıyacak kadar sertleşmiş ereksiyonuna oturtma arzusuyla titriyordu. Ama Julia önce bir kolunu sonra diğer kolunu çıkarıp, beyaz gömleğin yere düşmesine izin verirken, Clay avuçlarını bacakları üzerinde tuttu. Julia döndü, üzerinde sadece tanga, jartiyerler, topuklular ve Clay'in kravatı vardı. Kendisini Clay'in hâlâ havluyla kaplı kalçasına indirdi.

"Ah, galiba kucak dansını sevdiniz, değil mi?"

"Evet," dedi kısılmış bir sesle. Elleri onu tutmak için can atıyordu.

Julia vücudunu çevirerek yukarı aşağı hareket etti, nefis kalçalarını, ereksiyonuna neredeyse değecek kadar yaklaştırıp, sonra çekerek Clay'i kışkırtmaya başladı. Daha da aşağıya kıvırdı bedenini ve sadece tek bir kez, ona doğru sürtündü. Clay sert bir nefes verdi. Julia'nın sıcaklığını havlusundan dahi hissedebiliyordu.

"Sırılsıklam olmuşsun," dedi.

Julia, ona döndü ve bir ayağını sandalyenin koluna dayadı, kalçasını Clay'e doğru sallarken diğer ayağıyla sıkıca yere basıyordu. "Hayır efendim. Ben kayganım. Bu meseleyi daha önceden hallettiğimizi düşünüyordum."

"Ne kadar ıslak olduğuna bakmama izin ver."

"Sadece senin ne kadar sert olduğuna bakmama izin verirsen," dedi Julia ve cümlesini poposunu Clay'in suratına yakın hareket ettirerek noktaladı.

Uyarılmasının kokusunu, kadınlığının o nefis kokusunu bu yakınlıktan alabiliyordu. Kendisini daha fazla kontrol edemeyen Clay, elini kaldırdı, parmağını külotun beline koydu ve pamuklu kumaşı kendisine doğru çekti.

"Ah," dedi Julia şakacı bir tavırla, eline bakarak. "Yolunun ortasında seni engelleyen bir şeyler mi var?"

"Evet. Görüşümü kapatıyor. Şu anda senin nasıl göründüğüne bakmak istiyorum," dedi, sonra külotu Julia'nın bacaklarından aşağıya indirdi. Ortaya çıkışını izledikçe nefesi düzensizleşti. Vajinasının dudaklarından iç çamaşırına doğru parlayan küçücük, ipeksi arzu ipliği sanki bir kanıtmışçasına, kumaş parçasını çıkarmasıyla uzayıp gitmişti. Clay artık dayanamayacak hale gelmişti. Onu tatması, ağzını kokusunda boğması, Julia'nın tüm ıslaklığını suratında hissetmesi gerekiyordu.

Ama bundan daha da fazla istediği şey, onun tutku çığlıklarının kulaklarını doldurmasıydı. Başka hiçbir şeyi umursatmayacak bir arzunun, Julia'nın vücuduna çarpmasını istiyordu. Onun zevkini kontrol etmek istiyordu. Julia, onun havlusunu açmaya başlarken, Clay durdurmak için ellerini tuttu.

"Hayır."

"Sana dokunamaz mıyım?"

"Daha değil. Yatağıma git," dedi, artık dizginlerin onda olduğunu bilmesini istiyordu.

"Dans bitti mi?"

"Siktiğimin dansı bitti ve şimdi bana ne yaptığını göstereceğim sana," dedi ayağa kalkarken. Ve onu ne kadar çok istediğini bilmesini sağlamak için, havluyu fırlatıp attı. Julia'nın, ereksiyonuna bakan gözleri arzu ile kararmıştı. Onun tepkisi Clay'i daha ateşli, daha sert hale getirdi.

"Seni azdırdığım için cezalandırılacak mıyım şimdi?"

Kafasını bir kez daha salladı. "Hayır. Beni azdırdığın için ödüllendirileceksin. Ama bunu benim yöntemimle yapacağız. Beni çok fazla kışkırttın, şimdi de ben senin kıvranmanı istiyorum. Yatağıma tırman ve ellerinle dizlerinin üzerine çök."

Bileklerini kaldırdı, seksice gözünü kırptı. "Bunu bekliyordum işte."

"Yürü hadi kadın. Ve ayakkabılarınla jartiyerin üzerinde kalsın."

Kırıtarak yatağa doğru yürüdü Julia. Clay, onu gözleriyle takip etti; onun büyük boy yatağa tırmanıp beyaz çarşafların üzerinde, yatağın tam ortasında, elleri ve dizleri üzerinde yerini almasını izledi. Kravatı boynundan çarşafa doğru düşüyordu. Clay onun yanına gitti, üzerine eğildi ve ellerini boynuna götürdü. "Şimdi bunu çıkartacağım ve başka bir şey için kulla-

nacağım," dedi, hızlıca düğümleri çözerken. Kravat ellerine düşerken Julia, ona doğru kendini sürttü. Clay elini onun poposuna götürüp bir şaplak attı.

"Sana, poponu bana sürtebileceğini söyledim mi?"

"Hayır."

"Bir şaplak daha mı yemek istiyorsun?"

"Belki de istiyorumdur," dedi o kışkırtıcı sesiyle ve bir kez daha ona doğru sürtündü.

Julia bir şaplakla daha ödüllendirildi ve bu şaplak sırtını bükerken, ondan uzun, kısık bir inleme çıkarttı.

"Bunu ne kadar çok sevdiğini kontrol edeceğim." Ve şaplak sevgisini test etmek için elini Julia'nın bacaklarının arasına götürdü. Ah, evet, oradaydı kanıtı. Bu yüzden bir kez daha bir şaplak attı ona ve Julia keskince, hızlıca iç çekti.

Sonra Julia'nın ellerini bir araya getirdi; önüne, dirseklerinin üzerine düşmesini sağladı. Kravatını bileklerine bağladı, sonra da iyice sıkılaştırmak için düğümün arasından geçirdi. Güçlü bir başka düğüm attıktan sonra kravatın boşta kalan kısmını, yatağın baş ucuna bağladı. Bir yastık alıp onu Julia'nın göğsünün altına koydu. "Bu şayet istersen çığlıklarını bastırabilmen için."

"Bana çığlık attırabilirsen tabii," dedi.

"Sana çığlık attıracağım Julia. Komşuların senin ne kadar iyi becerildiğini bilmeleri için, elimden geleni yapacağım."

Hazırladığı eseri değerlendirmek için bir adım geri çekildi. Julia dizleri ve dirseklerinin üzerindeydi, elleri ise kobalt mavisi kravatıyla yatak ucuna bağlıydı; muhteşem bedeni iyice gergin duruyordu.

"Hmm," dedi Clay, çenesini okşayarak. "Mükemmel."

"Şimdi sırada ne var?"

"Şimdi güzelim, seni ölene kadar kışkırtıp tahrik edeceğim," dedi Clay ve eliyle omuzlarından, seksi sırtına ve kalçalarına kadar bedenini okşadı. Başparmaklarını onun vücudunda en sevdiği noktaya; bacaklarıyla poposunun birleştiği yere koyarak kalçalarını ayırdı. "Gördüğüm en mükemmel kıça sahipsin. Bu kıça yapabileceklerimi düşünüyorum da..."

"Ne gibi şeyler düşünüyorsun?"

"Ah, göreceksin," dedi Clay, onu baştan çıkaracak şekilde başparmaklarını nazikçe bacaklarının arasında gezdirerek. "Benim için dans etmek seni ateşledi mi? Bana küstahça cevap verme, yoksa ellerimi üzerinden çekerim," dedi, vajinasına tek bir parmağını hafifçe sokarak.

"Evet," diye fısıldadı.

"Benim üzerimde yaptığın her hareketle, külotunun ısındığını hissedebiliyor muydun?" Clay, şişmiş klitorisinin üzerine parmağını hafifçe sürtünce Julia inledi ve kalçalarını daha fazla kaldırdı. Bir davetti bu.

Bedeniyle, hareketleriyle, bunu ne kadar çok istediğini gösteren bir davetti.

"Evet. Kendimi tamamen sıcak ve rahatsız hissettim Clay."

"Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Sanki bacaklarımın arasında ateş yanıyormuş gibi hissettim. Külotumun içindeki ağrıyla kıvranıyor ve oradan taşacak gibi hissediyordum," dedi, sözleri onun yumuşak etine doğru başparmaklarını bastıran Clay'i inletti.

"Benim evimde, benim kıyafetlerimle, benim kravatımla kıvırta kıvırta dolaşıp, beni kışkırtman beni çok sertleştirdi," dedi Clay. "Ne kadar sertleştiğimi görmek ister misin?"

"Evet, lüften."

Clay onun kalçalarını bıraktı ve aletinin başını ona dayadı; onun, o muhteşem ıslaklığıyla kapladı kendisini. Onu böylesine ıslak, bu kadar hazır hissetmek, Clay'in göğsünde derinden gelen bir hırıldamaya yol açtı.

Geri çekildiğinde Julia sızlanmaya başladı.

"Ama sana henüz bunu vermeyeceğim." Julia'nın kalçalarını sertçe tuttu, bacaklarını daha da fazla ayırarak, parlayan kadınlığının mükemmel bir görüntüsüne erişti; görüntü o kadar cezbediciydi ki Clay, başını

onun bacaklarını arasına daldırma isteğine karşı koyamadı. İkinci defa ona dokunduğunda Julia ismini söyleyerek inledi; daha fazla dil için bir yalvarıştı bu. Ama ona şu anda hemen dilini vermek gibi bir planı yoktu, bu yüzden onun klitorisine tek bir dil darbesi attıktan sonra durdu.

"Bu beni kışkırttığın içindi," dedi keskince.

"Clay," diye bağırdı Julia.

"Ne istiyorsun güzelim? Bana ne istediğini söyle."

"Daha fazlasını istiyorum."

"Hayır, sen becerilmek istiyorsun. Bu güzel görüntüye bakarken bunu görebiliyorum," dedi, elini bacaklarının arasına götürüp onu kavrarken. "Benim bütün elimi ıslatıyorsun."

"Çünkü seni istiyorum." Clay, onun sesindeki isteğin yıpranmakta olan bir çaresizliğe dönüştüğünü duyabiliyordu.

"Seni şimdi reddedersem acımasız bir piç olurum," dedi Clay, sonra Julia'nın içine parmağını soktu; Julia anında çığlık attı.

Clay parmağını ileri geri oynatırken, diğer elini Julia'nın göğüslerinden birini sıkmak için uzattı. Onun üzerine eğilmiş, bir parmağıyla onu sertçe becerip, göğsünü okşarken; Julia eline doğru sallanmaktan başka bir şey yapamıyordu.

Julia, Clay'in parmağının çevresinde kasıldı.

"Daha fazlasına ihtiyacın olduğunu söylemiştin sanki?" diye sordu.

"Tanrım, evet."

İki parmağını soktu Julia'nın içine ve onun, parmaklarının çevresinde kasıldığını hissetti, ıslaklığı parmaklarını sırılsıklam etmişti. "Şimdi, elimi becer Julia. Kendin mastürbasyon yaparken parmaklarını becerdiğin gibi, benim elimi de becer."

"Seni düşünerek mastürbasyon yaptığımı mı düşünüyorsun?"

"Bunu yaptığını biliyorum güzelim. Yaptığını çok iyi biliyorum. Şimdi, bana nasıl yaıptığını göster, yoksa duracağım," dedi. Clay onun içinde duraksayarak, Julia'nın acayip bir şekilde doldurulmak istemenin nasıl bir şey olduğunu deneyimlemesini sağladı. Saniyeler içerisinde, Julia tekrar onun parmaklarına doğru haraket etti.

"Bu şekilde," dedi, nefes nefese kendisini Clay'in parmaklarına doğru iterken. İki parmağın üzerinde gidip geliyordu. "Bu hafta senden ayrıldığımda parmaklarımı bu şekilde kullandım."

"Bana doğruyu söylemenden hoşlanıyorum. Çünkü bunu yaptığın zaman, seni istediğim şekilde ödüllendirebiliyorum. Şimdi, parmaklarımı kullanmaya devam et, sen onlara boşalırken hissemek istiyorum," dedi. Julia parmakları ile sevişirken, Clay başparmağını onun şişmiş klitorisine sürttü. Kısa bir süre sonra

Julia'nın tüm parmaklarının çevresinde kasıldığını hissetti.

Julia, sertçe kendini geriye ittirdi ve onun ismini haykırdı, tüm bedeni Clay'in eline karşı kıvranıyordu. Çıkardığı sesler tüm evde yankılanıyordu ve sonunda, ama çok da kısa sürmeden, Julia yavaşladı. İşte o zaman Julia'nın poposunu dişledi; Julia'dan çıkan ses şaşkınlığın sesiydi.

Julia'nın nefesi kesildi.

O anda bambaşka bir dünyadaydı, tanımlanabilecek her türlü hazzın ötesine geçmişti. Clay'in ona ne yaptığının artık sadece hayal meyal farkındaydı. Dokunuşları onu uyuşturmuştu, bütün bedeni hem güçsüz hem de çok muhteşem hissediyordu. Ve Clay daha onunla işini bitirmemişti. Bitirmeye yaklaşmamıştı bile. Güçlü ve sıkı elleri Julia'nın arkasında dolanırken, Clay bir yandan Julia'nın poposunu öpüyor, bir yandan da her yerinin haritasını çıkarıyordu adeta.

Julia'nın kalçaları havadaydı, Clay'in dilediği gibi oynaması için. Clay'in ne kadar ileri gideceğinden veya kendisinin ona ne kadar izin verebileceğinden emin değildi. Clay muhtemelen o kadar da ileriye gitmezdi. Dilini poposu boyunca gezdirip, ne tarafa gideceğine karar veremeyerek durakladı. Sonra bacaklarının arasına eğilerek dudaklarını ıslaklığına dayadığında, Julia içinin eridiğini inkâr edemezdi.

Sözcükleri ancak oluşturabiliyordu şimdi. O orgazmdan sonra ancak konuşabiliyordu. Söyleyebildiği tek şey onun adıydı. "Clay!"

"Bunu halledeceğim," diye fısıldadı Clay. "Sana bakacağım."

"Biliyorum," diye mırıldandı Julia, tamamen kendinden geçmiş hissediyordu.

Clay öpme işine geri döndü, bu sefer dizlerinin arkasından başladı, böylece kalçalarına giden yol boyunca onu yalayabilecekti.

"Ah, tanrım," diye inledi Julia, çünkü Clay'in dili sihir gibiydi. Clay onun arka tarafına geri döndü, etinin üzerinde dilini döndürdü ve sonra öptü. Julia kadınlığının bütün bunları, onun o destansı ağzı tarafından becerilmeyi kaldırabileceğinden emin değildi, ama ne olacağını görmeye de razıydı. Ama belki de onun gittiği yer orası değildi... Çünkü... Ah...

Dili gerçekten orada mıydı? Gerçekten oranın bu kadar iyi hissettirmesi gerekiyor muydu? Bedeni onun yerine cevap verdi ve Julia, ona doğru ittirdi kendini. Clay, onun yasak bölgesini başparmaklarıyla daha fazla ayırıp bir yandan da dilini gezdirirken, Julia boğazından uzun, ona muhtaç bir inleme kaçırdı. Kendini çok savunmasız, ona çok açık hissediyordu şu anda. Bir taraftan alaycı bir yorum yapma fikri onu cezbetse de Clay, işine devam ederken sözler onu terketti. Dilinin olduğu yerden bu kadar zevk alması Julia'yı şa-

şırtmıştı. Sadece bu adam, sadece o böyle bir şey yaptığında Julia buna müsaade edebilirdi ancak. Clay nazikçe, başparmaklarını bastırdığı yasak bölgeyi yalarken, aynı anda parmağını da onun kayganlığında geziriyordu.

Zevk damarlarına dolup taşıyor, Clay, onun bedenine hiç tanımadığı dokunuşlar bıraktıkça, haz Julia'nın kalbinin her atışında bedeni boyunca yayılıyordu. Bütün bunlar ona, Clay'in ne kadar usta bir partner olduğunu ve zevk vermekten ne kadar da keyif aldığını gösteriyordu. Zevk veriyordu, hem de nasıl bir zevkti o... Alevler yanarak içinde yayılıyorlardı, Clay arka tarafında dilini hızlı, sert bir şekilde hareket ettirirken, o ateşler derisini tutuşturuyordu.

Bir süre sonra Julia karnının ve vajinasının kasıldığını hissetti ve bir başka orgazm vücudu boyunca gürleyip, parmak uçlarına kadar hazla yayılırken, Clay'in adıyla çığlık attı. Gözlerini kapatırken görüşü bulanmıştı. Duyguların onu ele geçirmesine, Clay'in onu tutup saf ve mutlak hazza doğru götürmesine izin verdi. Julia, belini eğerek dirseklerinin üzerine çöktü. Artık yıkılmak üzereydi, ama yine de daha fazlasını istiyordu.

Clay, "O kıçı havada tut güzelim," dedi ve Julia onun bir kondom paketini açtığını ve penisine taktığını duydu. Clay ellerini, Julia'nın kalçalarına dayayarak titremesine sebep oldu ve kalçalarını hafifçe havaya

kaldırarak istediği şekilde vajinasına ulaştı; tek bir hareketle onun içindeydi. Sert uzunluğu Julia'yı o kadar iyi dolduruyordu ki, Julia kesinlikle yoğunluğun anlamının, şu an hissettiği duygular olduğunu düşündü. İnledi ve onun adını söyledi yıpranmış bir sesle. "Clay! Senin içimde olman bana çok iyi hissettiriyor."

"Şu anda buradan başka bir yerde olmak istemiyorum," dedi Clay, elleriyle kalçalarını sarıp onu sıkıca tutarken. "Kendine bir baksana." Onun içine girerken, aleti Julia'yı o kadar mükemmel bir şekilde esnetiyordu ki, bu kadar iyi hissetmek adil değildi. "Dizlerinin ve ellerinin üzerinde, yatağıma bağlanmış haldeki mükemmel bedenin... Sırf, ben ona sahip olayım diye burada."

"Bana istediğin gibi sahip olabilirsin," diye cevap verdi Julia, her zamankinden daha ateşli ve istekli bir sesle.

"Sana, olabilecek her türlü şekilde sahip olmak istiyorum," dedi Clay, onun daha da içine girerek. Her bir nefis hareketinde aleti, Julia'nın şişmiş klitorisine sürtünüyordu. "Senin haz içinde kıvranışını izlemek istiyorum. Bunu sana yaptığımı bilmek istiyorum."

Clay'e; onun için nasıl hareket edebileceğinin kanıtı olarak Julia, aletine doğru kımıldandı. "Böyle mi? Beni böyle kıvrandırdığın zaman hoşuna mı gidiyor?"

"Evet, beni daha da sertleştiriyor." Hareketleri hızlandıkça, Clay'in sesi boğuklaşmaya başlamıştı.

Elleri yatağın baş ucuna bağlı halde zar zor hareket edebiliyordu, ancak hareket etmeye çok da fazla gereksinim duymuyordu, çünkü Clay, onun yeniden cennette olmasını garantilemişti. Julia ona doğru hareket etmeye başladı tekrar, o da ritme uydu ve bir süre sonra inanılmaz günahkâr bir senkronizasyonun içine girdiler.

"Yine boşalacaksın," dedi Clay sert bir şekilde, kendisini desteklemek için ellerini yatağın üzerine koyduğunda, göğsü Julia'nın sırtına değdi. Clay, Julia'yı tamamen kapladı ve Julia'nın bu konuda çok fazla yapabileceği bir şey yoktu. Herhangi bir şey yapmaya ihtiyacı da yoktu, çünkü bunların hepsi içgüdüydü, doğaldı, bedenini adeta param parça ederek yayılan hazdı. Clay, onun bağlı bileklerini sıkıca tuttu, sanki ona sahipmiş gibi, iyice derinliklerine gidecek şekilde becerdi Julia'yı.

Bu gece için ona sahipti de. Ve her ne kadar Julia sahip olunmaktan nefret etse de şu anda bundan çok zevk alıyordu, tadını çıkarıyordu bunun. Üzerindeki güçlü adamın; hazzın en ufak damlasını ve bedeninin her bir alanını kontrol edişinin hissi Julia'yı heyecanlandırıyordu. Ne kadar yüksek ses çıkardığının, Clay'in, onun içine sonuna kadar girdiğinde attığı hayvanımsı çığlıkların hayal meyal farkındaydı.

Ama bir süre sonra Clay'in sürdüğü uçuruma, orgazma gitmeye başladılar dörtnala. "Seni yeniden boşaltırken yastığı ısır," dedi Clay.

Julia diğer tarafa uzanıp, ateşli zevk cümbüşünün içinde parçalanırken çığlıklarını yastıkla bastırdı.

"Beni çok sert, çok fena boşaltıyorsun Julia. Gerçekten. Çok. Fena," dedi bir kez daha içine girerken.

14. BÖLÜM

Ay gökyüzünde parlıyor ve balkonu aydınlatıyordu. Julia üzerine Clay'in eşofman üstlerinden birini giymişti. Ön tarafında Clay'in mezun olduğu okulun amblemi vardı ve nedense bunu giymiş olmak Julia'nın çok hoşuna gitmişti. Belki de sadece Clay'e ait olduğu için değil de aynı zamanda onun hakkında bir şeyler anlattığı içindi, işini bilen, işi konusunda tutkulu ve hırslı bir adamdı.

Gerçi Dillon da işini bilen bir adamdı öyle değil mi? Çekip gidene kadar son derece tutkulu bir fooğrafçıydı. Belki de şu anda bir yerlerde sahil fotoğrafları çekiyordu. Julia'nın hiçbir fikri yoktu.

Elindeki çubukları karton kutuya daldırıp biraz makarna alarak ağzına götürdü. Balkondaki koltuğun üzerine uzanmış, bacaklarını da Clay'in bacaklarının üzerine doğru uzatmıştı. Clay koltuğun üzerini bir battaniyeyle kaplamıştı, zira yağan yağmurdan baya bir ıslanmıştı. Şimdi ise gökyüzü sessizliğe bürünmüş, öğleden sonraki fırtınanın belirtileri de havada asılı kalmıştı.

Clay'in üstünde bir boxer ile kaslı kollarını sergileyen bir tişört vardı. Julia bu manzarayı seyrederken buldu kendini, oysaki onun çıplak halinin manzarasının, bugün baya bir tadını çıkarmıştı. Clay ne giyerse giysin kendisine iştahla baktırabiliyordu; takım elbise, tişört ya da hiçbir şey.

"Mmm işte bu iyi geldi."

Clay de bir lokma alarak, "Baya acıktırıcı aktivitelerde bulunduk ne de olsa," dedi.

"Katılıyorum," diyen Julia elindeki karton yemek kutusunu masaya bıraktı. Clay de güçlü elleriyle onun bacaklarına masaj yapmaya başladı.

Julia gerindi, esnedi ve yumuşak ellerin vücudunda yarattığı rahatlama hissinin tadını çıkardı. Bu, onu farklı bir şekilde tatmin ediyor, kasları şarkı söylemek isterken, damarları da sıcaklıkla dolup taşıyordu. "Bana fazla iyi davranıyorsun," dedi Julia.

"Davranmak istediğim tek şekil bu çünkü," dedi Clay ve mutlulukla iç çekerek hoşnutluğunu dile getirdi bir anlamda. Julia'nın bacaklarını ovduktan sonra ayağına doğru ilerledi ve ayak bileğinden tutup başparmaklarıyla, bu kez de ayak kemerine masaj yapmaya başladı. "O giydiğin topuklulardan sonra ayaklarının buna ihtiyacı olabileceğini düşündüm."

"Ben topuklularımı seviyorum bir kere."

"Topuklularına ben de bayılıyorum ve onları giymeye devam edebileceğinden emin olmak için gerekeni yapmak istiyorum."

"En çok nasılken seviyorsun onları peki?" diye sordu Julia hınzır bir ifadeyle.

"Bacakların boynuma dolanmışken."

Julia ona gülümsedi. Geceye bir rahatlık, bir ferahlık hâkim gibiydi. "Saat kaç? Bu akşam bütün gün ve saat kavramımı yitirmişim gibi geliyor."

Clay öne doğru eğilip bacağından öptü. "Güzel. Zaten olması gereken de bu. Sorunun cevabına gelince; gece yarısı olmak üzere."

Vücuduna aniden bir gerginlik yayıldı. Yarın akşam bu saatlerde eve dönüyor olacaktı. Bu hafta sonu da – ne kadar mükemmel olursa olsun – bitmiş olacaktı. Çok güzel bir anıya dönüşecekti, ama hepsi bu kadardı. Hayatının yalnızca ince bir kesiti.

Bir tarafı zamanı dondurmak ve sonsuza kadar New York'taki bu kaçışı içerisinde yaşamak, tüm borçlarını, sorumluluklarını, Kim'i ve kocasını, Cubic Z'deki diğer çalışanları unutmak istiyordu. Tüm dünyayı görmezden gelerek, hayatın; seks, kimya ve birilerini tanımaya çalışarak, insanı âşık olmaya doğru götüren bu harika bölümünden oluşan balonun içinde kalmak istiyordu. Ama ne biçim âşık oluyordu ona! Bu öyle bir âşık olmaktı ki içinde; Clay'e hem tatlı hem müstehcen mesajlar atma, onunla her şey ve hiçbir şey hakkında konuşma, gününün nasıl geçtiğini en ince ayrıntısına kadar dinleme ve bunları her gün tekrarlama isteği uyandırıyordu.

Sabah uyandığında göreceği ilk insan, gece yatarken de göreceği son insan olmak istiyordu Clay için. Ne kadar çılgınca düşüncelerdi bunlar. Seksten dolayı kafası iyi olmalıydı. Orgazmdan bulanıklaşmış kafasını boşaltması gerekiyordu.

"Evet, Bayan Julia söyle bakalım, bu iş nasıl yürüyecek?"

Julia sorarcasına tek kaşını havaya kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

Clay önce onu sonra kendisini işaret ederek, net ve yumuşak bir ses tonuyla konuşmaya başladı. "Sen ve ben. Bunun tek seferlik bir şey olmasını istemiyorum. Seni tekrar görmek istiyorum."

Julia sorgulayan gözlerini Clay'e sabitlemişti. Onun uzun mesafeli bir ilişki istemeyecek bir adam olduğuna emindi aslında. Ama Sabrina'yla uzun yıllar beraber olduğunu söylediğine göre, gözü dışarıda, çapkın bir adam da değildi herhalde. Julia, Clay'den tam olarak ne istediğini bilmiyor olmakla birlikte, bildiği tek bir şey vardı ki o da onu tekrar görmek istediğiydi. Clay, onun dünyasını birden fazla şekilde sallamıştı. Ona yaşattığı zevkle, onu güldürmesiyle, nazik ve yumuşak haliyle. Zaten asıl problem de buydu işte. Clay, onun için fazla iyiydi. Julia, bu potansiyele karşılık verebilecek kadar sağlam adımlarla basmıyordu yere. Biri veya her ikisi de bunun sonunda üzülecekti.

Ama yeterince problemi olduğunu düşünerek hissettikleri hakkında aniden dürüst olmaya karar vermişti. "Bunu ben de isterim," dedi hiçbir art niyeti olmadan ve dalga geçmeksizin. "Ama ben ülkenin öteki ucunda yaşıyorum."

"Bunun farkındayım ve seni tekrar tekrar görmek isitiyorum. Görüştüğün başka biri yok, değil mi?"

Julia gözlerini devirdi. "Hayır, tabii ki yok. Ben bunu yapacak biri değilim."

"Ve muhtemelen benimle olmaktan keyif alıyorsun?"

"Belli ki."

"O zaman yapalım işte," dedi olabilecek en gerçekçi ses tonuyla. Sanki arada üç bin mil uzaklıkla, bir ilişkiyi yürütmekten kolay bir şey yokmuş gibi.

"Nasıl? Bunu nasıl becerebiliriz ki?" Ondan ne kadar hoşlanıyor olursa olsun, birbirinden uzaktaki iki insanın ilişkisi en baştan içinde birçok engel ve sorun barındırıyordu.

Clay, "Uçak denilen bir şey var bir kere," diye yanıtladı bu sorusunu. "Uçan bir şey bu. Sen biniyorsun, ben biniyorum. İkimiz de uçağın ulaştığı yerde iniyoruz."

"Ha ha ha! Komik adam seni."

"Teşekkür ederim. Tüm departmanların işe yarar bir şekilde çalışması için elimden geleni yapıyorum. Buna mizah yeteneği de dahil."

"Ama biliyorsun, ben çok yoğun çalışıyorum," dedi Julia, her zaman olduğu gibi, duvarlar inmeye yüz tuttuğunda onları yeniden yükseltmeye başlıyordu.

"Ben de öyle."

"O zaman birbirimizi o kadar sık göremeyeceğiz."

"Eğer bunu sürdürmek istemiyorsan, engelleri saymak yerine doğrudan istemediğini söyle," diyen Clay koyu renk gözlerini Julia'nınkilere dikmiş, son derece ciddi bakıyordu.

Julia konuşmak için ağzını açtı, ama sanki birileri ona aşırı dozda gerginlik enjekte etmiş gibiydi. Gör-

mezden gelmesi gereken bir şeydi bu. "Sürdürmek istiyorum," dedi ve bu bir itiraf gibi çıktı ağzından, zor ama doğru olan bir şeyin itiraf edilmesi gibi. Çünkü bunun yalnızca tek bir hafta sonu olması gerekiyordu, daha fazlası değil. Ama aralarındaki bu şeyin, tek bir hafta sonundan sonra bitecek olma düşüncesi Julia'nın göğsüne taş gibi oturmuştu.

"Güzel," dedi Clay elini Julia'nın bacağında gezdirirken. Onun dokunuşlarına alışmış olan Julia daha bu dokunuşları şimdiden özlemeye başlamıştı bile. "Elimizden geleni yapmaya çalışırız o halde."

"Tamam, ama bu iş maddi açıdan da sıkıntı yaratabilir," dedi Julia, kısık bir sesle.

"Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilemediğim için, açık konuşacağım. Benim maddi durumum oldukça iyi, üstelik bir sürü uçuş milim ve limiti yüksek bir kredi kartım var."

Julia alaycı bir rahatlama ile iç çekti. Oysa içinden onu endişelendiren ve Charlie'yi, Clay'den bir kol değil, futbol sahası boyu kadar uzak tutmak isteme sebebinin tam da bu olduğunu düşünüyordu. Charlie, onu tehdit etmenin ve başını her türlü belaya bulaştırmanın bir yolunu bulurdu. Zengin ve tanınmış bir avukat ve ünlülerle dolu bir müvekkil listesi... Charlie böyle bir fırsatı asla kaçırmazdı.

"Seni görmek istiyorum ve sana da kendime de uçak bileti alabilecek durumdayım," diye devam etti

Clay. "Ayrıca San Francisco ve Los Angeles'da birçok müvekkilim var ve dolayısıyla o taraflara çok sık gelip gidiyorum."

"Ona eminim, ama benim bilet paramı senin vermeni istemiyorum. İnsanlara borçlanmaktan hoşlanmam," dedi yumuşak bir tonla. Julia bir daha asla birilerine borçlu olmak istemiyordu.

"Bana geri ödemeni falan istemiyorum. Seni görmek istiyorum. Seni satın almıyorum, seninle bir ilişki yaşamak istiyorum ve bazı buluşmalar taksi veya şehir arabası[1] gerektirirken, bazıları da uçak bileti gerektirebilir. Seni görmek için kullanmam gereken ulaşım vasıtası uçaksa uçak bileti alırım, taksiyse taksiye binerim, bu senin Brooklyn'de yaşayıp hafta sonları beni görmek için Manhattan'a gelmen gibi bir şey, bundan hiçbir farkı yok," diye yanıt veren Clay bu kendinden emin konuşma boyunca gözlerini Julia'dan ayırmamıştı.

"Evet, öyle sanırım ama kendimi metresin gibi de hissetmek istemiyorum," dedi Julia, onu görecek olma düşüncesi hoşuna gitmiş olsa da. Clay bu ilişkiye bir şans vermeleri gerektiği konusunda, oldukça ikna edici bir konuşma yapmıştı aslında.

Clay kahkaha atmaya başladı. "Dünyada hiç kimse seni metresi falan yapamaz, ben sadece seninle bir iki saat geçirebilirsem mutlu olacağım."

---

[1] .Yurt dışında Uber olarak bilinen, telefon uygulamaları ile ulaşılan lüks özel araç temini.

"Benimle sevişmeyi bu kadar çok mu sevdin?" dedi muzip bir ifadeyle ayak parmaklarını Clay'in göğüs kaslarına değdirerek.

"Sevişmelerimize bayıldığımı biliyorsun. Sanırım senin anlamadığın kısım, diğer yaptıklarımızın da bir o kadar hoşuma gittiği. Ben bunun içindekinden," diyerek Julia'ya doğru eğilip parmağıyla alnını işaret etti, "ve burada yaptıklarımızdan da hoşlanıyorum," derken parmağını bu sefer de Julia'nın dudakları üzerinde gezdirdi, "konuşmaktan yani." Ardından eliyle göğsünden aşağı doğru inerek kalbinin üzerinde durdu. "Ayrıca bunun içinde gördüklerim de hoşuma gidiyor," dedi.

Julia'nın kalbi iki kat hızlı atmaya başlamıştı ve bu ona o kadar yabancı bir duyguydu ki. Birilerine karşı böyle şeyler hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Bu onu bir taraftan korkuturken, diğer taraftan da kendini harika hissettiriyordu. Ama zaten birisinden hoşlanmak da böyle bir şey değil miydi aslında? Tramplenden havuza atlamak gibi? Clay'in elini avuçlarının arasına alarak göğsünün üzerinde tuttu ve Clay'in gözleri o anda sanki Julia evet demiş gibi ışıldamaya başladı, ki büyük ihtimalle de kabul etmiş sayılırdı.

"Yani benim erkek arkadaşım mı olacaksın?"

"Güzelim, erkek arkadaşın değil sevgilin olacağım, hem de tek sevgilin."

"Tabii ki tek sevgilim olacaksın. Hiçbir kadın sana sahipken başka bir erkeğe ihtiyaç duymaz, başka bir erkeği istemez."

"Güzel, o zaman şimdi yaptıklarımızdan ne kadar hoşlandığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet?" dedi sorar gibi kafasını sallayarak Julia.

Clay, ona doğru eğildi ve dudaklarından nazikçe öpüp, parmak uçlarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. En ufak bir öpücüğü bile vücudunda bir karıncalanma yaratıyordu. "Bunu ve diğer şeyleri bütün gece yapabilirim. Ama şimdi o dudaklarınla, bana kendin hakkında daha fazla şey anlatmanı istiyorum. Kuaförün Gayle'in yanı sıra, kız kardeşinin de en yakın arkadaşın olduğunu söylemiştin. Bu küçükken de böyle miydi yoksa McKenna'yla sonradan mı yakın arkadaş oldunuz?"

Julia hayretle gözlerini açtı. Kuaförünün adına kadar tüm bu ayrıntıları hatırlıyor oluşundan etkilenmişti. "Her zaman yakındık McKenna ile. Aramızda yalnızca bir yıl var. İskoç ikizi diyorlar buna. Her kız kardeş gibi biz de kavga ederdik, ama çoğunlukla böyleydik hep," derken ne kadar yakın olduklarını göstermek için işaret ve orta parmağını birbirine dolamıştı.

"Aynı kitapları okur, aynı televizyon programlarından hoşlanırdık. İkimiz de 'Benim Sözde Hayatım' dizisine bayılırdık. Dizi sadece bir sezon yayınlanmış olmasına rağmen, biz bütün bölümleri tekrar tekrar izler, izlerken bir taraftan tüm replikleri ezbere söyler-

dik. O dizide oynayan Jordan Catalano'ya ikimizde hayrandık. McKenna'yla lisedeyken bir anlaşmamız vardı, birisiyle çıkmaya başladığımızda birimiz diğerini telefonla arayıp kontrol ederdi."

"Ah şu eski 'acil arkadaş telefonları," dedi Clay eliyle havada tırnak işareti yaparak.

"Evet," dedi Julia gurur duyarak. "Ama bizim anlaşmamız şöyleydi; eğer o buluşmada kötü vakit geçiriyorsak; 'Jordan'ın kolunun kırıldığına inanamıyorum,' eğer iyi vakit geçiriyorsak da; 'Şu anda Benim Sözde Hayatım'ı mı izliyorsun?' derdik.

"Ring ring McKenna arıyor, açsan iyi edersin."

Julia telefonu açarmış gibi yaparak elini kulağına götürdü. "Selam McKenna, nasıl gidiyor?" diye sordu hayali telefonda. Sonra da dinliyormuş gibi sustu bir süre. "Oh Jordan'ın kolunun kırılmadığına çok sevindim," dedi Clay'le göz göze gelerek. Julia konuşmasına kaldığı yerden devam ederken, Clay de ona sırıtarak karşılık verdi. "Ne dedin? Şu anda Benim Sözde Hayatım'ı mı izliyorsun?" dediğinde Clay'in sırıtışı bütün yüzüne yayılarak, o güzel yüzünü aydınlatmıştı. "O harika bir dizidir. Tamam, sana iyi eğlenceler o zaman, çünkü ben çok eğleniyorum."

Hayali telefonunu kapatan Julia, Clay'e doğru uzanıp parmaklarını kirli sakallarının üzerinde gezdirdi. "Siz bayım, Benim Sözde Hayatım'dan çok daha iyisiniz," dedi ve bu itirafın ağzından ne kadar kolay çıktı-

ğına şaşırdı. Bu hafta sonu olmasını hiç istemediği şey tam da buydu. Hissetmek. Arzulamak. Hafta sonunun ötesine geçecek bağlarla bağlanmak.

Ama buradaydı işte, onunla planlar yapıyor, ona sözler veriyor ve duygularından bahsediyordu.

Nasıl bir şeyin içine giriyordu böyle? Kendini frenlemeli ve önce şu borç meselesini halletmeliydi. Tam o anda Clay'in dudakları onunkilere yapışmış, tutkulu bir şekilde onu öpmeye başlamıştı. Kemiklerini titreştiren, kanına şarkılar söyleten bu öpücükle, bütün o frenler, borçlar, belalar yok oluvermiş, Clay'e karşı duyduğu arzu vücudunu işgal altına almıştı.

Clay onu kucakladı ve yukarıya, yatak odasına götürerek yatağının üzerine bıraktı. Bu sefer kravatlar, bağlar, sert hareketler yoktu. Gerçi onlar da Julia'nın hoşuna gitmişti.

Şimdi ise Clay, onu yatağına yatırmış, baştan aşağı öpmeye başlamıştı. Dudaklarının her dokunuşuyla Julia eridikçe eriyordu. Hem dokunuşlarından hem de kalbinin, Clay ile birlikte bir gelecekleri olabileceğine dair umutla çarpmasından titriyordu. Birbirlerine o kadar iyi gelebilirlerdi ki aslında. Julia bacaklarını onun etrafına dolarken Clay de acele etmeden yavaşça girdi bu sefer içine, her anın tadını sonuna kadar çıkararak, sakin ve huzurla sevişiyorlardı.

15. BÖLÜM

Kahvaltı kulağa hoş geliyordu. Julia tembel bir New York sabahının hayalini kurdu. Sevişir, duş alır, ardında da yürüyüşe çıkarlardı ve kahvaltıyı, yürürken karşılarına çıkan, leziz yumurtalı ekmekleri ve omletleri olan küçük ama muhteşem bir restoranda yaparlardı. Ya da dur bir dakika. New York'un meşhur yol kenarı lokantalarından birine de gidebilirlerdi. Ne de olsa San Francisco'daki yol kenarı lokantaları, New York'takilerin yanında devede kulaktı. Masada otururken Clay ellerini ondan uzak tutamaz, sırtını, belini bacaklarını okşardı. Eve dönerlerken ise dayanamayarak asansörde başlattıkları sevişmelerini, evde tamamlarlardı. Ateşli ve tutkulu bir şekilde Clay, son bir kez

daha onu kendisinin yapardı. Bu çaresizlik ve acele kokan sevişmeleri, birbirlerini ne kadar özleyeceklerini onlara bir kez daha hatırlatacak türden bir sevişme olurdu. Julia bir saat sonra havaalanına gitmek için taksiye bindiğinde ona el sallar ve taksi uzaklaşırken camdan kafasını çıkarıp ona bakmamak için kendine hâkim olmaya çalışırdı.

Julia, kurduğu hayalin ve odayı aydınlatan gün ışığının keyfini çıkararak kollarını başının üstüne doğru kaldırıp esnedi. Clay'in uykusu derindi ve yanında yüzüstü uzanmış vaziyette yatıyordu. Çarşaf poposunu örterken sırtı ve o olağanüstü kaslı kolları açıktaydı. Julia, ona doğru uzanıp parmaklarını sırtında yavaşça gezdirmek istedi, ama sonra baş ucunda duran telefonunun ışığının yanıp söndüğünü fark etti.

Telefonu kapıp banyoya girdi ve dişlerini fırçalarken gelen mesajlara göz attı.

İlk mesaj Kim'den geliyordu. Cumartesi akşamı çok iyi hasılat yapmış ve ciddi bir para kazanmışlardı. Sonraki mesaj McKenna'dandı. Chris'in televizyon programı çok yüksek bir reyting seviyesine ulaşmış ve kanal yöneticileri programı yenilemek istediklerini söylemişlerdi. Bu cümlenin sonuna bir sürü ünlem işareti konmuştu.

Ve en son mesaj Charlie'den gelmişti. Julia mesajı açarken gerildiğini hissetti.

"Şehre çok yüksek bahis oynayan yağlı bir müşteri geldi. Oyunu bu akşama aldık. Seni saat dokuzda orada görmek istiyorum. Onu yenebilirsen borcunu kapatmaya ciddi anlamda yaklaşma ihtimalin yüksek."

Hızlıca cevap yazdı: "Bu akşam gelemem. Şehre on birde dönüyorum."

Telefonu aynanın önüne koyarak dişlerini fırçalamayı bitirdi ve ağzını çalkaladı. Bu sırada telefonu yeniden titreşti. "Sanırım bunu bir rica ile karıştırdın, ama rica değildi. Seni saat dokuzda orada göreceğim."

Öfke vücudunu ele geçirmeye başlamıştı. Charlie'ye, Dillon'a ve bu ikisine tüm borçlu oluş sebeplerine ciddi, karanlık bir öfke duyuyordu. Mesajı kapatıp Charlie'nin numarasını çevirdi.

İkinci çalışta açılmıştı telefon.

"Şehir dışındayım," dedi, sıktığı dişlerinin arasından fısıldayarak, "Orada olamam."

"Hadi ama Kızıl, hava yollarının uçuş programına baktım. Sabah on bir uçağına biletin alındı ve havaalanına gittiğinde seni bekliyor olacak. Uçak iki buçukta San Francisco'ya iniyor, böylece senin de akşam için güzelleşip, adamın dikkatini dağıtacak derin göğüs dekolteli bir şeyler giymek için yeterince zamanın olacak."

Julia gözlerini yumdu ve boş olan elini yumruk haline getirip sıktı. Kendini onun için çalışan bir fahişe gibi hissediyordu. Charlie'nin adamları tuzağa düşür-

mek için kullandığı orospusu gibiydi ki doğruydu aslında, o kullanılan bir kadındı.

"Anlamıyor musun?" dedi Julia, banyo kapalı olduğu halde Clay'in duymaması için kısık bir sesle. "Gelemem."

"Hayır gelebilirsin ve geleceksin de. Eğer gelmezsen barını daha sık ziyaret etmek zorunda kalırım. Ne de olsa büyük ihtimalle bir gün orası benim barım olacak. Hamile arkadaşın benimle çalışma konusunda ne düşünür sence? Belki karnındakini de bir süre sonra yanımda çalıştırmaya başlarım ne dersin?" Julia'nın bu düşüncelerle içi kalktı. Kim ve ailesinin, Charlie'nin hizmetinde köle gibi çalışıyor oldukları görüntüsü gözlerinin önüne gelince kusmak istedi adeta. Öyle bir durumda utançtan kafasını yerden kaldıramayacağı da kesindi ayrıca.

"Ama Cubic Z'yi açık tutmakla kapamak arasında henüz bir karar vermedim. Orayı iflasa sürükleme fikri de kulağa hiç fena gelmiyor. Böylece barın için ihtiyaç duyduğun o para da boşa gitmiş olacak ve her gün oraya bakıp, bir daha asla benim paramın üstüne yatmaya kalkışmaman gerektiğini hatırlayacaksın," dedi. Sanki Charlie, onu yere yatırıp ayağıyla göğüs kafesine bastırıyor gibiydi. "Tabii geri dönüp oyuna katılır ve de kazanırsan bunların hiçbiri yaşanmaz."

Julia'nın bu hayatta ve Charlie'nin boyunduruğu altında geçirdiği şu son birkaç ayda öğrendiği bir şey var-

sa, o da kozlar kimin elindeyse onun kazandığıydı. Kendi hukukunu uygulayan, kendi yarattığı kurallara göre hareket eden birisine borçluysan, blöf yapmanın bir anlamı yoktu. İster mafya, ister gangster, sıfatı önemli değildi. Charlie, Tony Soprano'nun gerçek hayattaki İtalyan asıllı olmayan versiyonuydu. Charlie de tıpkı Tony gibi baştaki adamdı ve kimse ona kazık atamazdı. Charlie'nin karşısında duygularını belli etmeyecek bir ifade takınmaya gerek yoktu, çünkü Julia'nın bu oyunda elindeki kartlar bir boka yaramazdı. En iyi el, bu oyunda Charlie'deydi. O yüzden de Julia'dan istediği her şeyi alabilirdi. Onun tarzını, yaptıklarını biliyordu. Ona borçlanılan paranın fazlasıyla geri ödenmesini sağlamak için hangi yollara başvurabileceğini de.

Paraya işlettiği faiz adamı öldürürdü. Eğer ona borcun varsa senin sahibindi Charlie ve ödeyemediğin takdirde, önemsediğin kim varsa tehlikede demekti. Yakında daha da ileri gidip ailesine, arkadaşlarına ve diğer tüm sevdiklerine bulaşmaya başlayacaktı. Onu kızdırmayı göze alamazdı. Bu itaatsizliğinin karşılığı olarak birilerinin canını yakabilirdi. Taleplerini yerine getirmekten başka yapılabilecek bir şeyi yoktu.

"Tamam. Akşam görüşürüz."

Julia telefonun kapama tuşuna büyük bir hışımla bastı, ama bu işe yaramamıştı. Ellerini saçlarının arasına götürüp, saç derisini acıtacak kadar sert bir şekilde tutup çekti. İçindeki öfkeyi boşaltmak için bir şey, her-

hangi bir şey yapmalıydı. Havaya yumruk atmak, telefonunu yere atıp parçalamak istiyordu. Ama ne yaparsa yapsın sonunda, Charlie ne derse onu yerine getirmek zorundaydı. Eve gidecek, siyah dar bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giyerek, iştahla baştan aşağı süzülmek ve kazanmak için o masaya oturacaktı. Julia. Charlie'nin gizli silahıydı. Tam bir taşla iki kuş mantığıydı Charlie'deki; ne de olsa Julia'nın hem seksapeli hem de yeteneği vardı.

Saate baktı. Charlie'nin, onun binmesini istediği uçak iki saat sonra kalkıyordu.

Gözleri yanmaya başlamış, hıçkıra hıçkıra ağlamanın eşiğine gelmişti. Derin bir nefes alarak çektiği acıyı geldiği yere geri gönderdi. Daha eski ilişkisinin enkazını kaldırmakla uğraşırken, yeni bir ilişkiyi yürütebileceğini düşünmekle büyük aptallık etmişti. Ama Julia buydu işte; bir aptal, hedef, piyon. Kandırılmıştı. Dillon, onu dolandırmış ve Julia'nın her şey olup bitene kadar ruhu bile duymamıştı. Kaçıp hiçbir bedel ödemeden kurtulduğu, her şeyi onun üstüne yıktığı ve şimdi de onu, gerçekten bir şeyler hissetmeye başladığı adamı bırakıp gitmek zorunda bıraktığı için, Dillon'a binlerce kez beddua ediyordu Julia.

Ama Clay'e karşı daha da fazla şey hissetmesi, onu hedef tahtası haline getirirdi. Kendi problemleri onun da problemleri haline dönüşmeden ondan uzaklaşmak

zorundaydı. Kimse hayatında böyle bir bela istemezdi zaten.

***

Clay uyanmış, gözlerini ovuşturup esnerken, Julia da eşyalarını telaşla valizine tıkıştırıyordu. Clay bir an gözlerine inanamadı, ama gerçekten de Julia gitmek için hazırlanıyordu. Üzerinde bir kot pantolon ve ince bir kazak vardı.

"Uçuşunun akşamüstü beşte olduğunu sanıyordum," dedi Clay elini çenesine sürterken.

Julia hayır anlamında başını salladı. "Yanlış hatırlamışım. 5.11' de değilmiş, 11.05' teymiş.

"Değiştirelim o zaman."

"Denedim, ama sonraki uçuşların hepsi dolu," dedi sesi uzaktan geliyor gibiydi.

"Gerçekten mi?" diye sordu Clay tek kaşını havaya kaldırarak.

Ondan tarafa bakmadan, "Evet, gerçekten," diye cevap verdi Julia. Valizi kapatmaya uğraşıyordu. Clay, ona yardımcı olmak için yataktan kalkıp yanına giderek, valizin önünde diz çöktü. Yanından geçerken omzu Julia'nınkine değmiş, Julia sanki bir şey onu yakmış gibi aniden geri çekilmişti.

"İyi misin?"

"Evet iyiyim," diye cevap verdi Julia kesin bir şekilde, Clay valizin fermuarını çekerken.

"Pek iyi gibi görünmüyorsun."

"Sadece bir an önce gitmem gerekiyor. Geç kalmaktan ve uçağı kaçırmaktan nefret ederim. Beni çok strese sokuyor böyle durumlar," diye karşılık verdi Julia ve sesinde sanki ağlamak üzereymiş gibi bir incelme olmuştu. Acaba uçağı kaçırmakla ilgili kötü bir çocukluk anısı falan mı var, diye düşündü Clay. Çünkü durumun gerektirdiğinden fazla bir üzgünlük sergiliyordu şu anda.

"O zaman, ben de seninle birlikte havaalanına geleyim. Hem birlikte biraz daha vakit geçirmiş oluruz."

Julia hayır anlamında kafasını salladı. "Çok tatlısın, ama taksi geldi bile, aşağıda beni bekliyor. Artık gitmem lâzım. Zaten akşam da çalışmam gerekecek."

Clay başını yana eğdi ve hiçbir şey söylemeden sadece onu inceledi. Pazarlıklara alışkındı, anlaşmalara, birinin ne zaman yalan söylediğini anlamaya... Ve antenleri açılmıştı.

Julia, Clay'in gözünde artık üzgün ya da stresli değil sadece saçmalıyor görünüyordu.

"Hangisi peki Julia?" Kelimeler ağzından düşündüğünden daha sert çıkmıştı. Belki de özellikle o kadar sertti, çünkü sinirlenmişti. "Bu akşam çalışman mı gerekiyor, yoksa uçağın saatini yanlış mı hatırlamışsın?

Çünkü birinden birine inanabilirim, ama ikisi birleşince bahane sıralamak gibi oluyor."

Julia burnundan soluk alıp vererek gözlerini kıstı. "Beni yalan söylemekle suçlamayı aklının ucundan bile geçirme."

"Suçlamadım, sadece sordum," diye karşılık verdi Clay. "Ama beyninin hemen oraya gittiğini görmek ilginç doğrusu."

Julia'nın gözleri kocaman açılmıştı ve öfke doluydu. "Gitmem gerek," dedi ve devam etti "Bir an önce gitmem gerek, San Francisco'da uğraşmam gereken bazı saçmalıklar var o kadar. Seni sonra ararım."

"Jordan'ın kolunun kırılmasına çok üzüldüm," dedi Clay, sesindeki kızgınlığı gizlemeye dahi çalışmayarak.

Julia ona öfkeli bir bakış attı, ama ağzını açmadan valizini alıp merdivenlerden aşağı inerek kapıdan dışarı çıktı.

Kapanan kapının sesi evin içinde yankılandı. Clay şimdi soğuk ve boş bir sessizlikle baş başa kalmıştı.

Peşinden gidebilirdi. Onu takip edip, nazikçe kolundan yakalayarak iyi olup olmadığını sorabilirdi ona, ama bunun bir anlamı olmazdı. Çünkü Julia durdurulmak istemiyor, buna ihtiyaç duymuyordu. O kararını vermiş bir kadındı ve Clay de oyuna geldiğini anlayacak kadar gurur ve akıl sahibiydi. Özellikle de diz üstü bilgisayarını alıp, oturma odasındaki koltuğa

gömülerek Virgin Atlantic Hava Yolları'ndan gelen elektronik postayı kontrol etmeyi akıl edecek kadar, zira bileti ona alan kendisiydi.

Postayı açınca kalbi duracak gibi oldu. Göğsünden tüm vücuduna doğru yoğun bir utanç yayıldı. Problemin ne olduğunu bilmiyordu, ama biletin üzerinde yazan saat tüm bu hissettiklerinin tek taraflı olduğunu gösteriyordu.

Çünkü Julia'nın uçağı hâlâ 5.11'deydi.

Clay lanet okuyarak bilgisayarın kapağını kapadı. Eliyle saçlarını geriye doğru yatırırken, öfke ve hayal kırıklığı dolaşıyordu damarlarında. En son istediği şey bu hisle oturup durmaktı. O yüzden de eşofmanlarını giyip boks salonuna gitti ve sabahını kum torbasına yumruk üstüne yumruk savurup, içindeki tüm öfke ve kırgınlığı dışarı akıtarak geçirdi. Terk edilmiş olmanın verdiği kırgınlıktı bu.

Onu sadece çok kısa bir süredir tanıyordu aslında. Onunla sadece birkaç gün geçirmişlerdi ve o günler ne kadar kusursuz ve muhteşem geçmiş olursa olsun, kalbi onun yokluğunda böyle, göğsünün ortasında kocaman bir delik varmış gibi ağrımamalıydı.

Hiçbir şey yokmuş gibi hissetmeliydi.

Hiçbir şey. Bu kelimelerin, kafası boşalıp vücudu yoruluncaya kadar, attığı her yumrukta beyninde yankılanmasına izin verdi ve onu bir an önce unutmayı diledi.

16. BÖLÜM

Berabere.

Bir poker oyuncusu için daha kötü kelimeler de vardı. Mesela her şeyi kaybettim ya da büyük kaybettim.

Ama şu an için berabere sözcüğü batıyordu.

Charlie'nin yağlı müşterisiyle oynamak için, koştura koştura gelmesinin sonucunda elinde kalan şey buydu işte.

"Bu akşam beni hayal kırıklığına uğrattın. Senden daha iyisini beklerdim," dedi Charlie, içinden buhar çıkan bir makarna kâsesine doğru eğilirken. Kâseden bir kaşık alıp ağzına götürdü, spagettilerin bir kısmı çenesinde asılı kalmıştı.

Parmağını yanında duran deftere iyice bastırarak, "Bu," dedi, "bu boş satır kafanın başka şeylerle meşgul olduğunu gösteriyor. Öyle mi?"

Julia başını hayır anlamında sallayıp, söylemek istediği onca şeyin çıkmasına engel olmak için dudaklarını birbirine yapıştırdı. Ellerini iki yanında yumruk yapmış sıktıkça sıkıyordu. "Hayır," diye mırıldandı.

Charlie sandalyesini geriye doğru ittirirken, sandalyenin bacakları restoranın zemininde kazıma sesi çıkarmıştı. Ayağa kalktı ve Julia'yı çenesinden yakalayarak parmaklarını yanaklarına bastırdı. Julia'nın yanakları dişleriyle bütünleşecekti neredeyse. Bütün içgüdüleri o anda hissettiği keskin acıyı haykırmasını söylüyordu. Ama Charlie bunu zayıflık olarak görürdü ve poker masasında zayıflığa yer yoktu. Eğer zayıflığını ona belli ederse, Charlie, onu kovar ve parasını ondan almak için başka yollara başvururdu, çok daha kötü yollara.

Çenesini kaldırıp kendisine bakmaya zorladı Julia'yı. "Bana yalan söylüyorsun Kızıl. Aynı poker masasındaki duygularını belli etmeyen ifadeyle bana da yalan söylüyorsun. Hafta sonu bir erkekle buluşmak için gittin New York'a öyle değil mi? Şimdi de onu aklından çıkartamıyorsun."

Julia, bunun ne kadar saçma bir düşünce olduğunu anlatmak ister gibi gözlerini devirdi. "Keşke o kadar heyecanlı bir şeyler yapmaya gitmiş olsaydım. Ama

sana söylediğim gibi, oraya birkaç arkadaşımı görmeye gittim, hepsi bu."

"O halde arkadaşların dağıtmış dikkatini," diye karşılık verdi Charlie, her kelimeyi o kadar bastırarak söylemişti ki, Julia'nın yüzüne boncuk boncuk tükürükleri sıçramıştı. "Onları ziyaret edip, iş çevreme katılmalarını sağlamama gerek var mı?

"Hayır," diye bağırdı Julia, Charlie onun en büyük korkusunu uyandırmıştı. "Ama belki de beni apar topar buraya çağırmamalıydın, uçağım ben poker masasına oturmadan, yalnızca kısa bir süre önce indi."

Charlie tutuşunu daha da sıkılaştırarak ona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Buraya gelmeden önce üç saatin vardı. O da yeterli zaten."

"Bu akşam yeterli olmadı ama."

Charlie, onu biraz daha kendine doğru yaklaştırdı. O kadar yakınlardı ki Julia artık onun yüzünü net bir şekilde göremiyordu. Yine de Charlie'nin parmakları, yüzüne sımsıkı yapışmışken topuklularını yere sabitlemiş ve dengesini kaybetmeden ayakta kalabilmeyi başarmıştı. "Benim için oynayan oyuncunun, eli boş dönmesini kabullenmem mümkün değil."

"Bazen kazanır, bazen kaybederiz, bazense yağmur yağar. Bu işler böyledir," dedi Julia becerebildiği en duygusuz ses tonuyla.

Charlie, tuttuğu çenesini bırakıp Julia'yı bir bilim projesiymiş gibi merakla incelemeye başladı. "Ben beyzbol sevmem, onun için bana beyzbol alıntısı yapma. En başarılı poker suratını takın ve getirdiğim yağlı müşterileri yen. Senden tek istediğim bu."

"Bunu da almaya devam edeceksin."

"Ama Kızıl, bu akşamki performansından hiç memnun kalmadım. Böyle bir şey tekrarlanacak olursa, borcuna ilave ederim ona göre."

Julia bu lafın üzerine 'hayır' diye haykırmak istedi. "Ama bu benim suçum değildi ki. Üstelik oynadığım para da benim bile değil," dedi ısrar eder bir tonla, sanki bu onun fikrini değiştirebilirmiş gibi.

"Senin suçun. Senin paran. Sen de ben aksini söyleyene kadar benimsin," dedi eliyle cebini kurcalayarak. Çakısını çıkarıp açtı ve masaya sapladı. Julia korkuyla irkildi ve metalin tahtaya saplanırken çıkardığı ses kulaklarında yankılanırken, bu sefer duygularını gizleyemedi.

Charlie bıçağı sapladığı yerden çıkarmadı, bıçak masanın üstünde tuhaf bir kupa gibi dikili duruyordu. "Yoksa o güzel barmen arkadaşını ziyaret etmemi mi istersin?" diyen Charlie, Kim'in hamile olduğunu bildiğini göstermek için, eliyle karnının üzerinde bir daire çizdi.

Julia'nın kalbi ağzına geldi. "Hayır!"

"Peki ya kız kardeşin? O da çok güzel bir kadın. Üstelik o internette yazdığı moda günlüğünden anladığıma göre, çok da neşeli," dedi Charlie soğuk ve ruhsuz bir tonla.

Sanki Charlie, onu ikiye keserek içini açmıştı ve kanayan iç organları herkesin görebileceği şekilde sergileniyordu. Julia kendine hâkim olmak için dudağını ısırdı. Charlie daha önce ailesine ve arkadaşlarına hiç bulaşmamıştı. Bugüne kadar McKenna'dan da hiç bahsetmemişti ve Julia'nın kalbi korkuyla daha da hızlı çarpmaya başladı. Kız kardeşinden, Charlie'yi uzak tutabilmek için her şeyi yapardı. "Lütfen onları bu işin dışında bırak. Bunun onlarla hiçbir ilgisi yok."

"Doğru," dedi Charlie sakin bir şekilde, başıyla Julia'yı ve sonra kendisini işaret ederek. "Bu bizim işimiz ve her şey hallolana kadar da bu işi yapmaya devam edeceğiz. Aksi takdirde borcu onlardan toplamaya başlamam gerekebilir. Anlaşıldı mı?"

Bu kelimelerle yer Julia'nın ayaklarının altından kayıp gitti. Sonunda yapmıştı. Julia'nın en korktuğu şeyi yapmış, ailesini tehdit etmişti. Korku vücudunu sarmış, orada uzun bir süre kalmayı planlayarak midesinde karmaşık bir düğüme dönüşmüştü. "Evet," dedi Julia kısık bir sesle.

"Şimdi git buradan, batırmayacağın bir oyun olduğunda seni ararım."

Julia arkasını dönüp çıkışa doğru ilerledi. Skunk ona kapıyı açtı ve kulağına eğilerek, sanki Charlie'nin duymasını istemiyormuş gibi bir fısıltıyla, "Sana bir taksi çağırmamı ister misin?" diye sordu. Sevimli, sempatik bir ayıya benzetti Julia onun bu halini. Charlie'nin ona söylediği onca laftan sonra onun için gerçekten de iyi bir şey yapmak istiyor gibiydi. Julia'ya karşı bir zayıf noktası vardı. Ama Julia bunlara kanmayacaktı. Sonuçta Skunk'ın kimin tarafında olduğu belliydi. Yardımcı olmak istediği kadının değil, herkesin olduğu gibi, onun da sahibi olan Charlie'nin tarafındaydı elbette.

Charlie bir tek Julia'nın sahibi değildi. Julia kendi kendine Charlie'nin, onu yalnızca kiraladığını ve eninde sonunda kira sözleşmesinin süresinin dolacağını söylüyordu.

"Hayır teşekkür ederim, taksiye ihtiyacım yok," dedi ve sis, şehrin içine sızıp geceyi ele geçirmekle tehdit ederken, eve doğru yürümeye başladı. Elini yanağına götürerek oraya düşmüş bir gözyaşı damlasını sildi.

Ama sonra bir damla daha düştü ve bir tane daha ve eve işte bu halde yürüdü; Charlie'nin pençelerinden kurtulmanın daha kolay bir yolu olmasını, Dillon ile hiç tanışmamış olmayı, onun yanında çalıştığı mafya babasının yüz bin dolarını çalarak, şehri terk etmemiş

ve Charlie'ye o paranın Julia için olduğunu hiç söylememiş olmasını dileyerek.

Eve girip kendine bir bardak viski koyduğunda eli telefonuna gitti. Clay'i aramamak için kendini zor tutuyordu. Ona neden kaçtığını anlatmak, onu özlediğini ve birlikte geçirdikleri hafta sonunun hayatının en güzel hafta sonu olduğunu söylemek istiyordu.

Ama sonra Charlie'nin ellerini yine çenesinde hissetti. Hiç kimseyle birlikte olmaması gerektiğini bir kez daha anladı. Çünkü birisiyle yakınlaştığında; senin borcun onun borcu, onun borcu da senin borcun haline geliyordu ve sonunda geriye, içinde kocaman bir utanç yumağıyla, yeniden yolunu bulmaya çalışan sen kalıyordun.

Clay de aynı Dillon gibi olabilirdi; ortadan kaybolan, problemlerini üstüne yıkıp, onu terk eden. Bunu düşününce Julia aniden telefonu mutfak çekmecelerinden birinin içine koyup çekmeceyi sertçe kapattı.

***

"Bacak bacak üstüne atma," dedi Gayle, elindeki makası Julia'ya doğrultarak.

"Silah sende olduğuna göre, sen ne dersen onu yapacağım," diyen Julia, Gayle'in emrine itaat etti. "Peki, ama sence buraya altı haftada bir gelmeme rağmen,

sen saçımı keserken bacak bacak üstüne atmamayı hâlâ öğrenememiş olmamın sebebi ne?"

"Belki kafan başka şeylerle meşgul olduğu içindir," dedi Gayle, Julia'nın omzuna dokunup ardından da saçlarının uçlarını kesebilmek için biraz geriye doğru açılarak.

Gayle her zamanki gibi yine siyah giyinmişti. Bugün için seçtiği malum renkteki kıyafetleri ise bir tunik, bir tayt ve kovboy botlarıydı. Kolunun aşağısına doğru el yazısı bir dövmesi vardı ve şöyle diyordu; "Taparcasına sevilen olmak istiyorum." Julia, onun sevilme isteğini vücuduna işleyecek kadar cesur bir kadın oluşunu çok seviyordu. Kendisi böyle bir cesarete hasretti.

Ve Gayle'in bu hayali sonunda gerçekleşmişti. Gayle senede bir iki defa ünlülerin saçlarını kesmek için New York'a giderdi. En son seyahatlerinden birinde bir adamla tanışmış ve ona fena halde âşık olmuştu. Aynı şekilde adam da ona âşık olmuş ve hatta onunla beraber olabilmek için, San Francisco'ya taşınmıştı. Aralarında hiçbir problem, birlikte olmalarına engel bir geçmişleri yoktu.

Tabii ki ne zaman ne olacağı, birisinin sana ne zaman sırt çevireceği belli olmazdı. Mesela Julia, Dillon'ın birinci sınıf bir dolandırıcı çıkacağını öngörememişti. Eski erkek arkadaşı aklına gelince, Julia'nın içinde düğüm halinde duran öfke, çözülerek tüm vücudunu ele

geçirmeye başlamıştı. Rube Goldberg aletlerinde ilerleyen bilye gibi yolda ilerledikçe hız kazanıyordu öfkesi de. Bu halinin tek sebebi Dillon değildi aslında. Clay'i New York'ta, o şekilde bırakıp döndüğünden beri gergindi. Her gece aramak ya da mesaj atmak istiyor ve yine her gece bu isteğe karşı koyuyordu.

Julia içinde bir yerlerde bir tıkaç varmış gibi hissediyordu. Sanki bir tıkaç onun içinde biriktikçe biriken basıncın dışarı çıkmasını engelliyor, dolayısıyla da basınç artmaya devam ediyordu. Gayle, onun saçını keserken, o da ayağıyla yere vurup duruyordu.

"Anlat bakalım, Jules. Bugün biraz gergin görünüyorsun, neyin var?"

Julia kuvvetli bir of çekti. Son bir haftanın üzerinde yarattığı ağırlığı, o tek ofla dışarı atmıştı sanki. "Ah Gayle, her şey gün geçtikçe zorlaşıyor," dedi Julia sonunda, çünkü artık dayanamıyordu.

Gayle, Dillon'ın, Charlie'nin parasını alıp, parayı Julia'nın geri ödeyeceğini söyleyerek kaçıp gittiğinde, geride bıraktığı beladan haberi olan tek insandı. Julia bir kuaförün psikoloğa hatta rahibe en yakın şey olduğunu düşünüyordu. Bir kuaför tüm sırlarınızı anlatabileceğiniz tek insandı aslında. Gayle günlük hayatının bir parçası değildi, onu sadece altı haftada bir görüyordu. Sanki bir sınırla ayrılmış ve sınırın karşı tarafında, Julia'nın etrafında dönmekte olan beladan tamamen uzak gibiydi.

"Hâlâ bir dolu borcum var ve borçlu olduğum adamlar da işimi kolaylaştırıyor sayılmazlar. Üstüne üstlük bir de gerçekten hoşlandığım birisiyle tanıştım, ama bütün bu olanlar yüzünden ondan uzak durmak zorundayım. Ona güvenmek istiyorum, ama ya bir gün o da bana kazık atarsa diye korkuyorum. Yine de onu deli gibi özlüyorum, ki bu hiç mantıklı değil çünkü birlikte sadece tek bir hafta sonu geçirdik. Tamam, aslında iki hafta sonuydu, ama gerçekten de harika hafta sonlarıydı," dedi Julia, kelimeler birden ağzından dökülüvermişti. Birkaç saniye susarak kuaförünün aynadaki yansımasına baktı. "Vay be, tam bir günah çıkarma gibi oldu bu."

Gayle, Julia'nın omzuna dokundu hafifçe ve sonra saçını kesmeye devam etti. "Gerçekten hoşlandığın birini bulmuş olmana çok sevindim. Dillon'ın gidişinin üzerinden baya bir zaman geçti, ki sen aslında o hayatındayken bile onun için ölüp bitmiyordun. Ve tabii haklıymışsın," diye ekledi gülümseyerek.

Julia gözlerini kısarak, "Dillon malın tekiydi ve ona güvendiğim hatta güvenmeyi bırak, onunla çıkmayı kabul ettiğim için, şimdi kendimi çok aptal hissediyorum," dedi.

Gayle, Julia'nın ıslak saçlarını tarayıp iyi iş çıkarıp çıkarmadığına bakarken, "Mesele de bu zaten. Bazen karşındakinin neye dönüşebileceğini göremeyebiliyorsun," diye katıldı ona.

"Değil mi ama? Bu durumda diğer adamla da işlerin yürümemesi en iyisi oldu. O da Dillon gibi çıkabilirdi. Dillon'la bir ilişkiye başlamam hataydı. Beni o şekilde dolandırmasına izin vermem ise daha da büyük bir hata."

"Benim demek istediğim o değildi. Yani demek istiyorum ki; Dillon'ın patronunun parasının üstüne yatıp, borcu senin üzerine yıkacağını tahmin edemediğin için, kendini boşuna hırpalama." Gayle olayın bu kadarını biliyordu işte. Charlie'nin bir tür gangster olduğundan haberi yoktu. "O adamın toplarını parçalara ayırmalı."

"Onu bir daha görürsem bu makası ödünç alabilir miyim?"

"Daha iyisini sipariş ederim, top parçalamaya elverişli olan bir tane. Ama biraz da iyi şeylerden bahsedelim. Anlat bakalım, bu diğer adam neye benziyor?" diye sordu Gayle ve kesime ara vererek poposuyla Julia'nın omzuna dokunup, aynadan ona göz kırptı. "Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

Julia anılar gözünde canlandıkça gülümsemeden edemedi. Kalbini ısıtan ve bedenini uçuran anılar; Clay'in güçlü elleriyle onu yere sabitleyişi, diliyle vücudunu keşfedişi, dudaklarıyla onunkileri esir alışı... Tamam, şimdi gülümsemekten daha fazlasını yapıyordu Julia. Vücudunda bir karıncalanma hissetti. Keskin bir şehvet demeti onu tam merkezden vurdu ve

Clay'in ona söylediği güzel sözleri hatırlayınca, kalbini bir sıcaklık kapladı. "O, bu güne kadar tanıdığım en seksi, en müstehcen, en zeki ve en nazik adam."

Gayle'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Başka, başka. Anlatmaya devam et."

Julia, ona Clay ile geçirdikleri hafta sonunu anlattı. Her şeyi değil tabii. Sadece Gayle'in ağzını açık bırakacak ve Julia'nın biraz rahatlamasını sağlayacak kadarını. Onun hakkında konuşmak bile iyi geliyordu. Clay'e bundan sonra yalnızca onun hakkında konuşarak yakın olabilecekti zaten. Çünkü bu salondan çıkar çıkmaz hapishanesine geri dönecekti. Ona karşı koyabilmek için gerekirse kendi ellerini arkasında bağlayacaktı.

17. BÖLÜM

Genç ortağının hediyeyi görünce şaşkınlıktan çenesi düşecekti neredeyse. Flynn'in birkaç haftadır gözüne kestirdiği, sürekli bahsettiği, hatta Clay'e internetten fotoğraflarını gösterdiği yeni bir golf sopası setiydi bu. Flynn bir önceki gün, Pinkerton işini bağlamıştı ve Pinkertonların firmaya sağlayacağı ciroyu düşününce, genç adam bu azmi ve çabası için bir ödülü hak ediyordu.

"Aman Tanrım," dedi Flynn sopalardan birini sanki dünyanın en özel hazinesiymiş gibi, nazik hareketlerle eline alıp okşamaya başladı.

"Hadi ama Flynn. Ofisimin ortasında golf sopasını taciz edemezsin, bunu yapmaya devam edersen geri alırım bak," dedi Clay, onu kızdırmaya çalışarak.

"Ama kendime hâkim olamıyorum," diye karşılık veren Flynn gözlerini sonuna kadar açmış, sopayı hayranlıkla inceliyordu. "İşte gerçek güzellik bu. Neredeyse bir kadından bile daha güzel diyebilirim."

"O zaman doğru kadınla daha tanışmamışsın demek ki." Clay'in düşünceleri, Julia'ya ve onun nasıl da kusursuz ve kendisi için mükemmel bir kadın olduğuna kaydı. Zeki, akıllı, komik, cesur ve hepsinin altında bir parça da kırılgan. Gözünün önüne birlikte geçirdikleri hafta sonundan kareler gelmeye başlamıştı; Julia'nın balkondaki koltuğun üzerine kıvrılıp yatışı, Clay'in banyoda Julia'nın bacaklarını yıkayışı, yağmur altındaki öpüşmeleri ve Julia'nın bu öpücük için ısrar edişi. Ve bir de paylaştıkları vardı; onun kız kardeşiyle hikâyeleri, kendisinin anlattığı Şükran Günü yemekleri... Onunla konuşmanın bu kadar doğal, bu kadar kendiliğinden oluşu... Adeta birbirleri için yaratılmış gibiydiler. Ta ki Julia, ona yalan söyleyerek çekip gidene kadar. Clay'in bunları düşünürken hissettiği öfke ve sinirden, göğsünde bir yumru oluşmuş, omuzları gerginleşmişti.

Kahretsin!

Böyle olmayacaktı. Sürekli olarak aklının ve kalbinin Julia'ya kaymasına daha fazla katlanamayacaktı.

Neyse ki bu akşam Michele ile buluşacaktı. Michele, onun her zaman geçmişe değil de geleceğe odaklanmasını sağlardı bir şekilde. "Ben çıkıyorum, bir arkadaşla buluşacağım," dedi Flynn'e ve ceketini alıp bir yandan telefon görüşmelerini yaparken, bir yandan da New York sokaklarında yürümeye başladı.

Önce poker gecesini hatırlatmak ve daha önce kendisinden istemiş olduğu, potansiyel bir müvekkil hakkında edindiği bilgileri almak için, arkadaşı Cam'i aramıştı. Adam bir televizyon yapımcısıydı ve geçen hafta ofise gelerek, çalıştığı kanalın kendisine kazık atmaya çalıştığını söylemişti.

"Senin adamı araştırdım ve son anlaşmasının nasıl sona erdiğine bakılırsa, ondan şüphelenmekte haklı olabilirsin, ama adamı köküne kadar araştırdım ve hiçbir şey bulamadım. Adam temiz yani," dedi Cam.

"Öğrendiğim iyi oldu," diye karşılık verdi Clay, yanılmış olduğu için rahatlayarak. Aslında nadiren yanılırdı, ama zaten tam da bu yanılma ihtimaline karşılık müvekkilleri hakkında önden bilgi toplama taraftarıydı.

"Beni de bu yüzden seviyorsun, itiraf et. Çünkü sen birisinin aşağılığın teki olup olmadığını hiç anlayamazken, ben her zaman araştırma yapıp gerçeği öğrenebiliyorum."

"Evet, kesinlikle öğrenebiliyorsun ve sanırım sana bu yüzden acınacak derecede düşkünüm," dedi Clay alay ederek.

"Ah beni böyle iltifatlara boğduğun zaman çok tatlı oluyorsun. Peki, ne karar verdin, işi alıyor musun?"

"Büyük ihtimalle alacağım, evet."

"O zaman bu haftaki purolar senden. Bulabileceğin en iyi Küba purolarını bul, çünkü bu hafta seni soyup soğana çevirmeyi planlıyorum dostum," dedi Cam ve Clay arkadaşının bu iddialı haline elinde olmadan gülerek karşılık verdi.

"Onu göreceğiz bakalım," dedikten sonra telefonu kapatıp Davis'i aradı.

Telefon çalarken yağmur atıştırmaya başladı. Telefonu kulağında, Lexington Bulvarı'nın iş çıkışı kalabalığında ilerliyordu Clay. Etekli kadınlar ve takım elbiseli adamlar şemsiyelerini açmaya başladılar. Ama yağmur ıslanacağından endişe etmesini gerektirecek kadar şiddetli yağmıyordu.

"Oralarda seninle iyi ilgileniyorlar mı söyle bakalım?"

"Tabii ki. Yapımcılar beni çok sever bilirsin."

"Her zamanki gibi alçak gönüllüyüz."

"Tıpkı senin gibi," diye karşılık verdi Davis.

"Bir sıkıntı yok öyleyse? Halletmem gereken bir şey falan?"

"Sen, adamlara sözleşmedeki haftada bir gün izin maddesini kabul ettirip, Jill'i görmeye gelebilmemi sağlamakla yeterince şey yaptın zaten."

Kırmızı ışık yanınca duran Clay, "Ah demek geçen hafta sonu New York'a geldiğinde seninle bu yüzden görüşemedik," dedi şaka yaparak.

"Senin yerine onunla vakit geçirmeyi tercih etmem inanılmaz, değil mi?"

"Çok şaşırtıcı evet," diye yanıt verdi Clay duygusuz bir ses tonuyla.

"Sende durumlar ne? O aklından çıkaramadığın kadınla neler oldu?"

Clay bu soruyla dişlerini sıktı elinde olmadan. Julia, hakkında konuşmak istediği son şeydi. New York'tan gidişinin üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmişti ve Julia o günden beri bir kere bile aramamıştı. Clay de onu unutmak için elinden geleni yapıyor, kendini işe ve sözleşmelere boğarak, müvekkillerini memnun etmeye çalışıyordu. Şu anda odak noktası buydu, başka hiçbir şeyle ilgilenmeyecekti. Çünkü Sabrina ile geçen o berbat yıl gibi, bir yılı daha kaldıramazdı, özellikle de şimdi, Flynn, Pinkertonları bağlamışken.

Clay, Flynn'in daha önce bağladığı, aksiyon filmleri yönetmeni olan müvekkili, Sabrina ile yaşadığı prob-

lemler yüzünden kaybetmelerine sebep olduğu için, hâlâ kendini suçlu hissediyordu. Clay, genç meslektaşını iyi eğitmeli, ona kazanmayı öğretmeye devam etmeliydi. Pinkertonlar gerçekten de bir ödüldü ve Clay, firması tarafından hak ettikleri ilgi ve alakanın onlara gösterilmesi için elinden geleni yapacaktı.

"Karmaşık," dedi Clay kısaca ve ışığın yeşile dönmesiyle yürümeye devam ederek, Michele ile buluşacağı restoranın önünde durdu. "Birazdan kız kardeşinle birer içki içeceğiz bu arada."

"O zaman, o pis ellerini ondan uzak tut," dedi Davis şakayla karışık bir tonla.

Clay başını iki yana sallayarak gözlerini devirdi. "Siktir git! Hadi, sonra görüşürüz."

Telefonu kapatıp restorana girdi, ceketinin üstündeki su damlacıklarını eliyle savuşturdu ve barda bir taburede oturan Michele'in yanına gitti. Michele ona sarılıp yanağına bir öpücük kondurdu.

"Şemsiyesiz gelmişsin," dedi parmağını sallayarak.

Clay koyu yeşil kravatını gevşetip çıkarırken, "Ben bir erkeğim ve erkekler şemsiye taşımaz," dedi.

"Ben bir kadınım ve benim büyük bir şemsiyem var," dedi girişte duran şemsiyeliği işaret ederek. "Benimki puantiyeli olan."

"Bu, bir şeylerin eksikliğini doldurmak için mi şimdi?"

"Ah evet. Çözdün beni. Penis özlemiyle yanıp tutuştuğum için, upuzun bir sopayla dolaşıyorum." Michele eliyle yanındaki tabureyi işaret etti, "Hadi, otur da bir şeyler içelim."

"Evet, bir içkiye ihtiyacım var zaten," diyen Clay ceketini çıkarıp taburenin arkasına astı. "Viski. Sek," dedi barmene.

İçkisi gelince bir dikişte bitirdi ve bir tane daha istedi. Bu da aynı muameleyi gördü Clay'den. Michele bu duruma şaşırarak, "Kötü bir gün müydü?" diye sordu.

"Kötü bir hafta," diye söylendi, eliyle saçını geriye doğru atarken Clay. Saçının bu hareketle dağılmış olduğuna emindi. Bütün bir haftadır elini saçlarında dolaştırıp durmuştu. Sanki bu şekilde, hayatını bütünüyle ele geçiren, kanına ve kemiklerine işlemiş olan Julia Bell adlı kadına, borçlu olduğu sinirleri yatışacakmış gibi. Clay eviriyor çeviriyor, kafasını sürekli buna yorduğu halde bu duruma – birlikte, onların geçirdiği kadar güzel bir hafta sonu geçiren iki insanın, nasıl birdenbire sessizliğe gömülebildiğine – bir türlü akıl erdiremiyordu.

"Konuş benimle," dedi Michele, elini yavaşça koluna koyarak. Clay bakışlarını onun eline çevirdi. Michele ile ilgili her şey o kadar bildik, o kadar güvenli geliyordu ki. Onu yıllardır tanıyordu ve her ne kadar

üniversitede sarhoşken öpüşmelerinden sonra bir daha ona dokunmamış olsa da onda Clay'i rahatlatan bir şeyler vardı. Belki uzun zamandır arkadaş oldukları içindi, belki de Michele bir psikolog olduğu için. Sonuçta Michele parasını başkalarına yardım ederek kazanıyordu. Belki ona da yardımcı olabilir, Julia'nın ruh halini daha kolay anlamasını sağlayabilirdi.

"Tamam," dedi, zaten alkolün etkisiyle iyice gevşemişti. Bu acı ve öfke yumağından bir an önce kurtulmak istiyordu. "Hazır mısın?"

"Evet, doktor seans için hazır," dedi Michele sırtını dikleştirip düzgünce otururak.

"Ama mesai saatleri dışında olduğumuzdan bu seans için bundan bir tane daha istiyorum," dedi Clay bardağına işaret ederek.

Clay anlatmaya başlarken, o da yeniden sipariş verdi.

"Biriyle tanıştım," diye başladı ve ona hikâyeyi anlattı. Her detayı değil elbette. Son bir haftadır korkunç bir cinsel gerginlik yaşadığını, ama bunu gidermek için hiçbir şey yapmaya kalkışmadığını, çünkü kalkıştığı takdirde ateşli kızıl sevgilisini hatırlayacağını itiraf edecek değildi. Ona, ayrıca Julia ile sevişmenin hayatının en etkileyici cinsel ilişki olduğunu da söylemedi. Julia, onun her anlamda ruh ikiziydi, hem yatak odasında hem de yatak odasının dışında. Bir kadınla birlikte vakit geçirirken daha önce hiç bu kadar zevk al-

mamış, onunla her şeyi yapabileceğini hissetmemişti. "Harika vakit geçirdik, mükemmel bir hafta sonuydu ve ben birbirimize âşık olmaya başladığımızdan emindim. Tekrar görüşmek için planlar yaptık, bu ilişkiye bir şans vermekten bahsettik." Clay aralarındaki mesafeye rağmen, yürütmeyi planladıkları ilişkiyi anlattıkça Michele'in yüz hatları gerilmiş, dudakları büzülmüştü. "Her şey yerli yerine oturmuş gibiydi. Her şey."

Michele derin bir nefes aldı. "Her şey mi?" Sesi sanki konuşmakta zorlanıyormuş gibi çıkmıştı.

"Evet," dedi Clay sesindeki arzuyu gizlemeye çalışarak. Julia'yı düşünmek bile dilini damağını kurutuyordu. "Aramızda tuhaf bir bağ oluşmuştu."

"Ah, ben senin şeyi kastettiğini sanmıştım..." diyen Michele'in sesi incelmiş, suratı kızarmıştı.

Clay de aslında onu kastetmişti, ama Davis'in kız kardeşine, seks hayatının ayrıntılarını anlatacak da değildi. Bir erkeğin bir kadınla; kapalı kapılar ardında, arabada ya da Batı Yakası'nda bir barda yaşadıkları – Clay'in aklı birden Julia'ya, Red Line'da masanın altından yaşattığı orgazma gidince, yerinde rahatsız bir şekilde kımıldandı – sadece o erkekle o kadın arasındaydı. Ama Clay'in durumunda kadın kaçmış, onu istememişti. "Ama ertesi sabah eşyalarını toplayıp, aceleyle çekip gitti. Şimdi söyle bakalım Michele, benim küçük terapistim, ben burada neyi atlıyorum? Benim için ölüp bitiyor da söylemeye cesaret mi edemiyor?" diye sordu bir

açıklama için yanıp tutuşurken. "Çünkü onu çok özlüyor, hayatımda olmasını istiyorum. Ondan gelen bir işareti falan mı kaçırdım? Bir şeyleri berbat mı ettim? Yapmam gereken bir şey var mı?"

Michele hemen cevap vermedi. Bardağına uzanıp içkisinden koca bir yudum aldı. Bardağı yerine bıraktığında Clay'in gözlerinin içine dikkat ve ilgiyle baktı. "Sana karşı, hastalarıma olduğum gibi açık ve dürüst olacağım. Gerçek şu ki Clay," dedi ve elini Clay'in bacağına koyarak devam etti. "Bu senden hoşlanan bir kadının davranışları değil."

Clay'in omuzları çöktü ve derin bir nefes alarak sordu, "Öyle mi diyorsun?"

Michele kafasını evet anlamında salladı. "Söylemek istemezdim, çünkü anlaşılan ona fena tutulmuşsun, ama o kadın geçmiş olmuş bence, sonuçta kaçıp gitmiş. Belki hayatında sana bağlanmasına engel olan bir şeyler vardır. Belki karanlık bir geçmişi. Belki de evlidir ve o yüzden de seninle geçirip geçirebileceği tüm zaman o tek hafta sonu ile sınırlıdır. Ama eğer gerçekten harika vakit geçirmiş ve seninle aradaki mesafeye rağmen bir ilişki yaşama fikrine açık olsaydı, uçaktan iner inmez seni arar veya mesaj atar ya da ne bileyim..." dedi kendini gülmeye zorlayarak, "çıplak fotoğraflarını falan gönderirdi."

Clay sırıttı ve Julia'nın çıplak bir fotoğrafının ekranını süslemesi düşüncesiyle aleti belirgin bir şekilde

kalktı. Belki o yeniden öpmek ve yalamak için can attığı dolgun göğüslerinin ya da bir şaplak daha atma düşüncesinin avuçlarını kaşındırmasına sebep olan, yuvarlak ve seksi poposunun bir fotoğrafı. Evet, Julia poposuna şaplak yemekten hoşlanıyordu. Clay fırsatı varken poposuna bir defadan fazla şaplak atmadığı için kendine kızdı.

Barı yumruklamak geliyordu içinden. "Demek telefonumdaki çıplak fotoğraf eksikliği, bu kadının geçmiş olduğunun en kesin göstergesi öyle mi?" dedi gerilen dudaklarının arasından. Michele'nin, onu yüzleştirdiği gerçeği kabullenmek istemiyor gibiydi.

Michele, ona sempatik bir şekilde gülümsedi. "Evet Clay, o kadın geçmişte kaldı. Bir kadın bir erkekle birlikte olmak istediğinde; onu görebilmek, aramak, onunla vakit geçirmek için uğraşır, aynı o erkeğin de onun için uğraşacağı gibi," dedi ve Clay'in kolunu hafifçe sıktı.

Bir an için sanki Michele kolunu okşuyor gibi hissetmişti Clay, ama belki de alkol aklını bulanıklaştırmıştı sadece. Bu sırada içkisinin bittiğini hatırlayarak yenisini sipariş etti.

Bardan ayrıldığında Clay çakır keyif olduğundan emindi. Ama metro durağına doğru yürürken, karşısına çıkan araba farlarını bulanık gördüğünü fark edince, çakır keyif olmadığını anladı. Çakır keyif falan değildi. Düpedüz sarhoştu. O kadar sarhoştu ki Julia'ya

mesaj atmakta bir sakınca görmedi ve metro girişinin merdivenlerinden inerken telefonunu çıkarmak için elini cebine attı. İlk seferde ıskaladığı telefonu ikinci seferde çıkarıp mesajı yazarken, az kalsın metro treni ile küçük bir kaza yaşayacaktı.

"Seni düşünmekten kendimi alıkoyamıyorum."

Göndere bastığında ise kendine lanet okudu ve mesajı göndermemiş olmayı diledi. Julia'dan bu mesaja karşılık alamayacaktı ve bu da onun hayatından çıkışını daha da can yakıcı hale getirecekti.

Christopher Caddesi'ne döndüğünde Tanrıların, ona belki bir kıyak geçebileceğini ve yerin altında telefon çekmediği için, mesajın gitmemiş olabileceğini ve böylece Julia'yı arzulayan aptal düşüncelerinden kurtulabileceğini ummaya başlamıştı.

Ama işte orada duruyordu mesaj, gönderilmişlerin arasında, ihanete uğrayan kalbiyle dalga geçermişçesine.

18. BÖLÜM

Julia martini bardağının ağzını, şeker parçacıklarına bulayarak hazırlamayı tamamladığı meşhur kokteylini, üzerinde siyah, sıkıcı bir iş kıyafetiyle, birkaç dakika önce bara elinde tekerlekli bir valizle giren kadına uzattı. Kadın büyük ihtimalle büyük ilaç firmalarından birinde temsilcilik yapıyordu ve bütün gün doktorları dolaşarak ilaç tanıtımı yapmıştı. Ama günü pek de başarılı geçmişe benzemiyordu, çünkü kadın çok bitkin görünüyordu.

Çenesini avucuna dayayıp derin bir iç çeken kadının, sıkıntısının ne olduğunu bilmese bile Julia, onu çok iyi anlıyordu. Hayat bazen çok acımasız olabiliyordu. Bazen gündüzler insanın içini öyle bir sıkıyor-

du ki. Ve tabii bir de geceler vardı. Tek istediği şey, tek başına tüm dünyaya karşı mücadele eden bir kadın olmadığını ona hatırlatacak bir işaret, bir not, tatlı bir hatırlatıcıydı aslında.

"Tadını çıkarın," dedi Julia, 'Mor Kar Küresi' kokteylini kadının önüne koyarken. "Umarım günün yorgunluğunu ve stresini alır."

Kadın gülümsedi. "Buna ne kadar çok ihtiyacım olduğunu bilemezsiniz."

"Bu benim spesiyalim, ama işe yaramazsa söyleyin, hemen başka bir şey hazırlarım."

Kadın kokteylden bir yudum alır almaz bitkin gözleri aydınlandı. Julia, kadının bir düğmeye basılarak renksiz ekrandan, renkliye geçtiğine yemin edebilirdi. "Bu inanılmaz bir şey."

Julia gülümseyerek karşılık verdi. "Beğenmenize sevindim." Şimdilik Julia'nın berbat geçen haftasının, biraz da olsa iyileşebilmesi için bu kadarı yeterdi zaten. Oyunu ve erkeğini kaybetmiş olabilirdi, ama en azından düzgün yapabildiği bir şey vardı; geçici bir süre için de olsa insanların moralini düzeltebilecek bir içki hazırlayabiliyordu.

Fıçının yanına giderek, iş çıkışlarında düzenli olarak uğrayan müşterisine – sıska,kibar bir adam – bira doldurdu. Julia bu adamı severdi, ne de olsa adam bir

kez bile ona asılmamıştı. Sadece bir şeyler içmek için geliyordu.

"Her zamankinden," diyerek bardağı adamın önüne koydu. Adam da ona hayali bir şapka çıkarma hareketiyle teşekkür etti. Julia da diğer birkaç müşteriden bahşiş toplayıp kasaya geldi.

"Bana en özel, en harika diyet kolanızdan verebilir misiniz acaba?"

Julia yüzünde kocaman bir sırıtmayla, dünyada en çok sevdiği insan olan McKenna'ya döndü yüzünü. McKenna'nın üzerinde zümrüt yeşili bir elbise vardı. Etek ucundan beyaz jüponu görünen kıyafetini, beyaz tüylü bir pelerinle tamamlamıştı, gerçekten de bir moda ikonu gibi görünüyordu. Yanında nişanlısı Chris'le birlikte gelmişti. Onun da üzerinde dik yaka, kareli bir gömlek ile kot pantolon vardı. Californialı bir sörfçü olan Chris için bu, giyebileceği en şık kıyafetlerden biriydi. Onlar tanıdığı en mutlu çiftti ve bu da Julia'nın başındaki belaları anlatıp, içlerinde bulundukları mutluluk balonunu asla patlatmayacak olmasının sebeplerinden biriydi. Kız kardeşini böylesine mutlu görmek onu neşelendiren nadir şeylerdendi ve McKenna'nın kalbini daha fazla kırılmaktan korumak için Julia ne gerekiyorsa yapmaya hazırdı.

"Senin için, her zaman," dedi Julia ve kız kardeşine sarılmak için barın üzerinden öne doğru eğildi. "Sen

de hoş geldin yakışıklı," diyerek Chris'e doğru dönüp yanağına bir öpücük kondurdu.

"Selam Julia. İşler nasıl bu akşam?

"Cubic Z'de işler her zaman yolunda," diyen Julia barı hakkında konuşma fırsatını bulduğu için mutlu olmuştu. SoMa'daki bu küçük mekânıyla gurur duyuyordu ki bu da Charlie'nin pençelerinden bir an önce kurtulmayı isteme sebeplerinden biriydi. Charlie'nin, barına el koyup karanlık işlerini buradan yürüteceği, o küçük ve zararsız olmakla birlikte sembolize ettiği şey, çok büyük olan çakısıyla insanları tehdit edeceği düşüncesi karnına kramplar girmesine sebep oluyordu. Tabii bir de Charlie'nin barı bilerek iflasa sürükleme ihtimali vardı. Böyle bir durumda hem kendisi hem de Kim ile ailesi aç ve açıkta kalacaktı. McKenna'ya diyet kolasını verdikten sonra Chris'e ne içeceğini sordu.

"Fıçıda ne varsa," diye yanıt vermesiyle Julia'nın içi bir tuhaf oldu. Elbette bu cümleyi her akşam birkaç kez duyuyordu ve her duyduğunda da Clay'le ilk tanıştıkları akşam geliyordu aklına. Chris'e birasını verdikten sonra bir McKenna ya bir ona bakarak merakla sordu. "Hayrola, ne bu şıklık? Baloya falan mı davetlisiniz?

Chris gülümsedi ve hayır anlamında başını salladı. "Hayır, ama bizim kanal yüksek reytingleri kutlamak için bir kutlama düzenliyor. Ben de o yüzden giyinip süslendim," dedi parmaklarıyla gömleğinin yakasından tutarak.

"Yakışmış, hiç fena olmamışsın," diyen Julia'nın aklı bir kez daha Clay'e kaydı. Giydiği ve giymediği her şeyin içinde ne kadar iştah kabarttığını hatırladı. Onun jilet gibi olan tarzına bayılıyordu; kravatlarına, kol düğmelerine, gömleklerine ve o gömleklerin kollarını kıvırdığında güçlü ve kaslı kollarının açığa çıkışına...

Aklına gelen bu düşüncelerle göğsünde bir özlem hissetti. Onun sadece kollarına değil, her şeyine duyulan bir özlemdi bu. Hem içine hem dışına, hem ona dokunmasına hem de onunla konuşmasına. Clay, onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istemişti ve Julia da ona karşı yüzde yüz aynı şeyleri hissediyordu. Clay, aynı anda hem tutkulu ve edepsiz hem de sevecen ve nazik olabilmesiyle onu büyülemişti adeta. Yine de yalnızca birkaç geceyi beraber geçirdiğin birini özlemek, delilik gibi geliyordu. Julia onun gibi aklını ve bedenini aynı anda esir alan bir erkekle daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Kafasını iki yana doğru sallayarak Clay'i düşüncelerinden atmaya çalıştı ve fıçıya uzanıp başka bir müşterisi için bira doldurmaya başladı.

"Reytinglerden söz açılmışken," diye başlayan McKenna'nın bir işler karıştırdığı belliydi. "Chris kanalla olan anlaşmasını yenilemek için pazarlığa oturacak ve bunun için de yeni bir avukat arıyor. Benim de aklıma senin adam geldi."

Julia'nın eli fıçının altında donup kaldı ve bira, dolan bardaktan taşarak akmaya başladı.

'Senin adam.' Bunun doğru olmasını, Clay'in gerçekten de onun adamı olmasını ve bu kavramın beraberinde getireceklerini – tüm o geceleri, gündüzleri, onun kolları arasında uyumayı – ne kadar da çok isterdi.

Julia akan birayı fark edince, "Kahretsin," diye bağırdı. Eline aldığı bir bezle bardağın kenarlarını silip temizleyerek müşterisine uzattı.

Döndüğünde, "Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu McKenna.

"İşinde baya iyiymiş öyle değil mi?" diye araya girdi Chris. Geçen gün kız kardeşimle konuşurken bana, Clay'in, Davis için birçok ikramiye ve prim benzeri yarar sağladığını söyledi."

Julia sırtını dikleştirerek konuştu. "Onunla iş konusunda bir tecrübem olmadı, ama duyduğuma göre müvekkilleri onu baya bir övüyormuş."

"O zaman bizi tanıştırabilir misin?"

"İyi ama, beni onunla tanıştıran sendin zaten."

"O öylesine bir konuşmaydı. Tiyatroda yanından geçerken bahsetmiştim senden sadece. Böyle bir şey için resmi bir tanışmanın daha doğru olacağını düşündüm." Sonra birden McKenna'nın gözünde bir ışık yanıp söndü. Bir şeylerin farkına varmıştı belki de.

Julia, New York'tan döneli on günden fazla olmuştu ve seyahatinin iyi geçtiği, eve döndüğü ve çok meşgul olduğunu söyleyen kısa mesajlardan başka pek bir şey anlatmamıştı, geçirdiği hafta sonu hakkında. Julia, New York'tan kaçarak geldiğini anlatmamıştı kardeşine. McKenna barın üzerinden kardeşine doğru eğilerek, "Ondan hâlâ hoşlanıyor musun?" diye sordu.

Tam cevap vereceği sırada bir müşteri seslendi. "Affedersiniz!" Siyah iş kıyafeti içindeki kadın parmağıyla gelmesini işaret ediyordu.

Julia, ona doğru yürüdü. "Nasıl buldunuz?"

Kadın parmağını bardağa vurarak, "Daha önce hiç böyle bir şey içmemiştim, inanılmaz bir şey bu," dedi.

"Beğenmiş olmanıza sevindim."

"Dinle bak, bir arkadaşım var, adı Glenn Mills ve çalıştığı dergi, dünyanın en iyi kokteylini araştırıyor, ona bu kokteylden bahsedeceğim."

"Bu çok güzel olur," diyen Julia, bazı insanların böyle boş laflar edip, ardından hiç ses çıkmayışına daha önce çok tanık olmuştu. Bu yüzden de kadının bu sözlerine fazla anlam yüklemedi. Yüklediği tek anlam işini iyi yapıyor olmaktan duyduğu gururdu.

"Adın ne?"

"Julia," diye cevap verdiü, kadının uzattığı yirmiliği alırken.

"Üstü kalsın Julia."

Kadın valizini sürüyerek geldiği gibi çıktı bardan, ama bu sefer enerjik göründüğünü fark etti Julia. Kız kardeşinin yanına döndüğünde, Clay ile ilgili daha fazla soruyla karşılaşmamayı ümit etti. Zaten bütün gece hissedeceğinden emin olduğu o boşluğu, daha şimdiden hissetmeye başlamak istemiyordu. Saatine baktı ve "Kalabalıklaşma zamanı!" dedi.

"Eeee ne diyorsun, Clay'le bir tanışma ayarlama konusunda?" diye tekrar sordu McKenna. Artık Julia'nın bu isteği görmezden gelemeyeceği belli olmuştu.

Sorunun üzerinde kafa yordu Julia. Clay konusunda şeytana uymamak için elinden geleni yapıyordu. Bunun için telefonunu akşamları mutfak çekmecesine kapatarak, onu arama ya da ona mesaj atma isteğine engel olmaya çalışıyor, kafasını boşaltmak için sabahları koşuya çıkıyordu. Ama bunların hiçbiri Clay'in, beyninin başköşesinde işgal ettiği yerden çıkmasını sağlamıyordu. Her gece rüyasında onu görüyor, onun en ufak bir bahsinin geçmesi bile suratını kırmızıya çevirip, bacak arasında bir sıcaklık hissetmesine neden oluyordu. New York'tan ayrıldığından beri kendi kendine bile dokunmamıştı, çünkü dokunursa biliyordu ki gözünün önüne Clay gelecekti. Bu da onu aklından çıkarmasına yardımcı olacak bir şey olmazdı.

Belki de en azından kız kardeşi için, kısa bir elektronik posta atabilirdi. Böylece ona olan özlemini biraz

da olsa bastırabilirdi. Yavaş yavaş, azaltarak bırakmak gibi. Bir kere daha tadını alıp tamamen bırakacaktı.

"Tamam, ben halledeceğim," dedi ve bir an içinde bir kıvılcım yanmasına izin verdi. En azından onunla bağlantıya geçmek için geçerli bir nedeni vardı. Yine de fazla heyecanlanmamaya çalıştı. Ama elinde değildi heyecanlanmıştı bile. "Şimdi, işten başka bir şeylerden bahsedebilir miyiz lütfen? Mesela senin düğününden? En çok konuşmak istediğim konu bu. Kız kardeşimin beyazlar içinde evlendiğini görmek için sabırsızlanıyorum."

İkisi de birbirlerine dönüp gülümsediler. Chris, McKenna'nın yanağına bir öpücük kondurdu, McKenna da kollarını onu boynuna sardı. Julia, kız kardeşinin sevdiği adamla özgürce beraber olabilmesinden çok mutluydu.

"Bildiğin gibi düğünde karaoke olacak," dedi McKenna ve ayrıntıları anlatmaya başladı. Julia baş nedime olmasından dolayı her ayrıntıya hâkim olduğu halde, aynı şeyleri tekrar dinletmekten en ufak bir rahatsızlık dahi duymadı. Kız kardeşinin mutluluğu onun da yüzünü güldürüyordu, o yüzden McKenna, ona son düğün planları hakkında bilgi verirken, Julia da ikisinin evlenmesi için gün saydığını fark etti.

***

Gecenin ilerleyen saatlerinde kalabalık dağılmaya başlayınca, Julia elini telefonuna götürdü ve Clay'den

mesaj gelmiş olduğunu görünce gözleri heyecanla, fal taşı gibi açıldı. Mesajı okumak için ekranın kilidini kaydırırken içi umutla doldu.

"Seni düşünmekten kendimi alamıyorum."

Kalbi yerinden çıkacakmış gibi atmaya başlamıştı. Kelimeleri tekrar tekrar, sindire sindire okudu. Telefonu göğsüne dayadı, sanki bu şekilde Clay'e daha yakın olabilecekmiş gibi. Mesajıyla baş başa kalabilmek için arka odaya gidip kapıyı kapattı ve aptal âşıklar gibi, ekrana yeniden bakıp mesajın üzerinde parmağını gezdirdi.

Julia seçeneklerini gözden geçirdi. Mesajı hiç görmemiş gibi yapabilir, silip Clay'i görmezden gelmeye devam edebilirdi. Ama bunun düşüncesi bile boğazına bir şeylerin batmasına sebep oluyordu. New York'tan döndüğünden beri berbat haldeydi. Asabiydi. Geceleri uyuyamıyor, sabahları koşuya giderken huysuz oluyor, okuduğu kitaba konsantre olamıyordu. Clay'e cevap verirse bu gerginliğinden biraz kurtulabilirdi.

Risklerin bilincinde olduğu halde, mesaja cevap yazmanın tehlikeli olmayacağına daha da bir ikna oluyordu. Bu sadece mesajına cevap vermek olacaktı. Bazen bir sigara da yalnızca bir sigaraydı sonuçta.

Evet, hiç değilse cevap yazabilirdi.

"Ne düşündüğünü bilmeyi çok isterdim..."

McKenna'nın tanışma isteği ise sonradan aklına gelmişti. Daha da iyiydi bu, böylece yeniden bağlantıya geçmek için de bahanesi hazır olacaktı.

"Bu arada kız kardeşimin nişanlısı, seninle işleri hakkında konuşmak istiyor. Sana bilgilerini gönderirim. Ama hâlâ ne düşündüğünü merak ediyorum."

Sonra durup kararsız kalmış gibi oyalanmaya başladı ve niyeti konusunda bir yanlış anlaşılma olmasın diye sonuna ekledi; xoxo[2].

[2] İngilizce'de öptüm, öpücükler anlamında kullanılan kısaltma.

19. BÖLÜM

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 16, 07.48

Konu: Ne hakkında düşünüyorum...

Her şey. Saçların. Popon. Güzel göğüslerin. Dudakların. Yatağımda kıvrılıp yatışın. Tavırların. Hepsinden öte neden o şekilde çekip gittiğin.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 16, 11.08

Konu: Diğer düşüncelerin lütfen.

Acil bir şey çıkmıştı. Bunun yerine diğer konuya geri dönebilir miyiz?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 16, 17.48

Konu: Emin değilim.

Bilmiyorum dönebilir miyiz?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 16, 23.48

Konu: Emin ol...

Sen söyle.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 17, 06.48

Konu: Top senin sahanda.

Bana üzerinde ne olduğunu söyle. Bana, beni düşünmeden yapamadığını söyle. Bana neden kucağıma uzanmış ve popon avucumu çağırır şekilde burada olmadığını söyle.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 17, 09.48

Konu: Top sende.

Yani beni pataklamak mı istiyorsun?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 17, 15.48

Konu: Ellerim hazır bekliyor.

Tahmin bile edemezsin

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 17, 15.49

Konu: Benim de popom hazır.

Tahmin edebiliyorum, kesinlikle edebiliyorum ve bunun benim de çok hoşuma gideceğini tahmin ediyorum. Ayrıca popoma karşı özel bir merakın olduğunu düşünüyorum.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 17, 23.48

Konu: Devam edecek...

Popon benim için mükemmelliğin simgesi. Onu ısırmak, yalamak, pataklamak istiyorum. Seni becerirken ona sımsıkı tutunmak istiyorum.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 01.01

Konu: Yani?

Bundan, beni hâlâ istiyor olduğunu mu anlamalıyım?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 07.01

Konu: İstediğimi biliyorsun, bu değişmedi.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 11.34

Konu: Aynen...

Ben de seni hâlâ istiyorum...

Clay ekrana bakarak parmaklarını klavye üzerinde gezdirdi. Cevap verip vermeme konusunda kararsız kalmıştı. O son kelimeler adeta onunla dalga geçiyordu. Öyle çekip gittikten sonra bunu nasıl söyleyebiliyordu? Bu hiç mantıklı değildi. Üstelik Michele de tereddüte yer bırakmayacak bir şekilde açıklamıştı bunu. Eğer Julia top oynamak istiyor olsaydı sahada olurdu, kenarda hoplayıp zıplamaz, bir görünüp bir kaybolmazdı.

Clay bardan uzak durmaya çalışan bir alkolik gibi, kendini klavyeden geriye çekti. Masasının üzerindeki yığının içinden bir sözleşme ile bir de kalem aldı, telefonunu da masaya fırlatıp kapıyı kilitleyerek ofisten çıktı.

Her iki aletten de uzak durmadığı takdirde, Julia ile atışmaya devam edeceğini biliyordu, çünkü o karşı konulmaz bir kadındı, aynı ilk tanıştıkları akşam olduğu gibi. Kafasını hiç kaldırmadan Central Park'ın dışına doğru bir banka oturdu ve çıkarken yanına aldığı sözleşmeyi incelemeye başladı. Konsantre olmak için elinden geleni yapıyordu, zira bu sözleşmenin aciliyeti vardı. Sözleşme aktör Liam Connor'un açacağı restoranın ruhsat işleriyle ilgiliydi. Clay normalde bu tür işlere bakmazdı, ama Liam uzun zamandır müvekkiliydi ve restorandaki ortağı ile birlikte kendisinden rica etmişlerdi. Ancak bir süre sonra Clay'in ezbere bildiği tazminat, sorumluluk gibi sözcükler ona hiçbir şey ifade etmemeye başlamış, sayfada bulanık sözcükler-

den ibaret hale gelmişlerdi. Bunu okumak tam bir eziyetti, çünkü Clay hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Julia gözlerinin önünde bir serap gibi süzülüyor, adeta onunla dalga geçiyordu. Gözlerini açtığında da kapadığında da onu görüyordu. Güzelliğiyle onu esir almıştı. Clay, onu gözünde canlandırabiliyor, ona dokunduğunu hissedebiliyordu. Julia, onda öyle derin bir iz bırakmıştı ki, Clay, onu gece gündüz arzuluyordu.

Yüksek sesle küfretti ve sonra nerede olduğunu hatırlayıp, etrafına baktı ama kimse onun küfretmiş olduğunu fark etmişe benzemiyordu. Ne de olsa burası New York'tu ve bu şehir kendi ekseni etrafında dönüyordu. Clay bir süre oturup, öğlen telaşıyla etrafta koşturan insanları seyre daldı. Bir doktor üzerinde önlüğüyle yanından hızla geçmişti. Diğer tarafta takım elbiseli bir adam elindeki telefona bir şeyler tuşluyor, iki kadın daracık kot ve kazakları içinde ellerinde latteler hızlı adımlarla ilerliyorlardı. Clay şehrin bu kalabalığının göğsünde oluşan yumruyu biraz olsun çözmeye başladığını hissetti. Şimdilik düşünceleri durulmuşa benziyordu. Derin bir nefes alarak sözleşmeye geri döndü.

Yarım saat sonra onu en çok endişelendiren maddeyi tespit etmişti ve Liam ile öğlen yemeği için buluştuklarında, ona düzeltilmesini veya değiştirilmesini gerekli gördüğü maddeleri açıkladı.

"İşte, seninle çalışmaktan bunun için vazgeçemiyorum," dedi ünlü aktör ve milyonlarca kadını kendisine hayran bırakan, tüm medya patronlarına da en yüksek paraları ödeten, o meşhur gülümsemesi ile yüzü aydınlandı. "Beni Olağan Şüpheliler'de izlemeye geleceksin değil mi?"

"Sanki kaçırmam mümkünmüş gibi," diyen Clay, hit kabul edilen filmin tiyatro versiyonunu izlemek için, o günü kendisine not aldı.

Yemeğin kalanında Liam'ın gelecek projelerinden, ikisinin de sevdiği ve nefret ettiği filmlerden ve spordan konuşarak geçirdiler.

Yemek sona erdikten sonra Clay, bu konsantrasyonu bozulmadan işine odaklanmaya devam edebileceğini ümit etti. Ofise döndüğünde, çoğunlukla birkaç saat tüm elektronik aletlerden uzak kalmış olması nedeniyle, kendini yenilenmiş hissediyordu. Ama telefonuna bakınca aslında aklından hiçbir zaman uzaklaşmayan kadından yeni bir mesaj geldiğini gördü.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 14.23

Konu: Arzulamak üzerine.

İnanılmaz derecede fazla... Her anlamda.

Birden bütün kontrolü kaybolmuştu. Onu kollarının arasına alma isteğiyle, göğsünden çıkacakmışçasına hızlanmıştı kalp atışları. Hemen bir cevap yazdı ve kaydetti. Akşam da hâlâ aynı şekilde hissedip hissetmediğine göre gönderecek veya göndermeyecekti.

Mesai bitiminde spor salonuna giderek, kum torbasını kollarını hissetmeyecek hale gelinceye kadar yumruklamıştı.

Eve dönerken yolda, telefonunu eline alıp kaydettiği taslağı açtı ve bir karar verdi.

20. BÖLÜM

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 17.23

Konu: Konumuza dönecek olursak...

Peki, neden öyleyse? Neden çekip gittin?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 20.48

Konu: Gerçek

Korktum.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 18, 23.24

Konu: Gerçekler iyidir.

Neden korktun?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 02.03

Konu: İhtimal.

Seninle yakınlaşmaktan.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 07.48

Konu: RE: İhtimal

Korkma.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 11.19

Konu: RE:RE: İhtimal

Ama korkuyorum işte.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 17.59

Konu: Söz.

Ben senin canını yakmam.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 22.03

Konu: Hep söz, hep söz…

Sözü vermesi kolay, ama tutması zordur.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 19, 23.08

Konu: Soru.

Korkunun senin kontrolünü ele geçirmesine izin mi vereceksin?

Güzel soruydu.

Charlie'nin, tüm hayatının kontrolünü ele geçirmesine izin verecek miydi? Şu anda Bay Pong'un restoranında oturduğu arka masadan, Julia'ya sanki ayakkabısının altına yapışmış bir sakız gibi, iğrenerek bakıyordu Charlie. Üstelik parasını vermiş olduğu halde. Tamam, her zamanki kadar fazla değildi, ama az da olsa kazanmıştı işte.

"Çık git hadi," dedi Charlie soğuk ve kurnaz bir ses tonuyla. "Beni yoruyorsun."

"Bu akşam kazandım bak," dedi, ama sonra ne anlamı var diye düşündü. Sebebi kendisi de bir başkası da olabilirdi, ama sonuçta Charlie kötü bir günündeydi.

"Yetmez," dedi Charlie ve elindeki paralarla burnuna doğru vurdu. Paranın bu kadar canını acıtabileceğini tahmin etmeyen Julia hayretle bakakaldı.

Restorandan çıktığında az kalsın bir adamla çarpışacaktı. Adam yüzünde üzgün bir ifadeyle Bay Pong'un tabelasına bakıyordu. İşte o anda Julia hayatındaki tüm kötülükleri düşünmeye başladı. Charlie'den ve onun kendisine, Kim'e zarar vermesinden, bara da kancalarını geçirip, ellerinde olanı tatmin olana kadar almaya devam etmesinden korkuyordu. Ama Charlie kolay kolay tatmin olacak biri değildi. Kardeşi için de korkuyor, McKenna'yı ve zor da olsa sonunda Chris'le yakalamış olduğu mutluluğu korumak istiyordu. Hepsinden de fazla her şeyi berbat etmekten korkuyordu. Ya paranın geri kalanını kazanamazsa? Sonsuza kadar Charlie'nin baskısından kurtulamayacak mıydı? Zaman gittikçe azalıyordu. Julia kaçmasını engellemek için, Charlie'nin, onu zincirlerle bağladığını hayal etti.

Ne olacağını hiç bilmiyordu.

Bildiği tek şey korkunun berbat bir şey olduğuydu. Bu boşluk batıyordu ona. Son zamanlarda, az da olsa

ona kendini iyi hissettiren tek şey Clay ile dertleşmek, ona kendini açmak olmuştu. Aylardır sırlarıyla kaplı yuvasında yaşamaktan o kadar çok bunalmıştı ki, Clay'le paylaştığı en ufak şey bile ona kendini özgür hissettirmişti.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 20, 02.02

Konu: Güzel soru.

Bilemiyorum... Korkunun hayatımı ele geçirmesini istemiyorum... Ama seni arzulamaktan da vazgeçemiyorum.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 20, 07.32

Konu: Yeni bir yönün.

Beni arzulamaktan vazgeçme. Sanırım bu güne kadar hiç bu kadar açık olmamıştın bana karşı.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 20, 09.52

Konu: Suçlusu mail.

Hoşuna gitti mi?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 20, 15.22

Konu: Bayıldım.

Seninle ilgili hemen hemen her şeye bayılıyorum. Benden kaçman dışında.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 20, 23.08

Konu: Kaçmak yerine.

Sana yaklaşmamı mı tercih ederdin?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 06,03

Konu: Evet onu tercih ederdim.

Bu yorumun karşılığında, seni dizlerinin üzerinde görmeyi isterdim.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 09.32

Konu: Sevdim o pozisyonu.

Senin için dizlerimin üzerine çökerdim, biliyorsun bunu. Dizlerimin üzerine çöker, seni ağzımın içine alırdım; masanın altında, sen bir toplantıdayken. Senin tadına bakmaya bayılıyorum. Hem de çok.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 15.43

Konu: Beni öldürüyorsun.

Ben de suratımı taş gibi sabitler, hiçbir şey belli etmezdim.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 16.04

Konu: İnsafsız.

Senin dayanıklılığını kırmak için elimden ne gelirse yapardım.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 16.14

Konu: Biliyorum, emin ol biliyorum.

Eminim yapardın, ama ben kendimi kontrol altında tutma konusunda çok iyiyimdir.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 17.17

Konu: Bu arada...

O yüzden bu kadar iyi bir avukatsın zaten. Bu arada duyduğuma göre, Chris'in avukatı olmuşsun. Onunla ilgilendiğin için teşekkür ederim.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 17.43

Konu: Oral seksten işlere...

Tanıştırdığın için teşekkür ederim. Onu şimdi olduğundan çok daha zengin yapacağım.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 21, 23.23

Konu: Ukala, ama hoşuma gitti.

Ona şüphem yok. Keşke ben de eğlence sektöründe çalışıyor olsaydım, böylece benim de avukatım olurdun.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 22, 05.55

Konu: Eğer olsaydım...

Senin için mücadele ederdim Julia. İstediğin ne varsa onu almanı sağlardım. Sana istediğin her şeyi verirdim.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 22, 10.09

Konu: Öyle mi?

Peki sen? Sen ne istiyorsun?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 22, 17.22

Konu: Tek kelime!

Seni.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 22, 20.29

Konu: RE: Tek kelime

Ben de. Ben de aynı şeyi istiyorum.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 11.10

Konu: İyi misin?

Hâlâ orada mısın?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 15.53

Konu: Selam.

Hey... Sesin çıkmadı... Her şey yolunda mı? Beni seni aramak zorunda bırakma ☺

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 21.01

Konu: Endişelenmeli miyim?

Söylediğim bir şeye mi bozuldun?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 21.40

Konu: Söylediğin bir şey…

Üzerinde ne var?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 21.52

Konu: Bu akşam çalışmıyorum o yüzden cevap…

Tişört, külotlu çorap, tanga ve topuklu ayakkabılar.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.04

Konu: Tahrik oldum…

Doğru söyle?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.15

Konu: Kesinlikle doğru

Yemin ederim.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.22

Konu: Olsa iyi olur.

Emin misin?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.30

Konu:%100

Evet.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.37

Konu: Bu bir rica değil.

İç çamaşırını çıkar.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: Nisan 23, 22.40

Konu: İsteğin benim için emirdir.

Çıkardım.

Julia kapının çalındığını duyunca irkildi. Bu da neydi böyle? Saat gecenin on biriydi. Korkuyla buz kesti. Bu saatte kapısını çalan tek bir kişi olabilirdi; Charlie ya da adamları. Topuklu ayakkabılarını çıkarıp sessizce kapıya yöneldi ve gözünü deliğe dayadı.

21. BÖLÜM

Vücudu hemen tepki verdi. Teni ateş gibi yanıyor, gözlerine inanamıyordu. Emin olmak için zinciri çıkarıp kapıyı açtı ve Clay'in kapıda duran muhteşem görüntüsünü beynine kazıdı. Clay kravatını gevşetmiş, gömleğinin yaka düğmesini açıyordu.

Julia, onun boynuna sarılmak, dudaklarına yapışmak ve onu gördüğüne ne kadar sevindiğini söylemek istiyordu. Dudaklarını araladığı sırada Clay, ondan erken davrandı ve avuçlarını onun yanaklarına koyup, yüzünü, vücudunu ateşli bakışlarıyla süzmeye başladı. "Topuklu ayakkabılarını giymemişsin."

"Kapıya gelirken çıkarmıştım."

"Hadi, giyin o zaman."

Julia, onun ellerinin arasından kurtulup, ayakkabılarını giymeye gitti. Döndüğünde boyu uzamış, bir türlü unutamadığı bu adamla yüz yüze durmuştu. Clay'in tüm vücudu ona doğru atılmak için hazır görünüyordu. Bakışları derin ve karanlıktı. Gözleri üzerinde dolaştıkça Julia eridiğini hissetti. Ona doğru bir adım atıp yeniden yanaklarını avuçlarının arasına aldı. Julia'nın dizleri titremeye başlamıştı. Clay ile bir araya gelir gelmez alev alacak hale gelmişlerdi neredeyse. Julia, onu öyle arzuluyordu ki; her bir hücresi onun adını ayrı ayrı haykırıyordu adeta. Clay'in yutkunup, başparmağını dudaklarında gezdirmesini izledi. Clay, Julia'yı o küçücük dokunuşla inletmeyi başarmıştı.

Julia, Clay'in parmağını ısırdığında, Clay zevkten dört köşe olmuş gibi başını arkaya yatırıp, gözlerini yumdu. Julia bu görüntü karşısında daha da bir heycanlanmıştı.

Clay gözlerini açtığında Julia'ya kısa bir süre bakıp sonra onu parçalamak istercesine dudaklarına yapıştı. Öpücüğü kestiğinde ise bu sefer Julia önce davranarak, "Al beni" diye fısıldadı.

"Arkanı dön."

Julia mutfak masasının üstüne eğildi, göğsü metale değiyor, kalçaları ise havada, Clay'in ona yapacağı şeyleri bekliyordu. Arkasına doğru dönüp Clay'in kravatından kurtuluşunu ve hızla gömleğinin düğmeleri-

ni açışını seyretti. Clay'in bu görüntüsü karşısında kalp atışları yine hızlanmıştı.

Kolunu uzatıp ona dokunmak isteyince Clay kolunu yakalayıp, aşağı indirdi. Julia'nın üzerindeki siyah tişörtü yukarıya doğru sıvayarak teninin daha fazla görünmesini sağladı ve elini omuriliği üzerinde aşağı yukarı hareket ettirmeye başladı. Ardından elini bacakalrının arasına daldırdı.

"Oh," diye haykırdı Julia, gözlerini kapatarak.

"Kendine hiç dokundun mu son görüşmemizden bu yana, söyle bakalım?" Duruşma salonundaki avukatlar gibiydi. Julia da sonuna kadar sorguya çekilmeye hazır ve istekli bir tanık.

"Hayır," diye inledi Julia, kalçalarını Clay'e sürtmeye başladı. Clay elini kaldırıp Julia'nın poposuna bir şaplak indirdi ve eğilerek dudaklarını yumuşak tenine değdirdi. Elini yine bacak arasına götürerek, "Beni son gördüğünden bu yana hiç mi kendine dokunmadın?" diye sordu.

Julia hayır anlamında başını salladı. "Hayır, yemin ederim dokunmadım. Dokunsaydım seni hayal edeceğimi biliyordum ve vücudum, o zaman çaresizce seni arzulayacak ve seni elde edememek beni çılgına çevirecekti."

Clay başparmağını Julia'nın klitorisine değdirerek, "Yani hepsini bana sakladın öyle mi?" diye sordu.

Julia, "Evet," dedi inleyerek.

"Güzel, çünkü ben de hepsini alacağım. Hepsini istiyorum."

Clay elini tekrar havaya kaldırdığında, Julia bir şaplağın daha yolda olduğunu anlamıştı. Bu acı ve zevk arasında hissettiği duygu, ona kendini çok iyi hissettiriyordu. Bu şaplağın peşinden Clay, ona tam da dokunmasını istediği yerden dokunmak için elini bacak arasına götürdü tekrar.

"Ben de kendime hiç dokunmadım biliyor musun Julia?" dedi Clay ve pantolonunun düğmesini açmaya başladı. "Bu ne demek biliyor musun?"

"Ne demek?" diye sordu Julia, onun boxerını indirişini seyrederken. Ve işte karşısında duruyordu; kalın, sert ve boşalmayı bekler halde. Julia onu çok fena arzuluyordu. Clay aletini eline alıp, elini aşağı yukarı doğru hareket ettirirken, Julia da büyülenmiş gibi onu izliyordu ve kısık bir inleme sesi çıkardı.

"Sen gittiğinden beri bu şekilde dolaşıyor olduğum anlamına geliyor ve bu konuyu çözmek için seninle aynı sebepten dolayı hiçbir şey yapmadım," dedi ve aletini Julia'nın ıslaklığına değdirdi. Zevkle kıvranan Julia ise onu içine almak için kendini ona iyice yaklaştırmıştı. "Seni aklıma getirmek istemedim, ama sen zaten hep oradaydın," diyen Clay cebinden bir prezervatif çıkartıp ambalajını açarak aletine geçirdi.

"Benim için de aynıydı." Kendi sesindeki çaresizliği duyabiliyordu. Buna çok ama çok ihtiyacı vardı, sadece onlar arasında ateşle yanan fiziksel bağlantıya değil, 'ona' ihtiyacı vardı asıl. Bu adama, onun içinde ve dışında hissettirdikleri şeylere. Clay, Julia'nın içerisinde, derinlerde bir şeye dokunmuştu; Julia'nın saklı tuttuğu ve iyi koruduğu kısmına. Ama o oradaydı, kaskatı kalbinin kalesine girmenin bir yolunu bulmuştu ve Julia, onu tamamen istiyordu. Çıkıp gelmesine sevindiği kadar başka hiçbir şey onu daha mutlu etmemişti, belki de Julia'nın şansı dönmeye başlamıştı. "Ben de sürekli seni düşündüm. Seni çok istiyorum."

"Ben de seni istiyorum." Clay, onun bedeninin üzerine eğildi; göğsünü onun sırtına koyarken sert penisini onun girişine sürttü. "Ve beni bırakıp gitmenden hiç hoşlanmadım."

"Ben de hoşlanmadım," dedi Julia, aletine doğru kıvrılırken, onu içine doğru yöneltmeye çalıştı. Clay, bileklerini kafasının üzerinde tuttu ve Julia'yı masaya yapıştırdı.

"Julia," diye homurdandı Clay, boynu boyunca ağzını gezdirerek. Julia'dan çaresiz bir inleme çıkarttı. "Sana bir şey söylemem gerekiyor."

"Evet?" diye sordu Julia, derin nefesler alıp sırtını kaldırarak vücudunun onunkiyle birleşmesine sebep oldu.

Onun gözlerinin içine bakmak için Clay geri çekildi. Sesi yıpranmış gibi çıkıyordu. "Senin için deli oluyorum, ama şu anda seni senden nefret ediyormuşum gibi becereceğim. Seni öfkeyle becermem gerekiyor, ama şunu unutma, senin için çıldırıyorum."

Julia dudağını ısırdı, arzu sanki gökyüzünde hızlanan kuyruklu yıldız gibi vüducu boyunca ilerliyordu. "Senin için deli oluyorum," diye mırıldandı, ama son kelime Clay onun içine girip tek bir hamlede onu doldurduğunda kayboldu.

Yüksek sesle inledi ve gözlerini kapatarak onun sert, sıcak penisinin, içindeyken verdiği hissin tadını çıkardı. Tanrım, onu esnetmesi Julia'ya çok iyi hissettiriyordu. Hızlı hızlı gidip gelmeye başladı; sert, hızlı ve kaba bir şekilde, tıpkı söz verdiği gibi. Göğüsleri mutfak masasına çarpıyordu ve onların acımasını umursamıyordu. Acıyı hoş karşılıyordu hatta. Bedeninin her yerinin onu hissedişi... Clay, onun içine doğru girdikçe, Julia'nın bacakları titriyordu, bilekleri onun sert tutuşuyla acıyordu ve yanağı onu umursamayan metal zemine bastırıldığından ağrıyorudu. Ama her hareket-te, Julia sıcaklığı artarak onu daha da derinlere aldı. Her cezalandırıcı okşamayla daha da ıslandı ve o anda; Julia tüm stresi, tüm problemleri ve onun hayatındaki tüm dertleri silip atmasını ister oldu.

"Daha sert," diye kışkırttı ve içine bir kez daha sertçe girmesiyle ödüllendirildi.

"Ne dilediğine dikkat et," dedi Clay kulağına sertçe.

"Bunu böyle de seviyorum. Pişman değilim"

"Sakın benim için pişman olma," dedi Clay, kirli sakallı çenesini onun yanağına sürterek.

"Asla," dedi Julia iki soluğu arasında. Kalçalarını daha yukarı kaldırdı. "Dokun bana," dedi; yalvarıyormuş gibi göründüğünü biliyordu, ama Clay'in bu sesi seveceğinin de farkındaydı.

"Klitorisine mi dokunmamı istiyorsun?" dedi onun içinde sertçe hareket ederken.

"Evet, lütfen."

"İyi. Bana bunu güzelce sorman hoşuma gitti," dedi ve bileklerini bıraktı. Arkasında duruyordu şimdi, bir eliyle onun kalçasını tutup içeride gidip gelirken diğer eliyle bacaklarının arasına uzanarak klitorisini ovmaya başladı. Ona dokunduğu ikinci saniyede Julia hazla çığlık attı.

"Evet."

Söyleyebildiği tek şey buydu. Yapabileceği tek şey de. Julia, Clay onun içinde hareket ederken, bedenini alırken, üstelik kendisi için geri alırken ve istediği sert düzüşmeyle ona sahip olurken, tekrar tekrar evet diye bağırdı. Clay'in parmağı hızla okşuyordu şişkin klitorisini, tam doğru hızda yapıyordu bunu, dünyasının ellerinin arasından kayıp gitmesine ve o günahkâr

zevkin tüm bedenini ele geçirmesine yetecek kadar okşuyordu. Sınırını aşıp giderken, orgazmın geldiğini hissetti. Clay de onunla birlikte geldi, daha da derine girdi; sonra da Julia'nın üzerine çökene kadar boşaldı.

Julia derin bir nefes aldı, sanki bir maratonda koşmuş gibi düzensizdi nefesleri. Sonra, Clay'in dudaklarını boynunda hissetti; ağzıyla boynunun haritasını çıkarırken, Clay onu yumuşakça, nazikçe öptü.

"Senin için deli oluyorum," diye fısıldadı Clay. Birlikte boşaldıkları için bedeni sıcacık olsa da, asıl onun bu sözleriyle kalbi sıcaklıkla doldu.

"Ben de senin gibi hissediyorum Clay. Aynen senin gibi," diye mırıldandı ve dudaklarına bir öpücük kondurabilmesi için başını çevirdi.

Clay, kendini Julia'nın içinden çıkardı, kondomu da çöp kutusuna attıktan sonra geri döndü. Julia'nın tükenmiş, orgazm sonrası şoklarla sarsılan bedenini hâlâ yatmakta olduğu masadan kaldırdı ve çevresine baktı, onun yatak odasına giden kapıyı gördü ve Julia'yı oraya taşıdı. Onu yatağa yatırdı, banyoya yürüdü, birkaç tane mendil aldı ve ona getirdi. Julia kendisini temizledi ve mendilleri atması için ona verdi.

Julia bir an onun apartmanını nasıl bulduğunu düşündü, ama sonra kısa bir Google aramasının adresini açığa çıkarmış olduğunu fark etti.

Clay bir kez daha geri döndüğünde, yatak odasında gezdirdi gözlerini ve Julia, gece onun burada kalıp kalmayacağından emin olamadı. Sinirleri gerilmiş bir şekilde ne yapacağını merakla bekledi.

22. BÖLÜM

Demek ona elektronik postaları gönderirken burada yatıyordu. Üzerinde yalnızca tişörtüyle yarı çıplak, şarap kırmızısı çarşafların arasında kıvrılıp yattığı koca yatak buydu demek.

En azından Clay, onu böyle hayal ediyor, bu halini izlemek istiyordu.

Clay daha önce hiçbir zaman bir kadının evini nasıl dekore ettiği ile ilgilenmemişti, ama buraya bakınca yatak odasındaki tüm bu koyu kırmızılar, asil morlar ve altın tonlarının birbiriyle ne kadar uyumlu olduğunu düşündü. Ne de olsa her haliyle seksi olan bir kadının stilini yansıtıyordu.

Baş ucunda bir elektronik okuyucu vardı. Clay her iddiasına vardı ki bu aletin içi Julia'nın en sevdiği kitaplarla doluydu. Macera romanları, deniz kuvvetleri operasyonları, dağa tırmanış hikâyeleri, diye anlatmıştı tanıştıkları ilk gece. Julia maceracı bir kadındı ve okudukları da doğal olarak bu yönünü yansıtıyordu. Lambanın üzerinde mor bir eşarp asılı duruyordu ve aklı birden o eşarbın kullanılabileceği başka alanlara kaydı. Çerçeve içinde duran fotoğrafları inceledi; birinde kız kardeşiyle birlikteydi, diğerinde ise yine ikisi vardı, ama onlara bir de köpek eşlik ediyordu.

"O, McKenna'nın köpeği, Bayan Pac-Man.

"Sevimli köpek."

"Sevimli ve zeki bir köpektir," diyen Julia'nın sesinde yeğeniyle gurur duyduğunu söyleyen bir teyzenin gururu vardı. "Aynı zamanda da çok sadık ve fedakâr bir köpektir"

"Her köpeğin olması gerektiği gibi."

"Ve her insanın," diye ekledi Julia.

"Evet," diye katıldı Clay ona. "Peki, sen sadık ve fedakâr mısındır?"

Kafasını evet anlamında sallayan Julia, yeşil gözlerini Clay'e dikmişti. Bakışlarında öfke vardı sanki. Bir kararlılık. "Sadece seni istiyor, sadece seni düşünüyorum."

"O hissi iyi bilirim," dedi Clay.

Julia eliyle yatağa vurarak, "Evimdeki bu halin hoşuma gitti."

"Benim de senin şu anki görünüşün hoşuma gitti," dedi ve yatağa çıkarak onun yanında yerini aldı.

Julia, onun pantolonlu yarı soyunmuş haline bakarak, "O pantolonu çıkarıp gece kalacak mısın?"

"Bunu değerlendiriyorum."

"Seni ikna etmek için ne yapabilirim?"

Clay, Julia'nın bu soruyu sorarken, flört eder tarzdaki ses tonunu bir kenara bırakmış olmasına şaşırdı. Onun baştan çıkarıcı hallerine alışıktı. Parmaklarını usulca kolu üzerinde gezdirir ve istediğini alırdı. Ama bu Julia'nın farklı bir yönüydü, kırılgan, hassas... Bu Clay'e, Julia'nın etrafındaki duvarları indirmeye başladığına dair umut veriyordu. İşaret parmağını Julia'nın çenesinde hafifçe gezdirdi ve derin bir nefes alarak şansını denemeye karar verdi. "Beni içeri al," dedi, parmağını kalbine doğru indirirken.

"Nasıl?"diye sordu Julia titreyen bir sesle.

"Bana neden korktuğunu, neden kaçtığını anlat."

Julia derin bir nefes alıp sırtüstü yattı. Gözlerini kapattı. Yüzünde acı çeker gibi bir ifade vardı. Clay parmağıyla onun çıplak kolunu okşarken "Hey," dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Şu anda buradasın. Ben de

buradayım. Ben sadece seni korkutup kaçırmamak için ne yapmam gerektiğini bilmek istiyorum."

Gözlerini açtı ve ona bakmaya başladı. Yüzündeki ifade şimdi daha yumuşak görünüyordu. "Bu senin yapabileceğin ya da yapmaman gereken bir şey değil. Bu tamamen benimle alakalı."

"Evet. Genelde öyledir zaten. O zaman bana, ikimiz konusunda rahat hissedebilmen için nasıl yardımcı olabileceğimi söyle. Çünkü bir süre için de olsa, seni bir daha göremeyeceğimden emindim. Arkadaşım Michele bile öyle söyledi, üstelik belirsiz de konuşmadı, çok emindi bundan."

"Sanki yanmış gibi birden ondan uzaklaşıp kalktı ve oturdu. "Michele mi? O da kim? Eski kız arkadaşın mı?"

Clay güldü. "Michele sadece bir arkadaşım. Davis'in kız kardeşi. Onu yıllardır tanırım. Kendisi aynı zamanda bir psikolog olur."

Julia kollarını göğsünde birleştirerek, "Onunla, benim hakkımda mı konuştun?" diye sordu.

"Evet," dedi, onu kalçalarından tutmuş yeniden yanına yatırmaya çalışıyordu. Ama Julia daha da uzağa, baş ucundaki yastık yığınına doğru kaydı.

"Bir dakika. Evet, onunla senin hakkında konuşuyordum, çünkü senden hoşlanıyorum be kadın, bunu kafana sok artık."

Julia gözlerini kısarak hiçbir şey söylemeden Clay'e dikti.

"Ve seni anlamaya çalışıyordum, ki hâlâ anlayabilmiş değilim. Bu adama birazcık yardımcı olsan."

"Tamam, ama sana başka kadınların dokunmasını istemiyorum," dedi keskin bir ifadeyle ona bakarken.

Clay bu sefer kahkahalarla gülmeye başladı. Julia'nın, onu bu kadar sahipleniyor oluşu içini ısıtmıştı. "Ben, tek eşli bir adam olduğumu zaten yeterince açık bir şekilde ifade ettiğime inanıyorum ve sen de tam benim tarzım olan bir kadınsın. Ama bu konuşma benim hakkımda değil, ben, sana ne olduğunu bilmek istiyorum," derken bu sefer Julia'yı çekip, yanına yatırmak konusunda da başarılı olmuştu.

Julia derin bir nefes alıp verdi. Keder ve korku ile çevrili yeşil gözleriyle, Clay'in gözlerinin tam içine baktı. Clay'in kalbi hızlı atmaya başlamıştı. Ona yardımcı olmak, kendisine güvenebileceğinden emin olmasını sağlamak istiyordu. Dudaklarını yalayıp önce titrek çıkan, ama devam ettikçe kuvvetlenen sesiyle konuşmaya başladı. "Geçmişimden gelen bir takım sorunlarla uğraşıyorum. Daha fazlasını da söyleyemem, çünkü ne senin ne de başkasının başını belaya sokmak istemiyorum.

Clay konuşmak için ağzını açtı. Ona problemlerden korkmadığını ve hiç kimsenin, bir ilişkiye sıfır prob-

lemle başlamasını beklemediği söyleyecekti ki Julia elini kaldırarak onu susturdu.

"Eninde sonunda o problemlerden kurtulacağım, ama şu anda ilgilenmem gereken bazı şeyler var, New York'tan apar topar ayrılma sebebim de buydu işte," diyen Julia'nın yüzünde yine acılı bir ifade belirmişti. "Özür dilerim."

"Birisi canını mı yakıyor?" diye sordu Clay, sesini aynı tonda tutmaya çalışmıştı ve ellerini yanlarında yumruk yaparak sıkıyordu. Onu korkutmak istemiyordu, ama onun canını acıtacak herkese ağzının payını vereceği de kesindi.

"Hayır," dedi hemen Julia kafasını sallayarak. "Eski kız arkadaşın gibi bir hap sorunum da yok, yemin ederim."

"Bu harika bir haber, ama o halde ne tür bir problem bu?"

"Clay," dedi Julia yumuşak ama ısrarcı bir ses tonuyla. "Daha fazlasını söylemek istemiyorum. Hayatımdaki önem verdiğim insanları bunun dışında tutmalıyım ve seni önemsiyorum. Hem de çok. Kendimden beklemediğim kadar çok." Bunu vurgulamak istercesine Clay'in elini alıp, parmaklarını onun parmakları arasından geçirdi ve elini sıktı. Julia'nın dokunuşu Clay'in tüylerini diken diken yaptı. Julia, Clay'i öptüğünde, Clay onun bu yönüne alışabileceğini ve bu ha-

lini her gün görmek istediğini düşündü. "Bu benim problemim ve ben de çaresine bakıyorum."

Clay, ona yardımcı olmak istiyordu, ama Julia'nın buna izin vereceğinden pek emin değildi. O yüzden Clay problemin ne olduğunu anlamak için konuya başka bir yönden yaklaştı. "Endişelenmem gereken bir şey mi peki?"

"Hayır," dedi Julia kafasını sallayarak.

Clay tek kaşını havaya kaldırıp, yüzünü incelemeye başladı, onu çözmeye çalışıyordu. Tam olarak ne olduğunu bilmiyordu, ama içinden bir ses Julia'nın doğruyu söylediğini söylüyordu ona. Belki de Clay inanmak istediği için ona böyle gelmişti. Ama en azından şu an için ona inanabilirdi belki. "Tamam, endişelenmemek için elimden geleni yapacağım," dedi, ama aslında daha şimdiden endişelenmeye başladığını hissediyordu. Onun için endişeleniyor, onu korumak istiyordu. Korunmaya ihtiyacı olacak türde bir kadın olmaması da Clay'in bu isteğini değiştirmiyordu. Julia onundu ve kimsenin onun canını yakmasına seyirci kalacak değildi.

"Güzel," dedi Julia ve yüzünü tekrar ele geçiren gülümsemesi her yeri aydınlattı. Parmaklarını Clay'in göğsünde dolaştırmaya devam etti. "Peki, bu sürpriz ziyaretini neye borçluyum acaba?"

"Bir görüşme için geldim. Yarın Chris ile buluşup pazarlıklar hakkında konuşacağız."

"McKenna, bana bir şey söylemedi."

Clay, Julia'nın burnuna hafifçe dokunarak, "Son dakikada çıktı. Görüşmeyi bugün ayarladık, ben de akşam bulduğum ilk uçakla buraya geldim. Yarın öğleden sonra da Los Angeles'a gideceğim. Yani bu görüşmeyi araya sıkıştırdım diyebiliriz."

"Beni de araya sıkıştırmış olmana sevindim," dedi Julia, eli pantolonunun beline giderken. "Şimdi söyle bakalım, seni kalmaya ikna etme konusunda başarılı olabildim mi? Pek iyi bir aşçı sayılmam, ama yarın sabah seni harika pankek yapan bir yere götürebilirim."

Clay düşünür gibi yaptı bir süre. "Pankeke bayılırım."

"Peki, geceyi benimle geçirmeye? Ona bayılıyor olsan iyi edersin," dedi alaycı bir şekilde.

"Evet, sanırım seninle bir gece daha geçirebilirim."

"Bekle bir dakika. Valizin nerede?"

"Arabada. Şoför de kapıda bekliyor."

"Kaçabilmen için mi?"

Clay hayır anlamında kafasını salladı. "Güzelim, kaçan kişinin ben olmadığım gerçeğini, ne zaman aklına sokacaksın? Ayrıca sen istemediğin sürece elimde valizimle gecenin bir yarısı kapına dikilmek gibi emri-vakilerden de hiç hoşlanmam."

"İstiyorum," dedi Julia seksi bir ses tonuyla.

Clay, şoförü aradı ve bir dakika sonra kapı çalındı. Clay çantasını aldı, şoföre bahşiş vererek iyi geceler diledi. Julia'nın odasına döndüğünde, üzerindeki tişört ve çorabı çıkarmış, sadece kırmızı ayakkabılarıyla duvara yaslanmış olduğunu gördü. Bu görüntü karşısında Clay öyle tahrik olmuştu ki aleti hemen havaya kalktı. Ay ışığı, onun uzun ve atletik bedenine gece yarısının mavi gölgelerini yansıtarak, vücudunun kıvrımlarını aydınlatıyordu.

"Uyumaya gideceğimi düşünmedin değil mi?"

"Elbette düşünmedim, bir saniye için bile geçmedi öyle bir düşünce aklımdan,"

"Sana en sevdiğim pozisyonları göstermek istiyorum."

"İçimde sanki onların benim de favori pozisyonlarım olacağına dair bir his var," dedi pantolonunu çıkarıp yatak odasındaki çikolata rengi sandalyenin üzerine koyarken.

Julia yatağa işaret etti. "Boxerını çıkar ve otur."

"Nasıl emredersen," dedi, en sonuncu katmanı da çıkardıktan sonra kendisini yatağın ucunda konumlandırdı. Julia, onu baştan aşağı inceledi ve Clay onun gözlerinde gördüğü açlığın en tahrik edici şey olduğunu inkâr etmeyecekti. Julia, Clay'e sanki başka hiç kimseyi bu kadar istememiş gibi bakıyordu. Sanki üzerinde böylesine ziyafet çekmek istediği bir adama şu

ana kadar hiç bakmamış gibi. Vücudunu titremeler kaplarken onun arzusuyla sızladı bütün bedeni.

Julia, ona doğru kıvırta kıvırta yürürken Clay'in göğsünden bir hırıltı yükseldi. Onun mükemmel bedeni; Clay'in hiçbir zaman bıkmayacağı bir şeydi. Julia durdu, ellerini onun omuzlarına koydu ve göğüsleri Clay'in yüzüne değene kadar eğildi. Bir sıcaklık tüm bedenine yayıldı ve Clay, ona ulaşmaya çalıştı, ona dokunmaya can atıyordu, yakınlığını arzuluyordu, onun güzel bedeninin kendisininkine değmesini istiyordu. Ama Julia geri çekildi, parmağını salladı, sonra komodine doğru yürüdü. Mor eşarbı aldı ve Clay'e geri döndü.

"Kadın için iyi olan şey erkek için de iyidir," dedi, söylediği her şeye evet dedirtebilecek seksi ve dumansı bir sesle.

"Beni bağlayacak mısın?"

"Sadece bir süre için," dedi onun kucağı üzerine ata biner gibi otururken. Aletine uzak olmasına rağmen vajinasından gelen sıcaklığı hissedebiliyordu. Yine de en sevdiği yerin yakınında durması aletinin zonklamasına sebep oluyordu. Julia, ona tekrar yaslandı ve kollarıyla onun çevresini sardı. Clay'in ellerini arkasında birleştirdi, eşarbı bileklerine doladı ve birbirine bağladı.

"Hey Julia, sana bir sorum var," dedi Clay, Julia eşarbın uçlarını çekerken.

"Sana sorma izni veriyorum."

Güldü. "Birkaç aydır hiç kimseyle birlikte olmadım ve temiz olduğumdan eminim. Peki ya sen? Doğum kontrol hapı kullanıyor olma gibi bir ihtimalin var mı?"

Julia biraz geri çekildi ve Clay'in gözlerinin içine baktı. "Kullanıyorum, evet. Aletinin üzerine boşalmamı hissetmek istediğini mi söylüyorsun?"

Clay gözlerini kıstı ve ateşli bir şekilde evet diye homurdandı.

"O zaman eldivensiz oynayabiliriz," dedi Julia, Clay'in aletini avucu ile sararak. Clay onun dokunuşuyla neredeyse yataktan havaya sıçradı. Julia'nın her yaptığı şey, iliklerine kadar işleyen haz kıvılcımlarına sebep oluyordu.

"Senin, o ateşli ıslaklığının beni sarmasını hissetmek için sabırsızlanıyorum."

"Daha fazla beklemene gerek kalmayacak, çünkü ıslağım," dedi Julia, boştaki elini bacaklarının arasına götürüp kendisini okşarken.

Clay'in göğsü sıkıştı ve aleti, Julia'nın elinde zonklamaya başladı. Julia parmaklarını ıslaklığıyla kaplayıp, onun dudaklarına doğru götürürken Clay onu aç bakışlarla izledi.

"Kendini bana sürt," diye emretti ona.

"Nasıl arzu edersen." Julia parmaklarını onun dudaklarında gezdirdi. Onları yalayan Clay onun tadını içti adeta.

"Daha fazla ver!" Julia parmaklarını ıslaklığının içine kaydırıp, o lezzetli sıvılarını çıkarırken, Clay kanının damarlarında hızlandığını, yoğunlaştığını hissetti. Julia parmaklarını tekrar ona doğru uzattı ve bu sefer Clay onun işaret parmağını sonuna kadar ağzına alarak, arzusunun hiçbir damlasını ziyan etmeden emdi. "Çok lezzetlisin."

Memelerini onun göğsüne sürterken, "Öyleyim, değil mi?" dedi baştan çıkartıcı bir şekilde.

"Öylesin Julia. Tadına bayılıyorum, kokuna da ve şu anda beni içinde istiyormuş gibi kokuyorsun."

"Sana binmeyi çok istiyorum," dedi ve arkasını dönüp yeniden üzerinde ata biner gibi oturdu, ancak bu sefer sırtı ona dönüktü.

"Acımasız bir kadınsın sen. Şu an göğüslerine dokunmak istediğimi biliyordun."

"Onları mıncıklamak istediğini de," diye ekledi Julia kendisini onun üzerine doğru yerleştirip aletinin ucunu bacaklarının arasına sürterken. Sıcaklık Clay'in tüm bedenini kaplamıştı, sanki alevler tenini yalıyormuş gibiydi. Başını arkaya attı Julia, o muhteşem kırmızı saçları Clay'in göğsüne ve omzuna dökülerek tahrik ettiler onu. Julia, Clay'in saçlarını tutup sertçe

çekmeyi ne kadar çok istediğini biliyordu. Islaklığını onun üzerine sürterken Julia kafasını arkaya çevirip, onun boynunu kulağına kadar yaladı ve "Rica et bana." diye mırıldandı. Clay artık arzudan deliye dönmüştü. Şehvet bedeninin her yanını kaplarken, "Becer beni lütfen," dedi Clay nefes nefese.

Julia, onu yavaşça içine aldı. Bu hareket Clay'i yüksek sesle inletmeye yetti. Özlediği o sıcak ve kaygan kadınlığın, aletini sıkıca kavraması sanki bir rüya gibiydi. Ama bu gerçekti, Julia'nın, onu becermesindeki her şey; gerçek, ham ve vahşiydi. Julia hiç acele etmiyordu, üzerinde yavaş yavaş gidip geliyordu, sanki oyuncağıymış gibi kullanıyordu onu ve Clay o an, bir oyuncaktan başka bir şey olmak istemiyordu.

Elleriyle ona dokunmak, kalçalarını kavramak, göğüslerini sertçe tutmak için can atıyordu. Ama Clay, Julia'nın kendisine egemen olunmasına izin veren bir kadın olmasına rağmen, karşılığında bazen onun da dizginleri ele almak istediğini biliyordu. Bu yüzden tüm kontrolü ona verdi ve önündeki bu güzel bedenin, kucağında yukarı aşağı gitmesinin tadını çıkardı. Julia'nın inlemeleri daha da yükselmeye daha da tutarsız olmaya başladı ve en sonunda onun adını bağırırken aletinin üzerinde boşalması, Clay'in, Julia'nın orgazmına katılmak için ihtiyacı olan tek şey oldu.

Sıcak su kafasından aşağıya akarken Clay, Julia'nın göğüslerini sabunladı. Yirminci defa. Ama belki de

otuzuncu veya kırkıncı da olabilirdi bu seferki. Saması çok güçtü. Göğüslerine karşı koymak çok zordu.

"Hey, Bayım. Göğüslerimin tertemiz olduğuna eminim. Tek bir parça kir kalmadı üzerlerinde," dedi Julia onun göğsünü dürterek.

"Hımm... Bir kere daha emin olayım da," dedi onları tekrar sabunlayarak. "Beni bu göğüslerle hipnoz edebilirsin."

"Sana söylediklerimi yapacaksın," dedi Julia göğüslerini büyüleyici bir ritimle sallarken, sonra da hızlıca fırlayıp elinden sabunu kapıverdi. "Ha!" Elinde sabunu zaferle tuttu. "Şimdi nihayet temizlenebilirim, çünkü bu kız artık uyumak istiyor."

Clay sabunu ondan geri aldı ve onun seksi bedenini kendi yanına çekti. "Bana bırak. Vücudunun geri kalanını yıkayacağıma söz veriyorum."

"Pekâlâ," dedi ellerini havaya kaldırarak. "Saldır bakalım."

Clay duşun içinde dizlerinin üzerine çömeldi, su sırtına vururken Julia'nın bacaklarını sonra da nazikçe bacaklarının arasını, tekrar yukarı çıkarak karnını ve kollarını yıkadı. Sabunla avuçlarını son bir kez ovuşturdu ve onu tekrar sabunluğa koyup Julia'nın boynunu yıkadı. Julia başını arkaya atarak o nefis boynunu ortaya çıkardı. Clay nazikçe ellerini onun üzerinde gezdirdi sonra onu suyun altına getirerek duruladı.

Kollarını Julia'ya dolayarak sarıldı ona. İnce beli kollarının arasına, elleri için özel olarak yapılmış bir eldiven gibi uyuyordu.

"Hımm... Sana sarılmayı seviyorum," diye fısıldadı Clay gözlerini kapatarak.

Julia bedenini ona uydurup karşılık verirken, Clay, onun gülümsemesini hissetti. "Biliyorum," dedi yumuşak, uykulu bir sesle. "Senin bana sarılmanı seviyorum Clay. Ayrıca bu gece burada olduğun için çok mutluyum."

O çok kelimesi Clay'in kalbini ele geçirdi ve aralarındaki bağlantıyı o anda hissetti. Kendisini kandırabileceğini düşünmüştü. Neredeyse onu unutabileceğine inandırmıştı kendisini. Ama onu bırakmak için artık çok geçti. Julia, ona aitti ve bunun bir başka yolu kalmamıştı artık. Julia'nın onun hayatında olması bir zorunluluktu. "Ben de."

Bir süre sonra Julia sarılmayı bıraktı ve Clay'i yıkamaya başladı, bedeni boyunca çevik ellerini gezdirirken, gözlerindeki o haylaz ifadeyi görünce Clay; benim ona dokunmaktan zevk aldığım kadar, o da bana dokunmaya can atıyor diye düşündü. Julia kolunda durdu, dövmeli kasının üzerinde parmağını gezdirdi. "Tutku," dedi düşünceli bir sesle. "Tam anlamıyla seni ifade ediyor bu. Senin için mükemmel bir şey. Sen benim şu ana kadar tanıdığım en tutkulu in-

sansın. Yüreğin tutku dolu, yatakta tutkulusun ve inançlarında da öyle; yaptığın her şey tutku ile süslü."

Onu anlıyordu. Onu tanıyordu. Julia, onun kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu. Birine böylesine bağlanmak çok çarpıcıydı. "Seninle tutkulu olmak kolay bir şey Julia."

"Ayrıca, benim az önce duşta yaptığım şeye izin verdiğin için teşekkür ederim," dedi Julia, parmaklarını onun omzunda gezdirerek.

"Beni yıkamana izin verdiğim için mi?" Bu soruyla birlikte bir kaşını kaldırdı Clay.

Başını salladı Julia. "Ayrıca ellerini bağlamama izin verdiğin için de."

"Daha önce söylediğim gibi, benim bu tarz şeylere bir itirazım olmaz, herhangi bir sorun da çıkarmam bu tür şeylerde. Hemen hemen her türlü sürprize hazırımdır."

"İşte, bunu da seviyorum."

Julia duşu kapatarak, ona pofuduk havlularından bir tanesini verdikten sonra kendisi için de bir tane alırken, "Peki ya sen? Sana yapmamı istemediğin herhangi bir şey var mı?" diye sordu Clay. "Havlu da konforluymuş," dedi sorusunun cevabını beklemeden.

Julia hemen cevap vermedi, bunun yerine havlusunu önce yarıya katladı, sonra da tekrar katladı, sonra

tekrar tekrar katlamaya devam etti. Clay onu merakla seyrediyordu. Julia havluyu gözlerine getirince, Clay'in yüzünde anladığını gösteren bilmiş bir sırıtış belirdi.

"Anladım. Göz bağları yok."

Julia kendisini kurulamaya geri döndü. "Sadece görebilmeyi tercih ediyorum, hepsi bu. Gözlerimin bağlanması hoşuma gitmeyen tek şey. Ve bu geçmişte göz bağlarıyla ilgili korkunç travmalar yaşadığımdan falan da değil. Ama düşüncesi bile bana fazla savunmasız hissettiriyor ve benim gibi, güvenme sorunları olan bir kadın için, öyle bir şeyin iyi bir fantezi olduğunu düşünmüyorum."

Havluyu bir çengele astı, Clay de aynı şeyi yaptı.

"Seninle denemekten mutluluk duyacağım başka fantezilerim var Julia," dedi Clay, sonra ellerinden tutarak onu yatak odasına götürdü. Çarşafların altına girdikleri zaman kollarını ona doladı ve saçını yüzünden çekti. "Sanırım gözlerinin üzerinde kravatımla, üzerinde jartiyerden başka bir şey olmadan, sandalyede oturup kendine dokunurken nasıl görünebileceğini hayal ederek yetinmek zorunda kalacağım."

Ona meraklanmış bir bakış atmak için boynunu ona çevirdi. "Bu senin fantezin mi?"

Başını salladı. "Pek çoğundan sadece bir tanesi."

"Bir gün belki olur yakışıklı. Belki olur..."

Julia, sırtını onun göğsüne yaslamış şekilde yatarken, Clay, onu kendisine bastırarak, "Bir başka fantezim var," diye mırıldandı kulağına yumuşak bir sesle.

"Neymiş peki?" diye sordu Julia.

"Kollarımda seninle birlikte uyumak."

"Sanırım bu fantezin gerçeğe dönüşmek üzere."

"Ne kadar da şanslıyım..."

23. BÖLÜM

Pankekler gerçekten de dediği kadar vardı. Kahvaltı bittikten sonra yürümeye başladılar ve bütün bir sıra boyunca uzanan bina duvarlarının grafitilerle kaplı olduğu bir sokaktan geçtiler. Gelişmekte olan bir muhitti burası ve daha çok hippilerle, genç girişimciler yaşıyordu. Clay'i bu bölgeyle ilgili olarak rahatsız eden şey ise Julia'nın, suç oranı bu kadar yüksek bir muhitte yaşıyor olmasıydı. Ama sonuçta Julia özgür bir kadındı ve oturduğu yeri eleştirmek ona düşmezdi.

"Burada yaşamayı seviyor musun," diye sordu öylesine bir soruymuş havası yaratarak.

"Elbette," diye cevap verdi Julia, evsiz bir adamın önünden geçerlerken. "Köşede harika bir fırın var. Ayrıca bir sürü güzel kafe ve kız kardeşimin bayıldığı butikler var ki, bu sayede onu daha sık görebiliyorum."

"Bir dahaki sefere de hep birlikte bir şeyler yaparız belki," diye öneride bulundu ve elinde olmadan vücudundaki sinirlerin gerildiğini hissetti. En son gelecekle ilgili bir plan yaptıklarında Julia koşarak kaçmıştı. Ama belki kız kardeşiyle yemek yemek başedebileceği bir şey olurdu.

"Bu çok hoşuma gider," diye cevap verince Clay'in gerilen sinirleri rahatladı. "Hem Chris'e bayılacaksın. O bir tanedir."

"Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi saatine bakarak, "yirmi dakika kadar sonra."

"Hadi, eşyalarını alalım da geç kalma." Onun sokağına dönüp vintage kıyafetler satan bir butiğin önünden geçtiler. Şoförü, Julia'nın dairesinin olduğu apartmanın önünde bekliyordu. Clay, ona kısaca selam verdi ve üçüncü kattaki daireye yöneldiler. Cep telefonu hâlâ mutfak tezgâhının üzerindeydi. Bütün bir sabah boyunca telefonunu orada bıraktığı için Clay ona minnettardı. Sabrina'yla birlikteyken nadiren yaşayabildiği bir şeydi bu. Çantasını aldı ve masasının üstünü tıklattı. "Güzel masa, asla satılmaması gereken bir parça."

"Üzerinde yaptıklarımızı o kadar çok sevdim ki, o masayı çerçeveletmeyi düşünüyordum," dedi ve sonra onu apartmanın önüne kadar geçirdi.

Julia aniden durdu ve eliyle saçlarını geriye doğru atarak, "Siktir!"dedi.

"Ne oldu?" diye sordu Clay ve omuzları endişeyle kasıldı, kafasını Julia'nın baktığı tarafa doğru çevirdi. Birkaç adım uzakta, et yığınına benzeyen kocaman bir adam onlara doğru yürüyordu. Adam siyah saçlıydı, ama saçları arasında bir tutam da beyaz saç vardı. Sokağı gözleriyle tararken Julia'yı görünce durdu.

Clay içgüdüsel olarak elini, onu koruma arzusuyla omzuna attı. Başını çevirip gözlerinin içine bakarak sordu. "İyi misin?"

"Evet," diye cevap verdi Julia ince bir sesle, koca adam onlara doğru yürürken.

"Onu tanıyor musun?"

"Sayılır," dedi Julia, gergin bir şekilde dilini dişleri üzerinde gezdirirken.

"Julia," diye haykırdı adam onların yanına geldiğinde. "Telefonlarını açmıyorsun? Her şey yolunda mı?" Tuhaf bir şekilde endişelenmiş görünüyordu. Neredeyse babacan denebilecek bir endişeydi bu ve Clay'i sinirlendirmişe benziyordu.

"Kahvaltıya gitmiştim," dedi dudaklarını fazla açmadan. Clay, Julia ile adam arasında bakışlarını gezdiriyor ve ona sahibiymiş gibi davranan bu adamın kim olduğunu merak ediyordu.

"Charlie'nin bu akşam sana ihtiyacı var."

Julia cevap vermedi.

"Julia," dedi Clay dikkatlice. "Kim bu?"

Adam elini uzatıp dişlerini gösteren bir şekilde sırıttı. "Ben Stevie. Sen kimsin?"

Clay cevap veremeden Julia harekete geçti ve Clay'in kolunu çimdikledi, susması için bir nevi işaretti bu anlaşılan ve sonra konuşmaya başladı. "Bu Carl. Carl ve ben dün gece barda tanıştık. O da tam evine gidiyordu zaten."

Julia, yalanını bozmaması için Clay'e yalvaran gözlerle bakıyordu.

"Tanıştığıma memnun oldum Carl," dedi adam ve Clay göz ucuyla da olsa adamın belinde taşıdığı tabancayı fark etti. Kan beynine sıçramıştı. Bu adamın kim olduğunu bilmiyordu, ama adamın belindeki silahı çıkarıp ateş etmeye başlaması ihtimalinde Clay kendisi ve Julia için kaçış rotaları bulmaya çalıştı. Sokaktan aşağı koşsalar ya da binaya geri girseler ya da arabanın arkasına saklansalar olabilir mi acaba diye geçirdi içinden. Sonra karşısındaki adama baktı. İri yarı olduğu için ağır hareket ediyordu. Clay, hızıyla onu alt

edebileceğini düşündü. Göğüs kafesine hızlıca atılacak bir tekmeyle işini bitirir, en azından kaçmaları için zamam kazandırırdı kendilerine.

"Ben de," diye karşılık verdi Clay, oyunculuğunu sonuna kadar konuşturarak.

Julia'nın neden yalan söylediğini bilmiyordu, ama bu her tarafıyla hırsız ya da uyuşturucu satıcısıyım diye bağıran adamın karşısında, onu zor duruma sokacak da değildi.

Uyuşturucu satıcısı?

Bu ihtimal aklına düşer düşmez, bunu artık görmemiş ya da duymamış gibi yapamadı. Kaldırım ayaklarının altında sallanmaya başlamış, sokaktaki dükkânlar bulanıklaşmıştı. Göğsü sıkışmaya başladı. Kalbi buz gibi olmuştu birden. Sanki Julia, onu bir derin dondurucuya kapatmış gibi hissediyordu. "Telefona cevap vermeyince," dedi adam ve ne taşıdığı silah ne de fiziksel görünüşüne uyan ince bir sesle devam etti. "Charlie endişeleniyor."

"Orada olacağım," diye yanıt veren Julia'nın korkudan sesi çatlamıştı.

Adam onaylar gibi kafasını salladı. Bu cevapla tatmin olmuşa benziyordu.

"Tamam söylerim. Seninle de tanıştığıma memnun oldum Carl," diyerek yanlarından uzaklaştı.

Clay, Julia'ya dönerek, "Bu da neydi böyle? Neden dün gece barda tanıştığımızı söyledin?"

Julia'nın gözlerinde karanlık ve hüzünlü bir şeylerin gölgesi vardı. "Senin gerçekte kim olduğunu bilmesini istemiyorum."

"Neler oluyor Julia?" diye sordu Clay, kalbi hâlâ hızlı ve öfkeli atıyordu. Derin bir nefes aldı. "Adamın bir silahı vardı."

"Biliyorum," dedi Julia fısıldayarak, gözlerinde suçlu bir ifade vardı.

"Nasıl bir pisliğe bulaştın sen?" diye sordu ellerini iki yana açarak.

"Söyleyemem. Bu konuda bana güvenmek zorundasın. Kim olduğunu, gerçek ismini ya da hakkında herhangi bir şeyi onlara söyleyemezdim."

"Çünkü?" Clay şimdi ciddi olarak kızmıştı, çünkü Julia, ona kabul edilebilir hiçbir açıklama yapmıyordu. Yalan asla kabul edilebilir değildi.

"Öyle işte."

"Bu adamlar kim Julia? Neden Charlie'nin sana bu akşam ihtiyacı var ve Stevie neden bir silahla dolaşıyor?" Clay bir duruşma salonunda olmayı diledi, çünkü orada sorduğu soruların cevabını biliyor en azından öğrenmeye yaklaşıyor olurdu. Şimdi ise nereye gittiğine dair en ufak bir fikri olmaksızın ilerliyordu.

"Charlie'ye yardımcı olmam gereken bir konu var," dedi ve bu Clay'in hayatında duyduğu en tatmin edici olmayan cevaptı. Bu durum ağzında buruk bir tat bırakmıştı. Şehri o anda hemen terk etmek istiyordu. Bir öfke yumağı vücudunu ele geçirirken, bunu durdurup geri yuttu. Çünkü aklına kazınmış bir görüntü vardı; bir silah.

Eğer silahı taşıyan sen değilsen, bu genelde hedefin sen olduğunu gösterirdi. Julia tehlikedeydi ve Clay buna seyirci kalamazdı. Onun için hissettikleri çekip gidemeyeceği kadar derindi çünkü.

Julia'yı ateş hattından çıkarmak için elinden gelen her şeyi yapmalıydı. Biraz yumuşayarak Julia'yı omuzlarından tuttu. "Eğer başın dertteyse bırak da sana yardım edeyim." Clay, Sabrina ile geçmişte yaşadıklarına rağmen, karşısındaki kadına güvenmek için çaba gösteriyordu. Özellikle de dün gece Julia'nın nihayet duvarlarını indirmeye başladığını hissettiğinden beri.

"Eğer bir sorun varsa sana yardım etmek istiyorum. Bu işlere yabancı değilim."

"Yapamam. Bunu tek başıma yapmak zorundayım."

"Neden?" diye sordu, kelimeler boğazında düğümleniyordu.

"Bu konuda bana güvenmek zorundasın."

"Sana güvenmemi aşırı derecede zorlaştırıyorsun," dedi Julia'nın önüne gelen bir tutam saçı eliyle kulağının arkasına atarak.

Julia'nın alt dudağı titriyordu. "Biliyorum," dedi ve sesi artık dayanamayacağına işaret ediyordu.

"Söyle bana," diye resmen yalvardı Clay. "Bana ne olduğunu anlat senden ne istediklerini, seni neyle tehdit ettiklerini söyle. Ben bir avukatım Julia."

"Clay," dedi Julia yumuşak bir sesle ve kendini geri çekerek, "Sen oyuncu ve yönetmenlerin sözleşme şartlarını pazarlık ediyorsun."

Clay yüzünde bunu ifade ediş tarzından hoşnut olmamış bir duruşla derin bir nefes aldı.

"Evet, benim yaptığım iş bu ve ben işimde çok iyiyim. Bu da bir problemi nasıl çözeceğimi ve insanları okumayı bildiğim anlamına geliyor ve sen-" Durdu ve parmağıyla Julia'yı işaret ederek devam etti, "üzerinde silah taşıyan bir adama yalan söylüyorsan, bu bir problem var demektir ve ben de eğer izin verirsen bu problemi çözme konusunda sana yardımcı olmak istiyorum."

Julia endişe içinde dudaklarını kemiriyordu. Clay, onun bu halini görünce dudaklarına bir öpücük kondurup her şeyin düzeleceğini söylemek istedi. Ama bunu bilme şansı yoktu aslında, çünkü Julia, ona hiçbir şey anlatmıyor, ona güvenmesi için bir sebep göstermiyordu.

"Bunun için tahmin edemeyeceğin kadar minnettarım sana, ama bunu yapmana izin veremem."

"Bana bir sebep gösterebilir misin? Çünkü şu anda tüm içgüdülerim bana çekip gitmemi ve bir daha da geriye dönüp bakmamamı söylüyor. Dün gece bana endişelenmemem gerektiğini söylemiştin, ama şu anda endişeliyim. İçinde bulunduğun bela her ne ise büyüdükçe büyüyor gibi görünüyor. O yüzden sana yardım etmeme neden izin vermiyorsun?"

Julia şiddetli bir ağrı hissediyormuş gibi gözlerini sımsıkı yumdu. Açtığında ise Clay aynaya bakıyor gibiydi; onun gözleri de aynı çaresizlikle bakıyordu. Sorun elinde kartları tutanın Julia olmasıydı. Çünkü Clay hangi oyunu oynadıklarını bile bilmiyordu.

"Sadece bana güvenmene ihtiyacım var. Hepsi bu. Güven bana, yemin ederim bana güvenmene çok ihtiyacım var."

Clay parmaklarını nazikçe Julia'nın saçlarında gezdirdi ve bunu onunla yapabilmeyi istedi, diledi. Her şeye tamam diyerek tamamen ona teslim olabilmeyi. Ama bu an fazla tanıdıktı Clay için, birden geçmişe, o en kötü olduğu zamanlara geri gitmiş gibi hissetti, özellikle de Julia'nın onun kolundan tutarak, "Lütfen," demesiyle.

Daha önce bunu yaşamıştı, aynı rutini Sabrina'da da görmüştü; ona inanması için yalvarırken, yardım alacağına dair sözler verirken. Oysaki aynı anda çanta

ve mücevherlerini satarak daha fazla hap alabilmek için uğraşıyordu Sabrina. Julia'nın da sorununun uyuşturucu olup olmadığını bilmiyordu. Belki de bir striptizcilik geçmişi vardı ve bundan kurtulmaya çalışıyordu veya tamamen başka bir karanlık sırrı vardı. Julia, ona gerçeği söyleme nezaketini dahi göstermiyordu. Bu da Clay'i tek ve acı bir gerçekle başbaşa bırakıyordu: Julia yalan söylüyordu. Doğrudan ya da dolaylı olarak fark etmezdi. Sonuçta dürüst davranmıyordu.

Bu da bir taraftan Clay'in canını yakarken, diğer taraftan da sinirlendiriyordu.

Clay, Julia'nın elini yavaşça ve narince kolunun üzerinden kaldırırken, damarları da keselenmekten soyulmuş ve bütün canlılığını kaybetmiş gibi hissettirmişti ona. Hayatında böyle bir şeye ihtiyacı yoktu. İlgilenmesi gereken bir işi ve birçok da müvekkili vardı. Ayrıca sorunları olan ve işine odaklanmasını engelleyen bir kadınla sağlıksız bir ilişki yaşama riskini de tekrar alamazdı.

Julia mükemmel, zeki, seksi ve her hücresi bela diye haykıran bir kadındı. Bunu, kendini daha da fazla kaptırmadan görmesi iyi olmuştu.

"Ben bunu yapamam Julia," dedi valizinin sapından tutarak. "Gitmem gerek."

Arabaya binip kapıyı kapattıktan sonra kilide bastı. Sanki bu kilit Julia ile ilgili düşünceleri ondan uzak tutacakmış gibi. Bir kez daha bir anlaşmanın elleri ara-

sından kayıp gitmesine izin veremezdi, özellikle de hem kafasını hem de kalbini yerle bir eden bir kadın yüzünden. Artık yapabileceği tek bir şey vardı, o da Julia'yı bir an önce unutmaktı.

***

Julia topuklarını yere iyice sabitlemiş, hayali ağırlıkların kendisini sıkıca yerine sabitlediğini varsayarak, çaresizce yapmak istediği şeyi yapmasının önüne geçmeye çalışıyordu. Hâlbuki peşinden gitmek istiyordu. Alt dudağını sertçe ısırdı. Onun arkasından ismini haykırmamak, arabanın peşinden koşup durdurmamak, arabanın metaline yumruklarını indirmemek, camı açması için ona yalvarıp, yalan söylemediğini, yalnızca onu korumaya çalıştığını açıklamamak için kendini zor tutuyordu.

Julia, onun da bir hedef haline gelme ihtimaliyle yaşayamazdı.

Clay'i hayatında istiyordu. Bedeninin her bir hücresi onu ayrı ayrı arzuluyordu. Ama ona bir şey olması düşüncesi katlanılabilir gibi değildi. Dairesinin bulunduğu apartmanın önündeki beton merdivenlere çöküp kaldı. Kalbi de hayatı gibi darmadağın olmuştu. Âşık olduğu adam için acıyan, ama onun gitmesine izin vermek zorunda kalan kalbi...

TEŞEKKÜR

İlk ve en önemli teşekkür siz okuyucularıma. Umarım bu hikâye hoşunuza gitmiştir. Ben yazarken büyük keyif aldım. Bu yüzden Gecenin Sonu'nun bir kopyasını eline alan okuyuculara tüm kalbimle teşekkür ederim.

Ayrıca bu hikâyeyi yazmam için bana cesaret veren Cara, Hetty ve Kim'e de derin teşekkürlerimi sunuyorum. Aslında cesaret vermekten de fazlasını yaptılar. Neredeyse ısrar ettiler. Beni kelepçeleyip bir yere oturttular ve "BİZE DAHA FAZLA CLAY VER, HEMEN," dediler. Sonra ellerimi çözdüler ve ben de he-

men yazmaya başladım. Yazmaya başladığım için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam. Çünkü Clay ve Julia hakkında yazmak çok eğlenceliydi.

Eski okuyucularıma da çok teşekkürler. Yerinde eleştiriler yapan Cara, keskin bir gözü olan ve kitaplarımın ihtiyaç duyduğu son dokunuşları çok iyi bilen Kim Bias (Kim benim için vazgeçilmez oldun) Hikâyelerimi okuma konusunda büyük sadakat gösteren Zoe ile çok önemli birtakım önerilerde bulunan Kelley'e çok teşekkür ederim. Editörüm, benim güçlü savunma kalkanım. O kırmızı kalemine teşekkür ediyorum gerçekten. Ve diğer Kim'im, önerilerin için çok teşekkür ederim.

Bir de Jen McCoy var. Bu kız... Ne diyebilirim ki? Burada yazması uygun olacak şeyler değil pek, ama kendisi tam bir bomba ve ben onunla arkadaş olduğum için ve bir gün arama geçmişimi temizlemem gerekirse bana yardımcı olacağın için çok mutluyum.

Sarah Hansen, bir kez daha çok güzel bir kitap tasarlamış. Ağzım açık kaldı kapağı ilk gördüğümde. O bir sanatçı ve ben birçok kitabımın kapağını yapmak konusunda, onu ikna edebildiğim için çok şanslı bir yazarım.

Kelly and Kelley bana her kitabımda ve her gün destek oluyorlar. Kelly; yayıncım, hem strateji uzmanı hem amigo hem de taraftar ve benim gerçek anlamda suç ortağım. Ve Kelley bütün operasyonun sürekliliği-

ni sağlıyor. Helen Williams muhteşem grafikler tasarlıyor ve beni güldürüyor.

Bizim kızlara da bir tezahürat yapmadan olmaz; Melody, Kendall, Violet, Jessie, Lexi ve Sawyer. Gerçek bir arkadaş grubu haline geldik. NWB'de çok sıkı çalışıyor ve çok sıkı oynuyoruz.

Özel bir teşekkür de tutkulu, ısrarcı ve inanılmaz bir grup bayana gönderiyorum; Naomi Elliott, Courtney Whaley, Lindsay Errington, Joyce Taibleson, Kimberly Mathon, Maria Poli, Kirstyn Renee Walters, Anna Caron, Jen Haldane, Debbie, Heidi B, Keisha Jamison-Mitchell, C. Ebels, Jen Rubio, Blia Hoopes, Yesenya Sanchez ve Angelica Maria Quintero Becerra.

Eski okuyucularım Lara, Tiffany, Jennifer, Jamie, Reneall ve Ginny'ye, Clay'i sevdikleri için de teşekkür ederim.

Bana inanılmaz destek olan; Book Reviews from Lexi'den Lexi, Jennifer Santoro, Darcey Smith, Kelley, Kristyn Louise, Two Book Pushers'dan Kara ve Sandra, Best Sellers & Best Sellers'dan Hetty, Jacquie Lamica, Kaidans Seduction'dan Tee, Nose Stuck in a Book'tan Yvette ve Michelle, Vanessa Foxford, Trulee V's Spot'tan Valencia, Kim Bias, Sara Howe, Brenda Howe, Because I Said So'daki Retta Rusaw, A Literary Perusal'dan Patricia Lee, Theresa Potter, Stacy Hahn, Jassie DC, Julia Jules, About That Story'den Gretchen, Give M Books'dan Tori, The Danish Bookaholic'ten

Karen, Crystal Perkins, Book Drunk Blog'dan Betsy, Tami Jo Schafer, Jennifer's Taking a Break, Simply Kristen kullanıcı isimli okuyucular, All Booked Out'tan Helen, Tink Bell ve For the Love of Books by Jaime'den Jaime Collins-Milo.

Son olarak eşime ve çocuklarıma kucak dolusu sevgiler. Nasıl oluyorsa benim günün ortasında gerçek hayattan kopuşlarıma, hayal dünyasına dalıp gitmelerime katlanıyorlar.

Her gün yazı yazarken yanımda duran köpeklerim. Onlar olmadan yazmayı hayal bile edemiyorum. Sizi seviyorum köpeklerim. En büyük köpekler!

Okuyucularımla iletişim kurmaya bayılıyorum!

Bana

twitter.com/laurenblakely3 veya

facebook.com/LaurenBlakelyBooks ya da

LaurenBlakely.com.'dan

ulaşabileceğiniz gibi

laurenblakelybooks@gmail.com

adresine mail de atabilirsiniz.

Lauren Blakely

gecenin Sonu

"Kendini benim kontrolüme bırak."

Dünyaları seks, aşk ve yalanlarla doluydu. Onu baştan çıkarıyordu. Aklını ve bedenini tamamıyla ele geçirmişti.

Ruhu da sözleşmeleri kadar seksiydi. Clay Nichols, Julia Bell'in isteyebileceği her şeye sahipti, ama aynı zamanda da sahip olamayacağı tek şeydi. Bir gece hayatına girmiş ve ona hiç bilmediği bir zevkin ve aşkın kapılarını açmıştı. Bedenini ve düşüncelerini ele geçirmişti. İşte bu da onu çok tehlikeli kılıyordu.

Julia, onunla geçirdiği, aklını başından alan bir haftanın ardından ondan apar topar kaçmıştı, ama şimdi Clay, ona sahip olmaya kararlı bir tavırla karşısında duruyordu.

Bedeli her ne olursa olsun...

Julia, onda uyuşturucu etkisi yaratıyordu. Ateşli, unutulmaz ve asla tadına doyulmayan. Julia, onun için tam bir gizemdi ve Clay mücadele etmeden onun gitmesine izin vermek niyetinde değildi. Ama Julia'nın mutlu olabileceğine dair en ufak ihtimali dahi yerle bir etmekle tehdit eden karanlık sırları vardı. O aranan bir kadındı – riskli, tehlikeli – ama yine de aralarındaki çekim inkâr edilemezdi. Aşkta daha önce hüsrana uğramış iki insanın tutkuları ve özlemleri, tehlikeyle buluştuğunda yeniden güvenmeyi başarabilirler miydi?

New York Times ve USA Today'in en çok okunan yazarı Lauren Blakely'den duygu yüklü, şehvetli ve erotik bir aşk romanı...

goodreads ★★★★★ amazon.com

www.agapiyayinlari.com

/agapiyayinlari
/agapiyayinlari

18+